

This file has been cleaned of potential threats.

If you confirm that the file is coming from a trusted source, you can send the following SHA-256 hash value to your admin for the original file.

1d4af7fbe809eb9ea75299a171370ec5ecaab6e29af8d94e36ae9e5099be790b

To view the reconstructed contents, please SCROLL DOWN to next page.

پیشرفت علمی ایران - تعداد فیش : 303 ، تعداد مقاله : 0

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در هشتمین همایش ملی نخبگان جوان 1393/07/30

پیشرفت علمی، کار همه است؛ یعنی مسئولیتی است برعهده‌ی همه‌ی دستگاه‌های کشور. خب، معاونت علمی و بنیاد نخبگان، مسئولیتهای مهمی هستند و دارا هستند. کارهای لازمی دارند لکن همه‌ی دانشگاه‌های کشور بلکه همه‌ی دستگاه‌های گوناگون کشور - آموزش و پرورش، وزارت علوم، دستگاه‌های گوناگونی که در کشور هستند - هرکدام میتوانند نقش ایفا کنند.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1393/04/11

مطمئناً انگیزه‌هایی وجود دارد در جبهه‌ی دشمنان ما برای متوقف کردن حرکت علمی کشور. حالا بعضی‌ها روی کلمه‌ی دشمن حساسیت دارند؛ به ما اعتراض میکنند که چرا مدام میگویید دشمن، دشمن؛ درحالی‌که شما قرآن [را] ملاحظه کنید، می‌بینید اول تا آخر قرآن چقدر تکرار شده عنوان «شیطان»، عنوان «ابلیس»؛ مکرر گفته شده، مکرر تکرار شده. از دشمن که نباید غفلت کرد. دشمن دانستن دشمن که عیب نیست؛ اینکه ما روی دشمن مدام تکیه میکنیم، معنایش این نیست که از عیوب خودمان و مشکلات درونی خودمان غافلیم؛ نه، آعدی عَرَدُوکَ تَفْسُکَ اَلَّتِی بَیْنَ جَنَّتِیکَ؛ از همه‌ی دشمنها بدتر، دشمن درونی ما است، دشمن خود ما است، نفس راحت طلب ما است، تنبلی ما است، تن‌آسایی ما است، عدم تدبیر ما در پیشبرد امورمان [است] - اینکه معلوم است - اینها به جای خود محفوظ؛ اما غفلت از دشمن بیرونی، خطای راهبردی عظیمی است که ما را دچار خسارت خواهد کرد. خب، باید دشمن را شناخت، دید - حالا [اینکه] شما میگویید برخوردمان با دشمن این‌جور باشد، آن‌جور نباشد، بحث دیگری است - دشمنی او را باید فهمید، نقشه‌ی او را باید تشخیص داد. یکی از نقشه‌های مهم دشمن، متوقف کردن حرکت علمی در کشور است. خب، وقتی این را فهمیدیم، برمیگردیم به دانشگاه؛ اینجا آن مدیریت جهادی که ما عرض کردیم، معنا پیدا میکند. چون جهاد عبارت است از تلاشی که در مقابل یک دشمنی‌ای انجام میگیرد؛ هر جور تلاشی جهاد نیست. جهاد عبارت است از آن تلاشی که در برابر یک چالش خصمانه از سوی طرف مقابل صورت میگیرد؛ این جهاد است. آن وقت معنای مدیریت جهادی در اینجا این است که توجه بکنید که حرکت علمی کشور و نهضت علمی کشور و پیشرفت علمی کشور مواجه است با یک چالش خصمانه، که در مقابل این چالش خصمانه شما که مدیرید، شما که استادید، شما که دانشجوی هستید، باید بایستید؛ این شد حرکت جهادی و مدیریت دستگاه؛ چه مدیریت وزارت، چه مدیریت هر بخشی از بخشهای گوناگون این عرصه‌ی عظیم، خواهد شد مدیریت جهادی. ما البته در گذشته، در یک دورانی، نمونه‌های نامطلوبی در دانشگاه داشتیم. کسانی را در یک دانشگاه معتبر کشور داشتیم که جوانهای نخبه را تشویق میکردند به ترک کشور؛ اینکه مکرر میگویند فرار مغزها، فرار مغزها؛ آدمهایی داشتیم که دانشجوی نخبه را جستجو میکردند، پیدا میکردند، تشویق میکردند به اینکه کشور را ترک کنند و بروند؛ در یک دورانی این را داشتیم؛ و در یک دورانی دیدیم این را و گذرانیم این دوران را که در داخل وزارت کسانی بودند که در مقابل حرکت علمی و پیشرفت علمی مانع‌تراشی میکردند؛ [البته] ممکن است با دلایلی از نظر خودشان موّجه، اما واقعیت همین بود که مانع‌تراشی بود. اینها نباید تکرار بشود؛ دانشگاه در اختیار کسانی قرار نگیرد که پیشرفت علمی را به هیچ می‌انگارند؛ به آن اهمیت نمیدهند؛ دانشگاه در اختیار کسانی قرار بگیرد که عاشق پیشرفت علمی کشورند؛ اهمیت این مسئله را برای سرنوشت این کشور درک میکنند. این عرض اصلی ما است؛ مخاطب این مسئله، هم مسئولین دولتی هستند، هم مسئولین دانشگاه‌ها هستند، هم خود شما اساتید هستید؛ دانشگاه حرکتی را شروع کرده، نگذارید این حرکت متوقف بشود؛ این حرکت بایست ادامه پیدا کند و باید مضاعف بشود. عرض کردم - حالا جای تفصیل کلام در اینجا نیست - ما هنوز خیلی راه در پیش داریم تا به آن نقطه‌ای برسیم که از لحاظ علمی مورد نظر است؛ خیلی باید تلاش کرد؛ خیلی باید مجاهدت کرد.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1393/04/11

از لحاظ کوتاه‌مدت هم اعتقاد بنده این است - یعنی این اعتقاد ناشی از کاری است که کارشناس‌ها و صاحب‌نظرها کرده‌اند - که تحریمها هم - که امروز مسئله‌ی تحریمها یکی از مسائلی است که در ذهنها مطرح است - با پیشرفت علم بی‌اثر میشود. با نگاه کوتاه‌مدت و میان‌مدت هم که نگاه کنیم - با قطع نظر از آن آینده‌ی طولانی و بلندمدت - اگر کشور میخواهد تحریمها که امروز ابزاری است در دست دشمنان ما برای تحقیر ملت - از تحریم برای فشار آوردن روی آبروی ملّی، غیر از فشارهای عملی که مربوط به زندگی است استفاده میکنند و تحقیر میکنند؛ اینکه ما از گذشته، در این چند سال مدام تکرار میکردیم که روی مسئله‌ی تحریمها خیلی تکیه نکنید، به‌خاطر این است - [بی‌اثر شود]، با نگاه علمی به مسائل کشور، و توجه به علم، و پیوند دادن علم و صنعت و کشاورزی - که توضیحات آقایان محترم را در این زمینه‌ها شنیدید - تحریمها بی‌اثر خواهد شد. و ما در این زمینه‌ها میدان کار برایمان باز است و میتوانیم کار کنیم؛ شرکتهای دانش‌بنیان یکی از اساسی‌ترین کارها در مقوله‌ی همین اقتصاد مقاومتی است که مطرح شده و درباره‌ی آن بحث شده است و مورد تأیید و تصدیق همه‌ی اطراف مسائل کشور قرار گرفته است.

البته در تشخیص شرکتهای دانش‌بنیان دقت بشود، یعنی شاخصها و مشخصه‌ها [معین بشود] و شرکت دانش‌بنیان استانداردسازی بشود؛ این‌جور نباشد که به اسم شرکت دانش‌بنیان کسانی بیایند و همین کارهایی را که در برخی از عرصه‌های دیگر معمول است - دلّالی و مانند اینها - در [اینجا] پیش ببرند. به معنای واقعی کلمه، شرکت دانش‌بنیان [باشد]؛ این را باید یکی از محورهای اساسی قرار داد.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1393/04/11

برخی از کسانی که جایگاهی برای حرف زدن دارند و تریبون دارند، در اصل مسئله‌ی پیشرفت علمی کشور تردید میکنند؛ ما این را مصلحت نمیدانیم؛ یعنی واقعاً از روی بی‌اطلاعی است. یک وقتی یکی از مسئولین کشور درباره‌ی مسائل نظامی یک نظری داده بود که خب مطابق واقع نبود؛ بنده گفتم یک «تور نظامی» برای مسئولین کشور قرار بدهید؛ بیایند یک خرده‌ای در محیطهای نظامی گردش کنند، حقایق را ببینند، معلوماتشان نسبت به موجودی نظامی کشور بالا برود. حالا در مورد مسائل علمی هم متناسبانه گویا همین‌جور است؛ باید یک «تور علمی» بگذاریم برای مسئولین در بخشهای مختلف. حالا بعضی از بخشها را دوستان بیان کردند؛ یکی از آقایان نانوفتاوروی را فرمودند - البته فقط نانوفتاوروی نیست - فرمودند چاهی حفر میکنیم، به نم که میرسد، آن را ول میکنیم؛ نه، دارند دنبال میکنند. آن کسانی که حقاّر چاه هستند، واقعاً دارند دنبال میکنند، به جاهای خوبی هم رسیدند. خب، [مثلاً] الان پزشکی کشور، از جمله‌ی پیشرفته‌ترین پزشکی‌های دنیا است؛ ما از علوم روز دنیا و مرزهای دانش دنیا در پزشکی، چندان عقب‌ماندگی نداریم؛ خیلی نزدیکی. در زمینه‌های دیگر هم همین‌جور؛ همین دانش هسته‌ای، دانش سلولهای بنیادی، و کارهای بزرگی از این قبیل، فراوان است که ما پیشرفتهای خیلی خوبی داشته‌ایم. کسانی که اطلاع ندارند، خوب نیست تردید بکنند؛ خب بروند مطالعه کنند، تماس بگیرند و همین‌طور که عرض کردیم یک گردش علمی بگذارند و به یک جاهایی برسند. مطلب اصلی ما این بود که عرض کردیم. من خواهش میکنم از مسئولان وزارتخانه‌های مربوط، و از مسئولان دولتی ذریب که مرتبط با مسائل علم و دانشگاه و صنعت هستند، مسئله‌ی پیشرفت علمی و ارتباط علم با فتاوروی در کشور را جدّی بگیرند؛ یعنی نسبت به این مسئله واقعاً هیچ کوتاهی صورت نگیرد. این مسئله، مسئله‌ی اساسی ما است؛ یکی از اصلی‌ترین، اساسی‌ترین و فوری‌ترین مسائل ما است. کار تحقیقات به‌جای خود، [اما] در پژوهشها و آنچه در این زمینه لازم است انجام بگیرد، به نظر ما هیچ نایستی کوتاهی صورت بگیرد.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1393/04/11

در کار علمی و فعالیت علمی بحمدالله حرکت شروع شده است؛ یک نکته‌ی اساسی در فعالیت علمی کشور، ناظر به نیازهای کشور باشد

که این به‌طور کامل امروز تأمین‌شده نیست. همان‌طور که دوستان اشاره کردند، مقالات علمی نمایه‌شده‌ی کشور ما امروز مستردی دارد، یعنی مستردی کار علمی در دنیا فراوان است؛ ولی خب، این کافی نیست. بله، [اینکه] شما مقاله‌ای تهیه کنید و مرجع واقع بشود، و به آن ارجاع داده بشود، مایه افتخار است، چیز خوبی است، برای کشور هم خیلی خوب است و نشانه‌ی پیشرفت علمی کشور است؛ اما از این مهم‌تر این است که آنچه شما در زمینه‌ی مسائل علمی کار میکنید، ناظر باشد به نیازهای کشور. خب، امروز ملاحظه کردید، در مورد مسائل مربوط به صنعت، مربوط به کشاورزی، مربوط به مدیریت بحران، مربوط به مسائل گوناگون کشور، مطالبی را صاحب‌نظران ابراز کردند، نیازهایی را گفتند، کمبودها و ضعفهایی را که وجود دارد مطرح کردند؛ خب میتواند تحقیق علمی، پژوهش علمی، مقاله‌ی علمی، برای تأمین این نیازها تهیه بشود و ناظر به رفع این نیازها باشد.

بیانات در مراسم بیست و پنجمین سالروز رحلت حضرت امام خمینی 1393/03/14

قدرتهای درجه‌ی یک نظامی و سیاسی و اقتصادی دنیا، دست‌به‌دست هم بدهند علیه یک کشوری، علیه یک حکومتی، ۲۵ سال تلاش کنند، [ولی] آن حکومت علی‌رغم تلاش آنها، نه فقط از بین نرود، بلکه روزبه‌روز قوی‌تر بشود، به آنها باج هم ندهد، به آنها اعتنا هم نکند. در عرصه‌های مختلف، جمهوری اسلامی اقتدار خود را و قابلیت بقای خود را نشان داد. امروز وقتی به جمهوری اسلامی نگاه میکنید، [می‌بینید] نسل دوم و سوم انقلاب در این کشور دارای چند میلیون دانشجو، چندین هزار طلبه‌ی علوم دینی فاضل، چندین هزار پژوهشگر و محقق، چند ده هزار اسناد دانشگاه و حوزه، هزاران نخبیه‌ی علمی و فکری که بعضی از آنها در عرصه‌ی بین‌المللی نام‌آور و شناخته شده‌اند، هزاران فعال و نخبیه‌ی سیاسی و فرهنگی و تولیدی و اقتصادی؛ واقعیت جامعه‌ی ما امروز این است. جمهوری اسلامی در میدان علم و فناوری، با وجود همه‌ی این تحریمها، ماهواره به فضا میفرستد، موجود زنده به فضا میفرستد و برمیگرداند، انرژی هسته‌ای تولید میکند، در بسیاری از دانشهای نوپدید جزو ده کشور اول دنیا قرار میگیرد، شتاب پیشرفت علم در جمهوری اسلامی از سوی مراکز مسئول این کار در دنیا سیزده برابر متوسط دنیا اعلام میشود، خدمات علمی و فنی به کشورهای مختلف صادر میکند، با وجود تحریمهای بی‌سابقه یک کشور ۷۵ میلیونی را اداره میکند، در سیاستهای منطقه حرف اول را میزند، در مقابل رژیم غاصب و مورد حمایت زورگویان عالم یک‌تنه می‌ایستد، با ظالم نمیسازد و از مظلوم دفاع میکند؛ هر انسان آگاهی به کنجاوی می‌افتد که این موجود چیست، این پدیده چه پدیده‌ای است با این‌همه دشمنی، و این‌همه توانایی‌های ذاتی و نشانه‌های حیات و بقا؛ ماهیت این کنجاوی این است. این حالا در زمینه‌های مسائل علمی و فناوری و مانند اینها.

بیانات در دیدار نمایندگان مجلس شورای اسلامی 1393/03/04

برنامه‌ی ششم یعنی سیاستهای پنج سال کشور تدوین خواهد شد؛ شما نقشه‌ی راه عملی برای پنج سال کشور را در این برنامه‌ی ششم ان‌شاء‌الله تدوین خواهید کرد. سه نقطه‌ی اصلی - البته برنامه باید جامع باشد - وجود دارد: یکی اقتصاد است که تکیه روی اقتصاد مقاومتی در آن برنامه باید تجلی پیدا کند. یکی مسئله‌ی فرهنگ است؛ ... و سوم علم؛ حرکت علمی در کشور خوب آغاز شده است؛ بحمدالله در این سالها، در این ده دوازده سال حرکت خوبی در کشور به‌وجود آمده؛ این حرکت مطلقاً نباید کند بشود، بلکه باید سرعت و شتاب بگیرد. خیلی از افتخارات ملی و بخش مهمی از عزت ملی و بخش قابل توجهی از ثروت ملی به برکت علم به‌دست می‌آید؛ مسئله‌ی علم و تحقیق و پیشرفت در بخشهای گوناگون علمی و کشف سرزمین‌های ناشناخته‌ی دانش، برای کشور خیلی مهم است؛ این هم ان‌شاء‌الله باید در برنامه مورد توجه قرار بگیرد.

بیانات در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری امام حسین علیه‌السلام 1393/02/31

دشمنی دشمنان ما به‌خاطر این است که نظام جمهوری اسلامی در مقابل نظام سلطه ایستاده است؛ در مقابل عادت بد تقسیم دنیا به سلطه‌گر و سلطه‌پذیر ایستاده است؛ بقیه‌ی چیزها بهانه است. امروز بهانه، مسئله‌ی هسته‌ای است؛ یک روز بهانه، حقوق بشر است؛ یک روز بهانه، یک چیز دیگر است. آنها میخواهند نظام جمهوری اسلامی را از ایستادگی در مقابل قلدرها و گردن‌کلفت‌ها و باج‌بگیرها و زورگویان عالم منصرف کنند؛ البته این اتفاق نخواهد افتاد. ملت ایران توانایی خود را در میدانهای مختلف اثبات کرده است؛ ملت ایران اثبات کرده که بدون تکیه‌ی به آمریکا، هم میشود پیشرفت علمی پیدا کرد، هم میشود پیشرفت اجتماعی پیدا کرد، هم میشود نفوذ بین‌المللی پیدا کرد، هم میشود عزت سیاسی در دنیای بشریت پیدا کرد. این را جمهوری اسلامی اثبات کرده و آنها از این ناراحتند.

بیانات در حرم مطهر رضوی 1393/01/01

اقتصاد مقاومتی، اقتصاد دانش‌بنیان است یعنی از پیشرفتهای علمی استفاده میکند، به پیشرفتهای علمی تکیه میکند، اقتصاد را بر محور علم قرار میدهد؛ اما معنای آن این نیست که این اقتصاد منحصر به دانشمندان است و فقط دانشمندان نقش ایفا کنند در اقتصاد مقاومتی؛ نخیر، تجربه‌ها و مهارتها - تجربه‌های صاحبان صنعت، تجربه‌ها و مهارتهای کارگرانی که دارای تجربه و مهارتند - میتواند اثر بگذارد و میتواند در این اقتصاد نقش ایفا کند. اینکه گفته میشود دانش‌محور، معنای آن این نیست که عناصر با تجربه‌ی صنعتگر یا کشاورز که در طول سالهای متمادی کارهای بزرگی را بر اساس تجربه انجام داده‌اند، اینها نقش ایفا نکنند؛ نخیر، نقش بسیار مهمی هم به عهده‌ی اینها است.

بیانات در حرم مطهر رضوی 1393/01/01

ممکن است کسی بگوید اگر تحریم نبود از این ظرفیتهای مینوانستید خوب استفاده کنید، اما [چون] تحریم هست نمیتوانید از این ظرفیتهای استفاده کنید؛ این خطا است؛ این حرف، درست نیست. ما در بسیاری از مسائل دیگر هم در عین تحریم توانستیم به نقطه‌های بسیار برجسته و بالا دست پیدا کنیم؛ یک مثال آن، تولید علم است؛ یک مثال آن، صنعت و فناوری است؛ در اینها ما تحریم بودیم، الان هم تحریم هستیم. در مورد دانشهای پیشرفته و روز، الان هم درهای مراکز علمی مهم پرور دنیا به روی دانشمندان ایرانی و دانشجوی ایرانی بسته است، اما در عین‌حال، ما در نانو پیشرفت کردیم، در هسته‌ای پیشرفت کردیم، در سلولهای بنیادی پیشرفت کردیم، در صنایع دفاعی پیشرفت کردیم، در صنایع پهباد و موشک، به کوری چشم دشمن، پیشرفت کردیم؛ چرا در اقتصاد نتوانیم پیشرفت کنیم؟! ما که در این سر صحنه‌ها و عرصه‌های گوناگون این همه موفقیت به دست آوردیم، در اقتصاد هم اگر عزممان را جزم کنیم و دست به دست هم بدهیم، میتوانیم اقتصاد را شکوفا کنیم. چشممان به دست دشمن نباشد که کی این تحریم را برمیدارد، کی فلان نقطه را موافقت میکند؛ به درک! نگاه کنیم ببینیم خودمان چه کار میتوانیم بکنیم.

بیانات در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی ارتش 1392/11/19

ان‌شاء‌الله روز بیست و دوم بهمن خواهید دید [که] ملت ایران باز هم در همه‌ی شهرها بالاستحکام می‌آیند و فریاد خواهند زد استحکام خود را و نشان خواهند داد اقتدار ملی را. مهم این است که ملت ایران بداند که راز موفقیت او ایستادگی است؛ و ملت ایران بحمدالله این را میداند؛ مهم این است که بدانند راه امنیت او نشان دادن اقتدار ملی است؛ اقتدار ملی را نشان بدهند. اقتدار ملی مظاهری دارد که مردم این اقتدار را در اجتماعات عظیم، در گرایشها، در امثال همین تظاهرات بیست‌و‌دوم بهمن، در انتخابات گوناگون، نشان میدهند، این حضور را نشان میدهند؛ در پیشرفتهای علمی نشان میدهند؛ و [در] همراهی‌هایی که با نظام جمهوری اسلامی میکنند؛ مهم این است. آن چیزی که امنیت کشور را حفظ میکند، نشان دادن اقتدار ملی است؛ وقتی که مردم اقتدار ملی را به رخ دشمن کشیدند، دشمن دیگر نمیتواند [کاری بکند].

بیانات در دیدار اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی 1392/09/19

ما گفتیم مسائل اقتصادی و مسائل گوناگون مهم پیوست فرهنگی داشته باشد، معنای آن همین است؛ معنای آن این است که یک حرکت اساسی که در زمینه‌ی اقتصاد، در زمینه‌ی سیاست، در زمینه‌ی سازندگی، در زمینه‌ی فناوری، تولید، پیشرفت علم میخواهیم انجام بدهیم، ملتفت لوازم فرهنگی آن باشیم.

بیانات در دیدار اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی 1392/09/19

خیلی مهم است این مسئله‌ی علم. اولاً این پیشرفت علمی ما در این ده دوازده سال اخیر يك واقعیت است؛ بعضی این را باور نکردند؛ بعضی حتی این را انکار کردند. يك شخص عزیزی - که حالا بعضی از دوستانی که در جلسه هستند، توجه دارند که من چه کسی را میگویم؛ نمیخواهم اسم بیاورم - همان اوائلی که این قضیه‌ی هسته‌ای و سانتریفیوژ و این حرفها باب شده بود و مکرر گفته میشد، در يك نامه‌ی به من نوشت که آقا، این حرفها دروغ است، باور نکنید - هم این را، هم گمان میکنم مسئله‌ی سلولهای بنیادی را؛ حالا الان درست یادم نیست، نامه‌ی او بین کاغذهای ما هست - اینهایی که می‌آیند به شما گزارش میدهند، [حرف] اینها را باور نکنید، اینها واقعیت

ندارد، اینها خلاف واقع است! خود این شخص هم آدم دانشمندی است، آدم مورد قبول و مورد اعتماد من است، بنده هم دوست دارم آن شخص را، اما باور نمی‌کردم؛ البته ما باور کرده بودیم و الحمدلله روزبه‌روز هم این باور تأیید شد. بعد از چندین سال، چندی قبل اینجا يك جلسه‌ای بود که بعضی از دوستان این جلسه هم در آن حضور داشتند، همان شخص عزیز به من رو کرد و گفت که در دانشگاه‌های ما از این پیشرفتهایی که این جوانها دارند انجام می‌دهند استقبال نمی‌شود و شروع کرد شکایت از این طرف قضیه که حالا جوانهای ما دارند کارهای زیادی انجام می‌دهند و استقبال نمی‌شود. من یادم آمد از آن حرفی که ایشان سالها پیش به من گفته بود که این پیشرفتهای دروغ است. نه آقا، این پیشرفتهای راست است؛ اینکه ما سیزده برابر متوسط رشد جهانی، سرعت پیشرفت [علم] داشته‌ایم، راست است؛ این را دیگران گفتند، مخالفین ما گفتند. در بخشهای مختلف، جوانهای ما کارهای بزرگی را بحمدالله توانستند انجام بدهند و کار کردند و پیش رفتند. توصیه‌ی من به وزیر محترم آموزش عالی و وزیر محترم بهداشت و درمان، بخصوص این است که نگذارید این چرخه حرکت گُند بشود. این را هرچه می‌توانید توسعه بدهید و تسریع کنید و پیشرفت کنید.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در هفتمین همایش ملی نخبگان جوان 1392/07/17

شماها نخبگان عزیز، چه شما که اینجا حضور دارید، چه نخبگان بی‌شماری که بحمدالله در سرتاسر کشور هستند و به هر دلیلی حالا در این جلسه حضور ندارند، در هر رشته‌ای که تحصیل می‌کنید و تحقیق می‌کنید و کار می‌کنید - چه علوم انسانی، چه علوم فنی، چه علوم پایه، چه علوم پزشکی و علوم مربوط به سلامت، و هر بخش دیگری که مشغول کار هستید - همه‌تان در واقع مهندسان پیشرفت آینده کشورید؛ شما هستید که دارید آینده‌ی کشورتان و آینده‌ی ایران عزیز را طرّاحی می‌کنید و ان‌شاءالله اگر با عزم جزم و همت والا و عمل پیگیر این را دنبال کنید، به نتیجه خواهید رساند و ایران آینده را شماها خواهید ساخت. نکته‌ای که من می‌توانم به شما عرض بکنم این است که بدانید: سیاست "پیشرفت علمی با شتاب بالا" يك سیاست بنیادی برای نظام است؛ مجموعه‌ی مغز متفکر دستگاه کشور به این نتیجه رسیده است که گذر از دشواری‌ها، عبور از خطرگاه‌ها و لغزشگاه‌ها در ایران اسلامی، اگر به دو سه رکن و مقدمه نیاز داشته باشد، یکی، پیشرفت علمی است؛ این يك سیاست بنیادی است، از حدود ده دوازده سال پیش این سیاست دارد دنبال می‌شود؛ دولت‌های مختلف، مسئولان گوناگون، عناصر ذی‌ربط، خود جوانها و نخبه‌ها، در این زمینه‌ها کار کردند، تلاش کردند و بحمدالله امروز محصول کار را که انسان نگاه می‌کند، امیدوار می‌شود. من بارها این را به جوانها گفته‌ام، به مسئولین هم گفته‌ام، به شما هم حالا عرض می‌کنم: قطعاً نیروی جوان کشور ما، نیروی انسانی کشور ما، نخبگان کشور ما، قادرند به قله‌های پیشرفت همه‌جانبه، کشورشان و ملتشان را برسانند؛ این توانایی در شما هست. این را ما قبلاً - از دیگران و براساس تجربه‌های دیگران - می‌گفتیم، بتدریج برای خود ما هم تجربه شد. من بارها گفته‌ام: امروز هر کار علمی و فناوری در کشور که زیرساخت آن وجود داشته باشد، از دست‌کننده‌ی ایرانی، جوان ایرانی، و نخبه‌ی ایرانی بر می‌آید؛ هیچ چیزی وجود ندارد که ما بگویم استعداد ایرانی و نخبه‌ی ایرانی قادر به ایجاد آن، تولید آن، ساخت آن نباشد؛ مگر اینکه زیرساخت آن در کشور وجود نداشته باشد که باید آن زیرساخت را ایجاد کرد. وضع و سطح استعداد کشور ما يك چنین سطحی است. پیشرفت واقعی کشور هم جز با پیشرفت علم امکان‌پذیر نیست؛ علت اینکه گفتیم گفتمان اصلی و سیاست اصلی این است، این است. پیشرفت واقعی جز با پیشرفت علم فراهم نخواهد شد.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در هفتمین همایش ملی نخبگان جوان 1392/07/17

البته رشد علمی ما امروز در مقیاس منطقه و در مقیاس جهانی خیلی خوب است. عدد مطلق رشد ما خوب است، شتاب رشد ما هم بسیار خوب است، یعنی شتاب پیشرفت خیلی بالا است؛ لکن این ملاک نیست؛ یعنی این شتاب باید محفوظ بماند. وجود شتاب رشد علمی به معنای این نیست که ما به هدف رسیدیم یا حتی به هدف نزدیک شده‌ایم؛ چون ما خیلی عقب بودیم.

بیانات در دیدار رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری 1392/06/14

اعتقادمان این است که باید به تقویت ساخت درونی نظام اهمیت بدهیم؛ این اساس کار است. از درون، خودمان را باید تقویت کنیم. تقویت درونی با اندیشه‌ی کامل، با نگاه عاقلانه و خردمندانه چیزی است ممکن؛ چه به‌وسیله‌ی پیشرفت علمی، چه به‌وسیله‌ی ساخت و مدیریت درست اقتصادی؛ اینها کارهایی است که به نظر ما ممکن است.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت 1392/06/06

ما باید بتوانیم در زمینه‌ی علم، اولاً نگذاریم حرکت پرشتابی که امروز وجود دارد، مطلقاً کند بشود، بخصوص دولت باید به آن اهتمام بکند. عرض کردم این جزو دو اولویت اول برنامه‌های کشور است؛ یعنی به‌طور ویژه روی مسئله‌ی پیشرفت علم باید کار بشود. البته مسئول درجه‌ی يك برای پیشرفت علم، دو وزارت علوم و بهداشت‌درمان هستند؛ لکن وزارت‌های صنعتی، وزارت کشاورزی، وزارت‌های حتی خدماتی، اینها همه‌شان می‌توانند در این زمینه کمک بکنند و باید کمک بکنند.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1392/05/15

در این حدود دوازده سال، رشد علمی کشور نسبت به قبل از این دوازده سال، شانزده برابر شده. اینها آمارهای تقریبی است و از مراکز مطمئنی به دست آمده است؛ این خیلی مهم است. همین حرکت علمی رو به گسترش موجب شده که پایگاه‌های اطلاع‌رسانی علمی معتبر دنیا اظهارنظر کنند که رشد پیشرفت علم در ایران سیزده برابر متوسط دنیا است. این واقعیتها را در نظر داشته باشیم، اینها خیلی نکات مهمی است؛ ما چون زیاد می‌شنویم، زیاد تکرار می‌کنیم، برایمان عادی شده. این جزو آمارهای داخلی نیست که حالا يك نفری آماری بدهد. يك نفر هم بگوید خیر، این آمار درست نیست؛ نه، این پایگاه‌های اطلاع‌رسانی رسمی دنیا اینها را دارند می‌کنند؛ با ما هم خوب نیستند. یعنی من باور نمی‌کنم که سیاست‌های مسلط جهانی از دخالت در مراکز علمی و امثال اینجور پایگاهها دست بردارند؛ اگر بتوانند، انکار می‌کنند؛ کما اینکه خیلی از پیشرفتهای ما را انکار می‌کنند؛ اما درعین‌حال این آمار را به ما می‌دهند. همین پایگاه‌های اطلاع‌رسانی علمی می‌گویند - که در دنیا منتشر شده و در اختیار همه هست - اگر همین پیشرفت در ایران ادامه پیدا کند، در سال ۲۰۱۸، یعنی پنج سال دیگر، ایران رتبه‌ی چهارم علمی دنیا را خواهد داشت؛ این خیلی چیز مهمی است. یعنی بعد از سه کشور دیگر - آمریکا و چین و انگلیس؛ آن سه کشوری است که ذکر کردند - کشور چهارم، ایران خواهد بود؛ این خیلی چیز مهمی است. البته من نمی‌خواهم ادعا کنم که این آمارها صددرصد آمارهائی است که انسان می‌تواند رویش سوگند یاد کند؛ نه، لیکن روش و حرکت دانشگاه‌های کشور الان به این سبک است؛ يك حرکت عمومی رو به پیشرفت.

خب، ما اگر وضعیت دانشگاهی امروز کشور را با دوران اول انقلاب - یعنی آنچه که میراث قبل از انقلاب و دوران طاغوت بود - مقایسه کنیم، آمارها شگفت‌آورتر از اینها هم هست. آن روزی که انقلاب پیروز شد، صد و هفتاد هزار دانشجو داشتیم؛ امروز چهار میلیون و چهار صد هزار دانشجو در کشور هست؛ یعنی حدود بیست و پنج برابر. آن روز بار تعلیم بر دوش حدود پنج هزار استاد و استادیار و دانشیار و معلم و امثال اینها بود، امروز در حدود شصت هزار معلم دانشگاهی داریم؛ چه در دانشگاهها، چه در مراکز پژوهشی. اینها مسائل مهمی است، اینها پیشرفتهای ارزنده‌ای است. البته من اینجا چیزهائی یادداشت کرده‌ام که دیگر لزومی ندارد بیان کنم؛ بعضی از اینها را شماها میدانید و شنیده‌اید، بعضی‌ها هم لازم نیست مطرح شود. مقالات علمی پراستناد - یعنی مقالات علمی‌ای که از طرف محققین ایرانی منتشر می‌شود و در دنیا به آنها استناد می‌شود - روزبه‌روز رو به افزایش است؛ آمارش را به طور ریز به من داده‌اند، که حالا من نمی‌خواهم روی آن تکیه کنم؛ اما این خیلی پدیده‌ی مهمی است. پس مجاهدت علمی در کشور اتفاق افتاده.

يك سؤالی در اینجا مطرح است: آیا حالا که ما این پیشرفتهای علمی را در زمینه‌های مختلف در کشور مشاهده می‌کنیم، يك نفس راحتی بکشیم، بنشینیم سر جایمان؟ خب، پیدا است که پاسخ منفی است؛ نه. ما هنوز از خط مقدم علم عقبیم، هنوز در بسیاری از دانش‌های مورد نیاز زندگی دچار عقب‌ماندگی‌های مزمن هستیم؛ با همه‌ی این پیشرفتی که در بخشی از دانشها داشته‌ایم. پس چون دچار عقب‌ماندگی هستیم، باید کار کنیم. وانگهی کاروان علم در دنیا متوقف که نمی‌شود؛ دارند با سرعت حرکت می‌کنند. ما نه فقط باید جایگاه فعلی‌مان را حفظ کنیم، بلکه باید جلو برویم؛ اینها هم‌ه‌اش تلاش لازم دارد، مجاهدت لازم دارد. لذا اولین حرف ما به دانشگاه‌های کشور و دانشمندان کشور و نخبگان کشور این است که نگذارید این حرکت از دور بیفتد، نگذارید حرکت علمی کشور متوقف شود؛ هیچ مانعی نتواند دانشگاه کشور را از رشد به

سمت پیشرفت علمی باز بدارد.

اینکه ما روی علم تکیه میکنیم، فقط به جهت احترام آرمانی به علم نیست - که البته این خودش يك نقطه‌ی مهمی است؛ اسلام برای علم ارزش ذاتی قائل است - لیکن علاوه بر این ارزش ذاتی، علم قدرت است. يك ملت برای اینکه راحت زندگی کند، عزیز زندگی کند، با کرامت زندگی کند، احتیاج دارد به قدرت. عامل اصلی که به يك ملت اقتدار میبخشد، علم است. علم، هم میتواند اقتدار اقتصادی ایجاد کند، هم میتواند اقتدار سیاسی ایجاد کند، هم میتواند آبرو و کرامت ملی برای يك ملت در چشم جهانیان به وجود بیاورد. يك ملت عالم، دانا، تولید کننده علم، در چشم جامعه بین‌المللی و انسانها طبعاً با کرامت است. پس علم علاوه بر کرامت ذاتی و ارزش ذاتی، این ارزشهای بسیار مهم اقتدار آفرین را هم دارد. بنابراین باید این حرکتی که وجود دارد، این شتابی که وجود دارد، به هیچ‌وجه متوقف و کُند نشود.

يك نکته هم در کنار این وجود دارد؛ این را باید باور کنیم. دوستان در زمینه‌ی جبهه‌بندی‌های سیاسی در دنیا نکات خوبی را بیان کردند؛ نکات قابل توجهی است و درست است، ما هم اعتقاد داریم؛ اما چیزی که باید در نظر باشد، این است که يك جبهه‌ی دشمن عنودی در مقابل نظام جمهوری اسلامی در میان قدرتهای دنیا وجود دارد. آیا این جبهه‌ی عنود و لجاج در دشمنی با جمهوری اسلامی، مشتمل بر اکثر کشورهای دنیا است؟ ابدأ؛ آیا مشتمل بر اکثر کشورهای غربی است؟ ابدأ؛ این مربوط به چند کشور قدرتمندی است که به خاطر دلایل خاصی با نظام جمهوری اسلامی و با اقتدار نظام جمهوری اسلامی مخالفند و کارشکنی میکنند؛ یکی از کارشکنی‌ها، همین کارشکنی در زمینه‌ی علمی است. بعضی از دوستان گفتند «دیپلماسی علمی»، «دیپلماسی دانشگاهی»؛ بنده هم اعتقاد به این دارم، تشویق هم کرده‌ام؛ اما توجه داشته باشید که طرف مقابل روی این نکته بخصوص توجه دارد، روی این نکته برنامه‌ریزی میکنند. بر روی همین نقطه‌ی «دیپلماسی علمی» برنامه‌ریزی میکنند و اهداف خودشان را دنبال میکنند. اگر با توجه، با آگاهی، با بصیرت، کار انجام بگیرد، ما کاملاً موافق هستیم. از پیشرفت علمی ما هم راضی نیستند. بخشی از این کارهایی که امروز در زمینه‌ی تحریم و امثال اینها مشاهده میکنید، مربوط به همین است که نمیخواهند جامعه‌ی ایرانی به این اقتدار درونزا دست پیدا کند؛ که اقتدار علمی، يك اقتدار درونزا است. بنابراین، این پیشرفت باید ادامه پیدا کند.

خب، نکته‌ای که بر این اساس بنده اصرار دارم در ذهن آقایان و خانمها و اساتید محترم مطرح باشد، این است که «گفتمان علم و پیشرفت علمی» و «گفتمان پیشرفت عمومی کشور» - یعنی انگیزه برای سهیم شدن دانشگاه در پیشرفت کشور - در دانشگاه باید حفظ شود؛ که البته امروز وجود دارد، اما باید حفظ و تقویت شود. هیچ چیزی نباید با این گفتمان در دانشگاه مزاحمت کند. باید اصرار بر نوآوری علمی در دانشگاه وجود داشته باشد؛ اصرار بر قرار گرفتن پیشرفتهای علمی در خدمت نیازهای کشور، که یکی از جهتگیری‌ها و معیارهای اساسی این است. بالاخره ظرفیتهای محدود است - هم ظرفیتهای انسانی، هم ظرفیتهای مالی و مادی - حتماً باید توجه شود که کار علمی ما در جهت نیاز کشور باشد. ما نیازهای گوناگونی داریم که دانشگاه میتواند به این نیازها پاسخ دهد، این خلأها را پر کند. این هم يك تجربه‌ی ما است.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1392/05/15

باید همه مراقبت کنند - هم استادان، هم مدیران، هم مؤثرین و متنفذين در دانشگاهها - که فضای دانشگاه به سمت مسائل پوچ حرکت نکند؛ فضا، فضای دنباله‌گیری مسائل اصلی و اساسی باشد؛ گفتمان علم و گفتمان پیشرفت علمی و گفتمان پیشرفت عمومی کشور بر دانشگاهها همچنان حاکم باشد. البته اینجا هم دشمنانی هستند که مایلند حتی مسائل صنفی در دانشگاهها به سمت مسائل سیاسی و جنجالهای سیاسی گرایش پیدا کند؛ از این باید پرهیز کرد. این برای يك دانشگاه افتخار نیست که مسائل اساسی آن تحت‌الشعاع مسائل كوچك و كم‌اهمیت و احياناً تحت تأثیر جریانهای سیاسی واقع شود. فضای دانشگاه باید يك فضای باشد که در آنجا علم و عالیم بتواند زیست مناسب خودش را داشته باشد.

البته این هم معلوم است؛ همه‌ی دوستان توجه دارند که این پیشرفت علمی و این توفیقاتی که تا امروز در محیط علمی کشور اتفاق افتاده است، به برکت انقلاب اسلامی است؛ این به برکت اسلام است، به برکت انقلاب است. اگر عامل فعال و پیشبرنده‌ی انقلاب و اعتقاد دینی نمیتوانست اوضاع کشور را به طور عموم و از جمله در مسئله‌ی علم تحت تأثیر قرار دهد، یقیناً شعاع نفوذ قدرتهای سلطه‌گر اجازه نمیداد يك کشوری مثل ایران - که آنها چشم طمع به آن دوخته‌اند - بتواند در زمینه‌ی علم این پیشرفتهای را بکند و این خودباوری و اعتمادبه‌نفس را به دست آورد؛ نمیگذاشتند؛ کم‌اینکه جاهای دیگر هم نمیگذارند؛ آنچه‌ای که آنها تسلط و نفوذ دارند.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1392/05/15

از پیشرفت علمی در کشور برای گسترش و نفوذ زبان فارسی استفاده شود. زبان خیلی مهم است برادران و خواهران عزیز! اهمیت زبان ملی يك کشور برای خیلی‌ها هنوز دانسته و شناخته نیست. زبان فارسی باید گسترش پیدا کند. باید نفوذ فرهنگی زبان فارسی در سطح جهان روزبه‌روز بیشتر شود. فارسی بنویسید، فارسی واژه‌سازی کنید و اصطلاح ایجاد کنید. کاری کنیم که در آینده، آن کسانی که از پیشرفتهای علمی کشور ما استفاده میکنند، ناچار شوند برونزبان فارسی را یاد بگیرند. این افتخاری نیست که ما بگوئیم حتماً زبان علمی کشور ما فلان زبان خارجی است. زبان فارسی اینقدر ظرفیت و گنجایش دارد که دقیق‌ترین و ظریف‌ترین علوم و دانشها میتوانند با این زبان بیان شوند. ما زبان پُرظرفیتی داریم. کم‌اینکه بعضی از کشورهای اروپائی هم نگذاشتند زبان انگلیسی تبدیل شود به زبان علمی آنها - مثل فرانسه، مثل آلمان - اینها زبان خودشان را به عنوان زبان علمی در دانشگاههایشان حفظ کردند. مسئله‌ی زبان، مسئله‌ی بسیار مهمی است؛ واقعاً احتیاج دارد به این که حمیت به‌خرج دهید. یکی از اهتمامهایی که دولت‌های آگاه و هوشیار در دنیا انجام میدهند، تکیه بر روی گسترش زبان ملی‌شان در دنیا است. متأسفانه با غفلت خیلی از کشورها، این کار اتفاق نیفتاده؛ حتی زبانهای بومی را، زبانهای اصلی بسیاری از ملتها را یکی از بین برده یا تحت‌الشعاع قرار داده‌اند. بنده از پیش از انقلاب، از اینکه واژه‌های بیگانه بی‌دریغ در دست و زبان مردم ما به کار میرفت و به آنها افتخار میکردند - کأنه کسی اگر چنانچه يك مطلبی را با يك تعبیر فرنگی بیان کند، این را يك افتخاری میدانست - همیشه رنج میبردم؛ متأسفانه تا امروز هم این باقی است! خیلی از سنتهای غلط پیش از انقلاب، با انقلاب از بین رفت؛ این یکی متأسفانه از بین رفت! يك عده‌ای کأنه افتخار میکنند که يك حقیقتی را، يك عنوانی را با يك واژه‌ی فرنگی بیان کنند؛ در حالی که واژه‌ی معادل فارسی برای آن عنوان وجود دارد، دوست میدارند از تعبیرات غربی استفاده کنند؛ بعد حالا یواش یواش این دیگر به دامنه‌های گسترده‌ای در سطوح پائین و سطوح عوامانه هم رسیده، که واقعاً رنج‌آور است. من نمونه‌هایی در ذهن دارم، که دیگر حالا لزومی ندارد آنها را عرض کنم.

يك نکته‌ی دیگر هم - که شاید نکته‌ی آخر باشد - این است که ما اگر دنبال پیشرفت هستیم و پیشرفت علمی را شرط لازم پیشرفت عمومی کشور میدانیم، توجه داشته باشیم که مراد ما از پیشرفت، پیشرفت با الگوی غربی نیست. دستور کار قطعی نظام جمهوری اسلامی، دنبال کردن الگوی پیشرفت ایرانی - اسلامی است. ما پیشرفت را به شکلی که غرب دنبال کرد و پیش رفت، نمیخواهیم؛ پیشرفت غربی هیچ جاذبه‌ای برای انسان آگاه امروز ندارد. پیشرفت کشورهای پیشرفته‌ی غربی نتوانست فقر را از بین ببرد، نتوانست تبعیض را از بین ببرد، نتوانست عدالت را در جامعه مستقر کند، نتوانست اخلاق انسانی را مستقر کند. اولاً آن پیشرفت بر پایه‌ی ظلم و استعمار و غارت کشورهای دیگر بنا شد.

بیانات در دیدار دانشجویان 1392/05/06

امروز یکی از نیازهای اساسی و درجه‌ی يك کشور، نیاز علمی است. اگر چنانچه ما توانستیم در عرصه‌ی علمی، پیشرفتهائی را که تا امروز بحمدالله به دست آمده است، با همین سرعت دنبال کنیم، هم در زمینه‌ی مشکلات اقتصادی، هم در زمینه‌ی مشکلات سیاسی، هم در زمینه‌ی مشکلات اجتماعی، هم در زمینه‌ی مسائل بین‌المللی، مطمئناً گره‌گشائی‌های بزرگی خواهد شد. علم مسئله‌ی بسیار مهمی است. در این حدود ده سال، یازده سال گذشته، در این زمینه خیلی کار شده؛ لیکن بعد از این هم باید کار شود؛ کار مضاعف شود. من عقیده‌ام این است که کار علمی در دانشگاه و در کشور باید جهادی باشد؛ کار علمی جهادی انجام بگیرد.

بیانات در دیدار مسئولان نظام 1392/04/30

کشور ایران از مقطع پیروزی انقلاب - یعنی از سال ۱۳۵۷ - تا امروز به قدری تغییر کرده است که این مقدار تغییر را ما در ظرف این مدت در کشورهای دیگر نمی‌بینیم؛ یعنی بنده سراغ ندارم. کشورهای پیشرفته‌ی تمدنی و صنعتی و علمی، فاصله‌ی حرکتشان تا رسیدن به این نقطه‌ای که ما امروز رسیدیم، فاصله‌ی بیشتری بوده است. تا

آنجائی که بنده اطلاع دارم، به نظر میرسد که در دنیا این مقدار پیشرفت کمتر دیده شده است یا دیده نشده است. ما، هم در زمینه‌های علمی پیشرفت کرده‌ایم - که يك بخشی را آقای رئیس جمهور امروز اشاره کردند، و البته پیشرفتهای علمی ما خیلی بیش از اینها است؛ نه اینکه به عنوان مسئولان داخلی این حرف را بزنیم؛ نه، این قضاوت مراکز علمی دنیا است - هم در زمینه سیاسی پیشرفت کرده‌ایم.

بیانات در دیدار مسئولان نظام 1392/04/30

مسئولان کلان کشور، سیاستگذاران کشور، کسانی که اداره‌ی امور اساسی را در کشور به عهده دارند، به این دو نقطه‌ی اصلی برای پیشرفت باید توجه کنند. روی مسئله‌ی اقتصاد کشور باید تکیه شود، روی مسئله‌ی پیشرفت علمی کشور هم باید تکیه شود. توجه به اقتصاد خوشبختانه نسبتاً عمومی است؛ همه توجه دارند. حماسه‌ی اقتصادی هم جزو شعار امسال بوده. امیدواریم همچنان که حماسه‌ی سیاسی انجام گرفت، حماسه‌ی اقتصادی هم با همت مسئولین انجام بگیرد. البته کار اقتصادی، کار کوتاه‌مدتی نیست؛ کار يك ماه و دو ماه و يك سال نیست؛ لیکن باید حرکت آغاز شود. روی مسئله‌ی علم هم من تکیه میکنم. در این ده سال گذشته، حرکت علمی ما خیلی خوب بوده؛ پیشرفت علمی و سرعت پیشرفت، بسیار خوب بوده است؛ اما این سرعت پیشرفت باید کند نشود. اگر ما بخواهیم به آن سطح مطلوب برسیم، اگر بخواهیم به خطوط مقدم دانش جهانی برسیم، باید این سرعت پیشرفت را همچنان حفظ کنیم.

بیانات در مراسم بیست و چهارمین سالروز رحلت حضرت امام خمینی 1392/03/14

کشور عقبمانده‌ی ما از لحاظ علمی، تبدیل شد به يك کشور پیشرفته‌ی علمی. ما قبل از انقلاب هیچ افتخار علمی در کشور نداشتیم. امروز دیگران درباره‌ی ما میگویند، مراکز سنجش جهانی درباره‌ی ایران قضاوت میکنند که رشد و شتاب پیشرفت علمی، یازده برابر متوسط دنیا است. این چیز کمی است؟ مراکز سنجش علمی پیش‌بینی میکنند که تا چند سال دیگر - تا سال ۲۰۱۷ - ایران در رتبه‌ی چهارم علمی دنیا قرار میگیرد. این چیز کوچکی است؟ آن کشوری که از لحاظ علمی هیچ افتخاری نداشت، تبدیل شد به این.

بیانات در مراسم بیست و چهارمین سالروز رحلت حضرت امام خمینی 1392/03/14

من به برادری که میخواهند اطمینان این مردم را به سمت خودشان جلب کنند، نصیحت میکنم که منصفانه حرف بزنند؛ انتقاد کنند، لیکن انتقاد به معنای سیاه‌نمایی نباشد؛ به معنای انکار کارهای بسیار برجسته‌ای نباشد که چه در این دولت، چه در دولت‌های قبلی انجام گرفته است و کسانی مثل خود آنها سر کار آمده‌اند و شب و روز تلاش کرده‌اند و آن کارها را انجام داده‌اند. انتقاد به معنای انکار جهات مثبت نیست؛ انتقاد این است که انسان کار مثبت را بگوید، نقص و ضعف را هم بگوید. امروز در کشور ما اگر کسی سر کار بیاید، احتیاج ندارد که از صفر شروع کند؛ هزاران کار برجسته انجام گرفته است. در سال‌های طولانی، در دوره‌ی مسئولیتهای مختلف دولتها، هزاران زیرساخت اساسی برای این کشور به وجود آمده است؛ علم پیشرفت کرده است، صنعت پیشرفت کرده است، کارهای زیربنایی پیشرفت کرده است، امور بسیار مهم در زمینه‌های مختلف برنامه‌ریزی و اجرا شده است؛ اینها را نباید از دست بدهند؛ هر کاری میکنند، باید از اینجا به بعد باشد.

بیانات در دیدار جمعی از فرهنگیان 1392/02/18

این ملت با همه‌ی استعدادی که دارد، در طول دوران طولانی اختناق - که بعد هم این اختناق همراه شد با دخالت بیگانگان و سلطه‌ی سیاسی و اقتصادی و فرهنگی بیگانگان - عقب ماند؛ از جاده‌ی علم عقب ماندیم، از سازندگی عقب ماندیم، از اقتصاد عقب ماندیم، دچار آفت‌های گوناگون فرهنگی و معرفتی شدیم. انقلاب این فرصت را در مقابل ملت ایران گذاشت که این عقب‌ماندگی را جبران کند؛ و می‌بینید که در طول سه دهه‌ی گذشته انقلاب، ملت ایران چه مهارتی از خود نشان داد، چه پیشرفتی کرد، چه استعدادی در وجود خود ارائه کرد به همه‌ی بینندگان در سرتاسر عالم. پیشرفتهای ملت ایران در این سه دهه، متناسب با سی سال نیست؛ يك نمونه‌اش پیشرفتهای علمی است که مجامع جهانی چاره‌ای ندارند که به آنها اعتراف کنند؛ که اعتراف هم کردند. سرعت پیشرفت علمی ما سیزده برابر متوسط جهانی است؛ این شوخی است؟ در عین حال با این سرعت پیشرفت، ما هنوز از لحاظ علمی عقبیم. ببینید ما چقدر عقب بودیم! یا اینکه بیش از ده برابر متوسط سرعت جهانی داریم حرکت میکنیم، هنوز عقبیم. پس این سرعت را باید حفظ کرد. این بخشی است که دشمن اعتراف میکنند؛ يك بخش‌هایی هم هست که دشمن نباید اعتراف کند، اعتراف هم نمیکند؛ در زمینه‌ی سیاسی همین جور است، در زمینه‌ی اجتماعی همین جور است، در زمینه‌ی سازندگی کشور همین جور است، در زمینه‌ی آگاهی و بصیرت عمومی همین جور است؛ اینها را دشمنان ما در تبلیغاتشان، در اظهاراتشان مصلحت نمیدانند بگویند، که مبدا ملت ما را تشویق کنند به پیشرفت این کار. در خصوص اقتدار ملی و آبروی بین‌المللی هم سرعت پیشرفت باید با همین نسبت ملاحظه شود. این پیشرفتها به برکت انقلاب است. اما در عین حال این پیشرفتها همچنان کم است؛ باید این پیشرفتها افزایش پیدا کند.

اگر ملت ایران همین سرعت و شتاب پیشرفت را - که در زمینه‌ی علمی، چه در زمینه‌ی سیاسی، چه در زمینه‌ی اجتماعی، چه در زمینه‌ی فرهنگی و معرفتی - حفظ کند، بلاشک زمان زیادی طول نخواهد کشید که در جایگاه شایسته‌ی خود قرار خواهد گرفت؛ آن چیزی که شایسته‌ی ملت ایران است.

بیانات در دیدار دست اندرکاران برگزاری انتخابات 1392/02/16

ما اطلاع داریم که این دفعه هم رسانه‌های رسمی و شناخته شده‌ی دشمن - که هر وقت توانستند، علیه جمهوری اسلامی کار کردند - از مدتی پیش دارند طراحی میکنند، برنامه‌ریزی میکنند، برنامه‌سازی میکنند، برای اینکه دل مردم را نسبت به انتخابات سرد کنند؛ شروع هم کرده‌اند، منتها برنامه‌ریزی‌شان خیلی وسیع‌تر از این حرفها است؛ میخواهند مردم پای صندوق نیایند؛ میخواهند مردم در اداره‌ی کشور و مدیریت کشور سهیم نشوند؛ میخواهند مردم در صحنه نباشند؛ لذا تلاش میکنند. اگر حضور مردم نباشد، آنها براحتی میتوانند تهاجم خودشان را چندین برابر کنند. حضور مردم است که به نظام اسلامی و به کشور عزیز ما مصونیت میبخشد. حضور مردم است که عوامل قدرت و قوت را در درون ما تقویت میکند؛ علم ما پیشرفت میکند، بصیرت ما پیشرفت میکند، سازوکارهای مدیریت ما پیشرفت میکند - همچنان که در طول این سالها پیشرفت کرده است - این به خاطر حضور مردم است، به خاطر انگیزه‌های مردم است؛ میخواهند این انگیزه‌ها نباشد، لذا سعی میکنند انتخابات را بی‌رونق کنند.

ابلاغ سیاست‌های کلی ایجاد تحول در نظام آموزش و پرورش 1392/02/10

سیاست‌های کلی ایجاد تحول در نظام آموزش و پرورش کشور ...

4- ایجاد تحول در نظام برنامه‌ریزی آموزشی و درسی با توجه به:

1-4- روزآمد ساختن محتوای تعلیم و تربیت و تدوین برنامه درس ملی مبتنی بر فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی و متناسب با نیازهای کشور و انطباق محتوی با پیشرفتهای علمی و فناوری و اهتمام به تقویت فرهنگ و هویت اسلامی-ایرانی.

بیانات در حرم مطهر رضوی 1392/01/01

در مسائل بین‌المللی سعی اینها این بود که ما چون اجلاس غیرمتعهدها را در تهران داشتیم، کاری کنند که این اجلاس سست و سبک برگزار شود؛ همه شرکت نکنند، شرکت فعال نکنند. درست عکس آنچه که آنها میخواستند، اتفاق افتاد. دو ثلث ملت‌های جهان عضو جنبش غیرمتعهدها هستند. سران کشورها در تهران شرکت کردند، مسئولان بلندپایه شرکت کردند. همه ایران را تحسین کردند، همه از پیشرفتهای علمی و فناوری و اقتصادی کشور اظهار شگفتی کردند. همه در مقابل ملت ایران احساس تمجید و تحسین کردند؛ این را به ما هم گفتند، در مصاحبه‌هایشان هم گفتند؛ به کشور‌هایشان هم که برگشتند، این را همه تصدیق کردند. درست نقطه‌ی مقابل آنچه که دشمنان ملت ایران میخواستند، اتفاق افتاد؛ نتوانستند تأثیر بگذارند.

بیانات در حرم مطهر رضوی 1392/01/01

[در رابطه با پیشرفتهای سال 91] یک قلم، پیشرفتهای بزرگ علمی در طول سال 91 است. در زمینه‌ی علم و فناوری کارهایی شد که حقیقتاً چشم‌پُرکن و برای انسانی که

معتقد به آینده‌ی کشور است، خرسندکننده و خوشحال‌کننده است. یعنی همین سالی که خواستند بر ملت ایران سخت بگیرند، جوانان عزیز ما، دانشمندان ما ماهواره‌ی ناهید را به فضا فرستادند؛ کاوشگر پیشگام را با موجود زنده به فضا فرستادند؛ جنگنده‌ی فوق پیشرفته ساخته شد. اهمیت هر کدام از اینها به قدری است که جا دارد یک ملت برای هر یک از اینها اظهار خوشحالی و خرسندی کند، برایش سرود بسازند، جشنواره درست کنند. کارها چون متراکم است، درست تبلیغ نمیشود و خبررسانی کاملی هم انجام نمیگردد. وقتی که این موجود زنده به فضا فرستاده شد و سالم برگشت، آنقدر این قضیه برای دانشمندان دنیا و ناظران بین‌المللی تعجب‌آور بود که اول انکار کردند؛ ولی بعد که دیدند چاره‌ای نیست و حقایق و نشانه‌های درستی و واقعیت را مشاهده کردند، مجبور شدند که قبول کنند.

در حوزه‌ی سلامت و مهندسی پزشکی کارهای بزرگی انجام گرفت که مربوط به سلامت مردم است. در زمینه‌ی زیست‌فناوری در منطقه اول شدیم. کارهای تخصصی برجسته‌ای در این زمینه انجام گرفت و اقلام متعدد دارویی بر این اساس تولید شد. این همان سالی است که بر ملت ایران سخت گرفتند، برای اینکه او را از زندگی و از همه‌ی فرآورده‌های استعداد بشری محروم کنند. در همین سال، در حوزه‌ی نانوفناوری - که یک انقلاب در زمینه‌ی فناوری و صنعت است - رتبه‌ی اول را در منطقه پیدا کردیم. در همین سال، در چندین حوزه‌ی علمی مهم، مقام اول تولید علم در منطقه بودیم. در کوردهای علم و تولید علمی، در انتشار مقالات علمی، در سرعت پیشرفت علمی، در سهم کشور در تولیدات علمی کل جهان، شاهد پیشرفت بودیم. در مسابقات علمی فناوری‌های دانشجویان، کشور نسبت به سال گذشته سی و یک درصد رشد داشت. در سال 91، تعداد دانشجویان به قدری افزایش پیدا کرد که بیست و پنج برابر اول انقلاب، ما امسال دانشجوی داریم. بیست و پنج برابر اول انقلاب، دانشجویان در کشور مشغول تحصیل هستند. اینها پیشرفتهای عظیم ملت ایران است. در حوزه‌ی آب، در حوزه‌ی محیط زیست، در سلولهای بنیادی، در انرژی‌های نو، در گیاهان دارویی، در انرژی هسته‌ای، کشور توانست به پیشرفتهای بزرگی دست پیدا کند. اینها همه مربوط به آن سالی است که دشمنان ملت ایران همه‌ی تلاش خود را بسیج کردند تا ملت ایران را از کار بیندازند.

بیانات در حرم مطهر رضوی 1392/01/01

اقتصاد مسئله‌ی مهمی است که بنده در این چند سال پی‌درپی بر روی آن تکیه کرده‌ام، اما تنها مسئله هم مسئله‌ی اقتصاد نیست؛ امنیت کشور مهم است، سلامت مردم مهم است، پیشرفتهای علمی مهم است و اساس کار و زیربنای کار است - که اگر چنانچه در کشور علم پیشرفت کند، همه‌ی کارهای بعدی آسان خواهد شد - استقلال و عزت ملی برای کشور مهم است، زبردست نبودن یک ملت و ارباب نداشتن یک ملت مهم است، نفوذ و اقتدار منطقه‌ای یک ملت و یک کشور پشتوانه‌ی استقلال و امنیت کشور است و مهم است.

بیانات در دیدار مداخله‌آوران المیک و پارالمیک 1391/12/21

دوستان راجع به علمی کردن ورزش صحبت کردند؛ کاملاً درست است؛ این جزو حرفهای من است، بارها هم گفته‌ام. در زمینه‌های ورزشی - آنهایی که قواعد علمی دارد - تعمق علمی کنند؛ کارهای افزاینده بر تحقیقات علمی انجام دهند. یک چیزی که فرض کنید امروز دنیا در زمینه‌ی فلان ورزش کشف کرده و روی آن کار میشود، این که حرف آخر نیست - مثل خیلی از کارهای علمی دیگر - حرفهایی بر اساس آنها و بر روی آنها میشود زد، که آنها را اعتلاء بدهد، یا حتی آنها را نسخ کند. خوب، این کارها در ایران انجام بگیرد. ما که در زمینه‌های دشوار علمی، این همه داریم پیشرفت میکنیم، به وسیله‌ی همین جوانها بوده است. کارهایی را انجام دادیم که هرگز به خاطر دشمنان ما هم خطور نمیکرد که ایرانی بتواند انجام دهد. خوب، این را هم انجام دهید.

سوخت راکتور تحقیقاتی تهران داشت تمام میشد، به ما گفتند باید بیائید اورانیوم 5/3 درصدتان را به فلان کشور بدهید تا او تبدیل کند به 20 درصد؛ بعد او بدهد به فلان کشور، که او تبدیل کند به سوخت؛ بعد با اجازه‌ی آقایان دنیا، این سوخت باید داخل! یعنی از چندین خان بگذرد، که قطعاً هم نمیگذشت. اگر چنانچه ما میخواستیم سوخت هسته‌ای را برای همین راکتورهای تحقیقاتی که در اینجا داریم، از اینها بخریم، تا ملت ایران را دلیل و تحقیر نمیکردند، ذره‌ای از آن را به ما نمیدادند. یک وقتی من گفتم اگر همین نفتی که ما امروز داریم، مال اروپایی‌ها بود و بنا بود ما از آنها نفت یا بنزین بخریم، بطری بطری‌اش را با قیمت‌های گزاف به ما میفروختند. آنها اینجوری‌اند. خوب، اینها فکر میکردند که ما برای خرید سوخت 20 درصد مجبور خواهیم شد و زیر بار خواهیم رفت؛ لذا این موانع را درست کردند. اما جوانهای ما آمدند کار تحقیقاتی کردند و سوخت 20 درصد را خودشان درست کردند. بعد آنها خیال میکردند که ما نمیتوانیم صفحه‌ی سوخت و میله‌ی سوخت درست کنیم؛ اما جوانهای ما درست کردند و کار گذاشتند. حالا آنها مانده‌اند در مقابل عمل انجام شده‌ی ملت ایران!

کارهای به این پیچیدگی و به این بزرگی دارد انجام میگردد؛ در زمینه‌ی ورزشی هم چه اشکالی دارد که کارهای بزرگی انجام شود؟ قواعدی که امروز در مورد ورزش در دنیا وجود دارد؛ چه ورزشهای انفرادی مثل کشتی و وزنه‌برداری، و چه ورزشهای دسته‌جمعی، مورد مذاقه‌ی علمی قرار بگیرد، بر اینها افزوده شود، یک بخشهایی از آن اصلاح شود. ورزش را از لحاظ علمی جلو ببرید.

دیدار اعضای مجلس خبرگان با رهبر انقلاب 1391/12/17

عظمت کنونی و مرکزیت فکری ملت ایران در دنیای اسلام، تسلط گفتمان دینی در کشور، پیشرفتهای علمی و فناوری، نفوذ سیاسی و بین‌المللی نظام اسلامی و اقدامات زیربنایی عدالت‌محور در کشور، دستاوردهای شگرفی است که قبل از انقلاب اسلامی و یا در ابتدای پیروزی آن غیر قابل تصور بود.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان 1391/11/28

کشورهایی در همین منطقه‌ی ما هستند و سی و چند سال در مشت آمریکا بودند، دولت‌هاشان نوکر و مطیع و فرمانبر آمریکا بودند؛ آنها کجا هستند؟ ملت ایران هم سی و چند سال در مقابل آمریکا ایستاده؛ ملت ایران کجاست؟ در مقابل سی سال فشار آمریکا، ملت ما از لحاظ پیشرفت علمی، پیشرفت اقتصادی، پیشرفت فرهنگی، آبروی بین‌المللی، نفوذ و اقتدار سیاسی، به جایی رسیده است که در دوران رژیمهای پهلوی و قاجار خوابش را هم نمیدیدند؛ نه مردم، نه مسئولان. ما تجربه کردیم، ما امتحان کردیم.

بیانات در دیدار فرماندهان و جمعی از کارکنان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران 1391/11/19

امروز ملت ایران بیدار است. چهره‌ی آمریکا نه فقط در ایران، در منطقه شناخته شده است؛ ملتها به آمریکا سوء ظن دارند و این سوء ظن قرائن متعددی برای آنها دارد؛ ملت ایران هم دست آمریکا را خوانده است، میفهمد که مقصود آنها چیست؛ ملت بیدار است. امروز اگر کسانی بخواهند سلطه‌ی آمریکا را مجدداً در این کشور برقرار کنند، بخواهند از منافع ملی، از پیشرفت علمی، از حرکت مستقل صرف‌نظر کنند برای خاطر رضایت آمریکا، ملت گریبان اینها را خواهد گرفت؛ بنده هم اگر بخواهم بر خلاف این حرکت عمومی و خواست عمومی حرکت کنم، ملت اعتراض خواهد کرد؛ معلوم است. همه‌ی مسئولین موظفند منافع ملی را رعایت کنند؛ استقلال ملی را رعایت کنند؛ آبروی ملت ایران را حفظ کنند.

دیدار مسئولان و کارکنان حفاظت اطلاعات نیروهای مسلح با رهبر انقلاب 1391/10/27

مصادق عینی تحقق وعده‌ی الهی، نظام جمهوری اسلامی است که به‌رغم همه‌ی فشارها و طراحی‌های دشمن، بعد از گذشت 34 سال، اکنون يك نظام محترم، مقتدر، اثرگذار در مسائل منطقه‌ای و جهانی، دارای ملتی بزرگ، فهیم، دشمن‌شناس و لحظه‌شناس و دارای پیشرفتهای بزرگ علمی است.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در اجلاس جهانی اساتید دانشگاه‌های جهان اسلام و بیداری اسلامی 1391/09/21

یک مسئله‌ی دیگر، تربیت علمی جوانهاست. باید کشورهای اسلامی از لحاظ علم و فناوری پیشرفت کنند. گفتم غرب و آمریکا به برکت علم توانستند بر کشورهای دنیا مسلط شوند؛ یکی از ابزارهاشان علم بود؛ ثروت را هم با علم به دست آوردند. البته مقداری از ثروت را هم با فریبگری و خبائث و سیاست به دست آوردند، اما علم هم مؤثر بود. باید علم پیدا کرد. روایتی است که فرمود: «العلم سلطان من وحده سال و من لم یجده صیل علیه»، باید علم پیدا کنید. علم که پیدا کردید، پنجه‌ی قوی پیدا خواهید کرد. اگر علم نداشته باشید، کسانی که دارای پنجه‌ی قوی هستند، دست شما را میبچانند. جوانان ما را به علم تشویق کنید؛ این کار ممکن است؛ ما در ایران این کار را

کردیم. ما قبل از انقلاب در ردیفهای آخرِ آخرِ علمی دنیا قرار داشتیم، که هیچ نگاهی به طرف ما جلب نمیشد. امروز به برکت انقلاب، به برکت اسلام، به برکت شریعت، کسانی که در دنیا ارزیابی میکنند، گفتند و در دنیا منتشر شد که ایران امروز از لحاظ علمی در رتبه‌ی شانزدهم دنیاست. این مال چند ماه قبل از این است. خود آن مراکز که این بیان را کردند، پیش‌بینی کردند و گفتند تا چند سال دیگر - معین کردند تا چه سالی؛ مثلاً تا ده سال، دوازده سال دیگر - ایران به رتبه‌ی تک‌رقمی خواهد رسید؛ آنها گفتند چهارم در دنیا. این به این خاطر است که شتاب علمی در ایران، شتاب زیادی است. البته ما از دنیا هنوز خیلی عقبیم. شتاب ما چندین برابر متوسط شتاب دنیاست، اما باز عقبیم. اگر با این شتاب پیش برویم، به جلو خواهیم رسید. این حرکت در دنیای اسلام باید ادامه پیدا کند. کشورهای اسلامی دارای استعدادند. جوانهای خوبی داریم، جوانهای خوبی دارید؛ استعدادهای خوبی هستند. یک روز در بخشی از تاریخ، علم دنیا دست ما مسلمانها بوده؛ چرا امروز اینجور نشود؟ چرا توقع و انتظار نداشته باشیم که تا سی سال دیگر دنیای اسلام بشود مرجع علمی دنیا، که همه برای مسائل علمی به کشورهای اسلامی مراجعه کنند؟ این آینده‌ی ممکن است؛ همت کنیم، تلاش کنیم. اینها همه‌اش به برکت اسلام و به برکت انقلاب پیش می‌آید. نظام دینی اثبات کرد که میتواند سرعت و شتاب بیشتری داشته باشد.

بیانات در چهارمین نشست اندیشه‌های راهبردی 1391/08/23

جمهوری اسلامی از برگزاری جلسات نشستهای اندیشه‌های راهبردی چند هدف عمده دارد، که این هدفها را ما نمیخواهیم فراموش کنیم و از جلوی چشمان خارج کنیم. یکی این است که کشور در مقولات زیربنائی، نیاز شدیدی دارد به فکر، اندیشه، اندیشه‌ورزی. خیلی از مقولات اساسی وجود دارد، که حالا این چهارمی است که داریم مطرح میکنیم، و می‌بینیم احتیاج داریم به این که در آنها اندیشه‌ورزی کنیم و فکر را به کار بیندازیم. بنده در یک دیدار ماه رمضان در این حسینی که با جمعی از دانشگاهیان بود - حالا یا اساتید، یا دانشجویان؛ یادم نیست - آنجا اشاره کردم به سخن یکی از حضار و سخنرانان سال قبل همان جلسه، که به من خطاب کرده بود که شما که این چند ساله اینقدر روی مسئله علم و پیشرفت علمی و شکوفائی علمی تکیه میکنید، روی فکر هم تکیه کنید. من فکر کردم، دیدم بسیار حرف مهمی است. خوب، ما اینجا هم گفتیم که برویم فکری بکنیم برای فکر، برای اندیشه‌ورزی، فعال کردن اندیشه‌ها. البته این مسئله شرانطی دارد، زمینه‌هایی دارد، امکاناتی دارد؛ بعضی‌اش را داریم، بعضی‌اش را نداریم، میتوانیم کسب کنیم. این جزو چالشهای اساسی یک ملت است؛ ملتی مثل ما که مانند مرداب یک جا نمانده؛ مثل رودخانه‌ی خروشان در جریان است. ما اینجوریم دیگر؛ ما در حال جریانیم، داریم پیش می‌رویم. زد و خورد و به این طرف و آن طرف خوردن و مواجه شدن با مانع هست، اما پیشرفت متوقف نمیشود. ما یک چنین ملتی هستیم؛ پس احتیاج داریم به این که به این مسئله فکر کنیم. بنابراین نیاز شدیدی کشور به فکر و اندیشه، بخصوص در مقولات زیربنائی، یکی از هدفهای این جلسات است.

بیانات در دیدار دانش‌آموزان و دانشجویان 1391/08/10

امروز دشمن به خاطر حوادث شمال آفریقا، به خاطر پیشرفت علمی ایران - البته آنها میگویند پیشرفت هسته‌ای، لیکن دروغ میگویند؛ عمده‌ی مشکل آنها پیشرفت علمی شماهاست - به خاطر تأثیری که ملت ایران بر روی ملتهای دیگر گذاشته است، به خاطر این بیداری اسلامی که پیدا شده، ناراحت و عصبانی است. دشمن احساس شکست میکند، احساس ناکامی میکند؛ لذا ناراحت است. البته ژستی که دولتمردان و دولت‌نران آمریکا میگیرند، ژست پیروز است؛ که بله، ما چنین و چنان کردیم؛ لیکن خودشان هم میدانند، دیگران هم میدانند، محافل سیاسی و محافل مطبوعاتی دنیا هم میدانند که قضیه چه خبر است؛ میفهمند که دولت آمریکا در این درگیری، در این مبارزه‌ی کلان، در این حوادث، شکست خورده؛ خوب، ناراحتند.

بیانات در دیدار نخبگان و مسئولان استان خراسان شمالی 1391/07/25

نفس خدمتگزاری برای آحاد مردم، یک نعمت الهی است؛ یک موهبت است؛ حالا چه خدمتگزاری در مجموعه‌های رسمی باشد - مثل همین مسئولیتهائی که دوستان و برادران و مدیران در استان دارند - و چه در قالبهای رسمی نباشد؛ مثل خدمت به دین مردم، خدمت به فرهنگ مردم، خدمت به پیشرفت علمی مردم، خدمت به تقسیم و توزیع درست ارزاق بین مردم، برآوردن حوائج گوناگون، به هر شکلی که باشد. بنابراین نفس توفیق خدمتگزاری، یک نعمت است؛ این نعمت را باید شکرگزاری کرد.

بیانات در دیدار نخبگان و مسئولان استان خراسان شمالی 1391/07/25

امروز کشور در مقایسه با ده سال پیش، با بیست سال پیش، از لحاظ جایگاه علمی، جایگاه صنعتی، جایگاه اجتماعی، روحیه‌ی مردم، بسیار پیشرفته‌تر است؛ استحکام نظام، بسیار بیشتر است. خوب، این دلیل چیست؟ این دلیل این است که یک نیروی درونی سازنده‌ی حقیقی در این کشور وجود دارد که این بر همه‌ی ترفندها و توطئه‌ها و مشکل‌تراشی‌های دشمن غلبه پیدا میکند؛ این امر واضحی است. پس دست ما پر است، پس ما توانائی داریم. ما میتوانیم به دست خودمان، این توانائی را از بین ببریم. اگر روحیه‌ها را تضعیف کنیم، اگر امیدها را کم کنیم، اگر فرصتها را ضایع کنیم، اگر افاق را به نظر جوانان خودمان - که امیدهای ما هستند - تیره و تار جلوه دهیم، ما به دست خودمان، خودمان را تضعیف کرده‌ایم. نباید این کار را بکنیم؛ این دست ماست. همه مسئولند؛ منتها مدیران، مسئولان بخشهای گوناگون دولتی، مسئولیت بیشتری دارند.

بیانات در دیدار معلمان و اساتید دانشگاه‌های خراسان شمالی 1391/07/20

خوب، در بین مطالبی که دوستان بیان کردند - هم دوستانی که از دانشگاه سخن گفتند، هم دوستانی که از آموزش و پرورش مطالبی بیان کردند - نکات بسیار خوبی بود، نکات دقیقی بود. ما حقیقتاً نیازمند آن هستیم که بساط آموزش را و پرورش را در کشورمان رونق دهیم. مسئله‌ی انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی فقط این نبود و نیست که حالا یک کشوری در عداد کشورهای دیگر و در مسابقه‌ی با آنها قرار گیرد، از لحاظ پیشرفت مادی و پیشرفت علمی و پیشرفت نظامی و پیشرفت سیاسی؛ آنطوری که معمولاً سران کشورها دنبال آن هستند. مسئله‌ی اسلام و تشکیل حکومت در اسلام، مسئله‌ی یک صیور است؛ یک تحول در اندرون انسانی است. در درون ما، هم عناصر فرشتگی وجود دارد، هم عناصر سبعیت؛ «لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم». ثم رددناه اسفل سافلین». یعنی استعداد علو و ترقی و تعالی و استعداد تنزل و سقوط، تقریباً شاید بشود گفت بی‌نهایت در ما افراد انسان وجود دارد.

بیانات در دیدار معلمان و اساتید دانشگاه‌های خراسان شمالی 1391/07/20

خودباوری را باید در جوانها، در کودکانمان تقویت کنیم. من می‌بینم، گاهی به من گزارش میرسد که فلان معلم سر کلاس، یا فلان استاد در سر کلاس دانشگاه، از یک پیشرفت علمی مسلّم اظهار تردید کرده؛ این اتفاق افتاده. فرض کنید در زمینه‌ی سلولهای بنیادی، در زمینه‌ی نانو تکنولوژی، در زمینه‌های گوناگون علمی - که حالا خوشبختانه پیشرفتهای علمی کشور در بخشهای مختلف خیلی زیاد است - یک اتفاقی افتاده؛ این یک اتفاق حقیقی است، قابل تردید نیست، جلوی چشم است، ملموس است؛ اما این آقا در کلاس دانشگاه یا کلاس دبیرستان، شروع میکند به خدشه کردن؛ نه آقا، اینجوری نیست؛ معلوم نیست! ما چه انگیزه‌ای داریم؟ اگر فرض کنیم خود ما هم تردید داریم در این که این پیشرفت تحقق پیدا کرده، چه داعی‌ای داریم آن را به جوان مخاطبان القاء کنیم؟ خوب، برویم تحقیق کنیم؛ برای خودمان روشن شود که شده یا نشده. این خودباوری را تزریق کردن و به وجود آوردن، یکی از کارهای اصلی است.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در ششمین همایش ملی نخبگان جوان 1391/07/12

خوشبختانه فضای گفتمانی در کشور در جهت پیشرفت علم است؛ این دیگر بحمدالله تثبیت شده و جاافتاده است. حرکت علمی در کشور، یک حرکت پرشتابی است - همین طور که آمارهای جهانی هم این را نشان میدهد - ولی نگرانی من از این است که احساس رضایتی که از این موقعیت و از این وضعیت به ما دست میدهد، ما را بی‌خیال کند، همت ما را کم کند. برمیگردم به آن حرف اول، که عزیزان من! هم شما در آغاز یک راهید، هم کشور در آغاز یک راه است. ببینید، ما به خاطر خبثت و سستی و استبداد و وابستگی حکومتهای گوناگونی که در طول دورانی اخیر داشتیم، از قافله‌ی علمی جهان عقبیم. تقریباً شاید بشود گفت سه قرن، ما عقبیم. ما غفلت کردیم. رهبران سیاسی کشور، زمامداران کشور غرق در عیش و نوش و رسیدگی به نیازهای شخصی و تکبر و استکبار نسبت به مردم شدند؛ از اوضاع و احوال دنیا غافل شدند؛ هم از لحاظ سیاسی ضرر کردیم، هم خسارتبارتر، از لحاظ پیشرفت علمی ضرر کردیم. در این میدان مسابقه که در قرنهای گذشته ما جلوتر از دیگران بودیم، بعد از آنکه

همه‌ی دنیا تقریباً یک جور حرکت میکردند، ملت‌هایی توانستند به یک وسیله‌ی نقلیه‌ی سریع‌السیر دست پیدا کنند، از ما جلو افتادند؛ لذا فاصله‌ی ما همی زیاد شد. آنها چون جلوتر از ما بودند، جلوتر از ما به وسیله‌ی نقلیه‌ی سریع‌السیرتری دست پیدا کردند؛ لذا فاصله‌ی بیشتر شد - این یک تمثیل است - ما که متوقف بودیم، یا حداکثر به پسمانده‌های کارهای دیگران و ساخته‌های دیگران اکتفاء میکردیم، فاصله‌ی ما با دنیائی که روزبه‌روز میدانهای جدیدی را کشف میکرد، بیشتر شد. انقلاب اسلامی آمد، همه‌ی ماها را بیدار کرد، هم‌ها را در ما برانگیخت، استعدادها به میدان آمدند. شتابی که ما امروز داریم، ده برابر، یازده برابر، سیزده برابر شتاب متعارف و متوسط علمی در دنیاست. این خیلی خوب است، اما فاصله زیاد است. اگر چنانچه مثلاً بیست سال - حالا من که میگویم بیست سال، روی محاسبه‌ی دقیق نمیگویم؛ همین طور حدسی میگویم - ما همین شتاب ده برابر را، دوازده برابر نسبت به پیشرفت علمی جهان را ادامه دهیم، خواهیم رسید به آن نقطه‌ای که متناسب ملت ایران است؛ متناسب تاریخ ماست، گذشته‌ی ماست، موارث علمی ماست، و متناسب اهمیت ماست. بنابراین نباید بگذاریم این حرکت از دور بیفتد. اگر حرکت از دور افتاد، بازیابی و بازسازی آن دشوارتر خواهد بود. و این کار شما جوانهاست. جوانها باید هم‌های خود را زیاد کنند. احساس کنید که هم شما در آغاز یک راه طولانی و مهمید، هم کشور در آغاز یک راه طولانی و مهم است.

البته من به هیچ وجه توصیه نمیکنم که شما مرعوب پیشرفتهای غرب شوید - ایداً - آن پیشرفتهای به خاطر زودتر وارد یک مرحله شدن و متکی به ظلم و استکبار و استعمار است. اگر انگلیسی‌ها هند را، برمه را، آن منطقه‌ی ثروتمند آسیا را استعمار نمیکردند، غصب نمیکردند، ثروتهایش را بالا نمیکنشیدند - که خود هندی‌ها در یک دوره‌ی تاریخی، خیلی خوب این وضع را ترسیم کردند - مسلماً نمیتوانستند به اینجا برسند. اینها مثل زالو از دیگران مکیدند و خودشان را فریه کردند؛ ما نمیخواهیم این کار را بکنیم. ما به هیچ وجه به دنبال مکیدن دیگران نیستیم. ما درون‌زائی و درون‌جوشی را تقویت میکنیم، و معتقدیم میشود، و ان‌شاءالله پیش خواهیم رفت. بنابراین، این نکته‌ی اول، که نگذارید حرکت از دور بیفتد.

بیانات در دیدار نیروهای مسلح منطقه‌ی شمال کشور و خانواده‌های آنان 1391/06/28

در علم ما پیشرفت کردیم، در فناوری برخاسته‌ی از علم پیشرفت کردیم. من همین دانشگاه علوم دریائی را بیست سال، بیست و چهار سال، بیست و پنج سال قبل آمده‌ام بازدید کردم. البته از آن وقت تا حالا، بارها بازدید کردم. آن وقت این دانشگاه را هم دیدم، امروز این دانشگاه را هم دارم می‌بینم، قابل مقایسه نیستند. رشد انگیزه‌ها که دنبال خود، رشد حرکت علمی را دارد، یک پدیده‌ی شگفت‌آور است که انسان را واقعاً دچار خرسندی عمیق میکند؛ آدمی را که آگاه هست، دچار شگفتی میکند. البته در همه جا همین جور است؛ در دانشگاه‌های کشور همین جور است، در پژوهشگاه‌های کشور همین جور است، در مراکز علمی‌ای که نبوده است و تولید شده است و به وجود آمده است، همین طور است. امید دانشمندان ما همین جور است. دانشمندان نسلهای گذشته‌ی ما که وجودشان هم خیلی برای ما محترم است و ما از هر کسی که در راه دانش زحمتی کشیده تقدیر میکنیم و احترام برایش قائلیم، چون مال یک مرتبه‌ی دیگری بودند، پیشرفتهای علمی نسل جوان را سر همین قضیه‌ی پیشرفتهای صنعت هسته‌ای باور نمیکردند! من این را شاید یک بار دو بار دیگر هم گفته‌ام. وقتی این پیشرفتهای حاصل شده بود، چند نفر از دانشمندان برجسته‌ی ما که من اینها را میشناختم، هم از لحاظ علمی برجسته‌اند، هم از لحاظ نیت، انسانهای صادق‌النیه‌ای هستند، به من نامه نوشتند، گفتند آقا باور نکنید، باور نکنید! اینی که میگویند، این نمیشود، نشده! هم پیشرفتهای هسته‌ای را، هم آن پیشرفتهای مربوط به سلولهای بنیادی را که جزو جلودارهای این حرکت علمی جدید چندین ساله‌ی اخیر بود. باور نمیکردند، اما اتفاق افتاده بود و بود. گذشت زمان هم بیشتر نشان داد که بله، این پیشرفتهای واقع شده. یعنی حرکت علمی، حرکتی است که برای آن نسل گذشته‌ی ما که گفتم هم دانششان، هم خیرخواهی و نیت صادقانه‌شان برای ما معلوم است، قابل باور نبود. و من امروز به شما عرض میکنم این جوانهای ما کارهایی دارند در زمینه‌های علمی و پیشرفتهای علمی و اکتشافات و ساخت و سازهای علمی میکنند که باز شاید برای بعضی نسلهای متوسط ما هم قابل باور نباشد، اگرچه حالا یواش یواش دیگر همه این پیشرفت را باور کردند.

مراکز جهانی اعلام میکنند که رشد علمی ایران گاهی یازده برابر، گاهی سیزده برابر در آمارهای گوناگون، نسبت به رشد علمی متوسط دنیا جلو است؛ البته معنایش این نیست که ما از لحاظ علمی جلوتر از همه‌ی مراکز دنیا هستیم؛ نه، ما عقب‌ماندگی‌مان زیاد است، رشدمان سریع است. اگر به این رشد با همین سرعت ادامه بدهیم، بله ممکن است در سالهای آینده، ده سال دیگر، پانزده سال دیگر در رتبه‌های اول دنیا قرار بگیریم در همه‌ی بخشهای دانش و فناوری، اما الان هنوز نه، الان وسط راهیم، داریم حرکت میکنیم. این، بخش علمی.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1391/05/03

یک واقعیت دیگر این است که ما در همین شرایط تهدید، پیشرفت کردیم. در طول این سالهای متممادی، ما در همه‌ی حوزه‌ها جلو رفتیم؛ در حوزه‌ی دانشهای پیچیده پیشرفت کردیم؛ در حوزه‌ی فناوری‌های مورد نیاز کشور پیشرفت کردیم؛ در زمینه‌ی دارو، حمل و نقل، مسکن، آب، راه، کشور پیشرفتهای برجسته‌ای کرده؛ که امروز بخشی از آمارها را آقای رئیس‌جمهور گفتند و شما شنیدید. با وجود همه‌ی این فشارها، کشور در طول این سالها مرتب جلو رفته است. در حوزه‌ی بعضی از دانشهای مهم و انحصاری و منحصربه‌فرد - در لیزر، در نانو، در سلولهای بنیادی، در صنعت هسته‌ای - کشور رتبه پیدا کرده. خوب، اینها الگوسازی در دنیای اسلام است؛ این یک واقعیتی است. ما متوقف نمائیم، ما دائم پیش رفتیم. نظام جمهوری اسلامی با همه‌ی این تهدیدهایی که وجود داشته است - از قبیل تحریم و غیرتحریم و تهدید و کارهای گوناگون پیچیده امنیتی و سیاسی و غیره - این پیشرفتهای ما داشته است. این هم یک واقعیت است؛ این هم تحلیل نیست؛ این هم محسوساتی است که جلوی چشم همه‌ی ماست. شما مسئولین محترم هم بهتر از آحاد مردم اینها را میدانید.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1391/05/03

یک روزی بود که مسئولین ما قانع بودند که اجازه بدهند ما ۲۵ سانتیفریوژ در کشور داشته باشیم؛ آنها گفتند نمیشود! اینها قانع شدند که ۵ تا سانتیفریوژ داشته باشیم؛ باز هم گفتند نمیشود! مسئولین ما قانع شدند که ۳ تا سانتیفریوژ داشته باشیم؛ باز هم گفتند نمیشود! امروز گزارش را شنیدید، یازده هزار سانتیفریوژ داریم! اگر ما آن عقب‌نشینی‌ها را، آن انعطافها را ادامه میدادیم، امروز از پیشرفت هسته‌ای که هیچ خبری نبود، به این نشاط علمی هم که در چند سال اخیر در کشور وجود پیدا کرده - این حرکت علمی، این جوانها، این ابتکارات، اختراعات، پیشرفتهای گوناگون در بخشهای مختلف - قطعاً لطمه میخورد؛ چون اولاً نسبت به هر یک از آنها ممکن بود یک بهانه‌ای بیاورند؛ ثانیاً حرکت هسته‌ای و صنعت هسته‌ای، نماد پیشرفت یک کشور است. این هم یک واقعیت دیگر است.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در مسابقات بین‌المللی قرآن کریم 1391/04/04

از روز اول سعی کردند این نور را در این کشور خاموش کنند. سی و سه سال آنها همه‌ی توانشان را به کار بردند، اما این نور روزبه‌روز گسترده‌تر شد، روزبه‌روز تلالؤ آن بیشتر شد؛ نه فقط نتوانستند پرچم حاکمیت اسلام را در این کشور پائین بکشند، بلکه این ملت روزبه‌روز پیشرفت کرد. امروز سرعت پیشرفت علمی ملت ایران، یازده برابر متوسط دنیاست؛ این طبق آمارهایی است که مراکز علمی بین‌المللی دارند اعلام میکنند و اطلاع میدهند. امروز در ابعاد مختلف و در زمینه‌های گوناگون - در زمینه‌های سیاسی، در زمینه‌های علمی، در زمینه‌ی پناه و پیشرفت سازندگی - کشور ما بسرعت در حال پیشرفت است.

بیانات در مراسم سالگرد رحلت امام خمینی(ره) 1391/03/14

وقتی ادبیات انقلابی امام را ملاحظه میکنید، می‌بینید تکیه‌ی اصلی بر روی ساخت درونی ملت است؛ احیای روح عزت، نه با تفاخر، نه با غرور، نه با خودبستن، بلکه با استحکام ساخت درونی. آنچه که ما باید به آن توجه کنیم، این است که این کار مقطعی نیست؛ این یک کار مستمر است، یک کار ادامه‌دار است. ملت باید با عوامل رکود و ایستائی مقابله کند. عواملی وجود دارد که یک انسان پیشرو را، یک ملت پیشرو را متوقف میکند. بعضی از این عوامل در درون خود ماست؛ بعضی از این عوامل، تمهیدات دشمن است. اگر بخواهیم دچار رکود نشویم، دچار ذلت نشویم، دچار عقبگرد نشویم، دچار همان وضعیت دوزخی قبل از انقلاب نشویم، باید حرکتمان متوقف نشود. اینجاست که با یک مفهومی به نام «پیشرفت» روبه‌رو میشویم. باید دائم پیشرفت کنیم. این عزت ملی، این استحکام درونی، این ساخت مستحکم، بایستی دائم در حال

جلو رفتن باشد و ما را به پیشرفت برساند. این دهه به «دهه پیشرفت و عدالت» نامگذاری شده است. عدالت هم در دل پیشرفت است. پیشرفت، فقط پیشرفت در مظاهر مادی نیست؛ در همه ابعاد وجودی انسان است؛ که درونش آزادی هم هست، عدالت هم هست، اعتدالی اخلاقی و معنوی هم هست؛ اینها همه در مفهوم پیشرفت هست. البته در آن، پیشرفت مادی، پیشرفت مظاهر زندگی، پیشرفت علمی هم وجود دارد. امام با آن حرکت خود، ما را در جاده‌ای قرار داد که باید در این جاده پیش برویم. هرگونه توقف در این جاده، ما را به عقبگرد میرساند. ملتی که از حقیقت عزت برخوردار شده است و در جاده‌ی پیشرفت قرار گرفته است، اگر این نعمت را کفران کند، آن وقت مصداق این آیه‌ی شریفه میشود که: «ألم تر الی الذین بدّلوا نعمت اللّٰه کفراً و احوّٰلوا قومهم دار البوار. جهنّم یصلونها و بنس القرار؛» دنیا دوباره دوزخ خواهد شد، زندگی دوباره تلخ خواهد شد. ملتها اگر ایستادگی نکنند و پیش نروند، دوباره همان سختی و سیاهی دوران ذلت بر سر آنها سایه‌افکن خواهد شد.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال 1391/01/01

یک عرصه‌ی مهم اقتصادی دیگر که در سال 90 با همت این ملت انجام گرفته است، عرصه‌ی علم و فناوری است. علم و فناوری یکی از پایه‌های اقتدار اقتصادی یک ملت است. یک ملت با داشتن دانش پیشرفته، فناوری پیشرفته، هم به ثروت میرسد، هم به استغنائی سیاسی میرسد، هم آبرومند میشود، هم دستش قوی میشود. به خاطر کلیدی بودن مسئله‌ی پیشرفت علم و فناوری، من نسبت به این مسئله حساسم. از راه‌های مختلف، کانالهای مختلف، گزارشهای متفاوتی را تقریباً به طور مستمر دریافت میکنم و میتوانم به شما قاطعانه عرض کنم که سطح پیشرفتهای کشور بسیار بیشتر از آن چیزی است که تاکنون به اطلاع مردم رسیده است. بر اساس گزارش مراکز علمی معتبر دنیا - این گزارش مربوط به مراکز علمی خود ما نیست - سریع‌ترین رشد علمی جهان، امروز در ایران دارد انجام میگردد. در سال 90 که تقریباً برابر بود با سال 2011 میلادی، گزارش مراکز علمی معتبر این است که در سال 2011 - که سه ماه پیش این سال تمام شد - ملت ایران نسبت به سال قبل، یعنی سال 2010 میلادی، رشد علمی و پیشرفت علمی‌اش بیست درصد افزایش داشته است. معنای اینها چیست؟ در شرائطی که دشمنان ملت ایران بر روی سقوط ملت ایران شربندی میکردند و میگفتند ما تحریمهای فلج‌کننده را برای ملت ایران در نظر گرفتیم، ملت ایران اینجوری عمل کرده است.

گزارش میدهند - این هم باز گزارش مراکز علمی معتبر دنیاست - که در منطقه، ایران در رتبه‌ی اول سطح علمی، و در کل جهان در رتبه‌ی هفدهم است. این گزارش کسانی است که اگر بتوانند گزارش خلاف علیه ما بدهند، امتناع نمیکنند؛ این را اینجور اعتراف میکنند. سال 90 ما در زیست‌فناوری پیشرفت کردیم، در نانوفناوری پیشرفت کردیم، در هوافضا پیشرفت کردیم - که ماهواره‌ی نوید پرتاب شد - در صنعت هسته‌ای پیشرفت کردیم، که غنی‌سازی بیست درصد محصول سال 90 است. این غنی‌سازی بیست درصد، همان چیزی است که در سال 89 آمریکایی‌ها و دیگران برای تولید آن شرط گذاشتند. ما میباید برای مرکز اتمی آزمایشگاهی تهران که مال رادیوداروهاست، اورانیوم غنی‌شده‌ی بیست درصد تهیه میکردیم؛ چون سوخت بیست درصدمان تمام شده بود. آنها برای این کار شرط گذاشتند و گفتند باید اورانیومی را که تولید کرده‌اید، خارج بفرستید؛ اما ما قبول نکردیم. آمریکایی‌ها دولت برزیل و دولت ترکیه را واسطه کردند که با ما صحبت کنند، میانه را بگیرند؛ چیزی مورد توافق به وجود بیاید. ما قبول کردیم. مسئولین ترکیه، مسئولین برزیل به اینجا آمدند و با رئیس جمهور ما نشستند بحث کردند، صحبت کردند و یک نوشته‌ای را امضاء کردند. بعد که این توافقنامه امضاء شد، آمریکایی‌ها زند زبر قولشان! آنها نمیخواستند این قرارداد امضاء بشود؛ میخواستند امتیاز زیادی بگیرند، زورگویی کنند، باج بگیرند. به خاطر بدقولی‌ای که آمریکایی‌ها کردند، دولت برزیل و دولت ترکیه پیش ما شرمند شدند. ماجرای این بیست درصد این است.

با وجود این همه مشکلات، این همه مانع‌تراشی‌ها، جوانان ما گفتند خودمان درست میکنیم. در سال 90 اورانیوم غنی‌شده‌ی بیست درصد را اینها برای سایت هسته‌ای تهران تولید کردند و آن را به دنیا اعلام کردند؛ دشمنان ما ماندند متحیرا با اینکه میدانند مرکز هسته‌ای تهران مخصوص رادیوداروهاست - یعنی برای نیاز بیمارستانها و آزمایشگاه‌های ما در سرتاسر کشور است و هزاران بیمار به این رادیوداروها احتیاج دارند - در عین حال نمیدادند، نمیفروختند، شرط میگذاشتند، باجگیری میکردند. جوانان ما خودشان آن را تهیه کردند. کار پیچیده‌ای هم بود، کار سختی هم بود، اما از عهده برآمدند و انواع و اقسام رادیوداروها الان در همین مرکز تهران با سوخت داخلی تولید میشوند. این مال سال 90 است.

در سال 90، در همین صنعت هسته‌ای، تولید صفحه‌ی سوخت را در کشور انجام دادند؛ که اگر من بخواهم آن را هم شرح بدهم، طولانی میشود. اجمالاً، آن وقتی که صحبت تبادل اورانیوم تولید داخل بود، میگفتند اورانیوم سه و نیم درصد را به روسیه بدهید، روسیه 20 درصد کند؛ او بدهد به فرانسه، فرانسه صفحه‌ی سوخت درست کند، بدهد به شما؛ یعنی هفت خان رستم! دانشمندان ما، جوانان ما گفتند ما خودمان این صفحه‌ی سوخت را درست میکنیم؛ همت کردند، درست کردند، گزارش دادند، نشان دادند. این مال سال 90 است.

افزایش شش برابری داروهای نو ترکیب، افزایش صادرات کالا و خدمات دانش‌بنیان؛ اینها همه مربوط به سال 90 است. اینها بخشی از دستاوردهای «سال جهاد اقتصادی» است. اینها پیشرفت علمی است، پیشرفت فناوری است، نشان دهنده‌ی اقتدار علمی کشور است، اما دارای تأثیر مستقیم اقتصادی برای کشور است. جهاد اقتصادی یعنی این.

من در پایان سال 90 - در همین هفته‌ی گذشته - بازدید داشتم از پژوهشگاه صنعت نفت. انسان در آنجا چیزهایی را مشاهده میکند که نظائر آن را در بعضی از بازدیدهای دیگر، در پژوهشگاه‌های گوناگون علمی کشور می‌بیند و به این نتیجه میرسد که اینها استثناء نیست؛ قاعده است. این پدیده‌های مهم که یک روزی ملت ما در خواب هم این پیشرفتهای را نمیدید، تحقق پیدا کرده و به شکل قاعده درآمده است.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال 1391/01/01

همان طوری که اول سال گذشته اعلام شد، سال 90، سال جهاد اقتصادی بود. اگرچه هوشمندان و آگاهان میدانستند که این نام و این جهتگیری و شعار برای سال 90 یک امر لازم است، اما بعد تلاشهای دشمنان در این سال هم همین را اثبات کرد و نشان داد. دشمنان ما از اوایل سال، حرکت خصمانه‌ی خودشان را در عرصه‌ی اقتصادی نسبت به ملت ایران آغاز کردند؛ اما ملت ایران، مسئولین، آحاد مردم، دستگاه‌های مختلف، با تدبیرهای هوشمندانه‌ای توانستند با این تحریمها مقابله کنند و مواجهه‌ی آنها تا حدود زیادی توانست اثر این تحریمها را خنثی کند و حربه‌ی دشمن را گند کند. سال 90، سال فعالیتهای بزرگ علمی بود؛ که من ان شاء الله در فرصت سخنرانی، برخی از پیشرفتهای علمی و اقتصادی و تلاشهای گوناگون را برای ملت عزیزمان شرح خواهم داد. سال 90 سالی بود پر چالش، و سالی بود پر نشاط، و سالی بود که ملت ایران به فضل الهی توانست بر چالشهای موجود غلبه کند.

ما امسال سال دیگری را در پیش داریم که به امید خدا و با توکل بر پروردگار، باز ملت ایران با فعالیت خود، با تلاش خود، با هوشمندی خود در این سال خواهد توانست پیشرفتهای زیادی را برای خود به ارمغان بیاورد. به تشخیص من، بر طبق گزارشها و مشاوره‌ی با افراد مطلع و آگاه، به این نتیجه میرسیم که عرصه‌ی چالش مهم در همین سال جاری - که این سال، امروز و از این ساعت شروع میشود - عرصه‌ی اقتصادی است. جهاد اقتصادی چیزی نیست که تمام‌شدنی باشد. مجاهدت اقتصادی، حضور جهادگونه در عرصه‌های اقتصادی، برای ملت ایران یک ضرورت است.

بیانات در دیدار دانشمندان هسته‌ای 1390/12/03

من فقط یک جمله عرض بکنم. البته کار شماها خیلی ابعاد مختلفی دارد؛ یک بعدش این است که احساس عزت ملی را به این ملت و به این کشور داد؛ این چیز خیلی مهمی است. ملتها آن وقتی گرفتار میشوند که عزت نفس خودشان را از دست بدهند؛ آن وقتی به‌رایگان نوکری دیگران را قبول میکنند که ارزش خودشان را فراموش کنند. عزت نفس این است. یک ملت مظلوم آن وقتی به پا میخیزد - مثل همین ملت‌های شمال آفریقا و بعضی کشورهای دیگر - که احساس کند عزتی دارد که در طول زمان پامال شده؛ آن وقت دیگر برمیخیزد و هیچ نیروی نمیتواند او را بنشانند؛ که دارید مشاهده میکنید؛ این اتفاق افتاده. عزت نفس این است. انقلاب به ملت ما، به کشور ما عزت نفس داد. بارها و بارها سعی کردند توی سر فکر و روحیه‌ی این ملت بزنند، بگویند شماها نمیتوانید؛ بله، انقلاب کردید، اما نمیتوانید خودتان را اداره کنید؛ نمیتوانید پیش بروید؛

نمی‌توانید یا به پای دنیا حرکت کنید. هر پیشرفت علمی‌ای، یک حرکت بزرگ و یک بشارت بزرگ به این ملت است که می‌تواند؛ و این کار شماها - مسئله‌ی هسته‌ای - توانست به این ملت عزت نفس بدهد. این یکی از ابعاد اهمیت کار شماست.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان 1390/11/26

در دوران رژیم پادشاهی تحقیر شده بودیم، دلیل شده بودیم. ما را تحقیر میکردند، حق ما را می‌خورند، نفت ما را می‌بردند، استعداد ما را در جوانهای ما خفه میکردند، در علم عقب ماندیم، در فناوری عقب ماندیم، در سیاست و روزی بین‌المللی عقب ماندیم، در تأثیرگذاری بر روی ملتهای جهان عقب ماندیم؛ ملت ایران را در بند و زنجیر کردند. ملت حرکت کرد، راه را عوض کرد. آنچه را که امروز ملت ایران داعیه دارد، عبارت است از مبارزه‌ی با ظلم جهانی، مبارزه‌ی با استکبار جهانی؛ البته این برای خود ملت برکات دارد. وقتی که یک ملت می‌ایستد، از شبکه‌ی پرهیم‌نمی‌پرهیهای دشمن واهمه نمی‌کند، علمش هم پیش می‌رود، اقتصادش هم پیش می‌رود، مسائل اجتماعی‌اش هم پیش می‌رود، جوانش هم آگاه می‌شود؛ بر روی ملتهای دیگر هم اثر می‌گذارد؛ فکرش، دینش، شعارش، دنیا را فرا می‌گیرد. شعارهایی که ما یک روز مظلومانه در اینجا سر میدادیم، ملت ایران تنها بود، امروز شعارهای تقریباً همه‌جائی در دنیای اسلام شده. یک ملت می‌تواند اثرگذار باشد و می‌تواند خودش را مستحکم کند. این استحکام ادامه پیدا خواهد کرد. ما ان‌شاءالله در علم پیشرفت میکنیم، در اقتصاد پیشرفت میکنیم، در سازندگی پیشرفت میکنیم. این ملت، این جوانان، این همتهای، این استقامتها، کشور را مثل دسته‌ی گل خواهد ساخت و ان‌شاءالله الگویی خواهد شد برای دنیای اسلام. آنچه که ما لازم است دنبال کنیم همین است که خط صحیح، صراط مستقیم، صراط الله، راه خدا، راه اسلام، راه دیانت، راه شریعت را دنبال کنیم؛ هوشیار باشیم، بیدار باشیم، به وظائفمان عمل کنیم.

خطبه‌های نماز جمعه تهران + ترجمه خطبه عربی 1390/11/14

نقطه‌ی قوت دیگر، پیشرفت علمی است. عزیزان من! این پیشرفت علمی را دست‌کم نگیرید. این پیشرفتها خیلی مهم است. علم، پایه‌ی پیشرفت همه‌جانبه‌ی یک کشور است. این حدیث را من یک وقتی خواندم: «العلم سلطان»؛ علم، اقتدار است. هر کس این اقتدار را داشته باشد، می‌تواند به همه‌ی مقاصد خود دست پیدا کند. این مستکبران جهانی به برکت علمی که به آن دست پیدا کردند، توانستند به همه‌ی دنیا زور بگویند. البته ما هرگز زور نخواهیم گفت، اما علم برای ما به عنوان یک پیشرفت حتماً لازم است.

پیشرفتها علمی ما در این مدت سی و چند سال، پیشرفتها حیرت‌آوری است. حالا فناوری هسته‌ای تصادفاً معروف شده است و همه توجه دارند - هم در کشور، هم در دنیا - لیکن فقط این نیست؛ فناوری هسته‌ای هست، علوم هوافضا هست، علوم پزشکی هست، علوم پزشکی است - خوشبختانه امروز کشور ما حائز رشته‌های بسیار مهم و دست‌نیافتنی پزشکی است و کارهای بزرگ پزشکی در این کشور انجام می‌گیرد - زیست‌فناوری هست، نانوفناوری که از علوم جدید و دانشهای نوبی دنیاست، هست؛ سلولهای بنیادی که یکی از بزرگترین کارها در عرصه‌ی علم است، هست؛ شبیه‌سازی، ساخت ابررایانه‌ها، فناوری انرژی‌های نو، رادیوداروهای مهم و داروهای ضد سرطان هست؛ و این فهرست ادامه دارد.

اینهایی که من عرض میکنم، رجزخوانی نیست؛ این گواهی‌های مراکز علمی معتبر دنیاست. آنها می‌گویند سریع‌ترین رشد علمی در همه‌ی دنیا در این سالها، در ایران اتفاق افتاده است. این گزارش سال 2011 است که می‌گوید سریع‌ترین رشد علمی در همه‌ی دنیا در ایران اتفاق افتاده است. طبق گزارشی که مراکز علمی معتبر دنیا داده‌اند، رتبه‌ی علمی اول منطقه، ایران است. ما این رتبه‌ی اول علمی را برای سال 1404 در نظر گرفتیم؛ هنوز چهارده سال باقی است. همین سال میلادی گذشته گفتند ایران از لحاظ رتبه‌ی علمی در منطقه اول است، در دنیا هفدهم. در سطح دنیا رتبه‌ی علمی کشور ما هفدهم است؛ اینها خیلی مهم است. پس یکی از نقاط قوت ما، پیشرفت علمی است.

خطبه‌های نماز جمعه تهران + ترجمه خطبه عربی 1390/11/14

من این جمله را در ادامه‌ی نقاط قوت عرض بکنم که ملت ایران توجه داشته باشند همه‌ی این پیشرفتها علمی و اجتماعی و فنی در شرایط تحریم اتفاق افتاده است؛ این خیلی مهم است. دروازه‌های علم را، دروازه‌های فناوری را بر روی ما بستند، راه‌ها را مسدود کردند، محصولات مورد نیاز ما را به ما نفروختند و ما اینجور پیشرفت کردیم. این اتفاقها در شرایط تحریم افتاده است؛ این است که امیدها افزایش پیدا میکند.

خطبه‌های نماز جمعه تهران + ترجمه خطبه عربی 1390/11/14

یکی دیگر از ضعفهای ما این است که ما به موازات علم، به موازات پیشرفتها علمی، پیشرفت اخلاقی و تزکیه‌ی اخلاقی و نفسی پیدا نکرده‌ایم؛ این عقب‌ماندگی است. البته امروز در مقایسه‌ی با قبل از انقلاب، بمراتب و مراتب بهتر است - در این هیچ شکی نیست - اما باید پیشرفت میکردیم. در علم پیشرفت کردیم، در سیاست پیشرفت کردیم؛ باید در معنویت و در تزکیه‌ی نفس هم پیشرفت میکردیم. در قرآن هر جا تزکیه و تعلیم از زبان پروردگار است، تزکیه مقدم است بر تعلیم؛ آن هم تعلیم کتاب و حکمت - «بزرگیم و بعلمهم الکتاب و الحکمة» فقط یک جا از زبان حضرت ابراهیم، تعلیم مقدم است. بنابراین ما از تزکیه‌ی اخلاقی و نفسی غفلت کردیم.

بیانات در دیدار خانواده شهید مصطفی احمدی روشن 1390/10/29

از اول انقلاب، یکی از بمبارانهای شدیدی که شده، این بوده که وقتی اسلام بر یک کشوری حاکم شد، مردم که متعبد و متعهد به اسلام شدند، دیگر راه علم و تمدن بسته شد؛ این جزو تهمت‌هایی بوده که از اول به ما می‌زدند. خب، اوائل کار هم که ما راهی برای رد این تهمت نداشتیم. سالهای دهه‌ی 60 ما نمیتوانستیم کاری بکنیم که این را نشان بدهیم. آنجا هنری که جوانهای ما به خرج میدادند، مجاهدت بود، ایمان بود. خب، دنیا قبول کرد؛ گفت بله، ایمانشان خوب است؛ اما در یک چنین جامعه‌ای، فعالیت علمی و پیشرفت علمی و تمدن و پیشرفت زندگی امکان ندارد. این جوانها این را باطل کردند. این دانشمندان ما - چه این شهید، چه آن شهدائی که قبل از ایشان به شهادت رسیدند - این را باطل کردند. جوانهای که عرصه‌های علمی را تصرف کردند و در آنجا حرف نو به میدان آوردند و هویت پیشرونده‌ی خودشان را، و استعداد برتر خودشان را، و قابلیتها و ظرفیتهای بالای خودشان را نشان دادند، برای نظام جمهوری اسلامی آبرو درست کردند. مگر یک کشور یا یک نظام می‌تواند به زبان بگوید خیر، ما در علم هم پیشرفت میکنیم؟ خب، سخنرانی میکردیم و این حرفها را میگفتیم. فایده ندارد؛ این، کسی را قانع نمیکند. باید به میدان بیاورند، به عرصه بیاورند و نشان بدهند که این پیشرفت علمی چگونه خواهد بود. این جوانهای شما این کار را کردند.

بیانات در دیدار نخبگان و برگزیدگان کرمانشاه 1390/07/26

یک نکته‌ی دیگر هم که مهم است، نشان دادن استعداد ذاتی کشور و ملت ماست؛ نه به بیگانگان، بلکه به خودمان. یکی از چیزهایی که ما را باید نسبت به موقعیتهای خودمان بشدت هوشیار کند، این است که در طول دهه‌ها سال تبلیغات شده بود که ایرانی ناکارآمد است؛ باید از دیگران بیاموزد، باید از دیگران تقلید کند، باید به دامن دیگران متوسل و متشبث شود. در دوران جوانی و نوجوانی‌های ما این جزو چیزهای رایج بود. تا صحبت یک چیزی میشد، میگفتند اینجا که خب، نمیشود این چیزها را بسازند. میخواستند توی یک شهر بر روی یک خیابانی پل بسازند، باید مهندس خارجی می‌آمد؛ اگر میخواستند یک سد بسازند، باید چندین شرکت خارجی و مهندسین و متخصصین خارجی می‌آمدند؛ یکی دیواره‌ی سد را میساخت، یکی توربین را میساخت، یکی بقیه‌ی دستگاهها را میساخت؛ اصلاً تصور نمیشد. حتی تا اوائل انقلاب، این فکر بود. من فراموش نمیکم؛ بنا بود یک نیروگاه گازی را یک جایی بسازند - از قبل از انقلاب نیمه‌کاره مانده بود - به مسئولینش میگفتیم این کار را انجام بدهید؛ آمدند پیش من - من آن وقت رئیس جمهور بودم - گفتند آقا اصلاً امکان ندارد. آنها باورشان نمی‌آمد. خب، امروز مهندسین کشور ما، جوانان ما، پیشرفته‌ترین نیروگاهها را در شکلهاى مختلف، در انواع مختلف خودشان دارند میسازند. ما امروز میتوانیم نیروگاه هسته‌ای بسازیم. این استعدادها شناخته شده نبود.

سالهای متمدای روی این قضیه کار شد. از حدود صد و پنجاه سال پیش که بتدریج فرهنگ غربی، روش غربی، نمودارهای تمدن غربی و پیشرفت فناوری غربی وارد کشور شد، بتدریج این مسئله‌ها افتاد؛ هم گفته شد و تأکید شد، هم در عمل اینجور معلوم شد که از ایرانی کاری برنمی‌آید. فراموش کردند که تاریخ ما، میراث گذشته‌ی ما سرشار از افتخارات علمی است. آن روزی که در دنیای غرب خبری نبود، آن روزی که آنجا اگر یک پیشرفت علمی به وجود می‌آمد، یک کشف علمی میشد، کاشف را به جرم

جادوگری آتش میزدند، آن روزی که تاریکی علمی مطلق بر منطقه‌ی اروپا حاکم بود - که در این زمینه حرفها هست - آن روز کشور ما پیشرو کشورهای اسلامی بوده. این پیشرفت‌ها مال دنیا اسلام است، اما ایران پیشانی کشورهای اسلامی بود در پیشرفت‌های گوناگون علمی؛ در فلسفه، در علوم عقلی، حتی در علوم شرعی، در فقه، در حدیث. بیشترین کتابهای حدیث در آن دوره‌ها - چه حدیث اهل سنت، چه حدیث شیعه - مال ایرانی‌هاست؛ نویسندگان ایرانی، محدثین ایرانی، فقهای ایرانی؛ آن وقت تا برسد به علوم طبیعی، در پزشکی، در داروسازی، در مهندسی، در ستاره‌شناسی و در بقیه‌ی علوم. خب، این گذشته‌ی ماست؛ این نشان‌دهنده‌ی وجود یک استعداد برتر و یک ذخیره‌ی استعدادی سرشار در این منطقه‌ی از جغرافیای عالم است. ما چرا باید این را فراموش می‌کردیم؟ فراموش کردیم. امروز می‌خواهیم نشان بدهیم که اینجوری نیست.

خب، البته در زبان بارها بنده گفته‌ام، این قضیه را تکرار کرده‌ام، شاید اوائل هم شعاری به نظر می‌آمد، که میگفتیم استعداد ایرانی از متوسط استعداد بشری بین‌المللی بالاتر است؛ این را ما اطلاع داشتیم. بعضی‌ها فکر میکردند این شعار است؛ اما خب، الحمدلله دارد یواش یواش نشان داده میشود.

همین رشد پیشرفت علمی که اشاره کردند - که بنده هم بارها این را گفته‌ام - این یک واقعیتی است؛ این آمارهای بین‌المللی است. درست است که ما آنجائی که بالفعل از لحاظ علمی رسیدیم، عقب‌تر از بالفعل دنیا است، به مراحل و منازلی؛ اما این به خاطر عقب‌ماندگی قدیمی ماست. حرکتمان به سمت جلو، سرعت بسیاری داشته؛ چندین برابر سرعت متوسط عالم. اگر همین سرعت را حفظ کنیم، بلکه افزایش بدهیم، مسلماً به خطوط مرزی علم خواهیم رسید و این خطوط مرزی را خواهیم شکست و جلو خواهیم رفت؛ این اتفاق خواهد افتاد. جوان کشور ما باید این را باور کند؛ یکی از راه‌های باورش همین است. امروز اینجا جوان می‌آید صحبت میکند؛ حرف نو، نکته‌ی نو و پیشنهاد جدید را با روحیه‌ی خوب در اینجا ارائه میدهد. استادان برجسته و بزرگ در علم، در هنر، در خطاطی، در بقیه‌ی رشته‌ها می‌آیند حرف می‌زنند؛ مطالب نو، نکته‌های نو می‌گویند. اینها باید منعکس بشود تا جوان کشور ما باور کند.

نکته‌ی دیگری هم که من باید عرض کنم، این است که برجستگی‌های یک جامعه در این زمینه‌های ذهنی و فکری و علمی باید در خدمت تعالی انسان قرار بگیرد. امروز در دنیا اینجور نیست؛ امروز در دنیا نه علم در خدمت تعالی انسان است، نه هنر و نه بقیه‌ی چیزها. خب، یک نمونه‌ی هنر، سینماست. قله‌ی سینمای دنیا، هالیوود است. این دستگاه‌های هنری دنیا چقدر به اخلاق بشری، به معنویت انسان، به امیدبخشی به انسان کمک میکنند؟ عکس قضیه است؛ نمیشود گفت صفر، مبالغی زیر صفر! یعنی بنیانهای اخلاقی را، بنیانهای فکری را، تعالی بشری را تخریب میکنند. امروز در دنیا، هنر در خدمت تعالی انسان نیست؛ علم هم همین جور. علم در خدمت سرمایه‌داری است، در خدمت ثروت‌اندوزان است. دانش بشری امروز در خدمت کسانی است که کمپانی‌های بزرگ اقتصادی مال اینهاست؛ جنگها را اینها راه می‌اندازند، انسانها را اینها می‌کشند، کشتارهای جمعی را اینها میکنند؛ علم در خدمت اینهاست. علم در خدمت مردم محروم افغانستان نیست. علمی که به افغانستان رفته، همان هواپیمائی است که بالای سرشان می‌رود، بیمارانشان میکند. علمی که آن روز به عراق آمد، ابزارهای شیمیائی بود که حلیجه را به آن روز درآورد. در این مناطق، علم اینجوری است. علم در خود کشورهای غربی هم همین طور است. بله، ثروت یک جمعی را، یک اقلیتی را بالا برده؛ خود آن ثروت موجب شده که علم پیشرفت پیدا کند؛ اما علم شده یک ابزاری برای تبعیض و عدم تعادل اجتماعات و عقب‌رفتگی اجتماعات. ما باید این را برگردانیم.

بیانات در اجتماع مردم پاه 1390/07/25

وقتی ما پایبندی خود را به اسلام و آرمانهای اسلامی، همراه میکنیم با عقلا، با پیشرفت علمی، با حضور در میدانهای مختلف دانش و مسائل اجتماعی و مسائل سیاسی، این میشود یک الگو. ملتها آن وقت نگاه میکنند، از تجربه‌ی این ملت بهره‌برداری و استفاده میکنند؛ این همان چیزی است که هم به سود ملت ایران، هم به سود ملتها منطقه، و هم انشاءالله برای تشکیل امت بزرگ اسلامی، امت متحد اسلامی، در آینده سودمند خواهد بود.

البته این روش، دشمنانی دارد. این فکری که ما میکنیم و بر زبان جاری میکنیم، فکری است که عیناً به خاطر دشمنان ما هم رسیده است. دشمنان نظام اسلامی، دشمنان اسلام، دشمنان ملتها این منطقه که به دنبال غارتگری و تجاوز و دخالت و سوءاستفاده هستند، آنها هم این فکر را کرده‌اند که اگر ملت ایران با پیشرفت‌های خود، با پیشرفت علمی خود، با پیشرفت فناوری خود، با حضور قوی دیپلماسی خود، بتواند به عنوان یک شاخصی جلوه کند، ملتها دیگر از او تبعیت خواهند کرد؛ لذا میخواهند این نشود؛ بنابراین درصد تفرقه‌افکنی هستند.

بیانات در دیدار دانشجویان کرمانشاه 1390/07/24

یک زنجیره‌ی منطقی وجود دارد؛ پیش‌ها این را گفتیم، بحث شده. حلقه‌ی اول، انقلاب اسلامی است، بعد تشکیل نظام اسلامی است، بعد تشکیل دولت اسلامی است، بعد تشکیل جامعه‌ی اسلامی است، بعد تشکیل امت اسلامی است؛ این یک زنجیره‌ی مستمری است که به هم مرتبط است. منظور از انقلاب اسلامی - که حلقه‌ی اول است - حرکت انقلابی است؛ ولاً به یک معنا انقلاب شامل همه‌ی این مراحل میشود. اینجا منظور ما از انقلاب اسلامی، یعنی همان حرکت انقلابی و جنبش انقلابی که نظام مرتجع را، نظام قدیمی را، نظام وابسته و فاسد را سرنگون میکند و زمینه را برای ایجاد نظام جدید آماده میکند. حلقه‌ی بعد، نظام اسلامی است. منظور من در اینجا از نظام اسلامی، یعنی آن هویت کلی که تعریف مشخصی دارد، که کشور، ملت و صاحبان انقلاب - که مردم هستند - آن را انتخاب میکنند. در مورد ما، مردم ما انتخاب کردند: جمهوری اسلامی. جمهوری اسلامی یعنی نظامی که در آن، مردم‌سالاری از اسلام گرفته شده است و با ارزشهای اسلامی همراه است. ما از این حلقه هم عبور کردیم. منظور از دولت اسلامی این است که بر اساس آنچه که در دوره‌ی تعیین نظام اسلامی به وجود آمد، یک قانون اساسی درست شد؛ نهادها و بنیانهای اداره‌ی کشور و مدیریت کشور معین شد. این مجموعه‌ی نهادهای مدیریتی، دولت اسلامی است. در اینجا منظور از دولت، فقط قوه‌ی مجریه نیست؛ یعنی مجموع دستگاه‌های مدیریتی کشور که اداره‌ی یک کشور را برعهده دارند؛ نظامات گوناگون اداره‌کننده‌ی کشور. بخش بعد از آن، جامعه‌ی اسلامی است؛ که این، آن بخش بسیار مهم و اساسی است. بعد از آنکه دولت اسلامی تشکیل شد، مسئولیت و تعهد این دولت اسلامی این است که جامعه‌ی اسلامی را تحقق ببخشد. جامعه‌ی اسلامی یعنی چه؟ یعنی جامعه‌ای که در آن، آرمانهای اسلامی، اهداف اسلامی، آرزوهای بزرگی که اسلام برای بشر ترسیم کرده است، تحقق پیدا کند. جامعه‌ی عادل، برخوردار از عدالت، جامعه‌ی آزاد، جامعه‌ای که مردم در آن، در اداره‌ی کشور، در آینده‌ی خود، در پیشرفت خود دارای نقشند، دارای تأثیرند، جامعه‌ای دارای عزت ملی و استغنا ملی، جامعه‌ای برخوردار از رفاه و مبرای از فقر و گرسنگی، جامعه‌ای دارای پیشرفت‌های همه‌جانبه - پیشرفت علمی، پیشرفت اقتصادی، پیشرفت سیاسی - و بالاخره جامعه‌ای بدون سکون، بدون رکود، بدون توقف و در حال پیشروی دائم؛ این آن جامعه‌ای است که ما دنبالش هستیم. البته این جامعه تحقق پیدا نکرده، ولی ما دنبال این هستیم که این جامعه تحقق پیدا کند. پس این شد هدف اصلی و مهم میانه‌ی ما.

بیانات در دیدار بسیجیان استان کرمانشاه 1390/07/22

امروز ما در همه‌ی زمینه‌ها مسائلی داریم که آن روز نداشتیم. آن روز این پیشرفت‌های علمی نبود. اول انقلاب، هم و غم نظام و بسیج و سپاه و همه‌ی مسئولین کشور و انقلاب این بود که این موجودیت جدید را حفظ کنند؛ این نهالی که تازه از سرزمین این مملکت روئیده بود، نگذارند از بین برود و برکنده شود. در همین غرب کشور، در منطقه‌ی جنوب شرقی کشور، در منطقه‌ی شمال شرقی کشور، در منطقه‌ی جنوب غربی کشور، در مناطق گوناگون، مستکبرین، دشمنان انقلاب، دشمنان اسلام، دشمنان ایران حوادثی را به راه انداخته بودند. آن روز جوانان مؤمن و دلباخته، با روحیه‌ی خودجوش بسیجی توی میدان می‌افتادند و جان خودشان را فدا میکردند؛ که من مثالهای کرمانشاه‌اش را، هم دیروز در دیدار با خانواده‌های شهدا بعضی را اشاره کردم، هم در صحبت پریروز؛ که یک ماه بعد از انقلاب، انسان میدید این حرکت‌های خودجوش مردمی، این جوانها، از همین کرمانشاه دارند حرکت میکنند. بسیج این است. بسیج، حرکت برخاسته‌ی از ایمان، از عشق، از اعتماد به نفس و توأم با ابتکار است.

بیانات در دیدار بسیجیان استان کرمانشاه 1390/07/22

در زمینه‌ی اقتصاد هم همین جور، در زمینه‌ی فعالیتهای تولیدی هم همین جور، در زمینه‌ی پیشرفت علمی و تحقیقی هم همین جور. بنابراین منطقه‌ای که ما نام بسیج را بر

آن اطلاق میکنیم و روحیه بسیجی را در آن گسترش میدهیم، یک منطقه محدود نیست، فقط منطقه‌ی نظامی نیست؛ همه‌ی بخش‌های کشور میتوانند دارای روحیه بسیجی باشند. علم‌آموزی بسیجی، ثروت‌اندوزی بسیجی، دیپلماسی بسیجی، سیاست‌ورزی بسیجی، مدیریت بسیجی، سازماندهی بسیجی؛ مفهوم بسیج شامل حال همه‌ی این زمینه‌ها میشود؛ معنایش هم عبارت است از نوآوری و ابتکار و اخلاص.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان و برگزیدگان علمی 1390/07/13

اگر دانشمند علاقه‌مند به سرنوشت کشور، آماده‌ی فداکاری در این راه - فداکاری به حسب خودش - در یک کشوری وجود داشت، آن کشور رشد میکند. چیزی که میتواند این نیرو را به وجود بیاورد، این پیشرفت را به وجود بیاورد، بهتر از همه چیز، ایمان است. اگر این ایمان بود، کشور پیشرفت میکند. پیشرفتهای علمی‌ای که امروز در کشورمان وجود دارد - که البته حتماً به آنها قانع نیستیم - ارزش و قیمت ذاتی‌اش از پیشرفتهای متعارف علمی در دنیا بمراتب بیشتر است. چرا؟ چون ما از تبادل علمی، از استفاده‌ی علمی، از کمک علمی دیگران محروم بودیم. ما زیر فشار بودیم، درها به روی ما بسته بود؛ در عین حال شخصیت‌های برجسته‌ای پیدا شدند، «شهید شهریاری»‌ای پیدا شد - که البته ده‌ها نفر مثل او در بین ما بودند و الحمدلله هستند - ده‌ها و صدها نفر در رشته‌های مختلف پیدا شدند که اینها کارهای برجسته‌ای کردند؛ هیچ استفاده‌ی هم از دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های غرب و از اساتید غربی نکردند. البته از دستاوردهای غرب حتماً استفاده کردند؛ باید هم بکنیم.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1390/06/17

خب، عده‌ای ممکن است به این فکر بیفتند که پایبندی ما به اصول موجب شده است که ما به این اهداف دست پیدا نکنیم؛ ناکامی‌هایی در سطح اداری داخلی یا در سطح مسائل بین‌المللی، ما را دچار مشکل کند. این جالش مهمی است؛ با این جالش باید هوشیارانه برخورد کرد. نه، درست، عبارت است از اینکه ما هر دو هدف را به موازات یکدیگر دنبال کنیم و بدانیم که این دو هدف با یکدیگر سازگار است؛ یعنی حفظ اصول و میانی نظام و در واقع حفظ هویت نظام از یک طرف، و از طرف دیگر، دست یافتن به آن اهدافی که نظام تعریف کرده است؛ چه اهداف مادی و پیشرفتهای مادی و علمی و معیشتی و تمدنی و امثال اینها، و چه اهداف معنوی مثل استقرار عدالت و از این قبیل چیزها. باید بدانیم اینها سازگار است. و ما نمیتوانیم به آن اهداف برسیم، مگر اینکه به این اصول پایبند باشیم. یعنی به خاطر اینکه مشکلاتی در رسیدن به آن هدفها پیش می‌آید، از اصول دست برداریم، حالت قناعت حدافلی پیدا نکنیم؛ و بدانیم که اگر ما از اصول دست برداشتیم، حتی هویت نظام که از بین خواهد رفت، به آن هدفها هم نمیرسیم. ما در همین انقلابهای گوناگون، نظائرش را دیدیم. البته اصول آنها، اصول باطلی بود؛ اما تنازلهای آنها به هیچ وجه به آنها کمک نکرد.

اینکه ما بیائیم مسئله‌ی عقلانیت را مطرح کنیم و بگوئیم «بر سر عقل آمدن انقلاب»، این ما را به نتیجه نمیرساند. من یادم هست آن سالهای اول انقلاب، از جمله‌ی حرفه‌هایی که زده میشد، این بود که بایستی ما انقلاب را سر عقل بیاوریم؛ یعنی عقلانیت را به عنوان یک وسیله، بهانه قرار بدهند و از اصول و میانی و پایه‌های اصلی صرف نظر کنند؛ این نباید انجام بگیرد. «و ان تطع اکثر من فی الارض یضلّوک عن سبیل اللّٰه ان یتبعون الا الطّوّ و ان هم الا یرضون». بایستی اصول را پامال کرد. البته این کار مهمی است؛ پیچیدگی‌هایی دارد، سختی‌هایی دارد و گاهی در موارد گوناگون، برای نخبگان و زبندگان تردیدهایی پیش می‌آید. به عنوان یک اصل قطعی موضوعی، باید این را مسلّم گرفت که پایبندی به اصول و حفظ خطوط اصلی نظام اسلامی، اصل است.

بر اساس این، باید دنبال پیشرفتهای گشت. ما امتحان کردیم، دیدیم که میشود اصول را حفظ کرد، به پیشرفتهای هم رسید. امروز کشور ما از لحاظ پیشرفت علمی، از لحاظ پیشرفت فناوری، از لحاظ آگاهی‌ها و پختگی‌های سیاسی، از لحاظ پیدا کردن راه و رسم‌های گوناگون در نهادهای مختلف - نهادهای اقتصادی و غیره - با اوائل انقلاب قابل مقایسه نیست؛ ما خیلی جلو رفتیم، خیلی پیشرفته‌تریم؛ در عین حال اصول را هم حفظ کردیم. اگر جایی از اصول کوتاه گذاشته باشیم، باید از آن توبه کنیم. از اصول بایستی کم گذاشت. همچنین باید بدانیم نصرت الهی هم بستگی به همین است که ما این میانی و اصول را حفظ کنیم. این یک نکته.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهوری و اعضای هیئت دولت 1390/06/06

یا روی ایران بعد از اسلام تکیه شود. افتخاراتی که ایران دوره‌ی اسلامی دارد، در هیچ دوره‌ی دیگری از دوره‌های تاریخی ما این افتخارات وجود ندارد؛ من این را با استدلال به شما عرض میکنم و این قابل اثبات است. گسترش کشور، پیروزی‌های بزرگ نظامی کشور، پیشرفتهای عظیم علمی کشور در زمینه‌های گوناگون، همه‌اش مال دوره‌های بعد از اسلام است. نه اینکه قبل از اسلام از این چیزها ندارد؛ چرا، اما نسبت به دوره‌ی اسلامی، آنها ناقص است، کم است. البته یک چیزهایی به عنوان گفته‌ها مطرح میشود، اما چیزهایی نیست که مستند باشد و کسی بتواند آنها را اثبات کند؛ اینها قابل اثبات نیست. اما آنچه که در دوره‌ی اسلامی واقع شده، قابل اثبات است؛ روشن است. شما نگاه کنید ببینید پیشرفت نظامی و علمی و فرهنگی ایران در دوره‌ی دیپلمی‌ها، در دوره‌ی سلجوقی‌ها، بعدها در دوره‌ی صفویه، و حتی در این وسط، در بخشی از دوره‌ی حاکمیت مغول چگونه است. مغولها به ایران که آمدند، ایرانی شدند و تحت تأثیر فرهنگ ایران قرار گرفتند؛ کم‌اینکه به هند که رفتند، هندی شدند. چه کارهای برجسته و عظیم علمی و فرهنگی و هنری در این دوره انجام گرفته. اگر کسی میخواهد از ایران و ایرانی‌گری حمایت کند، خوب، ایران دوران اسلامی، هم مدون‌تر است، هم مستندتر است، هم قابل قبول‌تر است، هم جلوی چشم است؛ کتابش جلوی چشم است، معماری‌اش جلوی چشم است، نشانه‌های علمی‌اش جلوی چشم است؛ تاریخش تدوین شده و روشن است.

بیانات در دیدار جمعی از اساتید دانشگاه‌ها 1390/06/02

یکی از ارکان و ستونهای اصلی ایستادگی کنونی ملت ایران عبارت است از پیشرفتهای علمی کشور؛ که به دنبال این پیشرفتهای علمی، پیشرفتهای عملی و اجرایی هم در موارد بسیاری بوده. ایستادگی ملت ایران، در دنیا یک حادثه‌ی باشکوه است. ما توی قضیه قرار داریم. آن کسانی که از بیرون نگاه میکنند، عظمت این ایستادگی را بیشتر احساس میکنند.

شما ملاحظه کنید؛ قدرتهای اقتصادی اول دنیا، قدرتهای علمی درجه‌ی یک دنیا، قدرتهای نظامی و امنیتی ردیف اول دنیا، امروز یک جبهه‌ی وسیعی را در مقابل این ملت تشکیل دادند. اینجور نیست؟ هر کاری هم از دستشان برمی‌آید، دارند میکنند. تهدید امنیتی میکنند، تهدید اجتماعی میکنند، تهدید سیاسی میکنند، دانشمند ما را ترور میکنند، تحریم میکنند، فشارهای سیاسی فراوان وارد میکنند، دائم تهدید به تحرک نظامی میکنند، در داخل تا هر جا دستشان برسد، فتنه‌انگیزی و آشوب‌آفرینی میکنند؛ اما ملت ایران و جمهوری اسلامی با کمال قدرت و استقامت در مقابل همه‌ی اینها ایستاده؛ آن «بله»‌ای را که به‌زور میخواهند از او بگیرند، آن «بله» را نمیدهد. آن «بله» عبارت است از تعظیم در مقابل قدرت مسلط جهانی - نظام سلطه - این کار را نمیکند. ما که در مقابل نظام سلطه‌ی جهانی «نه» می‌گوئیم، این نه، «نه»‌ی به علم نیست، «نه»‌ی به تمدن نیست، «نه»‌ی به پیشرفت نیست، «نه»‌ی به تجربه‌های متراکم بشری نیست؛ «نه» به سلطه‌طلبی و زیاده‌خواهی و استعجاب و به زیر مهمیز کشیدن ملت‌هاست؛ این «نه» را ما گفتیم، پایش هم ایستادیم؛ «إِنَّ الدّٰیْنِ قَالُوا رَبَّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا». ایستادگی ملت ایران، خیلی ایستادگی باشکوهی است.

بیانات در دیدار مسئولان نظام جمهوری اسلامی ایران 1390/05/16

سوم: پیشرفت در شرائط تحریم. یکی از نقاط مهم قوت کشور این است. در سخت‌ترین شرائط تحریم، کشور پیشرفت کرده. در چه چیزی پیشرفت کرده؟ یکی در مقوله‌ی علم و فناوری، که آقای رئیس‌جمهور در گزارش‌شان به این مسئله اشاره کردند. ما در زمینه‌ی هسته‌ای پیشرفت کردیم، در زمینه‌ی فناوری زیستی پیشرفت کردیم، در فناوری نانو پیشرفت کردیم، در فناوری انرژی‌های نو پیشرفت کردیم، در صنایع هوافضا پیشرفت کردیم، در ساخت ابررابطه‌ها پیشرفت کردیم، در مسئله‌ی بسیار مهم سلولهای بنیادی پیشرفت کردیم، مسئله‌ی شبیه‌سازی همین جور، در رادیوداروها همین جور، در نانوداروهای ضد سرطان همین جور؛ اینها همه جزو دانشهای سطح بالای دنیاست. این چند موردی که من گفتم و بعضی از موارد دیگر، جزو دانشهای درجه‌ی یک سطح بالای دنیاست، که بعضی از اینها را پنج تا کشور، ده تا کشور در دنیا بیشتر ندارند؛ ما در اینها پیشرفت کردیم؛ این در حالی بود که درهای انتقال دانش از همه سوی دنیا روی ما بسته است.

من مقاله‌ای را میخواندم که از یک روزنامه‌ی آمریکائی نقل کردند که همین دو سه روزه منتشر شده. میگوید ایران در مسئله‌ی هسته‌ای یک استثنا است. چین به مسئله‌ی هسته‌ای رسید، از کی گرفت؛ پاکستان رسید، از کی گرفت؛ هند رسید، از کی گرفت؛ ایران از کی گرفت؟ آن مقاله مینویسد: از هیچ کس، این در شرائطی بود که هم

تحریم بود و امکانات پیشرفت هسته‌ای به او نمیدادند، و هم با او مبارزه میکردند؛ مثل همین ویروس رایانه‌ای که داخل تشکیلات ما فرستادند. دانشمندان ما، جوانهای ما در مقابل اینها ایستادند، پیش رفتند و نقشه‌ی دشمن را خنثی کردند. او حتی به ترور دانشمندان هسته‌ای ما اشاره میکند. اینها چیزهایی است که دشمنان ما دارند میگویند. این مقاله در روزنامه‌ی واشنگتن پست درج شده است. خب، این پیشرفت در علم و فناوری است. پیشرفت در ایجاد زیرساختهای کشور - همین آمارهایی که شنیدید - در جاده، بزرگراه، سد، سیلو، کارخانجات، تولید فرآورده‌های مهم صنعتی، فولاد، سیمان و امثال اینها. ایجاد زیرساختهای فراوان در کشور، توانمندی‌های فنی و مهندسی در صنایع گوناگون، پیشرفت است.

پیشرفت در اعتماد به نفس ملی. امروز بخصوص جوانهای ما اعتماد به نفسشان از ده سال پیش، از بیست سال پیش بیشتر است. ایشان درست گفتند. بنده هم اطلاع دارم؛ در زمینه‌های علمی، هر کاری که زیرساخت آن در کشور موجود باشد، جوانهای ما آماده هستند آن را انجام دهند. یعنی هیچ چیزی نیست که ما به جوانهای دانشمندان بگوئیم این را دنبال کنید و اینها بعد از اندکی نتوانند؛ مشروط بر اینکه زیرساختش موجود باشد. ما بحمدالله یک چنین وضعی داریم. کارهای عمرانی گسترده‌ای در کشور انجام گرفته؛ اینها پیشرفت است. در این زمینه‌ها پیشرفتهای خیلی زیادی داشتیم.

بیانات در بیست و دومین سالگرد امام خمینی(ره) 1390/03/14

یک مظهر دیگر عقلانیت امام، تزییق روح اعتماد به نفس و خوداتکائی در ملت بود. در طول سالهای متمادی، از آغاز تسلط و ورود غربی‌ها در این کشور - یعنی از اول قرن 19 میلادی که پای غربی‌ها به ایران باز شد - دائماً به وسیله‌ی عوامل و دستیاران خودشان، با تحلیلهای گوناگون، توی سر ملت ایران میزدند؛ ملت ایران را تحقیر میکردند، به ملت ایران میاوراندند که نمیتواند، عرضه‌ی اقدام علمی و پیشرفت علمی ندارد، توانائی کار کردن و روی پای خود ایستادن را ندارد. سردمداران رژیم پهلوی و قبل از او، مکرر ملت ایران را تحقیر میکردند. اینجور وانمود میکردند که اگر پیشرفتی متصور است، اگر کار بزرگی باید بشود، باید به وسیله‌ی غربی‌ها بشود؛ ملت ایران توانائی ندارد. امام بزرگوار به یک چنین ملتی روح اعتماد به نفس را تزییق کرد، و این نقطه‌ی تحول ملت ایران شد. پیشرفتهای ما در زمینه‌ی علمی، در زمینه‌ی صنعتی، در انواع و اقسام عرصه‌های زندگی، معلول همین اعتماد به نفس است. امروز جوان ایرانی ما، صنعتگر ایرانی ما، دانشمند ایرانی ما، سیاستمدار ایرانی ما، مبلغ ایرانی ما احساس توانائی میکند. این شعار «ما میتوانیم» را امام بزرگوار در اعماق جان این ملت قرار داد. این، یکی از مظاهر مهم عقلانیت امام بزرگوار بود.

یک مظهر دیگر، تدوین قانون اساسی بود. امام خیرگان ملت را از طریق انتخابات مأمور کرد که قانون اساسی را تدوین کنند. آن تدوین‌کنندگان قانون اساسی، با انتخاب ملت این کار را انجام دادند. اینجور نبود که امام یک جمع خاصی را بگذارد که قانون اساسی بنویسند؛ به عهده‌ی ملت گذاشته شد. ملت خبرگانی را با شناسائی خود، با معرفت خود انتخاب کردند و آنها قانون اساسی را تدوین کردند. بعد امام همین قانون اساسی را مجدداً در معرض آراء مردم قرار داد و فرارندوم قانون اساسی در کشور تشکیل شد. این، یکی از مظاهر عقلانیت امام است. ببینید، پایه‌های نظام را امام اینجور مستحکم کرد. هم از لحاظ حقوقی، هم از لحاظ سیاسی، هم از لحاظ فعالیت اجتماعی، هم از لحاظ پیشرفتهای علمی، امام یک قاعده‌ی محکم و مستحکمی را به وجود آورد که بر اساس این قاعده میشود تمدن عظیم اسلامی را بنا نهاد.

بیانات در بیست و دومین سالگرد امام خمینی(ره) 1390/03/14

خوشبختانه این حرکت عظیم مردم ثمرات خودش را هم بخشیده است. به برکت اعتمادی که مردم به مسئولان کشور از خودشان نشان دادند، به برکت امنیتی که با حضور مردم در سرتاسر کشور برقرار است، مسئولین توانسته‌اند خدمت‌رسانی را گسترش بدهند و کارهای بزرگی انجام دهند؛ کارهای زیربنائی عظیمی در کشور انجام بگیرد، که شرط لازم برای پیشرفت هر کشوری، همین کارهای زیربنائی است که امروز دارد یکی پس از دیگری انجام میگیرد؛ مردم دارند این را می‌بینند و انشاءالله ثمراتش را در کوتاه‌مدت و بلندمدت خواهند دید. به برکت همین امنیتی که با حضور مردم به وجود آمده است، توطئه‌های امنیتی دشمنان خنثی میشود، توطئه‌های تبلیغاتی دشمنان خنثی میشود. به برکت همین حضور مردم است که پیشرفت علمی و فناوری کشور در سطح عالی است. امروز طبق آمارهای بین‌المللی - نه آمارهای ما - طبق محاسبات بین‌المللی که اعلام رسمی هم میکنند، سرعت پیشرفت علمی کشور ما، یازده برابر یا دوازده برابر متوسط دنیاست؛ این چیز کمی نیست. این را مخالفین ما میگویند، دشمنان ما آن را اعلام میکنند. امروز جوانان دانشمند شما در بیش از ده رشته‌ی مهم درجه‌ی اول علمی و فناوری کشور آنچنان پیشرفتی کرده‌اند که در ردیف‌های اول دنیا - یعنی در ردیف‌های کمتر از دهم دنیا - قرار گرفته‌اند؛ اینها به برکت حضور مردم است. این حضور، این اعتماد متقابل، این احساس مسئولیت عمومی هرچه ادامه پیدا کند، کشور پیشرفت بیشتری پیدا خواهد کرد. خط امام، این است.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال 1390 / «سال جهاد اقتصادی» 1390/01/01

کشور ما بحمدالله در جاده‌ی پیشرفت و تعالی حرکت خوبی را آغاز کرده است. البته این حرکت که روزبه‌روز هم شتاب بیشتری گرفته است، ناشی از زحمات و تلاشهای مسئولان و ملت در طول سالیان متمادی است؛ اما خوشبختانه این حرکت هرچه گذشته است، شتاب بیشتری پیدا کرده است. مثلاً در عرصه‌ی تولید علم، طبق آمارهایی که مراکز متخصص جهانی و مراکز بین‌المللی اعلام میکنند، مشارکت کشور ما در پیشرفت علمی و تولید علم در دنیا بیش از یازده درصد است؛ در حالی که ما یک درصد مردم دنیا هستیم و کشوری که بعد از ما در این منطقه بیشترین نصیب را داشته است، کمتر از شش درصد پیشرفت داشته است. بنابراین پیشرفت کشور در عرصه‌های مختلف بحمدالله خیلی خوب بوده است. این حرکت شتاب‌آلود و همراه با جدیت و همت، انشاءالله بایستی ادامه پیدا کند.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1389/12/19

یکی از چیزهایی که بلاشک در این حوادث مؤثر بود، الگوسازی و گفتمان‌سازی انقلاب اسلامی بود. انقلاب اسلامی برای مسلمانها الگو شد؛ اولاً با پیدایش خود، بعد با تشکیل موفق نظام جمهوری اسلامی که توانست یک نظامی را با یک قانون اساسی کامل ارائه کند و آن را به کرسی بنشاند و تحقق ببخشد، و بعد ماندگاری این نظام در طول سی و دو سال که نتوانند به او ضربه بزنند، و بعد استحکام و تقویت هرچه بیشتر این نظام - که نظام جمهوری اسلامی امروز از لحاظ عمق و ریشه، قابل مقایسه‌ی با ده سال پیش، بیست سال پیش و سی سال پیش نیست - و بعد پیشرفتهای گوناگون در این نظام، که پیشرفت علمی، پیشرفت فناوری و صنعتی، پیشرفتهای اجتماعی گوناگون، پخته شدن افکار، پدید آمدن افکار نو، حرکت عظیم علمی در کشور و فعالیتهای گوناگون است. عمرانهائی که در این کشور شده است، در مواردی کشور را به درجه‌ی چند کشور معدود دنیا درآورده است. اینها همه حوادثی است که اتفاق افتاده است. اینها برای ملت‌های مسلمان چیزهای محسوس‌ی است؛ اینها را می‌بینند، مشاهده میکنند. این انقلاب آمد، نظام درست کرد، این نظام باقی ماند، روزبه‌روز قوی‌تر شد، روزبه‌روز هم پیشرفته‌تر شد؛ این میشود الگو. این الگوسازی یک گفتمانی را به وجود می‌آورد که آن، گفتمان هویت اسلامی و عزت اسلامی است. امروز در بین ملت‌های دنیا، احساس هویت اسلامی، قابل مقایسه‌ی با سی سال قبل نیست؛ احساس عزت اسلامی و مطالبه‌ی این عزت، امروز قابل مقایسه‌ی با گذشته نیست. این، اتفاق افتاده است.

بیانات در دیدار جمعی از مردم آذربایجان شرقی 1389/11/27

فشارهایی که در طول این سی و سه سال بر ایران اسلامی، بر جمهوری اسلامی وارد شد، شاید بشود گفت علت اصلی همین بود که نگذارند یک الگو در مقابل چشم مردم مسلمان منطقه به وجود بیاید؛ چون بدون الگو، حرکتها دشوار است؛ با وجود الگو، حرکتها آسان است. وقتی یک ملتی الگو شد، یک حرکتی الگو شد، تشویق میکند، استعدادها را به حرکت درمی‌آورد. میخواستند این نشود.

تحریم میکنند، برای اینکه به خیال خودشان کشور را از لحاظ اقتصادی ضعیف کنند، تا دیگران نگاه کنند، بگویند اسلام ملت را از لحاظ اقتصادی به عقب میراند. دانشمندان را ترور میکنند تا حرکت علمی را متوقف کنند، تا ملت ایران نتواند حرکت عظیم و پیشرفته‌ی علمی خودش را که به برکت اسلام و انقلاب است، روی دست بگیرد و به دنیا نشان بدهد، به امت اسلامی نشان بدهد. تهمت میزنند به اختناق، به ضدیت با حقوق بشر و از این قبیل چیزها متهم میکنند، برای اینکه افکار عمومی دنیا را برگردانند؛ لیکن با وجود همه‌ی این تلاشها، این تبلیغات، این خباثتها، انقلاب درخشید و دارد میدرخشد.

کشور ما که زیر سلطه‌ی آمریکا بود- با این همه غارتی که آمریکا از این کشور کرد- حتی یک‌قدم به سمت پیشرفت برداشت. در آن دوره نه پیشرفت علمی کردیم، نه پیشرفت اقتصادی کردیم و نه یک کار صنعتی انجام دادیم. یک کشور صدرصد وابسته و مصرف‌کننده‌ی بازار مصنوعات آمریکایی و غیر آمریکایی بودیم. نه فقط مصرف‌کننده‌ی مصنوعات و فرآورده‌های صنعتی، بلکه مصرف‌کننده‌ی محصولات کشاورزی و فرهنگی و غیره هم بودیم! یک منطقه‌ی ثروتمند مثل ایران، ملک طلق سیاست‌های آمریکایی و در اختیار کمپانی‌هایی بود که دولت آمریکا را هم در حقیقت همانها اداره می‌کردند و می‌کنند.

بیانات در دیدار بسیجیان استان قم 1389/08/02

شک نکنید که فردای ملت ایران و امت اسلامی از امروز برتر است. همان مقداری که فاصله‌ی بین سی سال پیش ملت ایران و امروز است- یعنی اول انقلاب تا امروز- ببینید ملت ایران در همه‌ی عرصه‌های سیاسی و علمی و اجتماعی و غیره چقدر پیشرفت کرده است؛ بدانید فاصله‌ی بین پیشرفت سالهای آینده با امروز، از این هم بیشتر خواهد بود. ملت روزبه‌روز پیشرفت خواهد کرد. حرکت ملت ایران در همه‌ی عرصه‌ها حرکت توقف ناپذیری است و ان‌شاءالله بر خط درست و صراط مستقیم هدایت الهی و اسلامی و قرآنی پیش خواهد رفت. آینده‌ی ملت ایران، آینده‌ی روشنی است؛ و این بر دنیای اسلام و بر امت اسلامی اثر خواهد گذاشت و ان‌شاءالله ملت‌های مسلمان را روزبه‌روز بیدارتر خواهد کرد.

بیانات در دیدار خانواده‌های شهدا و جانبازان قم 1389/07/28

عرض من این است که هم مسنولین، هم آحاد مردم، هم خانواده‌ها این ایمان را باید قدر بدانند؛ این را در خود روزبه‌روز ریشه‌دارتر کنند؛ این است که قدرت ملت ایران را تأمین میکند؛ این است که میتواند پشتوانه‌ی پیشرفتهای علمی ما، پیشرفتهای فنی ما، پیشرفتهای سیاسی ما، پیشرفتهای اجتماعی ما قرار بگیرد. بدانید در سالهای بعد از رحلت امام (رضوان الله تعالی علیه) کسانی همه‌ی تلاش خودشان را جمع کردند که این احساس را، این ایمان را در ملت ما از بین ببرند. نوشتند، گفتند، تکرار کردند؛ دشمن متمرکز شد برای اینکه این ایمان را از بین ببرد. البته نتوانستند، بعد از این هم هرگز نخواهند توانست.

بیانات در اجتماع بزرگ مردم قم 1389/07/27

نکته‌ی بعدی که برای فهرست کارهای لازم امروز ما بایستی مورد توجه قرار بگیرد، مسئله‌ی پیشرفت علم و حرکت در جهت نقشه‌ی جامع علمی کشور است؛ همین کاری که پنج شش سال است بحمدالله حرکت بهتری پیدا کرده است، پیشرفتهای خوبی انجام گرفته است. بایستی بیشتر تلاش کرد. ان‌شاءالله این حرکت، شتابنده‌تر شود. لازم است حرکت شتابنده‌ی دیگری در داخل حوزه‌های علمیه انجام بگیرد؛ که در این باره ان‌شاءالله با دوستان و برادران و خواهران عضو حوزه‌ی علمیه صحبت خواهیم کرد.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1389/07/14

اعتقاد راسخ من این است که اگر چنانچه بر روی مسئله‌ی علم و فناوری و نخبه‌پروری سرمایه‌گذاری کنیم، حتماً در یکی از بااولویت‌ترین کارها سرمایه‌گذاری کرده‌ایم. پیشرفت علمی و به دنبال آن، پیشرفت فناوری، به کشور و ملت این فرصت و این امکان را خواهد داد که اقتدار مادی و معنوی پیدا کند. بنابراین با یک نگاه راهبردی، علم یک چنین اهمیتی دارد.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1389/07/14

در این مسیر، شتاب و موفقیت، در طول چندین سال گذشته محسوس است. شما این را بدانید - شاید هم میدانید؛ البته من آمارهای بیشتری دارم، اطلاعات وسیع‌تر و جزئی‌تری دارم - که در هفت هشت ده سال اخیر، کشور یک حرکت عظیمی در این زمینه انجام داده و کارهای بزرگی انجام گرفته. البته بعضی گوشه کنار، توی دانشگاه و بیرون دانشگاه، یأس‌آفرینی و منفی‌بافی میکنند؛ اما بیخود میگویند، دروغ میگویند. بعضی از اینها غافلند، بعضی هم بدتر از غافل. حرکت، انصافاً حرکت موفقی بوده است. در این سالها کارهای بزرگی انجام گرفته. ملت، جوانان، مجموعه‌ی علمی، دانشگاه‌ها، مدیران علمی نشان دادند که استعداد خوبی وجود دارد برای این حرکتی که مورد نظر ماست. بنابراین ما پیشرفت کرده‌ایم.

این پیشرفت اقتضاء میکند که ما امیدوارانه‌تر پیش برویم. نظر تعداد قابل توجهی از کارشناسان ایرانی و غیر ایرانی این است که کشور ما قبل از موعد معین، یعنی 1404 - که پایان دوره‌ی برنامه‌ی چشم‌انداز بیست ساله است - به آن چیزی که در چشم‌انداز وعده داده شده، خواهد رسید؛ یعنی رتبه‌ی اول علمی در میان کشورهای اسلامی. برآوردها این است؛ این به خاطر شتابی است که وجود دارد. پس امیدوار باشیم، لحظه‌ها را از دست ندهیم، به نیروی خودمان اتکاء کنیم و حرکت را با جدیت، با صمیمیت و با شرایط لازم ادامه دهیم. این یک نکته.

نکته‌ی دوم این است که از این کارهای علمی‌ای که دارد میشود، هم من و هم هر فردی از افراد کشور که مطلع باشد، افتخار میکند. به پیشرفت علمی در مسئله‌ی هسته‌ای، همه افتخار میکنیم؛ به پیشرفتهای بسیار حائز اهمیت در زمینه‌ی سلولهای بنیادی - که گفته شد - و کارهای عظیمی که در این زمینه انجام گرفته، همه افتخار میکنیم؛ در بخش نانو، در بخش فناوری زیستی و غیرذلك پیشرفتهای خوبی صورت گرفته و همه افتخار میکنیم؛ اینها چیزهای کوچکی نیست، چیزهای بزرگی است؛ لیکن اینها چیزهایی نیست که بتواند به ما بگوید کشور از لحاظ علمی، یک پیشرفت مطلوب و کاملی کرده است. با اینکه در بعضی از این رشته‌ها تازه وارد شده‌ایم، در عین حال جزو ده کشور اول دنیا هستیم که این فناوری‌ها یا این دانش را داریم؛ لیکن این کافی نیست.

چی لازم است؟ آنچه در کشور لازم است و میتواند موقع و جایگاه علمی کشور را به طور شایسته و افتخارانگیز به ما نشان دهد که بالا رفته، وجود یک چرخه‌ی علمی کامل است.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1389/07/14

پیشنهاد کردند - من اینجا یادداشت کردم - که امکان تأسیس نوع تازه‌ای از شرکتها که عبارت است از شرکت‌های علمی و فناوری، در کشور فراهم شود. خیلی‌ها هستند که مایلند دسته‌جمعی کار علمی کنند، تحقیقات علمی کنند. این کمکی که دولت و مسنولان به پیشرفتهای علمی و فناوری میکنند، منحصر نماند به کمک به افراد؛ این شرکتها مورد حمایت قرار بگیرند. البته اینها با شرکت‌های تجاری که مالیات و تسهیلات متعارف بانکی به آنها تعلق میگیرد، اشتباه نشوند؛ بلکه به طور ویژه به این شرکتها کمک شود. فکر میکنم این کار، کار لازم و مهمی است. دولت باید در این زمینه یک مدیریت هوشمندانه‌ای به کار ببرد.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1389/06/25

یک نکته‌ی دیگر پیشرفت کشور است. حالا پیشرفتهای علمی را که بارها گفتند و گفتیم و دیگران گفتند و خود شماها هم میدانید. حقیقتاً در زمینه‌های علمی، در زمینه‌های فناوری، پیشرفتهای شگفت‌آوری شده. بعضی از این چیزهایی که توی تلویزیون به‌آسانی از آن عبور میکنند که فلان کار شد و فلان چیز افتتاح شد، پشت صحنه‌ی این را که انسان نگاه میکند، خیلی کارهای مهمی است؛ خیلی تلاش، خیلی عمق علمی، خیلی توانایی پشت سر این پدیده‌ی خوابیده است که حالا رسیده به این که مثلاً فلان چیز به وجود آمده یا فلان شیئی اختراع شده یا تولید شده؛ در زمینه‌های گوناگون صنعتی و فناوری و علمی. اینکه حالا مسلّم است؛ لکن آنچه که از این پیشرفتهای علمی و فناوری به نظر من بالاتر است، عبارت است از روحیه‌ی ثبات و احساس توانائی که در ملت بیدار شده؛ در کسانی که باید این کار را بکنند، این روحیه بیدار شده.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاهها 1389/06/14

امروز کشور نیازمند یک جهاد علمی است. البته اینجا که عرض میکنم علم، منظورم معنای عام علم است؛ نه فقط علوم تجربی. ما یک جهاد علمی لازم داریم. من حالا خواهم پرداخت به بعضی از مطالبی که برادران و خواهران بیان کردند و اگر یک نقطه‌نظری باشد، در ذیل بیانات دوستان عرض خواهم کرد؛ اما آنچه که به نظر من جمع‌بندی همه‌ی مسائل است- که بنده خود را متعهد میدانم که آن را، هم بگویم، هم دنبال کنم، هم با دقت و وسواس و دلوایسی نگاه کنم ببینم به کجا رسید- این است که کشور نیاز دارد به جهاد علمی.

ببینید، جهاد یک معنای خاصی دارد. معنای جهاد فقط تلاش نیست. در مفهوم اسلامی، جهاد عبارت است از آن تلاشی که در مقابل یک دشمن است، در مقابل یک خصم است. هر تلاشی جهاد نیست. مجاهدت با نفس، مجاهدت در مقابل شیطان، جهاد در میدان نظامی، مواجهه با یک دشمن است؛ مواجهه با یک معارض است. امروز ما در زمینه علم نیاز داریم که اینجور تلاشی در کشور بکنیم؛ احساس کنیم موانعی وجود دارد، باید این موانع را برداریم؛ دارد معارضه‌هایی میشود، باید این معارضه‌ها را در هم بشکنیم؛ در زمینه‌ی عرضه‌ی امکانات علمی، خست‌تهائی از سوی کسانی که صاحبان آن هستند- که کشورهای پیشرفته‌ی علمی است- وجود دارد، باید در مقابل این خست‌تها از خودمان عزت و جوشندگی و فوران از درون نشان بدهیم. امروز دنیا علی‌رغم تظاهر به سخاوت علمی، در نهایت خست علمی است. آن کسانی که بر حسب عوامل گوناگونی توانستند در یک برهه‌ی پیشرفت علمی را صاحب و مالک بشوند و موتور پیشرفت را سوار بشوند و از همه‌ی بشر جلو بزنند- که همین کشورهای پیشرفته‌ی غربی هستند، که تقریباً از دوره‌ی رنسانس به این طرف دست اینها افتاده؛ یک روز هم دست ما بود- اینها انحصارگرند، انحصارطلبند؛ اینها نمیخواهند دائره‌ی این دانش، دائره‌ی این اقتدار توسعه پیدا کند؛ با دانائی ملت‌ها مخالفند؛ بخصوص بعد از آنکه این دانش در دست آنها وسیله‌ای شد برای سیاست. استعمار از علم پدید آمد. علم توانست آنها را قوی کند، مقتدر کند؛ لذا راه افتادند اطراف دنیا، استعمار به وجود آمد؛ و الاً ملت‌ها داشتند زندگی خودشان را میکردند. بریتانیا کجا، اندونزی کجا؟ اینها با ابزار علم رفتند آن مناطق را صاحب شدند. خوب، وقتی که استعمار از علم زائیده شد و قدرت بین‌المللی و قدرت سیاسی متکی به علم شد، این علم را در اختیار دیگران نباید بگذارند؛ و الاً این قدرت تهدید میشود. و تا امروز همین جور عمل کردند.

حالا یک ملتی اراده میکند و تصمیمی میگیرد که روی پای خود بایستد، از استعداد خود استفاده کند، خوشبختانه این زمینه‌ها هم به یک شکلی برای او فراهم است- ملت ما اینجوری است- شاید بعضی از ملت‌های دیگر باشند که اگر چنانچه آنها تصمیم میگرفتند در مسئله‌ی علم روی پای خودشان بایستند، نمیتوانستند؛ چون نه آن پیشینه‌ی تاریخی را داشتند، نه آن استعداد بومی و منطقه‌ای و ذاتی خودشان را داشتند. کشور ما بحمدالله اینها را دارد. انقلاب هم شد، حرکت عظیمی هم انجام گرفت، بیداری‌ای به وجود آمد، احساس توانائی‌ای به وجود آمد، یک حرکت مهمی شروع شد، که خوب، پیشرفتهای فراوانی هم داشته. ما باید قبول کنیم و اعتراف کنیم که این حرکت در آغاز خود است. ما اول راهیم.

دوستان اشاره کردند به برنامه‌ریزی سیصد ساله. البته من اعتقادی به سیصد سال برنامه‌ریزی ندارم؛ اما این فکر را، این روحیه را می‌پسندم که احساس کنیم سی سال گذشته، ما قدم اولیم؛ ده قدم بخواهیم برداریم، میشود سیصد سال دیگر. باید بدانیم قدم‌های اولیم، باید بدانیم میتوانیم قدم‌های بلندتری را برداریم؛ این احساس باید به وجود بیاید. و من اعتقاد این است که این احساس حتماً به وجود می‌آید؛ کم‌اینکه این حرکت عظیم علمی، این نوآوری علمی، این تولید علم، این پرداختن به مرزهای دانش، به فکرمان نمیرسد که شدنی باشد؛ خوب، مطرح شد، گفته شد، دنبالگیری شد؛ امروز شما ثمراتش را دارید مشاهده میکنید. بنابراین میتوانیم قدم‌های بلندتر را برداریم، میتوانیم کارهای بزرگی را انجام دهیم.

بیانات در دیدار دانشجویان در یازدهمین روز ماه رمضان 1389/05/31

خوشبختانه روند پیشرفت در کشور، در زمینه‌های مختلف، روند خوب و مطلوبی است. روند عدالت هم خوب است. خوب، این دهه، دهه‌ی پیشرفت و عدالت نامیده شده است. پیشرفت که گفتیم، پیشرفت علمی است، پیشرفت فناوری است، پیشرفت سیاسی است، پیشرفت اخلاقی است؛ همه‌ی اینها مورد نظر است. خوب، یک کارهای خوبی دارد انجام میگردد؛ لاف‌زیرساختهائی برای کارهای بزرگ و جهش‌ها دارد فراهم میشود. در مورد عدالت هم حداقل این است که این تفکر دارد همه‌گیر میشود؛ یعنی همه معتقد میشوند به اینکه باید دنبال عدالت رفت، باید عدالت را اجرائی کرد، باید این آرزوها را اجرائی کرد، در محیط اجراء وارد کرد- که توی صحبت‌های دوستان هم بود- این خودش پیشرفت است. البته این معنایش این نیست که ما به این مقدار پیشرفت در زمینه‌ی عدالت قانع هستیم؛ نه، آرزو و همت خیلی بالاست؛ آرزوها بالاست، همت‌ها هم بالاست؛ اما میخواهم به شما عرض کنم که ما داریم جلو میرویم، داریم پیشرفت میکنیم. دشمنان ما منحنی‌شان به طرف ضعف است، منحنی ما به طرف قوت است. نظام طاغوتی، نظام سرمایه‌داری متجاوز و ظالم در دنیا- که مظهرش رژیم ایالات متحده‌ی آمریکا است- امروز از ده سال پیش و از بیست سال پیش، بسیار ضعیف‌تر است. نقطه‌ی مقابل، تفکر اسلامی و نظام جمهوری اسلامی، امروز از ده سال پیش، از بیست سال پیش، بسیار قوی‌تر و بسیار پیشرفته‌تر و بسیار آماده‌تر است.

بیانات در دیدار اعضای بسیجی هیأت علمی دانشگاه‌ها 1389/04/02

این تازه در قدم اول است. ما هنوز کاری نکردیم. بله در نانو تکنولوژی، بیوتکنولوژی، بحث‌های هسته‌ای، بحث‌های هوا- فضا و رشته‌های گوناگون علمی پیشرفتهائی شده که مهم و بزرگ است؛ اما این‌ها در مقیاس و معیار حرکت علمی یک کشور چیزی نیست. یکی از دوستان گفتند و بنده هم این آمار را دارم، که سرعت پیشرفت علمی و تولید علم در کشور ما یازده برابر متوسط دنیاست. این را یک مرکز تحقیقاتی غربی- مستقر در کانادا- با جزئیاتش ذکر کرده است. البته این یازده، متوسطش است؛ در بعضی از قسمت‌ها سی و پنج برابر سرعت رشد دنیاست؛ در بعضی جاها هم کمتر است؛ متوسطش می‌شود یازده برابر. یعنی سرعت پیشرفت علمی ما در طول این ده سال پانزده سال اخیر یازده برابر سرعتی است که دنیا داشته؛ این خیلی چیز مهمی است. لکن این آن چیزی نیست که ما توقع داریم و دنبالش هستیم؛ این خیلی کمتر از آن است. این سرعت بایستی با همین شدت ادامه داشته باشد تا ما به تراز مورد نظر برسیم؛ این در دانشگاه لازم است.

در دانشگاه پرورش انسان در تراز شهید چمران لازم است؛ این را لازم داریم. خب پس استاد بسیجی می‌داند در دانشگاه بایست چه کار کند؛ این حضور دائم، این حضور بجا و بهنگام، این حضور مخلصانه و مجاهدانه برای استاد بسیجی به این معناهاست که گفته شد. و استاد خیلی نقش دارد. نقش استاد در محیط‌های آموزشی نقش بسیار برجسته و مهمی است. استاد فقط آموزنده دانش نیست؛ بلکه منش استاد و روش استاد می‌تواند مربی باشد؛ استاد، تربیت‌کننده است. تأثیر استاد روی شاگرد، علی‌الظاهر از تأثیر بقیه‌ی عوامل مؤثر در پیشرفت علمی و معنوی و مادی متعلم بیشتر است؛ از بعضی که خیلی بیشتر است. گاهی استاد می‌تواند یک کلاس را، یک مجموعه‌ی دانشجو یا دانش‌آموز را با یک جمله‌ی بجا تبدیل کند به انسان‌های متدین. لازم هم نیست حتماً رشته‌ی علوم دینی یا معارف را تدریس کند؛ نه، شما گاهی یکجا در درس فیزیک، یا در درس ریاضی، یا در هر درس دیگری- علوم انسانی و غیر انسانی- می‌توانید یک کلمه بر زبانتان جاری کنید، یا یک استفاده‌ی خوب از یک آیه‌ی قرآن بکنید، یا یک انگشت اشاره به قدرت پروردگار و صنع الهی بکنید که در دل این جوان می‌ماند و او را تبدیل می‌کند به یک انسان مؤمن. استاد این‌جوری است.

بیانات در جمع دانش‌آموختگان دانشگاه امام حسین (ع) 1389/03/03

انفکاک این دانشگاه از دانشگاه جامع- که هر دوی این دانشگاه‌ها، مراکز و پایگاه‌های بسیار ارزشمندی هستند که سپاه پاسداران به وجود آورده است- به سود سپاه و برای پیشرفت علمی و فنی و عملی سپاه لازم بوده و هست و این کار باید در هر دو بخش با جدیت دنبال شود؛ هم در دانشگاه جامع، هم در دانشگاه افسری و تربیت پاسداری. اساتید خوب، مدیران خوب، جوانان خوب، بحمد الله جمعند. هرکدامی ارزشهای خود را دنبال کنند، وظائف خود را دنبال کنند.

بیانات در دیدار کارگران نمونه سراسر کشور 1389/02/08

پیشرفت مادی کشور در درجه‌ی اول، متوقف بر دو عنصر است: یک عنصر، عنصر علم است؛ یک عنصر، عنصر تولید است. اگر علم نباشد، تولید هم صدمه می‌بیند؛ کشور با علم پیش می‌رود. اگر علم باشد، اما بر اساس این علم و بر بنیاد دانش، تولید تحول و تکامل و افزایش پیدا نکند، باز کشور درجا می‌زند. عیب کار ما در دوران حکومت طواغیت این بود که نه علم داشتیم، و چون علم نبود، نه تولید متکی بر پایه‌ی علم و پیشرونده و رشدیابنده داشتیم. لذا دنیا وقتی وارد میدان صنعت شد، پیش رفت؛ قاره‌ی آسیا که دیرتر از اروپا وارد میدان صنعت شده بود، پیش رفت؛ ولی ما بر اثر حکومت این طواغیت و شرائط گوناگون، عقب ماندیم. اگر می‌خواهیم جبران کنیم- که می‌خواهیم، و ملت‌مان حرکت هم کرده است و به میزان زیادی پیش هم رفته است- باید به علم و تولید اهمیت بدهیم؛ باید در مراکز علم، در مراکز تحقیق، با شکل‌های نو و مدرن پیگیری شود. چند سال است که من روی مسئله‌ی علم تکیه می‌کنم و الحمد لله چرخ‌های پیشرفت علمی و تولید علم در کشور به حرکت درآمده است؛ البته باید بازهم سرعت بگیرد، هنوز اول راهیم.

یک نکته‌ی دیگری که مهم است، مسئله‌ی تحقیق است؛ تحقیق و توسعه‌ی فناوری. امروز همه‌ی صنایع دنیا از جمله صنعت خودرو دانش‌محور است. مرتب دارند فکر می‌کنند، کار می‌کنند، تحقیق می‌کنند، پژوهش می‌کنند، برای اینکه این را کامل‌تر، بی‌عیب‌تر، زیباتر، کم‌مصرف‌تر، ارزان‌تر از آب در بیاورند. این جز با پیشرفت علمی، جز با تأمل و دقت و تحقیق، ممکن نیست. باب تحقیق را بایستی باز گذاشت. دستگاه‌های مختلف، کارخانجات صنعتی و مدیران صنعتی و مدیران دولتی مشرف بر صنعت، بر روی مسئله‌ی تحقیق باید خیلی تلاش بکنند. این کمک می‌کند به اینکه صنعت بتواند در شرایط سخت رقابتی، خودش را حفظ کند؛ در رقابت با رقبای پیشرفته زمین نخورد. این با تحقیق امکان‌پذیر است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی 1389/01/01

ایمان به خدای متعال نه فقط سعادت معنوی را تأمین می‌کند، بلکه سعادت مادی را هم تأمین می‌کند. ایمان به خدای متعال موجب می‌شود که بشر در زندگی مادی خود بتواند همه‌ی آن چیزهایی را که انسان به آن نیازمند است، به دست بیاورد. «و لو اثم اقاموا التوراة و الانجیل و ما انزل الیهم من ربهم لاکلوا من فوقهم و من تحت ارجلهم»؛ اگر اقامه‌ی دین بشود، اگر تعالیم اسلامی در جامعه عمل بشود، انسانها از لحاظ رفاه به آن حدی می‌رسند که هیچ نیازی برای آنها باقی نماند که تأمین نشده باشد. از لحاظ آسایش معنوی و روانی انسان، احساس امنیت و آرامش، باز نقش ایمان برجسته است. به گفته‌ی قرآن: «قد جاءکم من اللّٰه نور و کتاب مبین. ینهدی به اللّٰه من اتبع رضوانه سبیل السّلام»؛ راه‌های سلامت را، راه‌های آرامش را، راه‌های امنیت روانی را قرآن به انسان تعلیم می‌دهد؛ این راهی است که بشر را به آرامش روانی می‌رساند؛ یعنی همان چیزی که امروز دنیا در فقدان آن، در حال التهاب است. پیشرفت مادی هست، پیشرفت فناوری و علمی هست، ثروت‌های کلان در دست جوامع هست؛ اما آسایش نیست، آرامش نیست. این به خاطر کمبود این عنصر اساسی در زندگی انسان است، که عبارت است از ایمان. این یک مطلب اساسی با استفاده‌ی از قرآن کریم است که در جمهوری اسلامی، من و شما، همه‌ی آحادمان، همه‌ی جوان‌هایمان، همه‌ی نسل‌های رو به جلو که می‌خواهند فردای سعادت‌مندی را برای کشورشان و برای خودشان و برای فرزندان‌شان تأمین کنند، باید به این توجه داشته باشند. اساس کار در نظام اسلامی ایمان است، که باید این ایمان را تأمین کرد؛ نه فقط در دل، بلکه در عمل، در برنامه‌ریزی‌ها و در همه‌ی اقدام‌ها. امسال سی و دومین سال است که نظام جمهوری اسلامی تشکیل شده است؛ یعنی دومین سال از دهه‌ای است که اعلام شد دهه‌ی پیشرفت و عدالت است. شعار پیشرفت و عدالت، یک شعار محوری است؛ یک مطلب اساسی است؛ یک نیاز است. در این مرحله، هدف کلان ملت عزیز ما و مسئولان باید پیشرفت و عدالت باشد. «پیشرفت» و «عدالت» دو خواسته‌ی است که انسانها به آن نیازمندند. پیشرفت، یعنی از لحاظ علم و عمل و آنچه که در دنیا برای یک جامعه لازم است، به نتایج مطلوب برسد. عدالت هم یعنی میان انسانها تبعیض وجود نداشته باشد، بی‌عدالتی نباشد، ظلم نباشد. هر دو خواسته، جزو خواسته‌های اساسی و اصلی و دیرین بشریت است، که تا تاریخ بشر وجود داشته است، این دو خواسته، خواسته‌ی اصلی انسانها بوده است؛ پیشرفت و عدالت. این شعارها را می‌شود داد؛ مهم این است که کی می‌شود به این شعارها عمل کرد. ما در نظام جمهوری اسلامی، این دهه‌ی چهارم را هنگام مناسب برای عمل در جهت رسیدن به این دو شعار یافتیم. پیشرفت را می‌شود به معنای حقیقی کلمه به دست آورد؛ عدالت را هم با رشدی که در جامعه ما هست، با آگاهی و بصیرتی که مردم ما بحمد الله پیدا کرده‌اند، موانع را شناخته‌اند، اهداف را تشخیص داده‌اند، دوست و دشمن را امروز جوانهای ما تشخیص می‌دهند، اگر مسئولی در پی عدالت باشد، می‌تواند در جامعه‌ی ما مقدمات استقرار عدالت کامل را فراهم کند. البته این کار کوتاه‌مدت نیست، کار بلندمدت است. بنابراین این دهه را، دهه‌ی پیشرفت و عدالت در نظر می‌گیریم. هر اقدامی که می‌شود، هر برنامه‌ریزی‌ای که می‌شود، باید این دو عنصر در آن ملحوظ باشد؛ هم در جهت پیشرفت جامعه باشد، هم در جهت عدالت باشد.

کشور آمادگی‌های زیادی دارد. عزیزان من! در این سی سال، ملت و کشور در همه‌ی زمینه‌ها پیشرفت کرده است. زمینه برای یک حرکت عظیم و بنیانی، یک حرکت محسوس که اثر آن را در زندگی مردم بشود ملاحظه کرد، فراهم است. ما هم در زمینه‌ی زیرساخت‌های اقتصادی پیشرفت‌های زیادی کرده‌ایم. در زمینه‌ی زیرساخت‌های ارتباطی و مواصلاتی کارهای بزرگی انجام گرفته است. در زمینه‌ی پیشرفت علمی و فناوری، یک روند پرشتابی از چندی قبل تاکنون آغاز شده است. ملاحظه می‌کنید؛ در زمینه‌های علمی، جوانان ما، دانشگاهیان ما، برجستگان و نخبان ما به یک مرحله‌ی دست پیدا می‌کنند که برای یک کشوری که از مرحله‌ی دانش و تحقیق و فناوری و ابتکار علمی بسیار دور بوده است و فاصله داشته است، بسیار چیزهای عجیبی است.

جوانان عزیز! امروز در کشور شما چیزهایی که ایران را در ردیف ده کشور اول دنیا قرار می‌دهد، یا در ردیف هشت کشور اول دنیا قرار می‌دهد، کم نیست. در بخش‌های مختلف، در بخش‌های علوم زیستی، علوم نانو، علوم فضائی، علوم گوناگون، شما می‌بینید دانشمندان کشور- که عمدتاً هم همین جوانان پرشور و پرشوق و پرنشاط هستند- توانسته‌اند کشور را به اینجا برسانند که بگویند در این مقوله، ایران جزو هشت کشور دنیاست؛ در این مقوله، ایران جزو ده کشور اول دنیاست؛ یعنی این پیشرفت عظیمی است، این یک جایگاه مهمی است برای کشور.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی 1389/01/01

در دوران جوانی ما، آنطوری که در جامعه واضح بود، این احساس وجود داشت که ایرانی نمی‌تواند؛ فرنگی‌ها، اروپائی‌ها، آمریکائی‌ها باید پیش بروند، ما باید دنبال آنها حرکت کنیم و از آنها یاد بگیریم. اینکه ما هم می‌توانیم یک راهی را باز کنیم، یک حرکتی را شروع کنیم، یک قلمروی را از قلمروهای مهم زندگی فتح کنیم، این برای ملت ما یک امر باورنکردنی بود. امروز درست بعکس شده است. جوان ایرانی، هیچ مقوله‌ای از مقوله‌های مهم نیست که برایش مطرح بشود و احساس کند که نمی‌تواند. عرض کردم؛ در مسائل علمی، در مسائل فنی، در مسائل سیاسی، آنچه که برای مجامع اهل تحقیق و پژوهش ما- که عمدتاً هم جوانهای کشورمان هستند- مطرح می‌شود، کارها و پیشرفت‌های گوناگونی که مطرح می‌شود، جوان ایرانی احساس می‌کند که می‌تواند. این اعتماد به نفس، چیز بسیار مهمی است. این اعتماد به نفس در مجامع علمی پشتوانه‌ی دارد از اعتماد به نفس ملی؛ آن چیزی که من در چند سال قبل از این مطرح کردم که باید ملت به اعتماد به نفس ملی برسد؛ یعنی احساس کند که همه‌ی کارهای بزرگ را می‌شود با اراده، با خواست، با حرکت انجام داد. در هیچ کاری ما عاجز نیستیم. این‌ها زمینه‌های پیشرفت است.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال 1389 / سال «همت مضاعف و کار مضاعف» 1389/01/01

در سال 88 ملت خوش درخشید؛ مسئولین هم تلاش‌های ارزنده و بزرگی را انجام دادند. این تلاشها در حد خود، تلاش‌های باارزشی است؛ موجب تقدیر است. بر همه‌ی ناظران منصف فرض است که از این تلاشها، از این زحمات و کار و کوششی که برای عمران و آبادانی و پیشرفت کشور در عرصه‌های مختلف انجام گرفت، قدردانی کنند. در عرصه‌ی علمی، در عرصه‌ی صنعتی، در فعالیتهای اجتماعی، در سیاست خارجی، در بخش‌های مختلف، مسئولین کشور کارهای بزرگی را انجام داده‌اند. خداوند به همه‌ی آنها اجر عنایت کند و توفیق پیشرفت مرحمت بفرماید.

بیانات در دیدار وزیر علوم و استادان دانشگاه تهران 1388/11/13

بسیار جلسه‌ی مطلوب و شیرینی است و بخصوص بیاناتی که آقایان کردند، همه برای من حقیقتاً مفید بود؛ هم آنچه در باره‌ی مسائل علوم انسانی بیان کردند، هم آنچه در باره‌ی دانش‌های میان‌رشته‌ای علوم و ریزه‌کاری‌هایی که ذکر شد، بیان کردند، هم آنچه در باره‌ی مسائل کشاورزی بیان کردند- که حتماً آن برنامه‌ای که ذکر کردند، بیاورند ما ببینیم و استفاده کنیم- و هم آنچه در باره‌ی علم و تحقیقات گفته شد. گزارش‌هایی هم که آقای دکتر رهبر، رئیس محترم دانشگاه دادند، گزارش‌های بسیار مفید و دلگرم‌کننده‌ای بود. چقدر خوب است که گزارش این پیشرفت‌ها در اختیار افکار عمومی هم قرار بگیرد. واقعاً امروز افکار عمومی ما نمی‌دانند که سهم سی‌ساله‌ی جمهوری اسلامی در دانش، در تحقیق، در کمیت گسترش دانشگاه‌ها، در کیفیت کار علمی، در مقالات علمی و در اختراعات چقدر است. از اول انقلاب هم یکی از نقاطی که مخالفین و دشمنان این انقلاب هی تبلیغ کردند و این دروغ را با پیرایه‌های گوناگون آراستند، این بود که انقلاب با علم مخالف است. در حالی که انقلاب در حقیقت بر پایه‌ی علم است، که حالا مختصری عرض خواهیم کرد. بنابراین خوب است که این آمار منتشر شود.

بیانات در دیدار وزیر علوم و استادان دانشگاه تهران 1388/11/13

صحت اختراعات شد؛ که حالا مقداری اختراعات انجام گرفته، کارهای جدیدی انجام گرفته. پیشرفت‌ها را شاید من یک مقدار بیشتر هم بدانم؛ چون گزارش‌های گوناگون از جاهای مختلف به ما خیلی می‌رسد؛ اما حقیقتاً بنده راضی نیستم و این مقدار پیشرفت علم راضی‌کننده نیست. حالا این‌ها مطالبی است که فقط در این جمع‌ها می‌شود گفت. وقتی می‌گوئیم از این مقدار پیشرفت راضی نیستیم، نه اینکه ما می‌توانستیم و نکردیم؛ نه، ممکن است هیچ‌کس هم مقصر نباشد، و بیشتر از این هم نمی‌شده. ممکن است واقعاً مطلب هم همین باشد، اما همین واقعیت برای بنده واقعاً خشنودکننده نیست؛ ما هنوز خیلی فاصله داریم تا آنجایی که باید به آن برسیم. من توقع زیادی هم ندارم. بنده عرض نمی‌کنم که حتماً در ظرف ده سال یا بیست سال بایستی به ردیف‌های اول علمی دنیا برسیم- حالا نمی‌گویم ردیف اول- لیکن باید هدف ما این باشد؛ و لو در ظرف پنجاه سال کشور از اسارت علمی مطلقاً خارج بشود. تولید علم معنایش این است. علم یک محصولی نیست که تولیدش مثل تولیدهای دیگر باشد؛ به خیلی مقدمات نیازمند است؛ ولی باید بالاخره ما به آنجا برسیم که دانش را گسترش و بسط بدهیم، به زرفای دانش برسیم، دانش‌های جدیدی را پیدا کنیم. دانش‌های ممکن برای بشر فقط همین دانش‌هایی نیست که ما امروز داریم؛ بسیاری دانش‌ها قطعاً وجود دارد که بعدها بشر به آن‌ها خواهد رسید؛ کم‌اینکه بسیاری از دانش‌ها تا صد سال پیش نبود. خیلی از این علوم انسانی که صحبت کردند، تا صد سال پیش، از این‌ها خبری نبود؛ نه علم وجود داشت، نه تحقیقات علمی در آن رشته‌ها وجود داشت؛ بعد به وجود آمد. بشر قابلیت اتساعش خیلی بیش از این‌هاست. عالم قابلیت معرفت و شناختش خیلی بیشتر از این‌هاست. ما باید به جایی برسیم که در این عرصه‌ها هرچه ممکن است، پیش برویم؛ هرچه ممکن است، بفهمیم. البته علم را وسیله‌ی سعادت انسان قرار بدهیم. تفاوت نگاه دین- یعنی اسلام- به علم، با نگاهی که دنیا‌ی مادی به علم می‌نگریست، در همین است. ما علم را می‌خواهیم برای سعادت بشر، برای رشد بشر، برای شکوفایی بشر، برای استقرار عدالت و آرزوهای قدیمی بشر.

دیدار مردم مازندران در سالگرد حماسه ۶ بهمن 1388/11/06

آنچه که برای ما لازم است، این است که آحاد مردم، مسئولین، غیر مسئولین، بخصوص جوانها، بخصوص کسانی که سخن و حرفشان تأثیر دارد، احساس مسئولیت حضور در صحنه را از دست ندهند. هیچ‌کس نگوید من تکلیفی ندارم، من مسئولیتی ندارم؛ همه مسئولند. مسئولیت معنایش این نیست که اسلحه ببندیم، بیایم توی خیابان راه برویم؛ در هر کاری که هستیم، احساس مسئولیت کنیم؛ مسئولیت دفاع از انقلاب و از نظام جمهوری اسلامی؛ یعنی از اسلام، حقوق مردم، و عزت کشور. شرط اول؛ همه باید این احساس مسئولیت را داشته باشیم. و من می‌بینم که این احساس مسئولیت را داریم. این را مردم کشور ثابت کردند، ثابت میکنند؛ حالا یک نمونه‌ی واضحش همین 9 دی بود که اشاره کردند؛ نمونه‌های دیگری هم هست؛ 22 بهمن در پیش است، دهه‌ی فجر در پیش است. مردم حضور، آمادگی، سرزندگی و نشاط خودشان را نشان داده‌اند، باز هم نشان خواهند داد. مسئولین کشور بالخصوص، باید همه‌ی تلاش خودشان را بگذارند که مشکلات را با سرپنجه‌ی تدبیر، کار مستمر، خسته نشدن، شوق و ذوق و توکل به خدا و کمک خواستن از خداوند برطرف و حل کنند. منظور فقط مشکلات سیاسی و امنیتی نیست - اینها جزئی از مشکلات است - پیشبرد اقتصاد و علم کشور، مسائل اجتماعی گوناگون هم بر عهده‌ی مسئولین است. مسئولان قوای سه‌گانه و همه‌ی مسئولان کشور وظیفه‌ی خودشان بدانند که برای این ملت کار کنند؛ کار و کار، تدبیر و تدبیر و تدبیر؛ یک لحظه غفلت نکنند. ما یک حرکت خوبی داریم به سمت جلو؛ نگذارند این حرکت متوقف بشود؛ نباید این حرکت از دور بیفتد. ما داریم پیش می‌رویم؛ باید همین طور با این پیشرفت ادامه بدهیم، سرعت را بیشتر و همه‌جانبه‌تر کنیم، نقاط کور را هم بگیریم.

بیانات در دیدار مردم قم در سالگرد قیام ۱۹ دی 1388/10/19

مسائل کشور که فقط مسائل مربوط به اغتشاش‌گران نیست؛ کشور مسائل اقتصادی دارد، مسائل علمی دارد، مسائل سیاسی دارد، مسائل بین‌المللی دارد، مسائل امنیتی دارد؛ صدها مسئله‌ی مهم پیش روی مسئولان کشور هست؛ باید این‌ها را انجام بدهند؛ باید کشور را مدیریت کنند؛ باید کشور را جلو ببرند. دشمن می‌خواهد با این حوادث، چرخهای کشور از کار بیفتد؛ نباید به دشمن کمک کرد. دشمن می‌خواهد با این‌گونه حوادث، چرخ پیشرفت اقتصادی متوقف بشود؛ دشمن می‌خواهد چرخ پیشرفت علمی که بحمد الله دور برداشته است و حرکت علمی خوبی آغاز شده و رو به رشد هم هست، متوقف بشود؛ دشمن می‌خواهد حضور سیاسی قدرتمندانه‌ی جمهوری اسلامی در عرصه‌های بین‌المللی را که امروز از گذشته بسیار بارزتر و پرخلو‌تر است، مخدوش کند، خراب کند با این مسائل این‌جوری؛ نباید به دشمن کمک کرد. بنابراین مسئولان باید کارهای خود را در زمینه‌های اقتصادی، در زمینه‌های علمی، در زمینه‌های سیاسی، در زمینه‌های اجتماعی، در همه‌ی زمینه‌هایی که مسئولیتی دارند، وظیفه‌ی دارند، با قدرت، با قوت و با دقت انجام بدهند. همکاری‌های با دولت و مسئولین کشور هم باید ادامه پیدا کند. مردم هم که حضور خودشان را در صحنه نشان داده‌اند.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان علمی کشور 1388/08/06

بنده توی جلسات دانشجویی، دانشگاهی که اینجا هستند، گاهی که ببینم حالا بعضی‌ها روی ملاحظه، روی احترام، روی هرچه، بعضی از این حرف‌ها را که خیال می‌کنند من خوشم نمی‌آید، نمی‌زنند؛ از نگفتنش ناراحت می‌شوم؛ از گفتنش مطلقاً ناراحت نمی‌شوم. ای‌کاش مجال بود تا گفته می‌شد، تا آنوقت انسان می‌توانست آن برگ‌های بر روی هم گذاشته‌ی کتاب حرف را، باز کند تا خیلی از حقایق روشن بشود. آینده، البته این کارها خواهد شد. این‌جور نیست که شما خیال کنید توطئه نسبت به این کشور، یک توهم است؛ نه، یک واقعیت است؛ از همه طرف دارد توطئه می‌شود. ممکن است آن کسی که در جهت آن توطئه‌ها در داخل کشور محور حرکت قرار می‌گیرد، خودش اصلاً نفهمد.

فهمیدن این هم ذکاوت می‌خواهد. بعضی‌ها این ذکاوت را ندارند. ما آدم‌ها را تجربه کردیم؛ نمی‌فهمند دارند به ساز کی می‌رقصند. ولی، این واقعیت را عوض نمی‌کند که آن‌ها بفهمند یا نفهمند؛ بدانند یا ندانند. این توطئه‌ها وجود دارد. در عین حال این کشور، این نظام نه فقط سست نمی‌شود، ضعیف نمی‌شود؛ جامعه‌ی علمی‌اش، جامعه‌ی پیشرفته‌اش- که همین شما جوانها باشید- امروز از ده سال قبلیش به صورت آشکاری جلوتر می‌رود. این معنایش چیست؟ این معنایش حقانیت است. این معنایش اصالت است. این معنایش ریشه‌دار بودن است. «ألم تر کیف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة»؛ اعتقاد ما این است. ما با اعتقاد، با دل کار می‌کنیم. من کمبودها را نفی نمی‌کنم؛ بیشتر از خیلی از منتقدین، بنده کمبودها را می‌دانم؛ منتها راه رفع کمبودها، این چیزهایی که تصور می‌شود، نیست که حالا با اعلام کن که مثلاً فلان‌جا فلان جور چه جوری است؛ نه، خیلی چیزها با اعلام درست نمی‌شود، با کار درست می‌شود. با حرف درست نمی‌شود؛ حرف، جنجال‌سازی تبلیغاتی و لفاظی هیچ کمکی به حل مشکلات نمی‌کند؛ همچنانی که شما دیدید.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان علمی کشور 1388/08/06

رمز پیشرفت یک کشور، یعنی آن محور اصلی برای اقتدار یک کشور، پیشرفت همراه با اقتدار، علم است. آماج بسیاری از توطئه‌های امروزی که علیه جمهوری اسلامی هست، علم و اهل علم و دانشجویان علم و محیط علمی است؛ این را توجه داشته باشید. نگذارید این تیر طبق آن هدف‌گیری دشمن، به هدفی که آن‌ها گرفته‌اند، اصابت کند. کار علمی را نگذارید متوقف بشود. از همه‌ی این حرف‌هایی که گفته شد، مهم‌تر، مسئله‌ی علم و تحقیق و پژوهش است. دنیا غرب ثروتنش از ناحیه‌ی علم است، اقتدارش از ناحیه‌ی علم است، زورگوئی‌ای که امروز می‌کند، به خاطر علمی است که دارد. پول فی نفسه اقتدار نمی‌آورد. آبی که اقتدار می‌آورد، دانش است. امروز اگر آمریکا پیشرفتگی علمی خود را نمی‌داشت، نمی‌توانست در دنیا این‌جور زورگوئی بکند و در همه‌ی مسائل عالم دخالت بکند. ثروت هم اگر به دست می‌آید، از ناحیه‌ی علم به دست می‌آید. علم را اهمیت بدهید. اینی که من سالهاست روی مسئله‌ی علم، تحقیق، پژوهش، پیشرفت، نوآوری، شکستن مرزهای علمی موجود تکیه می‌کنم، به خاطر این است. بدون انواع دانش، اقتدار کشور امکان‌پذیر نیست. دانش اقتدار می‌آورد.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1388/07/02

دشمنان ما؛ دشمنان انقلاب، دشمنان نظام جمهوری اسلامی، چند خط را دارند دنبال می‌کنند که این در تبلیغاتشان و در کاری که انجام می‌دهند، واضح هم هست؛ این‌ها چیزهای پوشیده و پنهانی نیست؛ باید در ذهن خودمان این‌ها را جمع‌بندی کنیم؛

یکی این است که نشانه‌های امید را مخدوش کنند؛ مورد خدشه قرار بدهند، که از جمله همین انتخابات بود. حضور هشتاد و پنج درصد مردم، یک چیز امیدبخشی است، یک چیز مهمی است؛ همانطور که عرض کردیم، سی سال بعد از یک انقلاب، مردم کشور بیایند به نظام برآمدهی این انقلاب یک چنین آراء وسیعی را تقدیم نکنند، این جز اعتماد به این نظام و دل بستن به این نظام، معنای دیگری ندارد؛ و این اتفاق افتاد. یا رئیس‌جمهوری را با این رأی بالا انتخاب نکنند، این یک چیز بی‌سابقه است. این اتفاق افتاد؛ این کار در کشور شد. این خیلی نقطه‌ی قوت مهمی است. سعی شد این نقطه‌ی قوت را تبدیل کنند به نقطه‌ی ضعف؛ این مایه‌ی امید را تبدیل کنند به مایه‌ی تردید، مایه‌ی یأس. این کار خصمانه‌ای است. در کشور، مایه‌های امید فراوان است؛ زیرساخت‌های کشور، امروز زیرساخت‌های بسیار مستحکمی است؛ کارهای مهمی در طول این سالها انجام گرفته و امروز کشور آمادگی یک حرکت جهش‌وار به جلوس است. پیشرفتهای علمی، امروز خیلی چشم‌نواز و چشم‌گیر است؛ به طوری که دیگران- دانشمندان کشورهای دیگر، آن‌هایی که انگیزه‌ی سیاسی ندارند- اعتراف می‌کنند؛ که یک نمونه‌اش را دیشب توی تلویزیون دیدید. در مورد همین سلولهای بنیادی، اعتراف کردند که باور نمی‌کردند در ایران این حدّ پیشرفت وجود داشته باشد. می‌گوید: من پارسال هم در این کنفرانس علمی شرکت کردم، امسال هم شرکت کردم؛ امسال تا پارسال تفاوت زیادی به وجود آمده، پیشرفت زیادی شده! این یک نمونه‌اش است؛ ده‌ها نمونه از این قبیل داریم که این‌ها

پیشرفتهای علمی است؛ مایه‌های امید است. خود تجربه‌ی سی‌ساله- سی سال تجربه پشت سر ماست؛ در اختیار ماست- نسل جوان پرانرژی و تحصیل‌کرده‌ای در وسط میدان است؛ این‌ها همه مایه‌های امید و نقاط قوت است. نسل جوانی که هم تحصیل کرده است، هم اعتماد به نفس دارد، هم احساس می‌کند که می‌تواند کشور خودش را پیش ببرد. ما یک سند چشم‌انداز داریم که تا سال 1404، مشخص کرده که خط ما از لحاظ پیشرفتهای کشوری و مادی کجاست؛ خیلی چیز مهمی است. معلوم کردیم که به کجا باید برسیم و از چه طریقی باید حرکت بکنیم. این‌ها عوامل امید است، این‌ها نقطه‌های قوت است. می‌خواهند این‌ها را به موجبات یأس تبدیل کنند؛ راجع به سند چشم‌انداز صحبت بشود، می‌گویند آقا به این سند توجهی نشده؛ راجع به پیشرفتهای علمی بحث بشود، می‌گویند این‌ها خیلی اهمیتی ندارد؛ راجع به انتخابات بحث بشود، این شبهه‌ها و خدشه‌ها را پیش می‌آورند؛ راجع به جوانها صحبت بشود، اشاره می‌کنند به تخلف چند تا جوان در یک طرفی! یعنی همه‌ی این نقاط مثبت، این قله‌های برجسته‌ای که همه‌اش امیدافزا هست، این‌ها را سعی می‌کنند در چشم‌ها کمرنگ کنند. متقابلاً نقاط ضعف کوچکی که حتماً وجود دارد، بزرگ کنند یا نقاط ضعف را- نمی‌گوئیم هم کوچک، نقاط ضعفی وجود دارد- بزرگ‌نمایی کنند؛ چند برابر آنچه که هست، این نقاط ضعف را نشان بدهند؛ سیاه‌نمایی کنند؛ تلقی‌های بدبینانه‌ی نسبت به نظام را گسترش بدهند.

خطبه‌های نماز عید سعید فطر 1388/06/29

در میان کارهایی که باید انجام بدهیم و آن نقطه، علم است. چند سالی است که حرکت علمی در کشور آغاز شده است. نخبگان نگذارند این حرکت کند شود یا خدای ناکرده متوقف شود؛ پیش بروید. حوزه و دانشگاه در این مورد مسئولیت سنگینی دارند. استاد و دانشجو همه مسئولیت دارند. راه علم را باید دنبال کنید. اگر ملتی نتواند در میدان علم و پیشرفت علمی و خطشکنی علمی پیشرفت کند، کلاهش پس معرکه خواهد ماند. اگر می‌بینید کسانی آگاهانه، بی‌پروا در دنیا ظلم آشکار می‌کنند، این به پشتوانه‌ی علمشان هست. علم است که برای آن‌ها ثروت به وجود آورده است، قدرت سیاسی به وجود آورده است، نفوذ در دنیا و در مناطق گوناگون عالم به وجود آورده است. کلید پیشرفت، علم است. نگذارید حرکت علمی متوقف بشود.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه 1388/06/08

یک نگاه به برنامه‌ی کلی علمی در دانشگاه‌ها، نشان‌دهنده‌ی نداشتن نقشه‌ی جامع علمی است. آن طوری که در گزارشها من به دست می‌آورم و افراد آگاه و خیره و دانشگاهی و مسئول به ما اطلاع می‌دهند، تقسیم توان در برنامه‌ریزی رشته‌های گوناگون علمی، یک تقسیم عادلانه و صحیح و منطبق با نیاز کشور نیست. یک جاهانی ما ریشه‌های چشمگیری داریم، یک جاهانی اصلاً حرکتی مشاهده نمی‌شود! این غلط است. این ناشی از نبود نقشه‌ی جامع علمی است. درست است که در هر رشته‌ای ما پیشرفت بکنیم، مغتنم است و برای کشور ما که سالهای متمادی، ده‌ها سال در دوران حاکمیت طواغیت، از کاروان علمی بشر عقب مانده است، هرجائی دستمان به هر چیزی از ثمرات علم و پیشرفتهای علمی بند شد، مغتنم است؛ در این تردیدی نیست؛ اما اگر می‌خواهیم کشور رتبه‌ی علمی به معنای واقعی کلمه پیدا کند و علم در کشور نهادینه بشود، ما بایستی در رشته‌های گوناگون علمی- چه در آموزش، چه در پژوهش- توازن و تعادل صحیح و واقعی و عادلانه‌ای ایجاد بکنیم؛ این جزو نیازهای ماست. اینک دهه‌ی آینده- که شروع شد، یعنی دهه‌ای که امسال اولین سالش است- به عنوان دهه‌ی پیشرفت و عدالت اعلام شده، بدون تردید یک پایه‌ی اصلی آن علم است؛ گسترش علم و تعمیق علم در کشور است. کما اینکه اصل اعلام این عنوان- عنوان دهه‌ی پیشرفت- به پشت‌گرمی پیشرفت‌هایی بوده که در کشور از لحاظ علمی دیده شده. یعنی این امید به وجود آمده که ما می‌توانیم در ظرف یک دهه، یک پیشرفت چشمگیر، یک حرکت سریع در زمینه‌های علمی داشته باشیم که بخشی از عقب‌ماندگی‌های ما را جبران بکنند. بنابراین مسئله‌ی علم مهم است. در باب علم و تحقیق، آن بخش عمده هم مربوط به تحقیق است؛ مربوط به پژوهش است.

نکته‌ای را که بعضی از دوستان در اینجا گفتند، مورد تأکید بنده است، که پژوهش اولاً مورد اهتمام قرار بگیرد، ثانیاً سمت و سوی پرداختن به نیازهای کشور را پیدا کند. یعنی حقیقتاً پژوهش‌هایی بکنیم که مورد نیاز ماست. من بارها هم در شورای عالی انقلاب فرهنگی به آن دوستان عرض کرده‌ام، هم شاید اینجا گفته‌ام: ما ملاک پیشرفت علمی‌مان را درج مقالات در مجلات آی. اس. آی نباید قرار بدهیم. ما نمی‌دانیم آنچه که پیشنهاد می‌شود، تشویق می‌شود، برایش، آن مقاله‌نویس احترام می‌شود، دقیقاً همان چیزی باشد که کشور ما به آن احتیاج دارد. ما خودمان باید مشخص کنیم که در باره‌ی چی مقاله می‌نویسیم، در باره‌ی چی تحقیق می‌کنیم. البته انعکاس در مجامع جهانی لازم است، ضروری است؛ و انعکاس هم پیدا خواهد کرد. مقصود این است که ما پژوهش را تابع نیاز خودمان قرار بدهیم.

در همین زمینه من این را عرض بکنم که طبق آنچه که به ما گزارش دادند، در بین این مجموعه‌ی عظیم دانشجویی کشور که حدود سه میلیون و نیم مثلاً دانشجوی دولتی و آزاد و پیام نور و بقیه‌ی دانشگاه‌های کشور داریم، حدود دو میلیون این‌ها دانشجویان علوم انسانی‌اند! این به یک صورت، انسان را نگران می‌کند. ما در زمینه‌ی علوم انسانی، کار بومی، تحقیقات اسلامی چقدر داریم؟ کتاب آماده در زمینه‌های علوم انسانی مگر چقدر داریم؟ استاد میرزی که معتقد به جهان‌بینی اسلامی باشد و بخواهد جامعه‌شناسی یا روان‌شناسی یا مدیریت یا غیره درس بدهد، مگر چقدر داریم، که این همه دانشجویان برای این رشته‌ها می‌گیریم؟ این نگران‌کننده است. بسیاری از مباحث علوم انسانی، مبتنی بر فلسفه‌هایی هستند که مبنایش مادی‌گری است، مبنایش حیوان‌انگاشتن انسان است، عدم مسئولیت انسان در قبال خداوند متعال است، نداشتن نگاه معنوی به انسان و جهان است. خوب، این علوم انسانی را ترجمه کنیم، آنچه را که غربی‌ها گفتند و نوشتند، عیناً ما همان را بیاوریم به جوان خودمان تعلیم بدهیم، در واقع شکاکیت و تردید و بی‌اعتقادی به مبانی الهی و اسلامی و ارزشهای خودمان را در قالبهای درسی به جوانها منتقل کنیم؛ این چیز خیلی مطلوبی نیست. این از جمله‌ی چیزهایی است که بایستی مورد توجه قرار بگیرد؛ هم در مجموعه‌های دولتی مثل وزارت علوم، هم در شورای عالی انقلاب فرهنگی، هم در هر مرکز تصمیم‌گیری که در اینجا وجود دارد؛ اعم از خود دانشگاه‌ها و بیرون دانشگاه‌ها. به هر حال نکته‌ی بسیار مهمی است. این حالا راجع به مسائل مربوط به دانشگاه.

بعضی از دوستان، اینجا گفتند: سازوکارهای کنونی دستگاه‌های علمی و فرهنگی کشور، جواب‌گوی نیاز کشور نیست. من به تجربه می‌خواهم عرض بکنم، افزایش تشکیلات کمکی به حل مشکلات نمی‌کند. ما یک تشکیلات دیگر درست کنیم، یک مجموعه‌ی خبرگان دانشگاهی فرض کنید ایجاد کنیم، این تراکم منظمه‌های گوناگون و تشکیلات گوناگون دولتی و اداری برای رسیدن به این اهداف حقیقتاً کارساز نیست. همین تشکیلات موجود، سازمانهای موجود را باید کارآمد کرد. فرض بفرمائید خود وزارت علوم در معاونتهای ذی‌ربط، در مدیریتهای کلان زیرمجموعه‌ی معاونتها دقت کنند، آدم‌های باسواد، کارآمد، مؤمن، انقلابی، شجاع، خوش‌فکر، بهره‌برنده‌ی از نیروهای انسانی کارآمد را آنجا بگذارند. یا شورای عالی انقلاب فرهنگی که من مکرراً سفارش کرده‌ام، نوع ارتباطشان را با نخبگان آنچنان تسهیل کنند که این ارتباط روان بشود تا بتوانند از نظرات آنها استفاده کنند. همین مجموعه‌های موجود را بایستی تقویت کرد، تا بتوان پایه‌ی علم و تحقیق را در کشور پیش برد.

اینکه حالا راجع به مسائل مربوط به دانشگاه‌ها و مربوط به علم و پیشرفت علم، که خلاصه‌ی کلام هم این است که ما در دهه‌ی پیشرفت و عدالت، یکی از دو سه پایه‌ی بسیار مهمی که باید دنبال کنیم، پایه‌ی علم است؛ که همه در این زمینه مسئولیت دارند. دانشگاه‌ها هم مسئولیت دارند، اساتید هم مسئولیت دارند. حضور اساتید در

دانشگاهها در ساعات مربوط به تدریس، در ساعات مربوط به مشورت‌دهی به دانشجویها، خیلی مهم است.

بیانات در دیدار دانشجویان و نجبان علمی 1388/06/04

یک عده‌ای آنچه را که بعد از انتخابات اتفاق افتاد، آن ظلمی که به مردم شد، آن ظلمی که به نظام اسلامی شد، آن هتکی که از آبروی نظام در مقابل ملت‌ها به وسیله‌ی بعضی انجام گرفت، این‌ها همه را ندیده می‌گیرند، فرضاً مسئله‌ی فلان حادثه را، زندان کهریزک را، یا قضیه‌ی کوی را قضیه‌ی اصلی دوران بعد از انتخابات تا امروز قلمداد می‌کنند؛ این خودش یک ظلم دیگر است. مسئله‌ی اصلی، مسئله‌ی دیگری است. مسئله‌ی اصلی این است که مردم در یک حرکت عظیمی، در یک انتخابات پرشور خوب کم‌نظیری حضور پیدا کردند و این رأی بالا را توی صندوقها ریختند. هشتاد و پنج درصد شوخی است؟ این انتخابات، نظام را که در این یکی دو سال اخیر همین طور پی‌درپی پیشرفتهای اقتصادی و علمی و سیاسی و امنیتی و بین‌المللی برای خودش کسب کرده بود، در یک مرحله‌ی عالی از امتیاز و آبرو قرار می‌دهد، بعد ناگهان مشاهده می‌کنیم یک حرکتی صورت می‌گیرد برای نابود کردن این حادثه‌ی افتخارآمیز! مسئله‌ی اصلی این است.

بیانات در دیدار جمعی از خانواده‌های شهدا 1388/03/03

خدا را شکر می‌کنیم که به برکت اسلام نگذاشت خون شهیدان ما پامال و ضایع شود. خون شهیدان ما ضایع و باطل نشد. این عزتی که امروز شما می‌بینید نظام جمهوری اسلامی و ملت ایران دارند، به برکت همین خون‌هاست. اینکه در همه‌ی کشورهای اسلامی، قشر عمومی مردم، ملت ایران را تحسین می‌کنند، نظام جمهوری اسلامی را به چشم عظمت نگاه می‌کنند، به برکت این خون‌هاست. این امنیتی که امروز در کشور ما هست، این حرکت عظیمی که امروز به سمت سازندگی این کشور هست، این کارهای بزرگی که انجام گرفته است، این پیشرفت علمی و فناوری، این افزایش تعداد عالم و دانشمند و دانشجو و محقق و پژوهشگر، این‌ها همه به برکت خون شهیداست. این بیداری عمومی که امروز کشور و ملت ما دارد، به برکت خون شهیداست. خون شهیدای شما مثل کیمیا، مثل اکسیر توانست این ملت را، این کشور را متحول کند، رشد بدهد و افتخارش مال شهیدای شما و مال خود شماست.

بیانات در دیدار استادان و دانشجویان کردستان 1388/02/27

یک مسئله‌ی دیگر هم که به شدت به شما ارتباط پیدا می‌کند، مسئله‌ی تولید علم است. خوشبختانه من می‌بینم در دانشگاهها تولید علم و لزوم عبور از مرزهای دانش به یک گفتمان عمومی تبدیل شده. این خیلی برای من خرسندکننده و نویدبخش است. باید اجرائی کنید. این پیشنهادهایی که این عزیزان من در زمینه‌های دانش و تحقیق و پژوهش و ایجاد مراکز و نخبه‌پروری و ارتباطات و غیره گفتند، همه در جهت همین مسئله‌ی تولید علم است. این بسیار بارز است. این راه را باید دنبال کرد. ما عقیم. امروز سرعت پیشرفت ما خوب است؛ اما با توجه به عقب‌ماندگی‌های گذشته که کشور ما دارد، هرچه سرعت‌مان بیشتر باشد بازهم زیادی نیست. ما باید خیلی پیش برویم؛ از راههای میان‌بر استفاده کنیم؛ از شتاب فراوان بهره ببریم؛ ما باید در همه‌ی علوم تولید داشته باشیم.

رابطه‌ی بین کشورها در زمینه‌ی علم باید رابطه‌ی صادرات و واردات باشد؛ یعنی در آن تعادل و توازن وجود داشته باشد. همچنانی که در باب مسائل اقتصادی و بازرگانی، اگر کشوری وارداتش بیشتر از صادراتش شد، ترازش منفی می‌شود و احساس غبن می‌کند، در زمینه‌ی علم هم باید همین‌جور باشد. علم را وارد کنید، عیبی ندارد؛ اما حد اقل به همان اندازه که وارد می‌کنید - یا بیشتر - صادر کنید. باید جریان دوطرفه باشد. و آلا اگر شما دائماً ریزه‌خوار خوان علم دیگران باشید، این پیشرفت نیست. علم را بگیرید، طلب کنید، از دیگران فرابگیرید؛ اما شما هم تولید کنید و به دیگران بدهید. مواظب باشید تراز بازرگانی شما در اینجا هم منفی نباشد. متأسفانه در این یکی دو قرن شکوفائی علم در دنیا، تراز ما تراز منفی بوده. از اول انقلاب کارهای خوبی شده؛ اما این کارها بایستی با سرعت و شدت هرچه بیشتر ادامه پیدا کند.

بیانات در دیدار سران و معتمدان عشایر کردستان 1388/02/24

امید ما زیاد است عزیزانم! تجربه‌ها به ما می‌گوید که ما باید امیدوار باشیم و به آینده یقین داشته باشیم؛ تجربه‌ی ما این را برای ما مسلم و میرم می‌کند. یک روزی بود که دشمنان هم خیال می‌کردند که این نظام را خواهند توانست ریشه‌کن کنند. دوستان ما هم در سرتاسر دنیا دلشان می‌لرزید. مؤمنین کشورهای اسلامی، جوانان مؤمن که امید بسته بودند به این انقلاب، دلشان می‌لرزید که عاقبت این نظام نوپا و جوان چه خواهد شد. این دشمن همسایه‌ی ابله ما هم - صدام علفی و بعثی - با همین گمان باطل وارد این جنگ شد؛ به خیال اینکه همه چیز را تمام خواهند کرد. انقلاب تودهنی زد به آنها؛ آنچنانی که عاقبتشان را شما دیدید. دشمنان بزرگتر از صدام هم در طول این سالهای متمادی امیدها بستند، فکرها کردند، توطئه‌ها کردند، برای خودشان افسانه‌سرازی‌ها کردند، امیدها بستند؛ اما همه‌ی گمانها باطل در آمد. آنها فکر می‌کردند انقلاب اسلامی یا نمی‌ماند، یا اگر بماند، توان این را نخواهد داشت که کشور را پیش ببرد. انقلاب اسلامی به کوری چشم دشمنان هم ماند، هم ریشه‌دارتر شد، هم علم و تکنولوژی و پیشرفتهای گوناگون اجتماعی و سیاسی، چشم همه را خیره کرد.

بیانات در دیدار روحانیون و طلاب تشیع و تسنن کردستان 1388/02/23

اگر سالهای اول می‌توانستند این نظام را دفن کنند، به ضرر اسلام تمام می‌شد. می‌گفتند ببینید اسلام نمی‌تواند. یک انقلابی راه انداخت، یک نظامی سر کار آورد، دو سال بیشتر نتوانست عمر کند؛ پنج سال بیشتر نتوانست عمر کند. اگر نظام اسلامی می‌ماند اما پیشرفت نمی‌داشت، به ضرر اسلام بود. می‌گفتند بله، یک نظام اسلامی آمده، مردم را برده است به دوران ما قبل تاریخ؛ نه علمی، نه پیشرفتی، نه تکنولوژی‌ای. اما انقلاب اسلامی هم ماندگار شد، هم ریشه‌دار شد، هم پیشرفت علمی محیرالعقول کرد، هم نسل جوان فرزانه و نخبه‌ای را تحویل داد. اینکه شما می‌شنوید که می‌گویند ایران در سلولهای بنیادی هشتمین کشور دنیاست، این حرفی خیلی بزرگی است؛ ایرانی که از همه‌ی امکانات پیشرفت او را محروم کرده بودند. وقتی نظام اسلامی، این کشور را تحویل گرفت، زیرساختها مطلقاً مناسب با این پیشرفتهای علمی نبود. وقتی می‌گویند جمهوری اسلامی با فرستادن ماهواره به فضا - که چشم رقیب و دشمنان جمهوری اسلامی را خیره کرد - دهمین یا نهمین کشوری است که این کار را انجام می‌دهد، این خیلی حرف بزرگی است. ایران؟! کی کرد این را؟ نظام اسلامی. کی علم را این‌جور پیش برد؟ کی نهضت علمی را در کشور به وجود آورد؟ کی آن هوش ذاتی ایرانی را در خدمت ابتکار و نوآوری قرار داد؟ نظام اسلامی. پس نظام اسلامی هم ماندگاری خودش را نشان داد، هم توانائی خودش را برای پیشبرد یک ملت.

بیانات در مراسم دانش‌آموختگی دانشگاه امام حسین (ع) 1388/01/26

آن جوانها چنین کردند و نقش خودشان را ایفاء کردند. نتیجه این است که امروز بعد از گذشت چند ده سال از آن روزها، شما می‌بینید ملت ایران با ضرب دست آنها و با تلاشهایی که دنباله‌ی تلاش آنهاست، با رهنمودهای حقیقتاً پیامبرگونه‌ی امام بزرگوار، قله‌ها را یکی پس از دیگری فتح کرده و پیش رفته. روزهای جنگ، بخصوص سالهای آغازین جنگ را در نظر بیاورید و آن فقر تسلیحاتی، آن فقر مالی، آن فقر تجربی را در میان همین جوانان سپاه و بسیج، مقایسه کنید با پیشرفتهای امروز؛ پیشرفتهای علمی، تحقیقی و تجربی.

شما در دانشگاه می‌آموزید، فرامی‌گیرید، خود را از لحاظ فکر و اندیشه و همچنین از لحاظ روحیه و اراده می‌سازید؛ در راه بسیار با عظمت و پرافتخاری قدم می‌گذارید. این دانشگاه یک چنین جایی است. به حضور در این دانشگاه و به فارغ‌التحصیلی این دانشگاه افتخار کنید؛ این را نعمت بزرگ خدا بشمارید، که هست؛ و آن را حفظ کنید و پیش بروید.

کشور شما به جوانان مؤمن نیازمند است. و امروز به لطف و تفضل الهی، علی‌رغم تلاش پی‌درپی دشمنان - که بیشتر هم بر روی جوانان این تلاشها متمرکز است - جوانان ما رو به سمت خدا و هدایت الهی دارند. به کوری چشم دشمن، جوان ما، جوان مؤمن است؛ جوان مؤمنی امروز از جوان مؤمن صدر انقلاب - سی سال پیش و بیست و پنج سال پیش - اگر جلوتر نباشد، عقب‌تر نیست. آن کوره‌ی سوزان، آن تجربه‌ی عظیم جنگ تحمیلی که فرصتی برای بروز استعدادها بود، در مقابل هر نسل برجسته و پراستعدادی قرار بگیرد، معجزه خواهد کرد.

امروز شما در عرصه‌ی دیگری هستید؛ در عرصه‌ی علم، در عرصه‌ی پیشرفت از لحاظ روحیه، سازندگی خود و کشور و آمادگی برای دفاع. دشمنان، قدرتهای بزرگ مستکبر

جهانی- که دشمنان ملتها، نه فقط دشمن ملت ایران، دشمنان انسانیت و فضیلت هستند- اینها غالباً با تشریح زندگی می‌کنند، با نشان دادن ابهت کارشان را به پیش می‌برند؛ هیبت خودشان را بر ملتها تحمیل می‌کنند، با هیبت خودشان آنها را از میدان در می‌برند. از هیبت ابرقدرت‌ها نترسید. هیبت معنوی شما در دل آنها، بیشتر از هیبت مادی آنها در دل ملتهاست. شما وقتی به ایمان خود، به آمادگی‌های خود، به دانش خود، به تدبیر خود، به حساب و کتاب مدیرانه و مدیرانه‌ی خود تکیه می‌کنید، آن وقتی که ارزشهای عظیم برآمده‌ی از دل انقلاب را اجر می‌نهد و به آنها اعتناء می‌کنید، ایمان خودتان را با آنها حفظ می‌کنید، آنچنان ابهتی در دل همه‌ی ملتها از شما حاصل می‌شود که از ابهت آنها در دل ملتها بی‌خبر بیشتر است. امروز دشمنان می‌دانند با ملت ایران، با این جوانان مؤمن، با این مردان مصمم، با این مسئولان و دولتمردانی که به پایبندی به ارزشها افتخار می‌کنند، ملت ایران با چنین سرمایه‌های ارزنده‌ی، از هیچ تشریحی، از هیچ هیبتی واهمه نمی‌کند. این را می‌دانند.

بیانات در دیدار زائران و مجاوران بارگاه حضرت علی بن موسی الرضا 1388/01/01

عصر دیگر، زیرساخت‌های کشور است. امروز کشور ما مثل دهه‌ی اول یا دهه‌ی دوم انقلاب نیست که زیرساخت‌های علمی و مورد نیاز را در کشور فاقد باشد. امروز جوانهای ما و متخصصین ما و دانشمندان در هر رشته‌ای که وارد می‌شوند، می‌توانند کارهای بزرگ انجام دهند؛ لذا امروز در کشور آن چیزهایی که برای یک پیشرفت وسیع در زمینه‌ی ارتباطات، در زمینه‌ی مواصلات، در زمینه‌ی تحقیقات علمی، در زمینه‌ی ساخت وسازها مورد نیاز است، بحمد الله آماده است. ما از لحاظ راه‌های مهم و بین‌المللی، از لحاظ ساخت فرودگاه، از لحاظ ارتباطات بی‌سیم و باسیم، شبکه‌های ارتباطی، از لحاظ ساخت سدها، احتیاجی به دیگران نداریم. یک روزی بود که به خاطر کسی خطور هم نمی‌کرد که عناصر داخلی و متخصصین داخلی بتوانند سد بسازند، سیلو بسازند، بزرگراه بسازند، فرودگاه بسازند، کارخانه‌ی فولاد بسازند؛ در همه‌ی این چیزها چشم ملت ما به بیگانگان بود. بعد هم که بیگانگان دستشان قطع شد، ما از این جهت در کشور فقیر بودیم؛ اما امروز از این جهت توانایی زیادی داریم. جوانان ما کارخانه‌های پیچیده را می‌سازند، کارهای پیچیده‌ی علمی و فناوری را انجام می‌دهند، نیاز کشور را برآورده می‌کنند، به کشورهای دیگر هم به عنوان مستشار و به عنوان کسانی که تجارت علم و فناوری می‌کنند، کمک می‌رسانند. در این جهت، کشور وضعیت شاخصی پیدا کرده است؛ این پیشرفت کمی نیست. یک روزی جوانهای ما حتی گلوله‌ی آر. پی. جی را نمی‌توانستند پرتاب کنند و نمی‌شناختند؛ امروز همان جوانها موشک پرتابگر ماهواره می‌فرستند که چشم دانشمندان جهان را به خود جلب می‌کند، همه را متوجه می‌کند. یک روزی ما برای استفاده‌ی از نیروگاه‌هایی که در کشور داشتیم، احتیاج به متخصص داشتیم؛ امروز جوانان کشور ما خودشان آنچنان در صنعت پیشرفت کردند که پالایشگاه، نیروگاه و امکانات گوناگون را خودشان می‌سازند و تولید می‌کنند. یک روزی در زمینه‌ی مسائل زیست‌شناسی، کشور دچار فقر مطلق بود؛ امروز به پیشرفت در دانشهای زیستی، از جمله همین مسئله‌ی سلولهای بنیادی که بسیار در دنیا چیز مهمی است، دست پیدا کرده است. امروز این امکانات در کشور وجود دارد. اینها همه زیرساخت‌هایی است که پیشرفتهای آینده براساس این زیرساخت‌ها آسان می‌شود. علاوه بر اینها- همان طوری که عرض کردم- تجربه‌ی مدیران، یک تجربه‌ی بسیار عمیق و وسیعی است. کشور امروز در مقابل چشم مدیران و نخبگان کشور، مثل یک صحنه‌ی است که می‌تواند برای پیشرفت آن برنامه‌ریزی کند. همین سرکشی کردن مسئولین به گوشه و کنار این کشور، نقاط محروم، استانهای دوردست، در استانها به شهرهای گوناگون رفتن، با مردم تماس گرفتن، اوضاع را از نزدیک دیدن، با چشم مشکلات را مشاهده کردن، یک تجربه‌ی عظیم و گران‌قدری برای ما مورین ما و مسئولان کشور به وجود آورده است؛ اینها زمینه‌ی یک جهش است برای اینکه کشور بتواند ان شاء الله در طریق پیشرفت و عدالت حرکت کند؛ و این ایجاب می‌کند که دهه‌ی آینده- یعنی ده سالی که از امسال آغاز می‌شود- برای کشور ما و برای نظام جمهوری اسلامی، ده سال پیشرفت و عدالت باشد؛ که همه باید در این قسمت تلاش و کار کنند.

پیام نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت آغاز سال 1388/01/01

سال 87 با خیرهای خوش هسته‌ای آغاز شد و ملت ایران آگاه شدند که جوانان آنها، دانشمندان متبحر و کوشای آنها توانستند علی‌رغم تحریمهای جهانی، پیشرفت خودشان را در مسائل هسته‌ای کشور به اثبات برسانند و توانائی ملت ایران را در یک چنین مسئله‌ی مهمی به همه‌ی جهانیان ثابت کنند؛ این برای ملت ایران نه فقط در زمینه‌ی علمی، بلکه در زمینه‌های گوناگون دیگر، ارج و اعتبار جدیدی را در چشمهای جهانیان به وجود آورد. مجلس شورای اسلامی هم بحمد الله برای دوره‌ی هشتم تشکیل شد و در طول سال، این مجلس با همکاری دولت محترم کارهای خوبی را تصویب و اقدام کردند، که امیدواریم این همکاری همچنان ادامه داشته باشد. در طول سال بحمد الله کارهای بزرگ دیگری هم در زمینه‌های مختلف انجام گرفته است. در همین زمینه‌ی هسته‌ای، در پایان امسال راه‌اندازی موقت و آزمایشی نیروگاه بوشهر را داشتیم، که این هم خبر مهم و بزرگی است. البته این هم از نتایج پیشرفت دانشمندان خود ما در داخل کشور است که همه‌ی دنیا را قانع کرد که راه پیشرفت هسته‌ای ملت ایران را نمی‌شود بست.

در زمینه‌ی مسائل علمی، کارهای بزرگ دیگری هم انجام گرفته است که شمارش آنها وقت طولانی و مفصلی را خواهد گرفت. من از نزدیک شاهد برگزیده‌ای از این پیشرفتهای علمی بودم و در

نمایشگاهی آنها را از نزدیک مشاهده کردم، که حقیقتاً شگفت‌آور است. جوانان عزیز ما و ملت پرهمت و پرتلاش ما توانسته‌اند در زمینه‌ی علمی پیشرفت شگرفی را نشان بدهند و این پیشرفتهای مهم و شگفت‌آور، تبلیغات سی‌ساله‌ی علیه انقلاب را که از اطراف و اکناف تبلیغ می‌کردند، خنثی کرد.

از جمله‌ی این پیشرفتهای علمی و فناوری، پرتاب ماهواره‌ی امید بود. این، قدم اول از این کار بزرگ است که کشور را در ردیف کشورهای بسیار معدود جهان در مورد این فناوری قرار داد و چشم جهانیان را متوجه ایران کرد و نشان داد که ملت ایران از درون می‌جوشد و از درون رشد می‌کند و توانائی پیشرفت ملت ایران، توانائی محدودی نیست.

بیانات در دیدار جمعی از مردم آذربایجان شرقی 1387/11/28

امروز ملت ما در مقابل خود یک جبهه‌ی گسترده‌ای را ملاحظه می‌کند که با همه‌ی توان خود درصدد این است که انقلاب اسلامی را از خاصیت و اثر ضد استکباری بیندازد. از اول پیروزی انقلاب، همان جبهه سعی‌اش این بود که نگذارد جمهوری اسلامی که مولود انقلاب است، پا بگیرد؛ همه‌ی تلاش خودشان را کردند که جمهوری اسلامی را از بنیان نگذارند رشد کند، و البته نتوانستند. اقدام سیاسی کردند، محاصره‌ی اقتصادی کردند، جنگ تحمیلی را هشت سال بر این ملت تحمیل کردند، دشمنان این ملت را تجهیز کردند، وسوسه‌های درونی را به جان انقلاب و نظام جمهوری اسلامی انداختند، نتوانستند. به این نتیجه رسیدند که نظام جمهوری اسلامی را نمی‌شود ساقط کرد؛ چون مدافع آن، حامی آن، سینه‌های سپرکرده‌ی مردم مؤمن است؛ میلیونها انسان مؤمن این نظام را نگه داشته‌اند. بحث مسئولین و دولت و بحث اینها نیست. یک وقت یک نظام قائم به چند نفر است و یک عده مرتزقه‌ی یک نظامند؛ آن نظام برای استکبار خطری ندارد. یک وقت یک نظام متکی به ایمانهای مردم است، متکی به دل‌های مردم، به پشتیبانی عمیق مردم است، این نظام را نمی‌شود تکان داد. این را استکبار فهمیده است. همین راه‌پیمائی‌ها، همین 22 بهمن امسال شما مردم، این یک نمایش بسیار باشکوه و پر عظمت بود. پیشرفتهای علمی، حضور جوانها در صحنه‌های مختلف، شعارهای انقلاب که خوشبختانه زنده‌تر از پیش شده است- کسی از مسئولین با شرمندگی نسبت به شعارهای انقلاب مواجه نمی‌شود؛ افتخار می‌کنند به استقلال، به آزادی، به اسلام، به این قانون اساسی معتبر و پرمغز و پرمعنا- نشان می‌دهد که نظام را نمی‌شود تکان داد. آنها به این نتیجه رسیده‌اند که باید از محتوای نظام هرچه می‌توانند کم کنند. این تهاجم فرهنگی که بنده چند سال قبل گفتم، این شیخون فرهنگی که انسان در بخشهای مختلف علائم آن را مشاهده می‌کرد و امروز هم انسان آن را در بخشهای مختلفی می‌بیند، به این نیت است؛ با این قصد است؛ انقلاب را از محتوای خود، از مضمون اسلامی و دینی خود، از روح انقلابی خود تهی کنند و جدا کنند. این، از همان نقاط حساسی است که هوشیاری مردم را می‌طلبد. این هم مثل همان قضیه‌ی بیست و نه بهمن است. خیلی‌ها اهمیت بیست و نه بهمن را نفهمیدند، شما تیریزی‌ها این را فهمیدید، در مرحله‌ی عمل هم، این فهم خودتان را به کار بستید؛ در همه‌ی مقاطع همین‌جور است. اهمیت حوادث را باید ملت ما درک کند؛ و خوشبختانه امروز درک می‌کنند؛ ملت کاملاً هوشیارند. خود این هم یکی از برکات انقلاب و نظام جمهوری اسلامی بوده است. مردم بیدار شده‌اند، قدرت تحلیل پیدا کردند.

پیام به اتحادیه انجمن‌های اسلامی شبه قاره هند 1387/11/26

هرچه زمان به پیش می‌رود، امید ملت ایران به نسل جوان درس خوانده و بالنده‌اش بیشتر می‌شود. جوانان این ملت در همه‌ی میدان‌ها توانسته‌اند برتری‌ها و درخشندگی‌های خود را به اثبات برسانند. سیاست دشمنان ایران آزاد و سرافراز، در دوران‌های گذشته، از کار انداختن بازاری جوان کشور بوده است؛ با وسوسه‌های نومیدساز، با کشاندن به بیهودگی و فساد، و با بسیاری ترفندهای دیگر. این سیاست در دوران پس از انقلاب اسلامی نیز ادامه یافته و ابزارهای پیشرفته‌ی ارتباطات به کمک آن شتافته است. ولی همت و مسئولیت‌شناسی جوانان انقلاب نگذاشته است دشمنان ایران به هدف برسند. پیشرفت‌های علمی، اجتماعی و سیاسی کشور و حال و هوای شوق و همت در میان نسل جوان نمایشگر افق‌های روشنی است که ملت ایران شایسته‌ی رسیدن به آن است.

عزیزان! با توکل به خدای حکیم و علیم و با فهم درست رسالتی که امروز بر دوش همه و بطور ویژه بر دوش جوانان است، راه آینده را هموار کنید. فراگیری و پژوهش و نوآوری را وظیفه بدانید، و نیازهای امروز و فردای کشورتان را در گزینش رشته‌های درسی و نیز در همه‌ی برنامه‌های خود در نظر بگیرید. آینده متعلق به شما است. برای ساختن آن از خداوند کمک بخواهید و همه‌ی تلاشتان را به کار برید.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان در دانشگاه علم و صنعت 1387/09/24

یقیناً قبل از انقلاب- قبل از اینکه این حرکت و شوق در مردم به وجود بیاید؛ این احساس دلبری در مقابل موانع در مردم ما به وجود بیاید- اگر می‌گفتند که کشور ما خواهد توانست به این نقطه از دانش‌های گوناگون برسد، کسی باور نمی‌کرد. آن روزی که برای یک بیماری معمولی که امروز توی بیمارستان‌های درجه‌ی سه و چهار در شهرستان‌های دور ما به راحتی آن را علاج می‌کنند، افراد ناچار بودند به کشورهای خارج بروند، پول‌های زیادی بدهند، منت زیادی را بکشند- این مال خیلی قدیم نیست، مال همین پیش از انقلاب است- با این وضعی که امروز ما داریم در دانش‌های گوناگون و در بخش‌های مختلف، یقیناً یک روزی به نظر خیلی‌ها دست‌نیافتنی بود؛ اما ملت ما به او دست یافت، جوان‌های ما به او دست یافتند. همین مسئله‌ی هسته‌ای از این قبیل است، مسائل گوناگون در بخش‌های علمی از این قبیل است. بنابراین، اینی هم که یک روزی کشور ما و ملت ما کاروان دانش را آن‌چنان پیش ببرد که بتواند در دنیا مرجع علمی باشد، چیز ممکن است. البته مقدماتی دارد، که این مقدمات بایستی طی شود و این مقدمات شروع هم شده. یکی از این مقدمات، همین خودآگاهی ماست که احساس کنیم که «باید»؛ و احساس کنیم که «می‌توانیم». یکی دیگر از مقدمات، تهیه نقشه‌ی علمی جامع کشور است که کشور از لحاظ تحصیل علم و طلب علوم مختلف دچار سردرگمی نباشد. این کار خوشبختانه انجام گرفته. همین دوستان و محققین و برجستگان، برخاسته‌ی از دانشگاه‌ها و از این دانشگاه، توانسته‌اند نقشه‌ی جامع علمی را تهیه و فراهم کنند، که در شرف نهایی شدن است و این یک گام بسیار بلند در راه پیشرفت علم در کشور است. البته بعد از آنکه نقشه‌ی جامع علمی تهیه و فراهم شد، کارهای دیگری هم بایستی انجام بگیرد؛ از جمله: ایجاد نظام مهندسی این نقشه، تبدیل نقشه‌ی جامع علمی به صدها پروژه‌ی علمی، و سپردن این پروژه‌ها به پیمانکاران امینی که عبارتند از همین دانشگاه‌ها و اساتید و مراکز تحقیقاتی دانشگاه‌ها. بعد، ایجاد شبکه‌ی نظارت بر این پیشرفت علمی؛ حسن اجراء، و درگیر کردن استاد، دانشجو، محقق- که حالا دانشجویان پرسیدند در زمینه‌ی پیشرفت علمی، تکلیف ما چیست- این‌ها حتماً باید در این طرح مهندسی نقشه‌ی جامع علمی دیده شود. هر تک‌تک دانشجو می‌تواند نقش ایفاء کند؛ هر مرکزی از مراکز تحقیقاتی، هر کارگاه آموزشی می‌تواند نقش ایفاء کند و اساتید هم می‌توانند. بنابراین یک کار چندساله است. این کار چندساله با شدت، با حدت، با پیگیری تمام، با امید بایستی دنبال شود و این شاء الله به نتایجی خواهد رسید. یقیناً روزی خواهد رسید که شما ببینید مرجعیت علمی یافتن دانشگاه‌های ایران و دانشمندان ایران چیز دور از دسترسی نیست؛ خیلی نزدیک به شماست. شما جوان‌ها یقیناً این را خواهید دید؛ من تردیدی ندارم.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان در دانشگاه علم و صنعت 1387/09/24

تشکل‌های دانشجویی مواظب باشند هدف‌هایشان را گم نکنند. هدف‌های اصلی تشکل‌های دانشجویی همان چیزهایی است که بر روی طاق بلند جنبش دانشجویی نوشته شده: ضدیت با استکبار، کمک به پیشرفت کشور، کمک به اتحاد ملی، کمک به پیشرفت علم، حضور و شرکت در مبارزه و پیکار همگانی ملت ایران برای غالب آمدن بر توطنه‌ها و بر دشمنی‌ها؛ این‌ها هدف اصلی است؛ این را باید فراموش نکنند. البته تشکل‌ها از بدنه‌ی دانشجویی هم خودشان را نباید جدا کنند؛ یعنی این‌جور نباشد که تشکل، موجب تقسیم دانشجویان بشود. به دانشجویان نزدیک باشند. بحث در باب مسائل دانشجویی را که طولانی هم شد، من همین‌جا خاتمه می‌دهم.

بیانات در دیدار جمعی از دانش‌آموزان و دانشجویان در آستانه‌ی سالروز سیزده آبان 1387/08/08

بقای نظام اسلامی و انقلابی، پیشرفت نظام انقلابی، فتوحات گوناگون نظام انقلابی در عرصه‌های مختلف؛ در عرصه‌ی نظامی مثل دفاع مقدس، در عرصه‌های علمی و در عرصه‌های گوناگون اجتماعی و سیاسی روی ملت‌های دیگر، روز به روز اثر گذاشت و ملت‌های دیگر هم- ملت‌های این منطقه و ملت‌های مسلمان که دل‌هایشان پر بود و رهبر نداشتند- وقتی دیدند در ایران چنین حادثه‌ی اتفاق افتاده، کآته حکایت دل آن‌ها بود. لذا ملت‌ها به نظام اسلامی، به رهبری اسلامی، رهبری امام (رضوان الله تعالی علیه) و به نظام جمهوری اسلامی دل‌باخته شدند که امروز هم همین‌جور است. امروز هم ملت‌ها در دنیا اسلام- از غرب دنیا اسلام بگیرد، تا شرق دنیا اسلام؛ در همه‌جا- با چشم اعجاب و تحسین، با حالت غیبه، به ملت ایران و این حرکت نگاه می‌کنند. این‌ها هم زخم آمریکائی‌ها را عمیق‌تر می‌کرد و این، انگیزه‌ی آمریکا برای مخالفت با جمهوری اسلامی است.

بیانات در دیدار جمعی از دانش‌آموزان و دانشجویان در آستانه‌ی سالروز سیزده آبان 1387/08/08

همه‌ی دستگاه‌های تبلیغاتی غرب و بخصوص آمریکا- دستگاه‌های هنری، دستگاه‌های مطبوعاتی، دستگاه‌های گوناگون تبلیغاتی، دستگاه‌های به‌ظاهر پژوهشی سیاسی یا علمی- تلاش می‌کنند این‌جور وانمود کنند که پایان این راه برای ملت ایران بن‌بست است و آمریکا در راه خود پیش می‌رود! این، دروغ محض است؛ قضیه عکس است. پایان این راه، بن‌بست برای رژیم طاغوت و رژیم استکبارگر آمریکاست. دلیل واضح این است که اگر قرار بود آن‌ها بتوانند ملت ایران را شکست بدهند، آن روزی می‌توانستند شکست بدهند که این ملت نه این همه جوان داشت، نه این پیشرفته‌ها را داشت، نه این تجربه‌ها را داشت، نه در یک نبرد و کارزار عظیمی مثل دفاع مقدس پیروز شده بود، نه در عرصه‌های سیاسی گوناگون قدرت خودش را نشان داده بود؛ آن روز می‌توانستند- اگر بنا بود بتوانند ملت ایران را شکست بدهند- و آن روز شکست می‌دادند؛ نه امروز که ملت ایران تجربه‌اش بیشتر است، دستش قوی‌تر است، امکانات علمی‌اش برتر است از آن گذشته پیشرفته‌تر است، توانائی‌های نظامی‌اش چندین و چندین برابر آن روزهاست، زبان نافذش در بین ملت‌ها بیشتر از گذشته است و جوان‌های بیشتری از آن روز دارد. آن روز ملت ایران در بین جمعیت چهل میلیونی و چهل و پنج میلیونی و بتدریج پنجاه میلیونی‌اش جوان‌ها در اقلیت بودند، امروز در جمعیت هفتاد و چند میلیونی ملت ایران، جوان‌ها در اکثریتند. آن روز آمریکا در دنیا آبرویش خیلی بیشتر از امروز بود، امروز آمریکا در دنیا بی‌آبروست. امروز نه فقط ملت‌های مسلمان، حتی بسیاری از ملت‌های غربی از آمریکا روگرداندند. بسیاری از صاحب‌نظران در خود کشور آمریکا و خیلی از مردمشان، نسبت به رژیم حاکم بر آن کشور معترضند.

بیانات در دیدار دانشجویان 1387/07/07

من به نظرم می‌رسد یکی از کارهای لازم، تشکیل جلسات فکری وسیعی است که مجموعه‌ی دانشجویی، همراه با مجموعه‌ی حوزوی، با برنامه‌ریزی خوب، می‌تواند به وجود بیاورد تا بنشینند در باره‌ی مسائل گوناگون فکر کنند. گسترش فکر و پراکندن فکر درست و صحیح می‌تواند همان ثمراتی را ببخشد که ما در زمینه‌های مسائل علم و فناوری و پیشرفت علوم از دانشجو توقع داریم؛ یعنی شکوفائی، آوردن حرف نو به میدان اندیشه، با یک حرکت صحیح و جهت‌گیری درست. یکی از کارها این است.

بیانات در دیدار دانشجویان 1387/07/07

ما گفتیم که در این دهه، آنچه که به عنوان یک هدف و شعار- برای اینکه دنبال کنیم که مرحله‌ای را بگذرانیم- باید مورد توجه قرار بگیرد، «پیشرفت و عدالت» است. این را شعار قرار بدهیم؛ پیشرفت و عدالت. پیشرفت را عرض کردم؛ مقصود، پیشرفت همه‌جانبه است؛ یعنی پیشرفت مادی و پیشرفت معنوی. پیشرفت مادی را هم نفی نمی‌کنیم. یعنی مطلقاً مسئله‌ی معیشت مردم، مسئله‌ی اشتغال مردم، مسئله‌ی پیشرفته‌های علمی و فناوری را مطلقاً دست کم نمی‌گیریم. این‌ها کاملاً مهم است و

باید دنبال شود، تا در این زمینه‌ها فقر نباشد، بیکاری نباشد، گرانی و تورم قیمتها نباشد؛ در این تردیدی نیست. اما در کنارش، به این اکتفا هم نمی‌کنیم، بلکه باید فکر روشن، اعتقاد عمیق، انگیزه‌ی روزافزون و جوشان و اخلاق انسانی و والای اسلامی در کنار این‌ها گسترش پیدا کند.

همان طور که عرض کردم، از بیراهه‌ها باید ترسید. گاهی اوقات یک چیزها و راه‌هایی را برای پیشرفت پیشنهاد می‌کنند که بیراهه است. یک نمونه‌اش را گفتم؛ مثل پیشرفتهای دوره‌ی پهلوی که حقیقتاً بعضی‌اش توفیق و بعضی‌اش پسرقت و سقوط بود- که حالا جای تفصیلش در این جلسه نیست؛ چون وقت نیست- آن یک الگو بود که واقعاً بیراهه بود؛ به طواهر دلخوش کردن، غربی‌ها را معیار و ملاک قرار دادن و دنبال آن‌ها حرکت کردن که نتیجه‌اش همین می‌شود که در آن پنجاه شصت سال شوم و سیاه در دوران پهلوی مشاهده شد.

یک نمونه‌ی دیگر از این بیراهه‌ها، نمونه‌هایی است که گاهی ممکن است در زمان ما هم پیدا بشود؛ باید توجه داشت. در این نمونه‌ی دوم، اسمی از طواهر آورده نمی‌شود، هویت ایرانی و اسلامی هم مثل آنچه که در آن شکل اول دیده می‌شد، نفی نمی‌شود؛ لیکن یک حالت نومیدی از تحرک و پیشرفت در این مسابقه در سیاست‌گذاران و سررشته‌داران امور و سخنگویان جامعه مشاهده می‌شود. یعنی نگاهی که به غرب می‌کنند، یک نگاه به یک نقطه‌ی والا و دست‌نیافتنی است، اسمش را هم می‌گذارند واقع‌بینی! می‌گویند آقا واقع قضیه چیست؛ امروز این‌ها از لحاظ علمی این‌قدر جلویند، در زمینه‌های گوناگون این همه پیشرفت کرده‌اند؛ این همه نظریات مختلف در علوم انسانی، در زمینه‌های مسائل اجتماعی، مسائل سیاسی؛ این همه نظر، این همه فکر، این همه نظریه‌ی نو، ابتکاری ارائه داده‌اند؛ ما کی می‌توانیم به گرد این‌ها برسیم؟ یعنی یک چنین روحیه‌ای در آن‌ها وجود دارد. بارها در طول این سی سال، بنده خودم با افرادی از این قبیل مواجه بودم که چه با زبان صریح یا نیمه‌صریح یا با زبان حال، همین معنا را بیان می‌کردند که «آقا ما البته باید پیشرفت کنیم، اما دنبال این‌ها باید حرکت کنیم! ما که نمی‌توانیم به گرد این‌ها برسیم، چه برسد به اینکه از این‌ها جلو بزنیم؛ چرا بیخود زحمت می‌دهید خودتان را؟». این هم یک بیراهه است.

این معنایش این است که یک ملت- حالا ملت ما به عنوان یک نمونه- و ملت‌های گوناگون شرق و ملت‌های مسلمان از جمله، محکوم به این هستند که همیشه دنباله‌رو حرکت غرب و شاگرد دائمی آن‌ها باشند و هیچ‌وقت از خودشان امید نداشته باشند که بتوانند در آن سطح قرار بگیرند، چه برسد که از آن‌ها جلو بیفتند؛ هرگز چنین روحیه‌ای نداشته باشند. این، یک بیراهه‌ی بسیار خطرناک است که امروز متأسفانه از سوی استاد دانشگاه، از سوی متفکر سیاسی، از سوی بعضی از گویندگان مذهبی ترویج می‌شود؛ این درست ضد تجربه‌ی طولانی‌مدت بشری است. چرا؟ مگر خدای متعال یک دسته از انسان‌ها را این‌جور آفریده که همیشه باید جلو باشند؟ کدام واقعیت تاریخی این را نشان می‌دهد؟ مگر همین‌هایی که امروز در دنیا جلو هستند، در چند قرن قبل از این، ملت‌های عقب‌افتاده‌ی دنیا در همه‌ی مسائل گوناگون نبودند؟ دوران قرون وسطای اروپا مگر از یاد تاریخ رفته؟ دوران قرون وسطی- من بارها گفته‌ام- دوران تاریکی است، دوران جهل و ظلمت است برای اروپا؛ نه برای کشورهای مسلمان، نه برای ایران. همان دورانی که آن‌ها اسمش را گذاشتند دوران جهل و بی‌خبری و ظلمت و خواب، همان دوران در کشور ما و در کشورهای اسلامی، دوران عظمت و پیشرفت علم و فلسفه است و پیشرفت سیاسی و اقتدار سیاسی.

این نگاه، خیلی نگاه خطرناکی است. در همین زمینه‌هایی هم که امروز شما مشاهده می‌کنید که در زمینه‌های علمی در کشورتان پیشرفت وجود دارد، در همین زمینه‌ها هم بالخصوص بعضی‌ها می‌آیندند و می‌گفتند آقا فایده ندارد! ولی جوان مسلمان، جوان ایرانی، با همت، با انگیزه وارد شد و به سطح دیگران رسید و یک جاهانی هم از دیگران حتی جلوتر هم رفت؛ یعنی به نسبت زمانی که صرف کرده اگر ملاحظه کنید، جلوتر هم رفته. بنابراین، این تفکر یکی از آن تفکرات بیراهه است. مطلقاً نگاه نومیدانه نباید داشت. نگاه دین، نگاه اسلام، نگاه قرآنی به انسان این است که: انسان باید تلاش کند؛ تلاش با نظم، با برنامه‌ریزی و بی‌وقفه، تا بتواند به نتایج برسد. صدای اذان بلند شد.

بیانات در دیدار رؤسای سه قوه و مسئولان نظام 1387/06/19

وقتی مردم ببینند شما که مسئول جمهوری اسلامی هستید، افتخار می‌کنید، اعتزاز می‌کنید به مسلمانی خودتان، به ضد استکباری بودن خودتان، به ضد استبدادی بودن خودتان و از طرفی افتخار و اعتزاز می‌کنید به خدمتگزاری مردم؛ با مردم هستید، با مردم انس پیدا می‌کنید، به مردم محبت می‌کنید، از مردم کمک می‌خواهید در مسائل گوناگون، خوب، مردم خرسند می‌شوند؛ مردم این مسئول را دوست می‌دارند؛ خوششان می‌آید. ما وظیفه‌مان این است. ما حق نداریم از شعارهای انقلاب و شعارهای اسلام عقب‌نشینی کنیم؛ این، یک بی‌صبری است. این بی‌صبری است که نباید این را قبول کرد. پایبندی به این شعارها برخلاف خواست دشمن، برخلاف نظر دشمن، با حرکت کشور به سوی پیشرفت به معنای حقیقی کلمه، هیچ منافاتی هم ندارد که همیشه سعی می‌کردند این‌جور القاء کنند که اگر اسلامی هستید، پس دیگر پیشرفت و دست یافتن به مراحل بالای رفاه مادی و پیشرفت علمی ممکن نیست؛ نخیر، درست بعکس است؛ درست بعکس است. ما پیشرفت‌هایمان زیاد بوده. من گاهی متأسفانه می‌بینم در بعضی از نوشتجات و نشریات و اظهارات، موفقیت‌های آشکار این ملت زیر سؤال می‌رود. این‌ها نباید این کار را بکنند؛ این بد است. این، لگد زدن به مردم است؛ این، خالی کردن تو دل مردم و مایوس کردن مردم است به طور غلط و دروغ. چه کسی می‌تواند منکر پیشرفتهای شگفت‌آور علمی امروز ما بشود؟ و دلیل اهمیت این پیشرفتهای همین است که این پیشرفتهای در بسیاری از موارد، کشور ما را جزو معدود کشورهای دارنده‌ی این پیشرفتهای قرار داده. این چیز کمی است؟ حدود یک ماه قبل در همین حسینیه نمایشگاهی تشکیل دادند و از بین صدها تازه‌ی علمی، پنجاه و یکی دوتا از تازه‌های علمی را آوردند اینجا. صاحبان علمی بعضی از طرح‌ها- که بعضی دولتی بودند، بعضی بخش خصوصی- گزارش دادند که بعضی از این‌ها در کشور بی‌سابقه است و بعضی در دنیا بی‌سابقه است؛ شاید حدود دوتا یا سه تا از این‌ها در دنیا بی‌سابقه است. این را باید آدم انکار کند؟! سال گذشته بود یا اندکی قبل از یک سال- حالا درست من تاریخ یادم نیست- مجمع علمی بزرگی اینجا تشکیل شد در باره‌ی موضوع خاصی- من حالا دیگر نمی‌خواهم جزئیات و خصوصیات آن را تکرار بکنم؛ یعنی آن مورد خاص خصوصیتی ندارد- که از چندین کشور پیشرفته‌ی دنیا آمده بودند اینجا، پیشرفتهای علمی و فناوری و تحقیقاتی ما را دیدند. وقتی مصاحبه‌های این‌ها را پخش کردند، این‌ها می‌گفتند اگر ما ندیده بودیم، باور نمی‌کردیم که ایران به یک چنین جایی دست پیدا کرده باشد؛ به این نقطه دست پیدا کرده باشد. این مال یک مورد و دو مورد نیست؛ این مسئله‌ی فناوری هسته‌ای، یک نمونه است؛ من بارها گفته‌ام، این، یک نمونه است. ما از این قبیل نمونه، موارد متعددی داریم، که این‌ها پیشرفتهای علمی ماست. از لحاظ پیشرفتهای آبدانی و عمرانی، پیشرفتهای توسعه‌ی زندگی مردم، بالا رفتن سطح زندگی، چه چیزی مورد انکار می‌تواند قرار بگیرد که انسان می‌بیند متأسفانه در بعضی از نوشتجات، بیخود و به بهانه‌ی ناچیزی، این چیزها را زیر سؤال می‌برند. این حرکت عظیم ملت ایران، حرکت باارزشی است. و ما بعد از حدود سی سال که از شروع این انقلاب می‌گذرد و نزدیک به بیست سال از رحلت امام بزرگوار ما- که معلم این انقلاب و بانی این انقلاب بود- می‌گذرد، می‌بینیم مردم آن شعارها را همچنان سر دست خودشان بلند کردند و نگه داشتند و آن شعارها را تکرار می‌کنند. و جوانهای ما که نه دوران امام را دیدند، نه امام را دیدند، نه دوره‌ی جنگ را درک کردند، در بیان‌شان، در هنرشان، در شعرشان، ستایشگر آن قله‌های عظیم هستند که ملت ایران آن‌ها را گذرانده است. این‌ها چیز کمی است؟ این‌ها را باید انکار کرد؟

بیانات در دیدار مسئولان نظام به مناسبت معیت حضرت رسول اعظم (ص) 1387/05/09

امروز ملت ایران قابل مقایسه‌ی با ملت ایران بیست سال قبل نیست و علمش، فناوری‌اش، تجربه‌اش، مهارت‌های گوناگونش، توسعه‌ی عظیم همه‌جانبه‌ی ملی و اجتماعی و اقتصادی و کشوری‌اش، نفوذ و اقتدارش در منطقه، قابل مقایسه‌ی با بیست سال پیش و بیست‌وپنج سال پیش نیست. این، بر اثر همین استقامت است. این درس بعثت است؛ این را بایستی تک تک ما بدانیم و بفهمیم؛ با تاریخ پیغمبر آشنا شویم؛ بدانیم که آن روز بعثت نبی مکرّم بود، امروز بعثت امت اسلامی است. امروز امت اسلامی باید احساس بعثت بکند؛ خود را مبعوث بداند؛ آگاهانه و با بصیرت حرکت و اقدام کند؛ بر علم خود اضافه کند، بر توانایی‌های خود اضافه کند، بر انسجام ملی و انسجام بین‌الملل اسلامی خود اضافه کند. و بین ایشان توحید کلمه خیلی مهم است. این پیام ملت ایران، پیام انقلاب اسلامی، پیام نظام جمهوری اسلامی است. و افاق هم برای ما روشن است. به توفیق الهی میدانیم چه کار داریم می‌کنیم، میدانیم به کجا خواهیم رسید و میدانیم که راه رسیدن به آن نقطه، رفتن است؛ نه ایستادن و نه عقبگرد کردن.

بیانات در مراسم نوزدهمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی (ره) 1387/03/14

یک نکته‌ی اساسی دیگر در وصیت‌نامه و در بیانات امام، مسئله‌ی مواجهه‌ی با زورگویان عالم است. قدرتهای سلطه‌گر و زورگوی جهانی البته در طول تاریخ همیشه بوده‌اند،

اما با پیشرفت علم و صنعت و با امکانات ارتباطاتی مدرن، این سلطه‌گری برای آنها آسان‌تر شده است. لذا می‌بینید آمریکایی‌ها نسبت به همه‌ی جهان ابراز طمع‌ورزی می‌کنند و با این بهانه که منافع ما در فلان‌جا به خطر افتاده است، وارد می‌شوند. گویا منافع آنها بر منافع همه‌ی دنیا ترجیح دارد؛ بر منافع ملتها ترجیح دارد. خوب، در مقابل این زورگوئی و گردن‌کلفتی و حرف‌نشنوی و حق‌ناشناسی چه جور باید برخورد کرد؟ دو جور برخورد وجود دارد: یک برخورد، تسلیم است؛ یک برخورد، مقاومت است. تسلیم در مقابل زورگوییان جهان، زورگو را به زورگوئی تشویق می‌کند. تسلیم ملتها، تسلیم سیاسیون عالم، تسلیم روشن‌فکران جوامع مختلف در مقابل زورگوئی‌های استکبار جهانی، مشوق آنها در پیشرفت است؛ مشوق آنها در زورگوئی بیشتر است. برای ملتها یک راه حقیقی بیشتر باقی نمی‌ماند و آن مقاومت است. اگر یک ملتی می‌خواهد شر زورگوئی زورگوییان- و امروز شر آمریکا- را از سر خود کم کند، باید در مقابل زورگوئی آمریکا با قدرت و صلابت تمام بایستد.

بیانات در دیدار مردم لار 1387/02/19

آنچه امروز در درجه‌ی اول برای ملت ایران مطرح است، تمسک به اسلام است. همه‌ی خیرات و برکاتی که یک ملت آرزومند داشتن آنهاست، به برکت اسلام برای یک ملت حاصل می‌شود. ما برای اینکه آزادی به دست بیاوریم، استقلال به دست بیاوریم، رفاه عمومی به دست بیاوریم، پیشرفت علمی به دست بیاوریم، پیشرو بودن در میدانهای گوناگون بشری را به دست بیاوریم، اوج عزت را برای خودمان- به عنوان ملت ایران- فراهم بکنیم، راه منحصره‌فرد امروز ما عبارت است از تمسک به اسلام. اسلام همه‌ی این‌ها را در تعالیم خود، در بطن خود، برای یک ملت به ارمغان می‌آورد. تمسک به اسلام، امروز بزرگترین راه است برای ملت ایران.

بیانات در دیدار مردم کارون 1387/02/16

امروز ما باید بدانیم این دشمن ناکام مانده‌ی در مقابل ملت ایران نقشه‌اش چیست. باید بیدار باشیم: «العالم بزمانه لا تهجم علیه اللّوایس». اگر صحنه را بشناسیم، عرصه را بشناسیم، دشمن را بشناسیم، نقشه‌ی دشمن را بدانیم، غافلگیر نخواهیم شد. باید این را بدانند ملت ایران. بحمد الله ملت ما، ملت هوشیاری است؛ زبان‌آوران و سخنگویان و صاحب‌دلان و روشن‌فکران زیادی هم در میان علمای دین، در میان علمای دانشگاه هستند که مردم را ارشاد می‌کنند، راهنمایی می‌کنند. جوانان پرشور ما هم در عرصه‌های مختلف رشد پیدا کرده‌اند. امروز در میان مردم ما، جوانان بسیجی ما در میدانهای علم، در میدانهای تجربه، در میدانهای فناوری‌های دشوار پیشرفت کرده‌اند. ملت، یک چنین ملتی است. بنابراین شناخت صحنه برای ملت ما مشکل نیست.

من به شما عرض می‌کنم، امروز یکی از نقاطی که دشمن ما بر روی آن سرمایه‌گذاری می‌کند، مسئله‌ی اختلافات است. اختلاف بین این مذاق سیاسی، با آن مذاق سیاسی؛ اختلاف بین این استان با آن استان؛ اختلاف بین این سلیقه با آن سلیقه؛ اختلاف بین این مذهب با آن مذهب؛ یکی از راه‌ها این است. البته در دنیا اسلام این را دنبال می‌کنند. همین اخیراً در یک گزارشی دیدم و خواندم پارلمان انگلیس به دولت کشورشان- مال همین چند هفته پیش است- سفارش می‌کند که در دنیا اسلام، آن نقاطی که فرقه‌های اسلامی و مذاهب اسلامی در آنها باهم توافق ندارند، آنها را جستجو کند، پیدا کند، بر روی آنها تکیه کند؛ یعنی ایجاد اختلاف؛ یعنی جنگ بین مذاهب اسلامی. در داخل هم به یک شکل دیگری، همان‌طور که عرض کردیم، این را دارند دنبال می‌کنند.

یکی از راه‌ها، سرگرم کردن جوانان است. من به جوانهای کشور چند سال قبل از این گفتم آینده‌ی کشور مال شماست، بروید دنبال علم، دنبال نوآوری علمی. و جوانهای دانشگاهی ما پاسخ مثبت دادند؛ اساتید مجرب ما در این میدان با حضور خود، با جدیت خود، کار را پیش بردند. امروز که نگاه می‌کنیم، می‌بینیم نسبت به ده سال، پانزده سال قبل از این، پیشرفت علمی کشور بسیار چشم‌نواز و چشمگیر است، بعد از این هم همین خواهد بود. جوان را سرگرم کردن، مشغول کردن به لهو و لعب، به چیزهایی که او را از مسیر اصلی زندگی انقلابی ملت ایران دور می‌کند، یکی از برنامه‌های آنهاست. دیانت جوان ما، تقوا و پارسائی و پاک‌دامنی جوان ما برای آنها نامطلوب است.

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه‌های شیراز 1387/02/14

آمریکا با همه‌ی توان خودش امروز در مقابل ملت ایران ایستاده است. این همه‌ی توان آمریکاست؛ توان تبلیغاتی، توان سیاسی، توان اقتصادی، نفوذ بین‌المللی. بعضی تصورشان این است که در درون آمریکا دولتهای آمریکائی احتیاج دارند به اینکه در بیرون خودشان یک دشمن داشته باشند. برای همین است که نظام اسلامی را دائم بزرگ می‌کنند؛ جمهوری اسلامی را به عنوان یک خطر بزرگ معرفی می‌کنند. این البته درست است. یکی از سیاستهای رهبران آمریکا همین است که برای اینکه مشکلات درونی، تبعیض‌هایی که وجود دارد، اختلاف طبقاتی‌های عجیبی که وجود دارد، گرفتاری‌های فراوانی که مردم آمریکا دارند، برای اینکه مردم را از این مسائل منحرف کنند، همیشه یک دشمنی در بیرون لازم دارند. این را فهمیده‌ایم و اطلاع داریم؛ اما مسئله‌ی بزرگ کردن ایران یک مسئله‌ی بنیانی است در تفکر سیاستمداران سلطه در آمریکا؛ حقیقتاً همین‌طور است. قوام آنها به تجاوزطلبی و به سلطه و دست‌اندازی به اینجا و آنجا دنیاست. دولتها را قانع کردند، ملتها را هم ساکت کردند. تنها پرچمی که در مقابل آنها ایستاده است، دولت و ملت بدون تفاوت کجاست؟ جمهوری اسلامی. آحاد مردم و دولت، همراه آنها؛ و رئیس‌جمهور، همراه آنها؛ و مسئولین کشور، همراه آنها، بدون تقیه ظلم را نفی می‌کنند، تبعیض را نفی می‌کنند، دست‌اندازی را نفی می‌کنند؛ این خطر بزرگی است برای آن قدرتی که به درون حصارهای ملی خودش، خودش را محدود نمی‌کند. چون فریاد این ملت، قیام این ملت برای ملتهای دیگر بیدارکننده است، هشداردهنده است، کم‌اینکه بوده تا حالا؛ کم‌اینکه این بیداری به وجود آمده است. خوب، این‌ها احساس خطر می‌کنند. همه‌ی تلاششان را هم گذاشته‌اند، ولی با همه‌ی این‌ها ملت ایران، شما جوانان، شما دانشجویان می‌توانید در مقابل همه‌ی این‌ها بایستید و بر همه‌ی این‌ها غلبه پیدا کنید؛ اما شرائطی دارد. ما امروز از بیست سال قبل، از سی سال قبل خیلی جلوتریم، تجربه‌مان بیشتر است، مدیریتهایمان قوی‌تر است، توانائی‌های علمی ما بر مراتب جلوتر است، قدرت تحرک اقتصادیمان بر مراتب از آن روز بیشتر است، تصورات ما از پیشرفت نسبت به آن روزها خیلی بهتر است.

بیانات در دیدار جانبازان و ایثارگران و خانواده‌های شهدای استان فارس 1387/02/13

چرا پیشرفت علمی یک ملت و یک کشور، از نظر یک جماعتی در دنیا تهدیدآمیز است؟ چرا؟! چون انحصارطلبند؛ چون سلطه‌طلبند؛ چون ایران را طعمه فرض کرده‌اند. خواستند این کشور را با ذخائر و با موقعیت جغرافیائی ممتاز و برجسته‌اش، یکجا ببلعند. بیداری ملت ایران، بیداری جوان ایرانی و استعداد و درخشندگی پیشرفت علمی جوان ایرانی، نمی‌گذارد. لذا پیشرفت فتاوری شما، انرژی هسته‌ای شما و پیشرفتهای علمی دیگر شما، آنها را عصبانی می‌کند. بله، اگر ملت ایران بی‌خیال و جوان ایرانی بی‌فکر باشد- دنبال علم و دنبال کار و دنبال تولید و دنبال نوآوری نرود و همین‌طور به عیش و عشرت بگذراند- آنها خوشحال می‌شوند. آنها این را می‌خواهند؛ آنها نمی‌خواهند شهر شیراز، یک مرکزی باشد که در آن پیشرفت علمی هست- که من گفتم شیراز شما، از لحاظ پیشرفت صنعتی در خط مقدم شهرها و استانهای کشور قرار دارد و در بعضی از رشته‌های علمی، جوانها و مردان و زنان شما در دنیا آوازه پیدا کرده‌اند- آنها این را نمی‌خواهند. آنها نمی‌خواهند که دانشگاه ما، حوزه‌ی علمیه‌ی ما، آزمایشگاه ما و محیط تولید ما، پرروتق باشد. آنها دلشان می‌خواهد اختلاط دختر و پسر و آمیزشهای شهوانی و غفلت و عشرت و این‌ها، بر زندگی مردم غلبه پیدا کند؛ آنها این را می‌خواهند. شما عکس این را عمل کردید؛ علت عصبانیت آمریکا و صهیونیستها و این همه تبلیغات این است.

بیانات در دیدار مردم شیراز 1387/02/11

اردوگاه سرمایه‌داری و استعماری با همه‌ی توان سیاسی خود، با همه‌ی قدرت مالی و اقتصادی خود و با همه‌ی شبکه‌های تبلیغاتی خود، دارد فشار می‌آورد تا شاید بتواند ملت ایران را وادار به عقب‌نشینی و تسلیم بکند؛ نه فقط از حق هسته‌ای- حق هسته‌ای یکی از حقوق ملت ایران است- بلکه می‌خواهند ملت ایران را از حق عزتش، از حق استقلالش، از حق قدرت تصمیم‌گیری و از حق پیشرفت علمیش، وادار به عقب‌نشینی کنند. ملت ایران امروز در جاده‌ی پیشرفت علمی و پیشرفت فتاوری افتاده و می‌خواهد دو قرن عقب‌افتادگی خود را در دوران طاغوتها، جبران کند. این‌ها دست‌پاچه شده‌اند و نمی‌خواهند ملت ایران- که در این نقطه‌ی حساس دنیا قرار گرفته است و به عنوان پرچمدار اسلام شناخته شده- به این توفیقات دست پیدا کند؛ لذا فشار می‌آورند. اما ملت ایران ایستاده است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی 1387/01/01

امروز پیام انقلاب اسلامی در سطح، گسترده و در عمق، ریشه گرفته است. امروز ملت‌هایی که به شما ملت ایران با چشم اعجاب و تحسین نگاه می‌کنند، فقط به ملت‌های

همسایه منحصر نمی‌شوند؛ ملت‌هایی که بزرگان نظام جمهوری اسلامی و مسئولان و رؤسای ما را مورد عشق و محبت خود قرار می‌دهند، فقط به همین اطراف ما منحصر نمی‌شوند؛ آوازه‌ی انقلاب اسلامی و ایستادگی ملت ایران و پابندی این ملت به اصول و ارزش‌های خود، مناطق بسیاری از دنیا را فراگرفته است؛ این گسترش در سطح، در عمق هم جمهوری اسلامی توانسته است کشور را از لحاظ علمی، از لحاظ فناوری، از لحاظ اجتماعی، از لحاظ خدمات عظیم و انبوه به آحاد مردم، پیش ببرد. حجم خدماتی که دولت‌ها در طول این بیست و نه، سی سال انجام داده‌اند، قابل مقایسه با مدت‌های مشابه در دوران طاغوت نیست؛ یک خیزش عظیم در حرکت اقتصادی و اجتماعی و سیاسی در ایران انجام گرفته است. عزت ملی کشور ما و ملت ما امروز زیاندار است؛ در پیشرفت‌های علمی، این کشوری که در رده‌های آخر دنیا قرار داشت، در بسیاری از رشته‌ها در رده‌های اول است. می‌بینید جمهوری اسلامی از هشت کشور جهان، نه کشور جهان، ده کشور اول جهان، در مواردی جلو افتاده است یا به آن‌ها رسیده است؛ راهی را که آن‌ها در طول سال‌های طولانی طی کرده‌اند، ملت ایران با همت جوانانش و با استعدادش، توانسته است در بخشی از مسائل طی کند. افق هم روشن، و آینده در چشم مردم ایران آینده امیدبخشی است؛ این پیشرفت ملت ایران است.

خب، ما می‌خواهیم وارد دهه‌ی چهارم بشویم؛ برای دهه‌ی چهارم جمهوری اسلامی، ما باید نگاه کنیم به عرصه‌ی زندگی خود و ببینیم کمبودهای ما کجاست؛ ما کمبودهای زیادی داریم. من در پیام، امروز به ملت ایران عرض کردم؛ در زمینه‌های زیادی ما وارث عقب‌ماندگی‌های صدساله‌ی دوران طاغوتیم و در بخش‌های زیادی عقب مانده‌ایم. ما گفته‌ایم می‌خواهیم برویم و به صفوف جلوی بشریت برسیم؛ باید بدانیم ما که به سمت جلو حرکت می‌کنیم؛ بقیه ملت‌ها که ناپستاده‌اند. آن‌ها هم دارند حرکت می‌کنند. باید شتابمان و نوع حرکتمان را جوری تنظیم بکنیم که بتوانیم به صفوف مقدم برسیم؛ و الا اگر بخواهیم با همان سرعت و با همان شتابی که به طور متعارف ملت‌ها پیش می‌روند، پیش برویم، باز در این مراحل عقب می‌مانیم.

وقتی نگاه می‌کنیم، برای دهه‌ی چهارم- برای این ده سال که پیش روی ماست- دو شاخص عمده وجود دارد که باید این دو را حتماً بدست بیاوریم: یکی پیشرفت است، یکی عدالت. ما مثل بعضی از کشورها و نظام‌های دنیا فقط به پیشرفت فکر نمی‌کنیم؛ ما پیشرفت را همراه با عدالت می‌خواهیم. خیلی از کشورها هستند که از لحاظ علمی پیشرفت کرده‌اند و به آمارها و شاخص‌های اقتصادی آن‌ها که نگاه می‌کنیم، ملاحظه می‌کنیم که مثلاً درآمد سرانه‌ی آن‌ها خیلی هم بالاست؛ اما مسئله‌ی مهم این است که این درآمد سرانه در میان ملت چه جور تقسیم می‌شود؛ این آن نکته‌ای است که نظام‌های غیر الهی و نظام‌های رونوشت‌کرده‌ی از نسخه‌های استکباری، دیگر به آن توجه نمی‌کنند. ما نمی‌توانیم توجه نکنیم؛ ما می‌خواهیم کشورمان از همه‌ی جهات- از لحاظ علمی، از لحاظ اقتصادی، از لحاظ فناوری، از لحاظ سیاسی- به پیشرفت برسد، مردم به رفاه دست پیدا کنند؛ اما در کنار پیشرفت، می‌خواهیم کشور عادلانه و با عدالت اداره بشود؛ این مهم است. نه عدالت بدون پیشرفت مطلوب است، نه پیشرفت بدون عدالت. عدالت بدون پیشرفت یعنی برابری در عقب‌ماندگی، برابری در فقر؛ این را نمی‌خواهیم. پیشرفت بدون عدالت را هم هرگز مطالبه نمی‌کنیم؛ پیشرفت، همراه با عدالت. باید فواصل طبقاتی کم بشود. باید آن کسانی که برای تحرک استعداد دارند، فرصت‌های برابر دریافت کنند؛ اگر کسی تنبلی کرد، تنبلی‌اش به گردن خودش. نباید این‌جور باشد که در برخی از مناطق کشور مجال برای تلاش علمی یا تلاش اقتصادی نباشد، اما بعضی‌ها از منابع و از امکانات کشور به طور بی‌نهایت بتوانند استفاده کنند؛ نه، هنر این است. مطالبه‌ی ملت از دولت‌ها، از مجالس پی‌درپی شورای اسلامی، از قوه قضائیه و از همه‌ی مسئولان باید این باشد. کشور باید پیشرفت کند؛ پیشرفت در همه‌ی بخش‌ها: پیشرفت در تولید ثروت، پیشرفت در افزایش بهره‌وری، پیشرفت در عزم و اراده‌ی ملی، پیشرفت در اتحاد ملی و نزدیکی فشرده‌ی مختلف به یکدیگر، پیشرفت در دستاوردهای علم و فناوری، پیشرفت در اخلاق و در معنویت، پیشرفت در کم کردن فاصله‌ی طبقاتی، در رفاه عمومی، در انضباط اجتماعی، در بوجود آمدن وجدان کاری در یکایک آحاد ما مردم، پیشرفت در امنیت اخلاقی، پیشرفت در آگاهی و رشد سیاسی، پیشرفت در اعتمادبه‌نفس ملی- که من چند ماه قبل مسئله‌ی اعتمادبه‌نفس ملی را اعلام کردم؛ ملت باید به خود اعتماد داشته باشند و بدانند که می‌توانند؛ درست نقطه‌ی مقابل آن چیزی که دشمنان این ملت در طول سال‌های متمادی خواستند به ما تلقین کنند و بگویند و ثابت کنند که نمی‌توانید- پیشرفت در همه‌ی این زمینه‌ها لازم است؛ اما همه‌ی این پیشرفت‌ها باید در سایه‌ی عدالت و در کنار تأمین عدالت باشد.

ممکن است بعضی از صاحب‌نظران و به اصطلاح تنورسین‌های اقتصادی بگویند: آقا نمی‌شود؛ اگر بخواهید به پیشرفت اقتصادی دست پیدا کنید، ناچار باید فاصله‌ی طبقاتی را قبول کنید و بپذیرید؛ اینجاست که ما عرض می‌کنیم «نوآوری». نباید خیال کنیم که نسخه‌های اقتصادی غرب، آخرین حد دستاورد بشری است؛ نه، این هم یک نسخه‌ی است، دوره‌ی آن دارد؛ آن دوره طی می‌شود و فکر تازه و فکر نویی به میدان وارد می‌شود؛ بگردید آن فکر نو را پیدا کنید؛ شاخص باید این باشد.

پیام نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت حلول سال 1387/01/01

در طول سال 86 کارهای باارزشی از سوی مسئولین کشور- چه دولت، چه مجلس و چه مسئولین در سراسر بخش‌های گوناگون- و همچنین کارهای بزرگی از سوی آحاد ملت، انجمن‌های علمی و مجموعه‌های دانشجویی و کاوشگر، برای ملت ایران انجام گرفت و ملت ایران را در میدان‌های مختلف و عرصه‌های مختلف به پیش برد؛ پیشرفت‌های علمی، پیشرفت‌های عمرانی و کارهای سازندگی مهمی که در بخش آبادانی کشور انجام گرفت، همه‌ی این‌ها- چه آنچه مربوط به بحث تقنین و چه آنچه مربوط به مرحله‌ی اجرا بود- برای ملت ایران بسیار پرسود و این شاء الله مایه‌ی پیشرفت و شکوفایی شد.

البته در طول سال ضایعات و فقدانها و ناکامی‌هایی هم داشتیم؛ چه در برنامه‌های گوناگون و چه در مورد از دست دادن شخصیت‌های عزیز، البته زندگی همین است و برای یک ملت، شادبها و غمها، شیرینبها و تلخبها همیشه به هم آمیخته است؛ مهم این است که در میانه‌ی این حوادث گوناگون، یک ملت بتواند هدف خود را مشخصاً در نظر داشته باشد و بسوی آن هدف گام‌های بلندی بردارد. آخرین حادثه‌ی تأسفبار هم فقدان عزیزان دانشجویی بود که در سانحه‌ی دلخراشی اتفاق افتاد و همه‌ی ما را مصیبت‌زده کرد.

اما در مورد سال 87 که اکنون آغاز می‌شود، چشم‌انداز و امیدهای ما بسیار روشن و متعالی است. در این سال نظام مقدس جمهوری اسلامی سی‌سالگی خود را تمام می‌کند و سه دهه را پشت سر می‌گذارد. در این سه دهه، ملت ایران و مسئولین تلاش‌های بسیار باارزشی انجام دادند؛ در دفاع از کشور، در دفاع از استقلال و عزت ملی و در پیشرفت به سمت اعتدالی علمی و عملی. در طول این سال‌های متمادی، ملت ایران بر آن بود که عقب‌ماندگی‌های سال‌های طولانی گذشته‌ی پیش از انقلاب را جبران کند و موفقیت‌های بزرگی هم در این راه به دست آورد. آنچه در طول این سال‌های متمادی انجام گرفته است، در تاریخ ملت ایران کارهای برجسته و این شاء الله ماندگاری خواهد بود.

بیانات در دیدار نخبگان استان یزد 1386/10/15

شما نخبگان در این پیشرفت باید سهم متناسب با نخبگی را ایفاء کنید. همه‌ی میدان‌ها هم مشمول این حرف است. بنده از آن آدم‌های خشکی که بگویم حالا ما شعر می‌خواهیم چه‌کار کنیم، هنر می‌خواهیم چه‌کار کنیم، حالا فعلاً علم را راه بیندازیم، نیستیم. باینکه علم به نظر من در درجه‌ی اول اهمیت قرار دارد در پیشرفت کشور که بارها هم به جوان‌های دانشجو و دیگران- اساتید و غیره- گفته‌ام؛ در عین حال معتقدم همه چیز باهم؛ علم، دین، هنر، ذوق، صنعت، سازندگی‌های گوناگون، کشاورزی، خدمات، روابط خارجی؛ این‌ها همه یک مجموعه است و باید باهم پیش برود؛ هرکدامی هم به نحوه‌ی پیش خواهد رفت.

بیانات در دیدار مردم ابرکوه 1386/10/15

این کشور به‌ناحق عقب‌مانده نگه داشته شد. ما امروز پیشرفت‌های زیادی کردیم، اما این پیشرفت‌ها نسبت به آنچه که شأن ملت ایران است و جایگاه ملت ایران است، کم است. ملت ایران یک روزی در قله‌ی علم و اقتدار مادی و معنوی قرار داشته است به برکت اسلام. ما امروز اسلام را بازیابی کرده‌ایم؛ آغوشمان را به روی اسلام باز کردیم، اسلام را با نگاه متناسب با زمانه و با پیشرفت زمانه به دنیا عرضه کردیم. امروز تفکر سیاسی اسلامی، تفکر اجتماعی اسلام، تفکر گرایش معنوی اسلام، تفکر اسلام در مورد روابط داخلی و درونی افراد جامعه باهم، می‌تواند در دنیا مثل یک دستورالعمل، مثل یک سرمشق مطرح شود؛ نه اینکه این حرف را ما بزیم یا من اینجا بگویم؛ این سخنی است که امروز اندیشمندان باانصاف دنیا همین حرف را می‌زنند. این را ملت ایران آسان هم به دست نیاورده. شما شهید دادید؛ ابرکوه شهدای عزیزی دارد، فداکارانی دارد، پدر مادرهایی دارد که فرزندان خودشان را فرستادند برای دفاع از این انقلاب در دوران جوشش انقلاب؛ و برای دفاع از مرزهای کشور در دوران دفاع مقدس.

این‌ها بوده است که توانسته این انقلاب را زنده نگه دارد، این پرچم را بلند نگه دارد و امروز ملت ایران را عزیز کند.

بیانات در دیدار جمعی از اساتید و فضلا و مبلغان و پژوهشگران حوزه‌های علمیه کشور 1386/09/08

آن روز ما وقتی که فکر امروز را بکنیم، امروز در خلأ باقی نمی‌مانیم. امروز در هر خانه‌ای، در هر مدرسه‌ای، در هر گوشه‌ای، به قول یکی از آقایان شاید در هر روستائی اگر برویم، از فناوری اطلاعات یک چیزی آنجا مشاهده می‌کنیم. حوزه‌ی علمیه می‌خواهد عقب بماند؟ سی سال آینده را به همین قیاس کنید؛ البته با یک شتاب بیشتری. یعنی شتاب علم در این بیست سالی که گذشت، یقیناً بمراتب کمتر خواهد بود از شتاب علم و پیشرفت علم و فناوری در بیست سالی که پیش روی ماست.

بیانات در هفدهمین دوره‌ی دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه علوم انتظامی 1386/08/16

ما به موازات پیشرفتهای گوناگون علمی و سیاسی و افتخارات و عزت ملی که بحمد الله به برکت مواضع انقلاب، ملت ما به دست آورده- در سطح منطقه و در سطح جهانی- به احساس امنیت عمومی در جامعه نیازمندیم. یک ملت مثل یک فردی است که موفقیت او، حسادت‌ها را برمی‌انگیزد. آن کسی که یک موفقیتی پیدا می‌کند، ضمن اینکه خدا را شکر می‌گوید، باید مراقب حسادت‌ها باشد. ملت هم همین‌جور است. کسانی هستند، بدخواهانی هستند که علاوه بر مسئله‌ی حسادت، از پیشرفت ملت ایران ناراحتند؛ برای خاطر اینکه منافعی که برای خودشان در این منطقه تعریف کردند، با پیشرفت ملتها- پیشرفتهای علمی و سیاسی- سازگار نیست. خوب، این‌جور عناصر، این دشمنان، این حسودان، این بدخواهان و بددلان بیکار نمی‌مانند. و از جمله‌ی نقطه‌های آسیب برای هر کشور و ملتی، مسئله‌ی امنیت است؛ شما باید خیلی بهوش باشید. راه‌ها بحمد الله کوبیده شده، هموار شده؛ می‌توانید پیش بروید.

بیانات در دیدار دانش‌آموزان و دانشجویان بسیجی 1386/08/09

شما جوانهای عزیز بدانید وضعیت امروز کشور از لحاظ سیاسی، از لحاظ علمی، از لحاظ اقتصادی، از لحاظ رشد انگیزه‌های انقلابی و اسلامی، از لحاظ آگاهی و روشن‌بینی جوانان با بیست سال پیش، خیلی تفاوت کرده؛ ما خیلی جلو رفته‌ایم. آنچه که جلو چشم است و محسوس و قابل اندازه‌گیری است، پیشرفتهای علمی ماست که یک نمونه‌اش همین مسئله‌ی هسته‌ای است و نمونه‌های فراوان دیگری هم دارد. با این پیشرفت، دشمنان ما البته مخالفند. امروز مسئله‌ی عمده‌ی سیاست خارجی کشور مثل امریکا شده است مسئله‌ی هسته‌ای ایران؛ چرا؟ برای خاطر اینکه این، نشانه‌ی پیشرفت ملتی است که آن‌ها نمی‌خواهند پیشرفت کند؛ نمی‌خواهند قدرت پیدا کند؛ نمی‌خواهند قدرت علمی پیدا کند؛ نمی‌خواهند قدرت روحی و اعتماد به نفس پیدا کند، تا بتوانند تسلط را برگردانند. به این جهت، مخالف می‌کنند.

بیانات در دیدار اساتید و رؤسای دانشگاه‌ها 1386/07/09

گرچه من مکرر در این جلسه- در سالهای گذشته و جلسات شبیه این- گفته‌ام یک جنبه‌ی نمادینی در این جلسه‌ی سالیانه‌ی ما هست؛ یعنی می‌خواهیم که این دیدار مظهر احترام نظام به اساتید و دانشگاهیان و محققان و پژوهشگران کشور باشد؛ لیکن هیچ نباید تصور کرد که این جلسه جنبه‌ی نمایشی دارد؛ بلکه بعکس، برداشت و توقع این است که طرح موضوعات در این جلسه بتواند مجموعه‌ی تصمیم‌گیران نظام را- وزرای محترم، مسئولان گوناگون، خود ما که اینجا هستیم- هدایت کند به آنچه که شایسته‌ی کار علمی و دانشگاهی و پیشرفت در این زمینه هست. این که عرض کردیم «مایلم بشنوم»، از این جهت است. فرض بر این است که استاد محترمی که اینجا بناست صحبت کند، بررسی کرده‌اند و در مجموعه‌ی وضعیت کنونی علم و دانشگاه در کشور یک نکته‌ی قابل طرحی به ذهنشان رسیده و اینجا آن را مطرح می‌کنند؛ این را ما از این جلسه توقع داریم. البته مطالب خوبی هم گفته شد.

چرا ما این اهتمام و این انگیزش را در زمینه‌ی مسائل مربوط به دانشگاه و دانش و پژوهش به خرج می‌دهیم؟ چون عقیبم؛ عقب نگه داشته شدیم. و چون پیشرفت ما، عزت ما، هویت ملی و اسلامی ما وابسته به این است که در این بخش کار جدی کنیم. این علتش است. ما فرق داریم با فلان کشوری که فرض بفرمائید از یک تمدن کوتاه‌مدت برخوردار است. بعضی از کشورها در منطقه‌ی ما هستند که همه‌ی موجودیت این‌ها به عنوان یک کشور به صد سال نمی‌رسد؛ اصلاً چنین هویت جغرافیائی‌ای در صد سال گذشته به این معنا و به این نام وجود نداشته و بعضی از ملتها هم در همین منطقه‌ی ما هستند که هیچ سابقه‌ی قابل ذکری در تاریخ ندارند. در جاهای دیگر دنیا هم هستند؛ در امریکا لاتین، در اروپا و در جاهای مختلف دیگر این‌جور کشورهایی وجود دارند. اما کشور و ملت ما یک کشور ریشه‌دار است؛ ما در تاریخ، ریشه داریم؛ ما سابقه داریم؛ ما تازه نروئیدیم؛ از گذشته‌ی خودمان هم می‌توانیم تغذیه بشویم و باید تغذیه می‌شدیم. اگر چنانچه با نواخت و آهنگ رشد علم بعد از اسلام تا قرنهای پنجم و ششم و هفتم هجری به این کشور نگاه کنید، اگر با آن نواخت ما پیش می‌رفتیم، امروز در قله بودیم. با آن آهنگ و با آن نواخت پیش رفتیم؛ چرا نرفتیم؟ خوب، جای بررسی و تحلیل دارد؛ حکومتها ناباب بودند، هم‌تها کوتاه بود، بعد در دورانهای دویست سیصد سال اخیر عوامل خارجی تأثیر گذاشته و بالاخره واقعیت این است که: ما با آن نواخت حرکت نکردیم، بلکه به طرف حضیض هم رفتیم.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران 1386/06/23

امکاناتی که جمهوری اسلامی توانسته است با قدرت، با ابتکار، با استفاده از خلاقیت خود و با جوشش درونی به وجود بیاورد، چشمها را خیره کرده است. در زمینه‌های گوناگون علمی و فناوری و پیشرفتهای گوناگون هم که جای خود دارد و روشن است، که یک نمونه‌اش این مسأله‌ی انرژی هسته‌ای است. این‌ها همه در دوران تحریم و در دوران فشار، به دست ملت ایران آمد. یعنی تحریمها نه فقط اثری نکرد، بلکه اثر عکس کرد؛ نیروهای درونی را به فکر واداشت و به حرکت وادار کرد.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1386/06/12

و هدف دوم، تذکر مجدد به مسئولان کشور- مسئولان دولتی، مسئولان بخشهای گوناگون- هست که بدانند این خواست را باید دنبال کنند. در سیاستهای کلان و سیاستهای اجرائی باید پیشرفت و رشد علمی کشور، برنامه‌ی قطعی و حتمی به حساب بیاید و ملاحظه شود. این دو هدف این شاء الله حاصل شده است. من فقط چند نکته را بیان می‌کنم؛ خیلی از حرفهای خوب را شما خودتان گفتید. یک نکته که تازه هم نیست، این است که: حرکت علمی برای کشور ما یک ضرورت مضاعف است؛ یک نیاز مضاعف و مؤکد است. نیاز است؛ چرا؟ چون علم، عامل عزت و قدرت و امنیت یک ملت است- که مختصراً توضیح خواهم داد- مضاعف و مؤکد است؛ چرا؟ چون به این وظیفه، در طول صد سال از بهترین زمانها عمل نشده؛ از دوران اواسط قاجار که نهضت علمی و نهضت صنعتی دنیا اوج گرفته و شکوفا شده بود- از اواسط نیمه‌ی دوم قرن نوزدهم- و علم در شکل استعمار خودش را نشان داده بود؛ غرب با دستیابی به ابزار علم، مشغول استعمار دنیا شده بود. از آن روز- تقریباً صد سال یا بیشتر- که وقت بیداری و هوشیاری ما بود، این وظیفه‌ی بزرگ، وظیفه‌ی رشد دادن علمی کشور، به دلائل گوناگون تعطیل و متوقف شد. عمده دلیل هم عبارت بود از: حاکمیت استبداد، حاکمیت طاغوتها، حاکمیت سلاطین دست‌نشانده، ضعیف و زبون. ما وارث این عقب‌ماندگی هستیم. لذا تلاش ما باید مضاعف باشد. پس، یک نیاز است و این نیاز مؤکد و مضاعف است.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1386/06/12

علم، پیشرفت علمی و فراگیری، نیاز اول کشور ماست؛ البته همه‌ی علوم- حالا عرض خواهم کرد- و فقط هم علوم تجربی نیست. همه‌ی علوم باید در جای خود پیگیری شود و کشور ما می‌تواند. بنابراین، نتیجه‌ی نکته‌ی اول این است که شما که مشتتی از خرمن عظیم نخبگان کشور هستید، می‌توانید در ایجاد قدرت ملی و در سازندگی و آینده‌ی کشور مؤثر باشید.

نکته‌ی دوم این است که کشور ما از لحاظ استعداد نخبه‌پروری و دارا بودن نخبه‌ها، یک سطح بالاتر از متوسط را دارد. این در محاسبات باید بیاید. من یک‌وقتی در جمع مسئولان کشور در همین حسینیه- چند سال پیش از این- گفتم سطح جغرافیائی کشور ما تقریباً یک صدم سطح آباد جغرافیائی دنیاست، جمعیت کشور ما هم هفتاد

میلیون است که تقریباً یک صدم جمعیت بشر است. بنابراین، حق ما به طور متوسط از منابع زیرزمینی دنیا، می‌شود یک‌صدم؛ اما ما مهم‌ترین منابع زیرزمینی را بیش از یک‌صدم داریم؛ فلزات اصلی، فولاد، مس، سرب و بسیاری از کانیهای دیگر؛ همه سه درصد، دو درصد، چهار درصد ذخائر دنیا، در کشور ماست. نفت، که وضعیت معلوم است و ما دومین دارنده نفت در سطح منطقه نفت‌خیز خلیج فارس و خاورمیانه هستیم. گاز، ما دومین دارنده گاز در سطح دنیا هستیم. ببینید چند برابر میانگین سرانه‌ی افراد بشر، ملت ما و کشور ما دارای منابع طبیعی است.

من حالا می‌خواهم بگویم همین افزایش نسبت در مورد نیروی انسانی هم هست. یعنی کشور ما یک‌صدم نیروهای انسانی نخیه دنیا را ندارد، بیشتر از یک‌صدم دارد. نمی‌توانم آمار بدهم؛ چون محاسبه نشده است. آن درصدهائی که در مورد منابع طبیعی گفتیم، محاسبه شده است. این را محاسبه نکرده‌ایم؛ این شاء الله امیدواریم در آینده به این چیزها هم برسیم. اما قرائن این را نشان می‌دهد. چیزهائی که از افراد دنیادیده‌ی بررسی‌کرده‌ی دانشگاه‌های دنیا ما شنیده‌ایم، همه همین را تأیید می‌کند. من از افراد متعدد شنیده‌ام که در بهترین دانشگاه‌های دنیا، تعداد نخیکنان ایرانی- وقتی ایرانیها آنجا هستند- به نسبت، دو برابر، سه برابر کشورهای دیگر است. مرحوم دکتر چمران حقاً و انصافاً خودش یک نخیه علمی بود- حالا جنبه علمی او تحت الشعاع جنبه نظامی و مجاهدت و فداکاری و شهادت او قرار گرفته- و در بالاترین و پیشرفته‌ترین دانشگاه‌های امریکا درس خوانده بود. او به من می‌گفت در آن مرکز، نخیه‌هائی از کشورهای دیگر بودند؛ اما ایرانیها در اغلب بخشهای دانشگاه و دانشگاه‌های دیگر، تعدادشان بیشتر بود و برجستگی و نمود بیشتری داشتند. البته ایشان یک ناقل بود؛ ولی من از افراد متعدد این را شنیده‌ام و گزارشهای فراوان و متعدد و غیر واحدی در این زمینه دارم. خوب، پس ما در آینده از لحاظ نیروی انسانی دچار کمبود نخواهیم بود.

بیانات در دیدار نخیکنان جوان 1386/06/12

نصیحت سوم هم اینکه، همتان را بلند بگیرید. من چند بار تا حالا در جمع جوانها و نخیه‌ها این را گفته‌ام. همت نباید این باشد که ما فلان فناوری را که دیگران ساخته‌اند و ما همیشه از آنها می‌خریدیم و وارد می‌کردیم، حالا فرض کنید می‌توانیم خودمان اینجا بسازیم. اینکه چیزی نیست. البته چیزی هست، کم اهمیت نیست؛ اما آن چیزی نیست که ما دنبالش هستیم. شما هدف را این قرار بدهید که ملت و کشور شما در یک دوره‌ای، بتواند مرجع علمی و فناوری در همه‌ی دنیا باشد. یک وقتی من در جمع جوانهای نخیه گفتیم؛ شما کاری کنید که در یک دوره‌ای- حالا این دوره ممکن است پنجاه سال دیگر یا چهل سال دیگر باشد- هر دانشمندی اگر بخواهد به آخرین فرآورده‌های علمی دست پیدا کند، ناچار باشد زبان فارسی را که شما اثرتان را به زبان فارسی نوشته‌اید، یاد بگیرد؛ همچنانی که امروز شما برای دستیابی به فلان علم، مجبورید فلان زبان را یاد بگیرید تا بتوانید کتاب مرجع را پیدا کنید و بخوانید. شما کاری کنید که در آینده، کشور شما یک چنین وضعی پیدا کند؛ و می‌توانید. یک روز این‌جور بوده است؛ کتابهای دانشمندان ایرانی را به زبانهای خودشان ترجمه می‌کردند، یا آن زبان را فرامی‌گرفتند برای اینکه بتوانند بفهمند. این هم بد نیست شما بدانید که کتاب «قانون» ابن سینا که در پزشکی است، همین ده پانزده سال پیش- زمان ریاست جمهوری من- به فارسی ترجمه شد! بنده دنبال کردم؛ افرادی را مأمور کردم، بعد هم شنیدم یک مترجم خوش‌قلم بسیار خوش ذوق گرد، این را به فارسی ترجمه کرده که امروز ترجمه‌ی فارسی‌اش هست. تا آن وقت، قانون به زبان عربی نوشته شده بود- ابن سینا کتاب را به زبان عربی نوشته است- و به فارسی ترجمه نشده بود؛ درحالی‌که چند صد سال قبل به زبان فرانسه ترجمه شده؛ یعنی آنها که این کتاب را لازم داشتند، برده بودند و ترجمه کرده بودند. ببینید، مرجعیت علمی این است؛ مجبورند کتاب شما را ترجمه کنند یا زبان شما را یاد بگیرند. هدفتان را این قرار بدهید. همتان را این قرار بدهید. همتان را پیشرفت در زمینه‌ی دانش و شکستن مرزهای علم قرار بدهید، که البته در این زمینه، من مطالب دیگری هم دارم که وقت تمام شده و ناچارم آخرین نکته را بگویم.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت 1386/06/04

خودتان را عالم کنید. کشورتان و ملتتان را در قافله‌ی علم جلو ببرید. ما در این زمینه عقب‌ماندگی داریم. لعنت خدا بر آن کسانی که در هنگام خود، اولویت علم و تحقیق را در این کشور نفهمیدند و کشور را عقب نگه داشتند؛ بعد هم دیگر آن همتهای والا در این کشور دیده نشد که بتواند عقب‌ماندگی را جبران کند. حالا انقلاب شد؛ انقلاب بکلی ورق را برگرداند و مسیر را عوض کرد. ما می‌توانیم این عقب‌ماندگی را جبران کنیم. البته اگر بخواهیم عیناً همان خطی را که دیگران رفتند دنبال نکنیم، دائماً تا ابدالدهر از آنها عقب خواهیم ماند. راههای میان‌بر وجود دارد. آفرینش الهی راههای تودرتوی عجیب و غریبی دارد؛ آنها را باید کشف کرد. همه‌ی این پیشرفتهای علمی، کشف راههای میان‌بر است. این‌قدر راههای میان‌بر وجود دارد که اگر شما آنها را پیدا کردید و کشف کردید و پیش رفتید، خواهید توانست ناگهان خودتان را در آن منزل مقدم این مسابقه بیابید و پیدا کنید. البته پیدا کردن راه میان‌بر بدون داشتن مقدمات علمی، امکان‌پذیر نیست. مقدمات علمی را باید گذراند و مردم را باید عالم و دانشمند کرد؛ منتها کار تحقیق را باید جدی گرفت. پس مسأله‌ی نهضت علمی و جهش علمی، مهم است.

بیانات در بازدید از پژوهشکده‌ی رویان 1386/04/25

از قول من نقل کرده‌اند که من گفته‌ام: «این سلول بنیادی یک حرکت علمی است»، واقعه‌ش همین است؛ همین‌طوری که این سلولهای بنیادی شما، یک دامنه‌ی تمام‌نشدنی برای تحقیق دارند- که هرچه شما تحقیق می‌کنید، پیش می‌روید، یک میدان دیگری باز می‌شود که می‌بینید می‌توان آن را موضوع تحقیق قرار داد و پیش رفت و به مرزهای جدیدتری رسید- رویان هم همین‌جور است؛ این مجموعه‌ی شما هرچه کار کند، پیش برود، باز قابلیت پیشرفت دارد و یکایک محققان، پژوهشگران معتقد به علم و باایمان- که در این مجموعه یا هر مجموعه‌ی دیگری از این قبیل هستند- همین حکم را دارند؛ یعنی توانائی این‌ها تمام‌نشدنی است.

بیانات در بازدید از پژوهشکده‌ی رویان 1386/04/25

همه‌ی انسانها توانائی دانش‌پژوهی و دانشمندی را دارند. استعدادها البته مختلف است، لکن هیچ کشوری نیست که در آن انسانها توانائی این را نداشته باشند که در این دامنه‌ی وسیع و عظیم علم بالقوه و بالاستعداد، یک جایگاهی برای خودشان پیدا کنند و یک نقشی در آن ایفا کنند. اگر کشوری که سابقه‌ی او، تاریخ او، تجربه‌ی او، نشان می‌دهد که توانائی استعداد او، توانائی بالائی است و از متوسط بالاتر است- که کشور ما قطعاً از این قبیل است- این بایستی در ایجاد علم، در توسعه‌ی علم، در پیشرفت علم نقش ایفا کند و اگر توانست این نقش را ایفا کند، آنوقت این عقب‌ماندگی، این تبعیض و بی‌عدالتی در همه‌ی زمینه‌های سیاسی و اجتماعی و اقتصادی از بین خواهد رفت و خواهد شد دارای سهم برابر در مقابل کشورهای دیگر و در مقابل قدرتهائی که امروز وجود دارند. آنوقت می‌تواند خودش را اداره کند، روی پای خودش بایستد؛ یک چیزی بدهد، یک چیزی بگیرد؛ اما امروز این‌جور نیست.

بیانات در بازدید از پژوهشکده‌ی رویان 1386/04/25

و من اصرارم بر این است که هر وقت ما برای پیشرفت علم کار می‌کنیم، این را فراموش نکنید که علم و دین توأمانند. علم مجرد از دین و دور از دین و لو در گام اول در کوتاه‌مدت یک کشوری را به یک نقطه‌ای از افتخار هم برساند، اما در بلندمدت برای بشریت زیانبار است؛ کما اینکه دارید می‌بینید که زیانبار است. علمی که از دین جدا شد و خودش را متعهد به دین ندانست، نتیجه‌اش همین می‌شود که امروز در دنیا رائج است؛ علم وسیله‌ی زورگوئی است، وسیله‌ی استثمار است، وسیله‌ی تخریب حرث و نسل است و محصول علم، بمب اتم است از یک طرف؛ از طرف دیگر، محصول علم، این مواد مخدر کذائی است؛ محصول علم، روی کار آمدن سیاستمداران دور از همه‌ی احساسات انسانی است در خیلی از کشورهای دنیا. علم را باید با دین همراه دانست. علم را برای خدا و در راه خدا باید تحصیل کرد و به کار گرفت. این، جزو تعالیم اولیه‌ی ما باید باشد؛ در همه جا.

و توفیقات این علم هم بیشتر است؛ این را به شما عرض بکنم. نگویند اگر علم را مقدس کردیم و با دین همراه کردیم و مؤمن‌کاری درآوریم، دیگر پیشرفت نمی‌کند؛ نخیر، الان همین خود جهاد دانشگاهی شما، همین مجموعه کارهای شما- که به وسیله‌ی عناصر مؤمن این همه کار بزرگ انجام گرفته- نشان‌دهنده‌ی این است که علم وقتی با ایمان همراه باشد، توفیقاتش هم بیشتر خواهد بود.

بیانات در مراسم هیجدهمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1386/03/14

این هویت جدیدی که امام بزرگوار ما به وجود آورد، با ناباوری همه‌ی دنیا مواجه شد. آن روزی که در مقابل جنگ تحمیلی توانست دوام بیاورد و پیروزی را به نام خود ثبت کند،

یکبار دیگر دنیا را متعجب کرد؛ آن روزی که توانست با پیشرفت علمی خود در مسئله‌ی هسته‌ای و مسائل دیگر علمی، توانایی‌های خود را اثبات کند، یکبار دیگر چشمهای افراد صاحب‌نظر را متعجب و خیره‌کننده به خود کرد. من عرض می‌کنم راه طولانی‌ای در پیش دارید و در این راه طولانی، موفقیت‌های بی‌شماری در انتظار شماست. آنچه که تا کنون ملت ایران از موفقیت‌ها به دست آورده است، در مقابل آنچه که به برکت ایستادگی و روشن‌بینی و آگاهی، در آینده ان شاء الله به دست خواهد آورد، چیزی محسوب نمی‌شود. آینده‌ی ملت ایران از گذشته‌ی او بمراتب بهتر خواهد بود. امروز دستگاه امپراطوری خبری و رسانه‌ای دشمن، سعی می‌کند تصویر مخدوش و غلطی را از ملت ایران و جمهوری اسلامی منعکس کند؛ اما تصویر واقعی این است: ملت ایران در برابر همه‌ی تهدیدها و چالش‌هایی که در این بیست و هشت سال با آن مواجه بود، پیروز شد؛ ملت ایران در مقابل همه‌ی فشارهای گوناگونی که آوردند، توانست اصول خود و جهت‌گیری‌های خود را حفظ کند؛ ملت ایران بر اثر صبر و پایداری خود توانست هم در بخش علمی و آنچه مربوط به پیشرفت‌های علم و فناوری است، هم در بخش‌های مدیریت اجتماعی و سیاسی کشور و هم در وجهی عزت بین‌المللی، رتبه‌ی خود را به رتبه‌های بسیار بالا برساند و بالاخره ملت ایران توانست برای ملت‌های مسلمان منطقه الگو بشود. ملتها از ایستادگی ملت ایران، احساس عظمت می‌کنند؛ احساس عزت می‌کنند؛ عزت ملت ایران را عزت خودشان می‌دانند. این، آن هویتی است که انقلاب اسلامی با پایداری این مرد بزرگ و با همت ملت ایران به وجود آورده است. ما وظائف سنگینی داریم که باید این وظائف را انجام بدهیم. دولتمردان و وظائف سنگینی دارند که باید انجام بدهند. ملت حق دارد اولین چیزی را که از مسئولان انتظار دارد و توقع می‌برد، ملاحظه‌ی عدالت باشد. برای تأمین عدالت که بسیار هم دشوار است، باید همه کار کنند؛ همه تلاش کنند. من اول سال گفتم: مسئله‌ی اقتصادی یک مسئله‌ی مهم کشور است. مسئله‌ی جنگ روانی دشمن یک مسئله‌ی مهم دیگر است. مسئله‌ی پیشرفت علمی هم مسئله‌ی سوم است که برای ملت ما بسیار مهم است.

بیانات در دیدار اعضای بسیج دانشجویی دانشگاهها 1386/02/31

آن چیزی که همیشه من آرزو داشتم، از خدا می‌خواستم و برای آن تلاش می‌کردم، در بیانات شما جوانان عزیز بسیجی به‌طور مجسم مشاهده کردم و آن عبارتست از: وجود یک ذهنیت شفاف و روشن، یک درک متعالی از مسائل کشور و مسائل جهان، اهمیت بسیج و اهمیت حضور جوان در محیط علمی و در محیط سیاسی. نقطه‌نظری که من همیشه تلاش می‌کردم که جامعه‌ی جوان مؤمن و انقلابی ما، به آن‌ها توجه کنند و در آن‌ها پیشرفت کنند، در بیانات عزیزانی که صحبت کردند، فی‌الجمله مشاهده کردم. مطمئنم اگر تعداد بیشتری هم صحبت می‌کردند، این باور و این احساس بیشتر می‌شد.

بیانات در دیدار اعضای بسیج دانشجویی دانشگاهها 1386/02/31

من اول سال در مشهد گفتم؛ دشمن طبق نقشه‌های خود، سه هدف را دنبال می‌کند. اول: عقب نگه داشتن کشور از لحاظ اقتصادی؛ برای اینکه دولت را - که دولتی مکتبی و وفادار و هوادار ارزش‌های اسلامی است - ناکارآمد و نالایق و بی‌کفایت جلوه بدهند؛ لذا وضع اقتصادی برای این منظور، طبق نقشه‌های دشمن باید عقب بماند. دوم: عقب نگه داشتن علمی؛ برای اینکه آینده‌ی کشور، جز با نردبان علم، ترقی و پیشرفت نخواهد کرد. ملت ایران چاره‌ای جز این ندارد که از لحاظ علمی بنیانش را تقویت کند و در علم پیش برود؛ استعدادش را هم خدا داده است. سوم: بر هم زدن اتحاد و انسجامی که بین ملت ایران - یا بین ملت‌های مسلمان - وجود دارد؛ که آن وقت شعار «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» را مطرح کردیم.

شما از لحاظ کمک به کارآمدی دولت، در همه‌ی این سه قسمت می‌توانید فعال باشید. لازم نیست من در اینجا فرمولش را بگویم - که بعضی دوستان گفتند یک‌جانبه است یا دوجانبه است - بروید فرمولش را پیدا کنید. شما بسیج هستید؛ اگر سازماندهی شما، کارآمدی لازم را داشته باشد - که باید داشته باشد - و اگر وزرائی که عضو دولتند، با شما همکاری کنند - که یقیناً می‌کنند؛ چون هم آقای زاهدی، هم آقای لنگرانی خودشان بسیجین - باید راهش را پیدا کنید. ببینید چطور می‌شود از دولت و کشور و از این خیل عظیم جوان مؤمن و حاضر در میدان و دارای استعداد، در پیشرفت‌های گوناگون کشور استفاده کنید؛ چه در پیشرفت‌ها و تحرکات علمی، چه در کارهای جهادی و چه در کارهای اقتصادی.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌های استان خراسان در دانشگاه فردوسی 1386/02/25

این جلسه، به جهت متعددی یکی از شیرین‌ترین و جذاب‌ترین جلسات برای بنده است. اولاً به جهت حضور مجموعه‌ی عالمان و دانشمندان این شهر و استانی که از دیرباز به علم‌پروری و عالم‌پروری و محقق‌پروری معروف بوده است؛ ثانیاً به خاطر سوابق خاطره‌انگیزی که بنده با این مجموعه‌ی دانشگاهی دارم - با بعضی از عزیزانی که در این جلسه حضور دارند، دوستی‌ها و رفاقت‌های نزدیک و همکاری‌های بسیار صمیمانه؛ با آقای دکتر فرهودی هم‌زندان؛ و با مجموعه‌هایی از جمع علمی این دانشگاه. جلسات فراوان و دیدارهای پرهیجان در دوران‌های دشوار داشته‌ایم - برای من خاطره‌های زیادی را زنده می‌کند؛ ثالثاً از این جهت که مشاهده می‌کنم جوانان ما در عرصه‌ی علم پیشرفت‌هایی کرده‌اند که امروز دانشگاه ما به برکت استادی آن جوانان، می‌تواند پرچم افتخار را بر دوش بگیرد. خیلی از دانشجویان و جوانانی که در آن دوران اختناق و تاریکی و فشار، در لابلای مشکلات فراوان درس می‌خواندند، امروز بحمد الله جزو اساتید، جزو پرچم‌داران علم، جزو نوآوران عرصه‌ی علم محسوب می‌شوند؛ بعضی‌شان در همین جمع شما هستند، بعضی‌شان هم در تهران و جاهای دیگر هستند. این هم بخش دیگری است که برای من این اجتماع را گرامی و عزیز می‌کند.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌های استان خراسان در دانشگاه فردوسی 1386/02/25

یک مسئله، مسأله‌ی نقشه‌ی حرکت علمی کشور است که من این را در سال گذشته مطرح کردم. البته توقع نمی‌کنم که این کار را دانشگاه فردوسی انجام بدهد، اما توقع می‌کنم که دانشگاه استخوان‌دار ریشه‌دار فردوسی در این کار سهیم بشود؛ روی این فکر کنید. ما برای پیشرفت علم در کشور، به نقشه‌ی کلی علمی احتیاج داریم. در باره‌ی چه چیزی می‌خواهیم تحقیق کنیم؟ چه چیزی را می‌خواهیم فرابگیریم؟ چگونه این اجزاء علمی پراکنده، به هم متصل می‌شوند؟ در کجا از اتصال این‌ها، می‌شود برای آینده‌ی کشور و حرکت کشور بهره برد؟ این‌ها جز با یک نقشه‌ی علمی، برای کشور امکان‌پذیر نیست. البته نقشه‌ی علمی، نقشه‌ی دائمی نیست؛ مدت‌دار و زمان‌دار است. ممکن است در این برهه نقشه‌ی علمی یک چیز باشد، ده سال دیگر نقشه‌ی علمی بکلی تغییر کند و چیز دیگری باشد؛ لیکن این نقشه‌ی علمی لازم است. در این زمینه انتظار دارم دانشگاه شما - چه دانشگاه پزشکی، چه دانشگاه فردوسی - کمک کند تا این کار در بین اساتید و در بین محققین و در بین دانشمندان و علمای دانشگاهی ما، تبدیل به یک مطالبه‌ی عمومی بشود. این هم یک مسئله است.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد 1386/02/25

بعد از انقلاب هم تا کنون، ما هم در زمینه علمی، هم در زمینه اجتماعی، هم در زمینه سیاسی، هم در زمینه بین‌المللی، هم در زمینه‌های اقتصادی و عمرانی پیشرفت‌هایی که کرده‌ایم، به‌تأیید است. جوان امروز ما، دانشجوی امروز ما که شما هستید، نسخه‌ی گذشته را جلوی چشم ندارید تا مقایسه کنید که امروز چه است و آن روز چه بود. شما امروز کشورتان را با یک کشور پیشرفته‌ای که مثلاً دویست سال سابقه‌ی تحرک علمی و پیشرفت علمی و تحقیق دارد نگاه می‌کنید، می‌بینید کمبود دارد، می‌گوئید کمبود است. درست هم هست، بله؛ اما این مقایسه، مقایسه‌ی علمی‌ای نیست. کشور را باید با آنچه که بود، مقایسه کرد؛ کشور را باید با کشورهای مشابه و هم‌جوار مقایسه کرد. امروز در آمارهای جهانی، رشد علمی ایران در درجه‌ی اول یا در درجات اول در همه‌ی دنیا است. البته با همین سرعت، هنوز خیلی عقبیم؛ اما کارهایی که شده، در همه‌ی زمینه‌ها پیشرفت بوده است. حالا نمونه‌هایش را شما در محیط دانشجویی خودتان نگاه کنید. جمعیت کشور ایران از بعد از انقلاب دو برابر شده؛ جمعیت دانشجویی ده برابر شده و تعداد دانشگاه‌ها و رشته‌ها و پیشرفت‌ها هم شاید بیش از ده برابر شده. یک روزی ساده‌ترین وسیله را ما بایستی از دیگران گدائی می‌کردیم؛ اما امروز پیچیده‌ترین فناوری‌ها را کشور ما می‌تواند خودش درست کند. این پیشرفت‌ها محیرالعقول است؛ شگفت‌آور است؛ این را دیگران هم تصدیق دارند.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد 1386/02/25

من می‌خواهم بگویم مجموعه‌ی دانشگاهی کشور ما، مجموعه‌ی نخبگان کشور ما - هم حوزه و دانشگاه - یکی از بزرگترین کارهاشان باید این باشد که نقشه‌ی جامع

پیشرفت کشور را بر اساس مبانی اسلام تنظیم کند؛ دل به الگوی غربی و مدلسازی‌های غربی نسپزند. او نمی‌تواند کشور را نجات بدهد؛ او نمی‌تواند پیشرفت کشور ما را تنظیم کند. کسانی که در مراکز برنامه‌ریزی یا در مراکز علمی و تحقیقی هستند و راجع به اقتصاد، راجع به سیاست، راجع به سیاست بین‌المللی و راجع به مسائل حیاتی دیگر کشور کار و فکر می‌کنند، دنبال این نباشند که فرمولهای غربی را؛ فرمولهای اقتصادی غرب، فرمولهای بانک جهانی یا صندوق بین‌المللی پول را با مسائل کشور تطبیق کنند؛ نه، آن نظریه‌ها، نظریه‌های مفید برای ما نیست. البته از علمشان استفاده می‌کنیم؛ ما تعصب نداریم. هر جا پیشرفت علمی، تجربه علمی باشد، استفاده می‌کنیم. از مصالح استفاده می‌کنیم؛ اما نقشه را برطبق فکر خودمان، برطبق نیاز خودمان بایستی بریزیم.

امروز استقلال ملت ما یک نمونه‌ی مثل زدن در همه‌ی دنیا شده است. ما بایستی این استقلال را در همه چیز از خودمان نشان بدهیم. استقلال یعنی در مقابل حرکت قدرتمندان عالم، حالت انفعال به خود نگیریم. آنچه که منفعت ماست، آنچه که مصلحت ماست، آنچه که با هدفهای ما و آرمان‌های ما منطبق است، آن را دنبال کنیم؛ زیر فشار تبلیغات دشمن و کار سیاسی دشمن قرار نگیریم. و ملت ما نشان داده که این قدرت را دارد که در مقابل فشارها مقاومت کند. یک دوره‌ی شرق و غرب عالم، دست به دست هم دادند و این ملت را زیر فشار یک جنگ سنگین و سخت هشت‌ساله قرار دادند، ولی ملت با کمال قدرت تحمل کرد. بعد از آن تا امروز، زیر فشارهای تبلیغاتی، زیر فشار تحریم اقتصادی قرار داشتیم. حالا تازه ما را به تحریم اقتصادی تهدید می‌کنند! کی بوده است که ما تحریم اقتصادی نداشته باشیم؟ ما همین پیشرفت‌های علمی در زمینه‌ی هسته‌ای و غیر این‌ها را در حال و هوای تحریم اقتصادی به دست آوردیم. این را غربی‌ها هم می‌دانند؛ می‌فهمند. البته در داخل متأسفانه، عده‌ای هستند که به قدری مجذوب و فریفته‌ی حرف غرب و تفکر غرب و مبانی غربند که حاضر نیستند بشنوند و قبول کنند؛ حتی آنچه را هم که پیشرفت علمی در کشور به وجود آورده است، تا دیگران تصدیق نکنند، این‌ها قبول نمی‌کنند!

بیانات در دیدار اعضای انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان 1386/02/19

اما من می‌خواهم عرض کنم که قضایای دیگر ما و چالش‌های فراوان ظریف دیگری که داشتیم، کمتر از دوران دفاع مقدس نیست. ملت ایران پرچم حاکمیت معنویت و دین را بر زندگی بشری برافراشته و در دست گرفته. این، خیلی مهم است. درست است که امروز انسانها در همه نقاط دنیا تقریباً، بخصوص در همین کشورهای غربی و مادی، از مادیت دلزده شده‌اند؛ دلشان برای یک معنویت-ی که درست هم آن معنویت را نمی‌شناسند- پر می‌زند و جوانها سردرگم دنبال چیزی و راهی این ظواهر مادی و این لذات مادی هستند که برای آنها عادی شده؛ دنبال معنویتند؛ اما قدرتهای اداره‌کننده‌ی عالم، مدیریت‌های اقتصادی دنیا؛ یعنی همین غارتگران، چپاولگران، یعنی همین که شما به آن استکبار جهانی می‌گوئید، نمی‌گذارند ملتها به سمت معنویت راه پیدا کنند. شوق هست؛ اما مانع هم هست. در یک چنین دنیایی، جمهوری اسلامی؛ یعنی یک ملت، یک کشور بزرگ در یک نقطه‌ی حساس با این همه جوان، با این ثروتهای مادی و معنوی که درس هست و همه هم می‌دانند، پرچم معنویت را در دست گرفته، می‌گوید من می‌خواهم انسانها را در سایه معنویت به سعادت، به خوشبختی، به رفاه، به امنیت، به پیشرفت علمی و به استقلال برسانم؛ و ثابت کرده که این، شدنی است. این یک هم‌اوردطلبی بزرگ نسبت به استکبار جهانی است و فلسفه‌های آنها را باطل می‌کند؛ روشهای آنها را یکسره زیر سؤال می‌برد.

اگر این ملت بتواند خودش را به قله‌های پیشرفت و علم و ترقی برساند، یک دروازه‌ی عظیمی جلوی راه ملتها برای رفتن به سمت معنویت باز می‌شود. لذا کارشکنی می‌کنند؛ مخالفت می‌کنند؛ تبلیغات سوء می‌کنند؛ تحقیر می‌کنند؛ از فشارهای سیاسی و اقتصادی استفاده می‌کنند، برای اینکه این ملت نتواند به این مقصود برسد؛ اما عزم ما و عزم این ملت، عزم راسخی است و راه را ادامه می‌دهد؛ اینجاست که نقش نیروی جوان خودش را نشان می‌دهد.

بیانات در دیدار اعضای انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان 1386/02/19

من دو سه سال پیش به جوانها- ظاهراً در جمع شما بود یا یک جمع دیگری- گفتم من به جوانها می‌گویم: تحصیل، تهذیب، ورزش. تحصیل کنید؛ یعنی نیروی خرد، فکر، مغز، علم در شما تقویت شود. الحمد لله گزارشی که من دارم، این است که بچه‌های انجمن اسلامی دانش‌آموزی در دبیرستان‌هایی که حضور دارند، معمولاً درسشان هم بهتر از درس هم‌کلاسی‌ها و هم‌دوره‌های‌شان هست- حالا ممکن است همه جا این‌جور نباشد- این، خیلی چیز خوبی است، باید این‌طور باشد. از لحاظ علمی خودتان را تقویت کنید، پیش ببرید؛ نه فقط برای اینکه حرف شما در دیگری اثر کند، برای اینکه شما می‌خواهید یک ستونی باشید که این بنای عظیم، این کاخ مجلل- کاخ مدنیت و پیشرفت ملت ایران- بر روی این ستونها بر سرپا بایستد و بنا شود.

بیانات در دیدار معلمان 1386/02/12

در طول این سالها و از بیست و پنج سال پیش به این‌طرف، از همان زمانی که بنده مسئولیت ریاست جمهوری داشتم و در شورای عالی انقلاب فرهنگی مشغول خدمت بودم و از نزدیک شاهد جریانات بودم، یکی از آماج‌های توطئه‌های دشمن، جامعه‌ی معلمین بودند. من اول امسال عرض کردم که دشمن، سه هدف عقب‌ماندگی علمی، عقب‌ماندگی اقتصادی و شکستن یکپارچگی ملی را بجد تعقیب می‌کند؛ دلار خرج می‌کند؛ مزدور می‌گیرد و ورزیده‌ترین کارشناسهای سرویس‌های امنیتی را به کار می‌اندازد تا این سه کار در کشور انجام بگیرد؛ یعنی از لحاظ اقتصادی عقب بمانیم و شکست بخوریم؛ از لحاظ علمی، پیشرفتی را که شروع شد است متوقف کنیم؛ از لحاظ یکپارچگی ملی هم این وحدتی را که وجود دارد بشکنیم و به جان هم بیفتیم. دشمن دارد این سه هدف را دنبال می‌کند. در دو بخش از این سه هدف، یکی از آماج‌های مهم، معلمینند؛ هم در بخش پیشرفت علمی، هم در بخش وحدت اجتماعی. البته امروز اوج فعالیت‌های دشمن است؛ اما از همین بیست سال، بیست و پنج سال قبل هم این توطئه‌ها وجود داشته است که بنده از نزدیک شاهدش بوده‌ام. در مقابل این موج توطئه و فشار توطئه، جامعه‌ی معلمین مثل کوه ایستاده‌اند. این که عرض می‌کنم جامعه‌ی معلمین ما پاکیزه‌اند، یک شاهد بزرگش همین است. خیلی سعی کردند و تلاش کردند از طریق معلمین یک اختلاف و دلخوری بزرگی بین آحاد مردم به وجود بیاورند، اما نتوانستند؛ باز هم نمی‌توانند و باز هم معلمین ایستاده‌اند.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1386/01/17

امروز دنیای اسلامی باید برای عزت خود تلاش کند؛ برای استقلال خود تلاش کند؛ برای پیشرفت علمی و قدرت معنوی خود، یعنی تمسک به دین و توکل به خدا و یقین به کمک خدا تلاش کند. و «عداوتک لعبادک منجزه». این وعده‌ی الهی است؛ وعده‌ی منجز الهی است که «و لینصرن الله من ینصره». با اعتماد به این وعده، وارد میدان تحرک و عمل بشوند. این عمل، فقط تفنگ دست گرفتن نیست؛ این عمل، عمل فکری است، عمل عقلانی است، عمل علمی است، عمل اجتماعی است، عمل سیاسی است؛ همه برای خدا و همه در راه اتحاد دنیای اسلام. از این، هم ملتها منتفع می‌شوند، هم دولت‌های اسلامی. دولت‌های اسلامی اگر متصل به دریای بیکران امت اسلامی باشند، قوی‌تر خواهند شد، تا متکی باشند به سفیر امریکا و فلان سیاستمدار امریکایی؛ این، برای آنها قدرت نمی‌آورد. اما اگر دولت‌های اسلامی به دنیای اسلام، به امت اسلامی و به این دریای عظیم و خروشان متصل شوند؛ به هم نزدیک شوند، چرا استکبار بتواند یک دولت اسلامی را هدف قرار بدهد و او را از دیگران جدا کند؛ به حساب او برسد، بعد برود سراغ یک دولت دیگر؟ همه باید به این مسئله توجه کنند. دولت‌های اسلامی، متحد و منسجم باشند و بدانند که می‌توانند.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی 1386/01/01

در عین حال که سال‌های متمادی قدرتهای وابسته، قدرتهای فاسد، قدرتهای بی‌کفایت و پادشاهان ظالم چنین وضعی را برای ملت ما به وجود آوردند، بمجرد اینکه به وسیله انقلاب اسلامی دروازه‌ی ورود به این جاده برای ملت ما باز شد و ملت ما وارد میدان رقابت‌های جهانی و مسابقات جهانی شد، پیشرفت‌های بزرگی به دست آورد. ملت ما، هم در زمینه‌های علمی، هم در زمینه‌های سیاسی، امروز در جهان یک ملت دارای نشان و شناخته‌شده است؛ یک چهره است در میان ملتها. در زمینه‌های علمی، ما به نسبت این زمان پیشرفته هستیم. البته عقب‌ماندگی‌های دویست‌ساله را در ظرف بیست سال و سی سال نمی‌شود جبران کرد؛ اما در این بیست و چند سال، ما با سرعت بسیار بیشتری نسبت به همین مدت زمانی جلو رفته‌ایم. امروز شما نگاه کنید؛ جوانان ما در زمینه‌ی انرژی هسته‌ای، در زمینه‌ی سلول‌های بنیادی، در زمینه‌ی ضایعات نخاعی و در ده‌ها زمینه‌ی دیگر- که اگر ملت ما از آنها به‌روشنی آگاه بشوند، شادمان خواهند شد- پیشرفت داشته‌اند. برجستگان علمی کشور ما امروز توانسته‌اند در دنیا بدرخشند و تحسین جهانیان را جلب کنند.

من برنامه‌های استکبار جهانی علیه ملت ایران را در سه جمله خلاصه می‌کنم: اول، جنگ روانی؛ دوم، جنگ اقتصادی؛ و سوم، مقابله با پیشرفت و اقتدار علمی. دشمنی‌های استکبار با ملت ما در این سه قلم عمده خلاصه می‌شود. البته این‌ها را باید دستگاه‌های تبلیغاتی و رسانه‌ها و شخصیت‌های سیاسی بیشتر برای مردم توضیح بدهند. من اجمالاً سرفصل و خلاصه‌ای از مطالب را به شما عرض می‌کنم.

جنگ اقتصادی هم یکی دیگر است. می‌خواهند ملت ایران را از لحاظ مسائل اقتصادی در تنگنا قرار دهند. من عرض می‌کنم میدان برای تحرک اقتصادی ملت ایران باز است. با سیاستهای اصل 44 که ابلاغ شد و دولت هم مجدانه دنبال این است که این‌ها را تحقق ببخشد و باید هم دنبال کند، میدان کار اقتصادی باز است؛ نه فقط برای افرادی که ثروتمندند، حتی برای آحاد مردم. سال 86 و شاید تا یکی دو سال بعد رویکرد دولت و رویکرد فعالان کشور باید رویکرد اقتصادی باشد. ما می‌توانیم اقتصاد خودمان را شکوفا کنیم. تهدید می‌کنند که تحریم می‌کنیم. تحریم نمی‌تواند به ما ضربه‌ای بزند. مگر تا حالا تحریم نکرده‌اند؟ ما در حال تحریم به انرژی هسته‌ای رسیده‌ایم؛ ما در حال تحریم به پیشرفتهای علمی رسیده‌ایم؛ ما در حال تحریم به این سازندگی‌های وسیع در کشور رسیده‌ایم. تحریم در شرائطی حتی ممکن است به نفع ما تمام شود؛ از این جهت که همت ما را برای تلاش و فعالیت بیشتر کند. رویکرد کشور در سالی که امروز اول آن است، و حتی یکی دو سال بعد، باید رویکرد اقتصادی باشد. از سیاستهای اصل 44 همه باید استفاده کنند. کسانی که توانایی سرمایه‌گذاری دارند، حتی افرادی که می‌توانند سرمایه‌گذاری را با اجتماع و شرکت انجام دهند، این‌ها راه دارد. آحاد مردم و صنوف مختلف مردم می‌توانند سرمایه‌گذاری کنند؛ می‌توانند در این راه با یکدیگر شریک شوند و سهام باشند. علاوه بر سهام عدالتی که تقریباً ده میلیون نفر را شامل می‌شود- که مال دو دهک پائین جامعه است- بقیه آحاد مردم هم می‌توانند از این سیاستها استفاده کنند؛ راه دارد. مسئولین دولتی باید راه‌های مشارکت مردم را در فعالیتهای اقتصادی به آن‌ها بگویند. این سیاستها به معنای تولید ثروت عمومی برای جامعه است. تولید ثروت از نظر اسلامی بی‌مانع است. تولید ثروت با عارت ثروت دیگران فرق دارد. یک‌وقت کسی به اموال عمومی دست‌درازی می‌کند، یک‌وقت کسی بی‌قانون و بدون پیروی از قانون به دستاوردهای مادی می‌رسد؛ این‌ها ممنوع است؛ اما از طریق قانونی، تولید ثروت از نظر شارع مقدس و از نظر اسلام، مطلوب و مستحسن است. ثروت را تولید کنند، منتها در کنارش اسراف نباشد. اسلام به ما می‌گوید ثروت تولید کنید، اما اسراف نکنید. مصرف‌گرایی افراطی مورد قبول اسلام نیست. آنچه که از تولید ثروت به دست می‌آورد، باز همان را وسیله‌ای برای تولید ثروت دیگر بکنید. مال را نه به صورت راکد و نازا در بیاورید- که در اسلام اسامش کنز کردن است- نه به صورت ولخرجی و ولنگاری در مصرف مال، آن را صرف در چیزهای غیر لازم زندگی کنید؛ اما با توجه به این‌ها، ثروت را برای خودتان تولید کنید. ثروت آحاد مردم، ثروت عموم کشور است؛ همه از آن سود می‌برند. روح اصل 44 و سیاستهای اصل 44 این است. طوری بشود که منابع درآمدی آحاد مردم، بخصوص طبقات ضعیف، متنوع شود؛ مردم بتوانند گشایشی پیدا کنند؛ این یک گام بلند در راه رفاه عمومی است.

در مورد مقابله با پیشرفت علمی هم یک نمونه‌ی مهمش همین مسئله‌ی انرژی هسته‌ای است. در گفته‌ها، در گفتگوهای سیاسی و غیره می‌گویند دولتهای غربی با دارا بودن قدرت هسته‌ای در ایران موافق نیستند؛ خوب نباشند. مگر ما برای به دست آوردن قدرت هسته‌ای از کسی اجازه خواستیم؟ مگر ملت ایران با اجازه‌ی دیگران وارد این میدان شده است که بگویند ما موافق نیستیم؟ خوب موافق نباشید. ملت ایران موافق است و مایل است این انرژی را داشته باشد. من سال گذشته هم در اجتماع روز اول فروردین در اینجا گفتم که انرژی هسته‌ای برای کشور ما یک ضرورت است، یک نیاز بلندمدت است. امروز اگر مسئولین کشور در به دست آوردن انرژی هسته‌ای کوتاهی کنند، نسلهای بعد آن‌ها را مؤاخذه خواهند کرد. ملت ایران و کشور ایران به انرژی هسته‌ای و این توانایی برای زندگی- نه برای سلاح- احتیاج دارد. عده‌ای می‌نشینند همان حرف دشمن را تکرار می‌کنند که: آقا! چه لزومی دارد؟ چه لزومی دارد؟ آینده‌ی کشور را به خطر انداختن، نیاز فرادهای کشور را بکلی ندیده گرفتن، این اشکالی ندارد؟ آیا مسئولین کشور حق دارند به نسلهای آینده خیانت کنند؟ امروز نفت را برداریم مصرف کنیم؛ یک روزی این نفت تمام خواهد شد. آن روز ملت ایران برای برق خود، برای کارخانه‌ی خود، برای گرمای خود، برای روشنایی خود، برای حرکت زندگی خود، دست نیاز دراز کند به سوی کشورهای دیگر تا به او انرژی بدهند؟ این برای مسئولین امروز کشور جایز است؟ عده‌ای حرف دشمن را تکرار می‌کنند. همانهایی که ملی شدن نفت را که به وسیله‌ی دکتر مصدق و مرحوم آیت‌الله کاشانی انجام گرفت، امروز تمجید می‌کنند- که آن کار، نسبت به این کار کوچک بود؛ این از او بزرگتر است- همانها امروز نسبت به انرژی هسته‌ای همان حرفی را می‌زنند که مخالفین مصدق و کاشانی آن روز می‌گفتند. این‌ها قابل قبول نیست. ما در این راه پیش رفتیم، با ابتکار خودمان پیش رفتیم. مسئولین کشور ما هیچ بی‌قانونی هم نکردند. همه‌ی فعالیتهای ما در مقابل چشم آژانس هسته‌ای است، ایرادی هم ندارد؛ ما حرفی نداریم که زیر نظر آن‌ها باشد. جنجال کردن و فشار وارد آوردن روی ملت ایران برای این مسئله، استفاده‌ی ابزار کردن از شورای امنیت سازمان ملل، برای قدرتهای مقابل ملت ایران زیان به بار خواهد آورد. این را من بگویم؛ اگر قرار باشد بخواهند از شورای امنیت استفاده‌ی ابزاری کنند، و بخواهند این حق مسلم را از این راه ندیده بگیرند، ما تا امروز آنچه را که انجام دادیم، برطبق قوانین بین‌المللی انجام دادیم؛ اگر آن‌ها بخواهند بی‌قانونی کنند، ما هم می‌توانیم بی‌قانونی کنیم و خواهیم کرد. اگر بخواهند با تهدید و اعمال زور و خشونت رفتار کنند، بدون تردید بدانند ملت ایران و مسئولین ایران در مقابل دشمنانی که به آن‌ها تعرض کنند، از همه‌ی ظرفیت خود برای ضربه زدن استفاده خواهند کرد.

شاخص‌های اصلی این راه، پایبندی به تکلیف شرعی، شجاعت در اقدام، حزم و حکمت در تدبیر، و صداقت و وفاداری به مردم است و عدالت اجتماعی، سلامت اخلاقی، پیشرفت علمی، قدرت و ثروت ملی، از جمله‌ی مهم‌ترین هدفهای این نظام اسلامی است.

جمهوری اسلامی هم روز به روز در حال پیشرفت است؛ ما از لحاظ علمی، از لحاظ صنعتی، از لحاظ اجتماعی، از لحاظ قوت مدیریت در این بیست و هفت سال، روز به روز جلوتر رفته‌ایم. مردم با نظام، پیوندشان روز به روز مستحکم‌تر شده است. این، دشمن را ناراحت و عصبانی می‌کند و به عکس‌العمل وادار می‌کند.

مسئله‌ی حضور ملت ایران در صحنه‌های مختلف اداره‌ی کشور، یک پدیده‌ی بسیار برجسته و ممتاز است. خطاست اگر خیال کنیم که حضور ملت ایران، فقط در صحنه‌ی انتخابات نمایان و نشان‌دار است. بله، انتخابات در نظام جمهوری اسلامی همیشه در طول این بیست و هفت سال، یک مقطع درخشان برای ملت بوده است و نشان‌دهنده‌ی عمق اعتقاد این ملت و این نظام به دخالت مردم در سرنوشت خود محسوب شده است؛ ولی عمق، برکات، گستره و آثار حضور ملت ایران بیش از این‌هاست. امروز اگر در صحنه‌ی داخلی و پیشرفتهای گوناگون علمی و فنی و اجتماعی و اقتصادی‌ای که در کشور مشاهده می‌شود و همچنین در صحنه‌ی بین‌المللی، عزت ملت ایران و برجستگی و شاخص شدن سیاستهای این ملت در منطقه و سطح جهان یک پدیده‌ی مهمی است و همه‌ی تحلیلگران و چشمهای بینا و کاوشگر را به خود جلب کرده است، همه‌ی این‌ها محصول حضور مردم در صحنه‌های گوناگون است.

همین شعار انرژی هسته‌ای- که مردم ما در هر نقطه‌ی کشور و به هر مناسبتی آن را مطرح می‌کنند و یک خواست ملی را این‌طور در صحنه تجسم و عینیت می‌بخشند- نشان‌دهنده‌ی حضور آگاهانه‌ی مردم در صحنه است. حضور مردم در صحنه، معنایش این است که آحاد مردم- پیر و جوان، قشرهای مختلف، مرد و زن در هر نقطه‌ای از کشور- مسائل اساسی کشور را مسائل خودشان بدانند؛ مسائل علمی و پیشرفت علمی و فنی را مسئله‌ی اساسی خودشان به حساب آورند؛ پایبندی کشور و نظام و مسئولان به ارزشهای اساسی انقلاب را به عنوان یک خواست حقیقی خودشان همه جا مطرح و مطالبه کنند؛ این‌ها حضور مردم در صحنه است. حضور مردم در صحنه یعنی بی‌تفاوت نبودن؛ سرنوشت کشور را رها نکردن؛ بی‌رغبت نبودن نسبت به حوادثی که در کشور می‌گذرد؛ این معنای حضور در صحنه است.

وقتی یک ملت- پیر و جوانش، بزرگ و کوچکش، قشرهای مختلفش- نسبت به مسائل گوناگون کشور خود دارای انگیزه و فکر است، آن فکر را بر زبان می‌آورد، بر آن پای

می‌فشارد و از آن دفاع می‌کند، این ملت، ملت زنده‌ای است و آینده‌ی آن تضمین شده است.

مشکل ملت بزرگ ما- قبل از پیروزی انقلاب اسلامی- فقط در این نبود که بیگانگان، مسئولان سیاسی کشور را بدون اطلاع آنها روی کار می‌آوردند و کنار می‌گذاشتند؛ البته مصیبت بزرگی بود، اما مسئله این بود که مردم از جریانات کشور، پیشرفت کشور، مقایسه‌ی کشور با کشورهای دیگر، اندازه‌گیری میزان سرعت حرکت کشور به سوی اهداف، بکلی بی‌خبر و بیگانه بودند. اگر کسی اهل کار بود، برای خودش اهل کار بود؛ دنبال کار خودش بود؛ کار کشور مسئله‌ی آحاد مردم محسوب نمی‌شد. نتیجه هم همان شد که ملاحظه می‌کردید؛ جوانها هم یا در تاریخ می‌خوانند یا از بزرگترها می‌شنوند؛ بعضی هم که یادتان هست، و می‌دیدید که کشور به دست عده‌ی معدودی- که خود آنها بازیچه‌ی سیاستهای بین‌المللی بودند- چگونه اداره می‌شد. ملت به یک ملت عقب‌افتاده‌ی در زمینه‌های گوناگون تبدیل شده بود؛ چون مردم کاری به کار کشور و مسائل کلان آن نداشتند؛ خبر هم از آنها نداشتند که در کشور چه می‌گذرد، چه سیاستی بر کشور حاکم است، چه آینده‌ای در انتظار کشور است، چه کسانی دارند در کشور دخالت می‌کنند؛ مردم به این‌ها توجهی نداشتند و کسی هم آنها را وارد میدان معرفت و علم نمی‌کرد. نتیجه هم همان بود که می‌دیدیم: یک عده در رأس کارهای کشور قرار می‌گرفتند که نه به ایمان مردم، نه به اخراج آنان هیچ دل‌بستگی نداشتند. دل‌بستگی آنها به زندگی شخصی خودشان و به خاطر حفظ زندگی شخصی، به بند و بست با اربابهای خارجی منحصر می‌شد؛ این وضع زندگی ملت ما در پیش از انقلاب بود. انقلاب صفحه را برگرداند؛ مردم شدند صاحب کشور، صاحب اختیار کشور و تصمیم‌گیر در مسائل کشور. حضور مردم در صحنه به این معناست. بعضی نگویند که مردم را فقط برای انتخابات می‌خواهند؛ نه، انتخابات یک نشانه است. انتخابات یک مقطع از مقاطع حضور مردم است. مطالبه‌ی خواستها، مطالبه‌ی هدفها، دل‌بستگی به این اهداف، دغدغه‌ی اینکه چقدر پیش رفتیم و تا کجا پیش رفتیم و چه خواهیم کرد؛ با مشکلات چگونه دست و پنجه نرم خواهیم کرد؛ امروز این دغدغه‌ها در بین مردم ما عمومیت دارد. مردم نسبت به مسائل خاورمیانه حساسند. امروز شما در باره‌ی مسئله‌ی عراق، در باره‌ی مسئله‌ی لبنان، در باره‌ی مسئله‌ی مردم مظلوم فلسطین و در باره‌ی مسائل مسلمانان، جوان و پیرتان نسبت به این مسائل حساسید، سؤال دارید، استفسار دارید و انگیزه دارید. دنبال این انگیزه، اقدام است. این، خاصیت حضور مردم در صحنه است و این خدمت بزرگی است که انقلاب اسلامی به کشور ما کرد و این ملت، یک ملت زنده است. نشانه‌ی زنده بودن هم پیشرفت کردن در میدانهای مختلف است. و می‌بینید که ملت ایران در طول مدت انقلاب، در میدان مختلف به سرعت پیشرفت کرده است. همان ملتی که سرنوشت خود او را هم دیگران دور هم می‌نشستند و برایش تصمیم‌گیری می‌کردند و ملت ایران حتی در تعیین رؤسای خود و مدیران کشور دخالتی نداشت؛ همان ملت، امروز به جایی رسیده است که نقش او در مسائل منطقه تعیین‌کننده است. اینکه دیگر حرف ما نیست. این حرف مستکبران و قدرت‌مداران دنیا و صاحبان امر و نهی در مسائل جهانی است که اعتراف می‌کنند بدون حضور و خواست ایران، مسائل مهم منطقه‌ی خاورمیانه قابل حل شدن نیست؛ باید نظر ایران را خواست؛ باید نظر ملت ایران را دانست. عملاً هم آنجایی که ملت بر یک چیزی پافشاری می‌کند، همه‌ی دستگاه‌های قدرت جهانی- بر روی هم- نمی‌توانند در مقابل خواست ملت ایران حرف خودشان را پیش ببرند. در همین قضیه‌ی انرژی هسته‌ای، همه بر این متفق شدند که ایران باید این فناوری و پیشرفت را نداشته باشد؛ اما ملت ایران یکپارچه بر دارا شدن این حق پافشاری کردند؛ و نتیجه این شده است که خود را به مراحل بسیار پیشرفته‌ی این کار رسانده‌اند؛ و البته این پایان کار نیست؛ باز هم این شاء الله پیشرفتهای بیشتری خواهند داشت.

بیانات در دیدار مردم گرمسار 1385/08/21

آحاد مردم، مردم بخشهای مختلف کشور و قشرهای گوناگون جامعه، در یک هماهنگی مطلوب و با یک برخورد هوشمندانه‌ی متناسب با یک ملت بزرگ، مسائل کشورشان را دنبال می‌کنند. مردم شعارها و آرمانهای ملی را با درک کامل بر زبان جاری می‌کنند؛ مثل همین شعارهایی که شما امروز دادید و در همه جا راجع به پیشرفتهای علمی، انرژی هسته‌ای و موقعیتهای سیاسی کشور در سطح بین‌المللی شعار می‌دهند. و امروز بیش از گذشته هم حتی گفتمان عدالت‌طلبی و رفع تبعیض و مبارزه‌ی با فساد در کشور مستقر و حاکم است.

بیانات در دیدار خانواده‌های شهدا و ایثارگران استان سمنان 1385/08/18

ما اگر این دستاوردها را هم نداشتیم- همه‌ی این دستاوردها متعلق به خون این عزیزان شماهاست: این عزت ملی، این پیشرفت علمی، این استقلال سیاسی، این زنده ماندن آرمانهای انقلابی و سخنان امام، که همه‌ی این‌ها چیزهایی است که برای یک ملت آسان به دست نمی‌آید، این ایستادگی در این راه، این روز به روز مدارج ترقی را در بخشهای گوناگون طی کردن و پیش رفتن، از یک ملت ضعیف و عقب‌مانده و فراموش شده به یک ملت مطرح در سطح بین‌المللی تبدیل شدن- باز این یادگارها و خاندانهای شهدا و این شجاعتها و عظمتهایی که این‌ها آفریدند، در تاریخ ماندنی بود و افتخارکردنی.

بیانات در دیدار قاریان شرکت کننده در بیست و سومین مسابقات بین‌المللی قرآن 1385/07/04

اگر این شاء الله تلاوت قرآن در جامعه‌ی ما همگانی شود، همه بتوانند قرآن را صحیح بخوانند و همه‌ی خانه‌ها موج شوق به تلاوت قرآن را در خود جای بدهند، آن وقت ما امیدمان به اینکه جامعه‌ی اسلامی و قرآنی به معنای واقعی در این کشور تشکیل بشود، بیشتر خواهد شد. ما امروز یک حکومت اسلامی و یک جامعه‌ی اسلامی هستیم؛ اما این قدمهای اول است. آن مقداری که ما از اسلام داخل کشورمان و داخل حکومتمان در گفتار و کردار دولتمردانمان مشاهده می‌کنیم، این، آن اقل قلیل از اسلام است؛ این کمتر از آن چیزی است که برای یک جامعه‌ی اسلامی مورد نیاز است. همه‌ی برکاتی که تا امروز بر نظام جمهوری اسلامی مترتب شده، بر همین اقل قلیل مترتب شده است. اگر ملت ایران توانستند بت استبداد را در این کشور بشکنند و فروبریزند، اگر ملت ایران این جرئت و دلیری را پیدا کردند که احساس کنند می‌توانند حرف زور را از هیچ‌کس در دنیا نپذیرند و زیر بار آن نروند، اگر می‌بینید جوانهای ما در میدانهای علمی و عرصه‌های علمی به پیش می‌تازند و با یک تصاعد هندسی همین‌طور جلو و پیش می‌روند- خوشبختانه روز به روز دامنه‌ی پیشرفت علمی در کشور ما گسترده‌تر می‌شود- و اگر می‌بینید نشانه‌هایی از اجرای عدالت در کشور ما هست- که البته عرض کردم فقط نشانه‌هایی از اجرای عدالت هست، تا اجرای عدالت به معنای کامل هنوز فاصله داریم- اگر این‌ها را مشاهده می‌کنید و خلاصه اگر می‌بینید در جامعه و کشور ما، معروف اسلامی، معروف و منکر اسلامی، منکر است، این به برکت همین اقل قلیل اسلامی است که ما در جامعه‌مان داریم. هرچه ما بتوانیم دامنه‌ی معرفت اسلامی، روحیه‌ی اسلامی و فهم اسلامی را توسعه بدهیم، این دستاوردها بیشتر و بیشتر و برای کشورهای دیگر هم الگو خواهد شد.

بیانات در دیدار نخبگان جوان 1385/06/25

اولاً هدف از این جلسه، حل این مشکلات نیست. این مشکلات باید حل بشود، بلاشک. لیکن این جلسه‌ی ما، یک هدف بالاتری دارد؛ من بارها هم این را گفته‌ام. این جلسه عمدتاً یک جلسه‌ی نمادین است. این جلسه اولاً، نشان‌دهنده‌ی تکریم نظام جمهوری اسلامی به علم، ثانیاً، به تحصیل‌کننده‌ی علم و ثالثاً، به اهمیت علم در پیشرفت کشور است؛ نماد این‌هاست. کارهای نمادین هیچ منافات با این ندارد که در واقعیت خود هم یک حرکتی در آن وجود داشته باشد؛ اما بیشترین تکیه روی نمادین است؛ مثل شعائر اسلامی؛ شعائر این‌طوری است. شعائر اسلامی جنبه‌ی نمادین دارد. خودش هم یک حرکت است؛ اما بیشترین تأثیری که مورد توجه است، آن تأثیر نمادین است. مثلاً: «ان الصیفا و المروة من شعائر الله»؛ صفا و مروه در حج؛ بیشتر اعمال حج از همین قبیل است. این‌ها اعمال نمادین است. دو نقطه را با یک فاصله‌ی معین کرده‌اند، می‌گویند بایستی بین این دو نقطه را مرتباً طی کنید و در حرکت باشید. در یک بخشی از این دو نقطه، این حرکت، باید حالت دویدن به خودش بگیرد؛ این نماد است. نماد یک حرکت دائمی برای مسلمان است. یا طواف؛ بر گرد یک محور، یک حرکت تمام‌نشده‌ی است؛ حرکت طواف تمام‌نشده‌ی است. شما حرکت طوافتان تمام می‌شود، نفر بعدی شروع می‌کند. شما کعبه را هیچ‌وقت خالی از این دایره‌ی حرکت‌کننده‌ی مردم مشاهده نمی‌کنید. این‌ها «شعائر الله» است؛ یعنی جنبه‌ی نمادین دارد. این درس را به جامعه‌ی انسانی می‌دهد. کارهای نمادین این است. ما می‌خواهیم در این کشور، معلوم باشد که تحصیل علم و خود علم و تأثیر آن در آینده‌ی کشور، یک نقطه‌ی برجسته و اساسی برای نظام جمهوری اسلامی است. در حقیقت این نقطه‌ی اساسی و برجسته‌ی در ذهن ملت ایران و برای این ملت است. ما از این ناحیه ضربه خورده‌ایم؛ از ناحیه‌ی عقب‌ماندگی در علم ضربه خورده‌ایم. یک روزی یک حرکت علمی‌ای در دنیا به وجود آمد- حرکت‌های علمی همیشه در دنیا حکم ظرفهای مرتبط را دارد و به هم‌دیگر وصل می‌شوند. ملت و جامعه‌ی ما از علم یکدیگر استفاده می‌کنند- یک روزی مرکز پیدایش علم دنیا اسلام بود؛ بدون اینکه دنیا اسلام با داشتن ابزار علم، برود

مثلاً اروپا، آفریقا یا هر نقطه‌ی دیگری را استعمار بکند. این علم گسترش پیدا کرد، به همه جا رسید و همه از آن استفاده کردند و بهره‌مند شدند. اما در این برهه‌ی اخیر- یعنی بعد از رنسانس به این طرف که علم به دست یک مجموعه‌ی اروپایی و غربی افتاد- از علم استفاده‌ی معمولی و طبیعی نشد. علم در دست آنها ابزاری برای تسلط شد؛ سلطه‌ی بر کشورها، و بتدریج مسئله‌ی استعمار پیش آمد. دویست، سیصد سال شرق، یعنی اغلب مناطق آسیا و اروپا، زیر چکمه‌ی استعمار له شد و غربی‌ها از علم، نه فقط برای سلطه‌ی سیاسی و استعماری، که برای فشردن ملتها و گرفتن شیریه‌ی آنها و امکانات و ثروتهایشان استفاده کردند. همچنان که برای تحمیل فرهنگ خودشان بر ملتهای عقب‌افتاده‌ی از لحاظ علمی هم استفاده کردند و این آخری- یعنی تحمیل فرهنگ- موجب شد که آنها در پیشرفت علمی مطلقاً سهمی پیدا نکنند و به آنها اجازه داده نشود، و تشویق که نمی‌شوند هیچ، بلکه موانعی هم جلو آنها گذاشته شود. این وضعی بوده که پیش آمده است. خوب، ما این عقب‌افتادگی تاریخی را باید جبران کنیم؛ یعنی ما ضربه را از بی‌علمی خورده‌ایم. اگر امروز دنیای اسلام از لحاظ اقتصادی عقب است، از لحاظ فرهنگی یا سیاسی عقب‌مانده است، این به خاطر آن است که رقیب، یعنی دنیای غرب، مجهز به سلاح علم است. از سلاح علم برای غلبه‌ی در میدانهای سیاست، اقتصاد و فرهنگ استفاده می‌کند.

ما باید این سلاح را به دست آوریم. باید بتوانیم مسلح به علم شویم تا تهدید رقیب- یا رقیب یا دشمن، حالا همه‌شان یک‌جور نیستند- نتواند آنطوری که تاکنون کارآمد بوده است، کارآمد باشد. ما باید این را داشته باشیم. این یک هدف راهبردی بسیار بلند ملت و بسیار مهم و حیاتی است. علم را باید به دست آورد. البته این را می‌دانیم که علم به تنهایی کافی نیست. علم باید با اخلاق و ایمان همراه شود تا ما به همان چاله‌ای نیفتیم که غرب در آن افتاد؛ یعنی علم برای آن وسیله‌ی ظلم شد، وسیله‌ی انحراف اخلاقی شد و وسیله‌ی گسترش فرهنگهای گمراه‌کننده و هلاک‌کننده شد. ما باید دچار آن نشویم. آن به جای خود محفوظ، اما حالا نقطه‌ی اساسی این است که علم برای ما یک امر حیاتی است.

بنابراین ما در این جلسه خواستیم از علم، علم‌آموزی و کسانی که در میدان علم‌آموزی یک برجستگی از خودشان نشان داده‌اند، تجلیل کنیم. این جلسه، نماد تجلیل از این چند خصوصیت است.

من در سرنوشت و تاریخ ملتها یک‌قدری مطالعه می‌کنم- نه فقط در گذشته، در زمان خود ما هم همین‌طور است- می‌بینم که دو عنصر از مهم‌ترین عناصر تأثیرگذار در پیشرفت‌های ملی برای کشورها، عبارت است از: یکی «خطرپذیری» و یکی هم «کار سخت و پیگیر و پشتکار» است. من می‌خواهم امروز این دو خصوصیت را به شماها توصیه کنم.

خطرپذیری؛ نقطه‌ی مقابل آن، ترس است. ترس از چه؟ ترس از عدم موفقیت؛ وارد نشویم که میادای موفق نشویم؛ حرکت نکنیم که میادای نرسیم؛ اقدام نکنیم که میادای مورد قبول قرار نگیرد؛ اقدام نکنیم که میادای ما مشکلات ایجاد کند. این‌ها همه‌اش نقطه‌ی مقابل خطرپذیری است. یکی از خصوصیات خوب غربی‌ها- که ما خصوصیات بد و خوب، هر دو را در کنار هم می‌بینیم و انکار نمی‌کنیم- خطرپذیری است. غربی‌ها این خصوصیت مثبت را و به تبع آنها آمریکاییها- که فرهنگ اروپاییها را اول بار گرفتند- خطرپذیرند. خطرپذیری می‌تواند جامعه را موفق کند. شما جوانها باید آماده باشید؛ ترس از اینکه شاید نشود، این خیلی چیز بدی است. گاهی اوقات تصورات انسان، یک آینده‌ای را برای انسان تصویر می‌کند که بکلی او را مأیوس می‌کند؛ این به نظر من، یکی از ایرادهاست. حالا اگر وارد دانشگاه شدیم، اگر درس خواندیم، اگر این تحقیق را کردیم، اگر وارد رشته‌ی تحقیق و پژوهش شدیم، آیا قبول می‌شود؟ آیا دست ما را به جایی بند می‌کنند؟ آیا نمی‌کنند؟ باید وارد شوید! به قول شاعر عرب می‌گوید: «شر من الشر خوف منه عن یقعا»؛ از بلا بدتر، ترس از بلاست. ترس از فرود آمدن بلاست؛ این از خود بلا سخت‌تر است. نباید نشود؛ خوب به این «نبادا» نباید اعتنا کرد. وارد شوید، خواهید دید که می‌شود. در همه‌ی میدانهای مادی و معنوی که انسان موفقیتی مشاهده می‌کند، این جرئت و گستاخی و نترسیدن از احتمال موفق نشدن، عامل بسیار مهمی است که ما را پیش می‌برد.

یکی هم مسئله‌ی «کار سخت» نقطه‌ی مقابل تنبلی است. نگذارید تنبلی و راحت‌طلبی و تن دادن به زندگی دور از مشکل، شما را وسوسه کند. اگر این حالت تنبلی وجود داشت، هیچ‌کدام از این کشفیات مهم علمی به وجود نمی‌آمد. شرح حال این کاشفان و مخترعان بزرگ را ببینید، چطور خواب را بر خودشان حرام کردند، سختیها را برای خودشان هموار کردند، با مشکلات ساختند و رفتند تا به آن نقطه‌ی اساسی رسیدند. البته این موفقیتها در بسیاری از موارد- شاید بتوان گفت در اغلب موارد- در نهایت هم برایشان فایده داشته؛ فایده‌ی مادی و زندگی و عنوان و پول و این چیزها را هم داشته است. لیکن این‌ها از اول هدفشان این چیزها نبوده است؛ می‌خواستند بروند تا عمق یک مسئله و یک کار را به دست آورند و به آنجا برسند. این را به عنوان یک توصیه‌ی قطعی عرض می‌کنم.

یک نکته‌ی دیگری که به شما عرض می‌کنم، این است که (همین نکته‌ای که اشاره شد) علم با دین و اخلاق هست که برای بشریت مفید خواهد بود. این را به طور قاطع بدانید، علم هرچه هم پیشرفت کند، اگر از اخلاق و دین فاصله بگیرد، به حال بشریت مفید نخواهد بود. آن کسانی که می‌گویند ما دانش را برای ارتقاء بشریت می‌خواهیم، باید به این نکته توجه کنند. حالا مثالهای واضحی که همه شنیدید، من نمی‌خواهم این‌ها را تکرار کنم که حالا- کسانی که مثلاً در علم شیمی پیشرفت کرده‌اند، به بمب‌های شیمیایی و وسایل کشتار جمعی رسیدند؛ کسانی که در علوم هسته‌ای پیشرفت کردند، به بمب اتمی و کشتار فاجعه‌آمیز ملتها رسیدند؛ این‌ها حالا مثالهای واضحی است. شما در ملتها نگاه کنید. یک ملت پیشرفته‌ی از لحاظ علمی را که در دنیا در اوج پیشرفت علمی قرار دارد، در نظر بگیرید، ببینید آیا مردم این کشور حقیقتاً به سعادت رسیده‌اند؟ آیا در آن کشور عدالت وجود دارد؟ آیا در آن کشور فقر و تبعیض و بی‌عدالتی از بین رفته است؟ آیا آن‌چنان که ادعا می‌کنند، مردم با آرامش و دور از خشونت و تجاوز و تعدی زندگی می‌کنند؟ باینکه علم در آنجا هست، این واقعیات هم در آنجا هست! آیا بر زندگی خانواده‌ها، یک حس اعتماد و آرامشی حکمفرماست؟ فرزندان در آغوش پدر و مادرها با عواطفی خوب تربیت می‌شوند؟ قتل و ترور و جنایت و این‌ها در آنجا نیست؟ می‌بینید درست به عکس است. امروز بیشترین ناامنی در آن کشوری است که از لحاظ علمی، بالاترین رتبه را دارد؛ یعنی امریکا. هیچ کشوری در دنیا به ناامنی امریکا نیست؛ نه در اروپا، نه در آسیا. بیشترین ناآرامی روانی در آنجاست. بیشترین قتل و خشونت از ناحیه‌ی شهروندان نسبت به یکدیگر در آنجاست. بیشترین تبعیض و فاصله‌ی طبقاتی در آنجاست. ثروتهایی به بلندی کوه هیمالیا و فقرهای غیر قابل توصیف- یعنی مردن از گرسنگی به معنای واقعی- در آنجاست. فاصله‌ها این است. مهم‌ترین آرمان‌های بشری که از اول تاریخ تا حالا با تغییرات زمانه، تغییر نکرده، این‌هاست. آرمان مهم بشر «عدالت» و «امنیت» است؛ «آسان زندگی کردن در کنار دیگران» است- بهشت آنجاست کازاری نباشد- «آزارندیدن از دیگران» است؛ احساس آرامش کردن در روان است؛ راحت بودن در خانواده است؛ لذت بردن از زندگی خانوادگی و از دیدن فرزندان است؛ از بودن در آغوش پدر و مادر است؛ این‌ها اساسی‌ترین نیازهای بشر است؛ این‌ها چیزهایی است که بشر از اول تا امروز می‌خواسته؛ دیروز هم می‌خواسته و امروز هم می‌خواسته است. این چیزها در آن جامعه‌ای که از لحاظ علمی پیشرفته‌ترین است، مطلقاً وجود ندارد. پس ببینید وقتی که علم با ایمان و اخلاق همراه پیش نرفتند، دوش‌به‌دوش پیش نرفتند، نتیجه این می‌شود. عالم اگر متدین باشد، از علم او جامعه بهره‌ی حقیقی می‌گیرد. دین جلو پیشرفت علم را نمی‌گیرد؛ بلکه حتی به پیشرفت علم، کمک هم می‌کند. اما جلو تعدی علم و تخطی از حدود انسانیت را که ممکن است علم به آن دچار شود، می‌گیرد.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان 1385/06/09

از خداوند متعال می‌خواهیم که همه‌ی ما را به راه راست و صراط مستقیم هدایت کند و ملت بزرگ، انقلابی، مؤمن و هوشمند ما را در وظایفی که بر عهده‌ی اوست، این شاء الله توانا تر و موفق تر بدارد و این پیشرفت‌هایی که انسان در زمینه‌ی علمی، فناوری، سیاسی، اقتصادی و غیره مشاهده می‌کند یا آثار آن را مشاهده می‌کند، این شاء الله این را روزافزون بفرماید.

بیانات در دیدار رئیس جمهور و اعضای هیأت دولت 1385/06/06

از جمله‌ی شاخصه‌های مهم اصول‌گرایی، یکی «اهتمام به علم و پیشرفت علمی» است. شما ببینید چه زمانی در آغاز پیدایش اسلام گفته شد که: «طلب العلم فریضة علی کلّ مسلم و مسلمه» یا «مؤمن و مؤمنه»؛ یعنی همان وقتی که نماز و زکات و این چیزها آمد، طلب العلم هم آمد؛ «اطلبوا العلم و لو بالصلین» هم آمد. من بارها تکرار

می‌کنم، این به خاطر همین است که جامعه، بدون علم نخواهد توانست آرمان‌های خودش را بالا بیاورد. مثل این است که انسان حرف حقی داشته باشد؛ اما اصلاً زبان گفتنش را نداشته باشد. نداشتن علم این‌طوری است. علم موجب می‌شود که شما بتوانید آن آرمان‌ها، آن اهداف و آن خط روشن و جاده‌ی روشنی صراط مستقیمی را که در دست و اختیار شماست، مطرح کنید و کسان بیشتری را از بشریت، به آن هدایت کنید. علم نداشته باشید، این امکان‌پذیر نخواهد بود. بنابراین علم- که وسیله‌ی رشد ملی، بشری، انسانی و اوج گرفتن در محیط عام بشریت است- جزو چیزهای لازم است و باید به این اهتمام داشته باشید.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام و سفرای کشورهای اسلامی در سالروز عید مبعث 1385/05/31

امروز امت اسلامی به حکومت اسلامی به معنای واقعی کلمه نیازمند است. حکومت اسلامی یعنی آن حکومتی که به دل انسانها و ملت‌ها می‌پردازد؛ به مغز آنها و دانش آنها و پیشرفت علمی آنها می‌پردازد؛ به دست و بازوی قدرتمند آنها می‌پردازد؛ به اداره‌ی سیاست صحیح در میان آنها می‌پردازد. این، امروز نیاز امت اسلامی است.

بیانات در دیدار شرکت کنندگان در همایش کنفرانس وحدت اسلامی 1385/05/30

امروز به نظر ما مهم‌ترین مسئله‌ی دنیای اسلام، مسئله‌ی اتحاد است. اگر این اتحاد انجام شد، ما پیشرفت علمی هم می‌توانیم پیدا کنیم؛ پیشرفت سیاسی هم می‌توانیم پیدا کنیم. شما می‌بینید دشمنان دنیای اسلام چه فشاری بر روی مسئله انرژی هسته‌ای در ایران دارند. آنها می‌دانند که ما دنبال بمب اتم نیستیم. آنها از پیشرفت علم در این کشور، از پیشرفت فناوری در یک کشور اسلامی ناراحتند. یک کشور اسلامی‌ای که نشان داده که تسلیم سیاست‌های امریکا نیست؛ نشان داده که از امریکا نمی‌ترسد. این کشور اسلامی باید به پیشرفت مهم‌ترین تکنولوژی امروز دنیا- یعنی تکنولوژی هسته‌ای- مجهز نباشد. آنها به خاطر این، فشار را وارد می‌کنند. البته ما تصمیم خودمان را گرفته‌ایم. ملت ایران در طول بیست و هفت سال بعد از انقلاب، با تجربه فهمیده است که تنها راه خلاصی از کید دشمنان، توکل به خدا و صبر در میدان و مجاهدت است. ما این راه را تا امروز رفته‌ایم و ثمرات شیرین آن را چشیدیم و به حول و قوه‌ی الهی در ادامه هم همین راه را با قوت تمام خواهیم رفت، که آثارش را هم می‌بینیم.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی 1385/03/29

باز از نقاط مثبت، همین پیشرفتهای علمی است که این پیشرفتهای مختلف وجود دارد و امیدواریم خدای متعال به این جوانان و مدیران لایقی که در این بخش‌ها مشغول فعالیتند، کمک کند تا این‌ها را به نتایج مطلوب خودشان برسانند و در مقابل چشم مردم قرار بدهند و احساس عزت مردم را افزایش بدهند. از نقاط مثبت دیگر، پیشرفتهای علمی و زیرساخت‌های توسعه در کشور است، که عمدتاً محصول تلاش دولتهای گذشته است. امروز سرمایه‌گذاری‌های خوبی که در وسایل ارتباطاتی‌مان مانند بخش مخابرات، بخش حمل و نقل و بخش‌های گوناگون شده است و کارهای زیربنایی و زیرساخت‌های خوب، در کشور مشهود و محسوس است.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی 1385/03/29

اصل پنجم، جهاد علمی است. من تکیه می‌کنم- این جزو میانی اصول‌گرایی است- «جهاد علمی». چند سال است من تکرار کرده‌ام: باید نهضت تولید علم در کشور راه بیفتد. من خوشحالم؛ وقتی با دانشجویان و جوانان مواجه می‌شوم که غالباً آنها حرف می‌زنند و مطالبی را می‌گویند، می‌بینم آنها همین مسئله‌ی تولید علم و اتصال علم و صنعت، و پشتیبانی دولت از پیشرفت و ابتکارات علمی را به عنوان توقع از ما مطرح می‌کنند. من می‌گویم خیلی خوشحالم و این‌ها حرفهای ماست و حالا در بین مجموعه‌ی دانشگاهی عرف شده؛ لیکن این کافی نیست؛ باید به سمت کارهای بزرگ برویم. ببینید! یک‌وقت هست شما می‌توانید هواپیمایی را که دیگران اختراع کرده‌اند و ساخته‌اند، خودتان بدون کمک دیگران در داخل کشور بسازید، این خیلی خوب است؛ این بهتر از خریدن هواپیمای ساخته شده است؛ اما یک‌وقت هست شما خودتان یک چیزی در سطح هواپیما در کشورتان تولید می‌کنید؛ این است آنچه که ما لازم داریم؛ ما باید بر ثروت علمی بشر بیفزاییم. نگویید نمی‌شود؛ می‌شود. یک روزی بشریت فناوری ریزترین‌ها- نانوتکنولوژی- را نمی‌شناخت، بعد شناخت. امروز صد تا میدان دیگر ممکن است وجود داشته باشد که بشر نمی‌شناسد؛ اما می‌توان آنها را شناخت و می‌توان جلو رفت. البته مقدمات دارد؛ اما آن مقدمات را هم می‌شود با همت فراهم کرد. من یک روز در مجموعه‌ی جوانان و اهل دانشگاه گفتم من توقع زیاد نیست؛ من این را از شما جامعه‌ی علمی کشور توقع می‌کنم که شما پنجاه سال دیگر- پنجاه سال، نیم قرن است- در رتبه‌ی بالای علمی دنیا قرار داشته باشید؛ این توقع زیادی است از یک ملت با استعداد؛ اما اگر بخواهیم این اتفاق بیفتد، از الآن باید سخت کار کنیم. شرطش تنبلی نکردن است؛ غفلت نکردن است؛ خست نوزیدن است؛ از ورود در این راه وحشت نکردن است و میدان دادن و پرورش نخبان علمی است. در بعضی از بخش‌ها ما با دنیا فاصله‌مان زیاد نیست؛ در آن بخش‌ها- مثل همین بخش‌هایی که اسم آوردیم، خوشبختانه فاصله‌مان با پیشرفتهای دنیا و آن نوک‌های حرکت زیاد نیست- می‌توانیم تلاشمان را مضاعف کنیم؛ این هم یک کار است. بنابراین، این جزو وظایف دولت است؛ بایستی میدان داد. این جوانان تشنه‌ی کار و فهمیدن هستند، به شرط اینکه امکانات در اختیار این‌ها قرار بگیرد. الحمد لله ما استاد خوب هم کم نداریم. یک روزی بود ما اوایل انقلاب، در این کشور قحط استاد داشتیم؛ اما امروز نه، بحمد الله اساتید فراوان است و امروز اکثریت آنان پرورش‌یافته‌ی دامان خود این ملت و روییده‌ی در همین آب و هوا هستند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگردانان سینما و تلویزیون 1385/03/23

واقعیتی که امروز در جامعه‌ی ما هست- خارج از تبلیغات و شعار و نمی‌دانم بزرگ‌نمایی‌های گوناگون- این است که ما یک کشوری هستیم که بر اثر تکیه‌ی بر باورهای خودمان و اظهار شجاعت در میدان- شجاعت نشان داده‌ایم؛ این‌ها را که دیگر نمی‌توان منکر شد- در دنیا یک ملت شاخص شده‌ایم؛ نمی‌گویم شاخص‌ترین، اما یک ملت شاخصیم. این ایرانی که امروز شما دارید می‌بینید، این ایران دوره‌ی رژیم گذشته نیست؛ وقتی محاسسه می‌کنیم، در دنیا، در بین ملت‌ها و دولتهای، در محافل سیاسی دنیا، در تعاملات بین‌المللی و در موازنه‌ی بین قدرتهای بزرگ دنیا، این ایران، این ملت و این مجموعه‌ی حکومت، یک مجموعه‌ی درخور احترام یا مجموعه‌ای که ناگزیر باید آن را جدی گرفت و آن را احترام کرد، تلقی می‌شود. امروز وضع کشور ما این است. پیشرفتهای زیادی هم داشته‌ایم. یعنی من اگر بخواهم مقایسه بکنم، باید با این تعبیر بی‌اغراق بگویم که، واقعاً قابل مقایسه نیست آنچه که ما بعد از انقلاب به عنوان یک ملت و یک کشور به دست آورده‌ایم، با آنچه که قبل از انقلاب بوده است. ما به خودمان اعتقاد پیدا کرده‌ایم، استعدادهای خودمان را شناخته‌ایم و این استعدادهای ما را به میزان بسیار زیادی به فعلیت رسانده‌ایم؛ در زمینه‌ی علم، در زمینه‌ی صنعت، در زمینه‌ی مسائل اجتماعی و در زمینه‌ی کارکردهای عمومی، پیشرفتهای زیادی پیدا کرده‌ایم. نمی‌شود بین دوگونه نظام، یک نظام وابسته‌ی حذف‌شده‌ی در تعامل‌های بین‌المللی و بی‌اعتقاد به خود و توسل‌رزی به مردم خود را- که رؤسای کشور، مملکت را مال خودشان می‌دانستند؛ دوره‌ی طاعت این است دیگر! حالا خیلی از شماها هم یادتان هست، من هم یادم هست؛ ما هم در آن دوره تنفس و زندگی کردیم. دستگاه حکومت، کشور را مال خودش می‌دانست؛ برای مردم شأنی قائل نبودند، مگر از روی اجبار- با یک تشکیلات و نظامی که مسئولان کشور را نوکر مردم می‌دانند، نه صاحب مملکت و صاحب مردم- این احساس واقعی مسئولان است، واقعاً خودشان را خدمتگزار و نوکر مردم و فلسفه‌ی وجودی خودشان را، کار برای مردم می‌دانند- مقایسه کنید. اصلاً تقابل بین این دو شکل، تقاضی بین این دو شکل، قابل کیل و اندازه‌گیری کردن با پول و درآمد ماهانه‌ی فلان آدم و این‌ها نیست؛ یعنی تفاوت وجود و عدم است، فاصله‌ی وجود و عدم است؛ این همان چیزی است که اسلام از ما می‌خواهد و به ما می‌دهد. حالا نمی‌خواهم وارد مقوله‌ی ارزشهای اسلامی بشوم، اگر انسان بخواهد راجع به آن‌ها فکر و بحث کند، مقوله‌ی بسیار باشکوه و دلنوازی است. خوب، این کشور، در یک چنین شرایطی است؛ این کشور می‌خواهد پیش برود، این کشور می‌خواهد حرکت بکند؛ ما این چیزهایی که حالا شما در زمینه‌ی فناوری هسته‌ای و پیشرفتهای علمی می‌شنوید، این‌ها فقط بخشی از بسیار آن چیزی است که در کشور اتفاق افتاده. بحمد الله جوان و استعداد هم که زیاد داریم، ما احتیاج داریم به امید، به شوق، به کار، به اعتماد به نفس، به کم کردن تکیه‌ی بر بیگانگان- به فرهنگشان، به رفتارشان، به بخش‌نامه‌های فکری و فرهنگی‌شان- ما به این‌ها احتیاج داریم؛ به جوشیدن از درون، به استخراج گنجینه‌هایی که در میراث فرهنگی ما هست. این جوان اگر بخواهد این‌طور تربیت شود، به حضور شما در صحنه احتیاج دارد؛ یعنی شما باید وارد میدان بشوید تا این اتفاق بیفتد؛ من این را می‌گویم. من می‌گویم الآن کلید دست شماست. من شأن سینما را این می‌دانم. من می‌گویم امروز کلید پیشرفت این کشور، به میزان زیادی دست شماست؛ شما می‌توانید این نسل را یک نسل پیشرونده، امیدوار، پُرشوق، معتقد به خود و معتقد به ارزشهای اسلامی و ملی خود بار بیاورید؛ و همین‌طور

می‌توانید این نسل را شرم‌نده، پشیمان، زیر سؤال برنده‌ی افتخارات گذشته و زیر سؤال برنده‌ی افتخار انقلاب و دفاع مقدس بار بیاورید.

بیانات در مراسم هفدهمین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1385/03/14

چهارم- علاوه بر این‌ها- آنچه که زمینه و بستر به کار گرفتن ایمان و عدالت و علم است، اتحاد ملی و آرامش در سطح کشور است. اگر در کشور آرامش نباشد، نه از علم می‌شود بهره‌برداری کرد، نه از ایمان، و نه می‌شود عدالت را در جامعه مستقر کرد.

امروز دشمنان این ملت، بزرگترین جایزه را به کسی می‌دهند که بتواند این پایه‌ها را متزلزل کند و با ایمان مردم بجنگد؛ ایمان به خدا، ایمان به مردم، ایمان به راه و ایمان به موفقیت را در دل‌های مردم تضعیف کند. امام دارای این چهار ایمان بود؛ ایمان به خدا، ایمان به مردم، ایمان به این راه و ایمان به موفقیت حتمی آخر کار. این ایمان‌ها در دل مردم، آن‌ها را به حرکت، به اندیشیدن، به پیش رفتن، وادار می‌کند. آن کسانی که ایمان به خدا، ایمان به مردم، ایمان به این راه، ایمان به موفقیت را در مردم تضعیف کنند، برای دشمن کار کرده‌اند. دشمن، بزرگترین جایزه را به این افراد می‌دهد. همچنین آن کسانی که با حرکت علمی کشور مخالفند؛ آن کسانی که دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقی، مرکز علمی را می‌خواهند از علم و از تحقیق و پژوهش دور کنند، برای دشمن کار می‌کنند. دشمن، بیشترین جایزه را حاضر است به این افراد بدهد. آن کسانی که علیه امنیت ملت کار می‌کنند، وحدت ملی را مخدوش می‌کنند، به عنوان حمایت از اقوام، می‌خواهند وحدت ایرانی را- این اقوام، همه ایرانی‌اند؛ همه وفادار به ایرانند و همه خود را ایرانی می‌دانند و به آن مفتخرند- متزلزل کنند، برای دشمن کار می‌کنند.

وظیفه‌ی دستگاه‌های مسئول است که دشمنان ملت را درست بشناسند؛ ایادی دشمن را در میان مردم بدانند؛ جهت‌گیری‌های دشمنان را بشناسند و از حق ملت دفاع کنند؛ از امنیت ملت دفاع کنند؛ از دانش‌پژوهی و پیشرفت علمی در کشور دفاع کنند؛ این وظیفه‌ی دستگاه‌های مسئول است.

نکته‌ی آخر: این شجره‌ی طیبه‌ی را که امام بزرگوار عرس کرد و خدای متعال برکت بخشید و شاخ و برگ آن را این‌چنین گسترده کرد، همه باهم باید حفظ کنیم؛ هم مسئولان، هم احاد مردم، هم نخبگان سیاسی، هم نخبگان علمی، هم اهل حوزه، هم اهل دانشگاه، هم کارگر و هم همه‌ی قشرهای دیگر. این، وظیفه‌ی همه است؛ همه، انقلاب و کشور را باید از خود بدانند؛ همه، نظام جمهوری اسلامی را باید از خود بدانند؛ همه، امت جمهوری اسلامی‌اند. ما آن کسانی را غریبه می‌دانیم؛ از این دایره خارج می‌دانیم، که برای دشمن کار می‌کنند. آن کسی که امام و راه امام و وصیت‌نامه‌ی امام را قبول دارد، او «خودی» است؛ آن کسی که استقلال ایران برایش دارای اهمیت است و به آن پایبند است، «خودی» است؛ آن کسی که عزت این ملت و پیشرفت علمی این ملت را دنبال می‌کند، او «خودی» است. غریبه‌ها کسانی هستند که مشتاق سلطه‌ی آمریکایند؛ آن‌ها کسانی هستند که در خانه، برای دزد کمین گرفته کار می‌کنند و به نفع او اقدام می‌کنند. غریبه آن کسی است که بلندگوی افکار و اهداف دشمنان این ملت است. آن کسی که سخن ملت را می‌گوید، آن کسی که از زبان این ملت حرف می‌زند، آن کسی که با دشمنان این ملت دشمنی می‌کند، آن کسی که در راه مصالح این ملت در هر بخشی قدم برمی‌دارد، جزو سربازان جمهوری اسلامی است. آن کسانی که عمداً در قول و عمل، وحدت را می‌شکنند و حرکت در جهت خواست دشمن می‌کنند، این‌ها در مقابل جمهوری اسلامی صف‌آرایی می‌کنند. البته «خودی‌ها مراقب باشند؛ غفلت نکنند. گاهی دیده می‌شود بعضی از «خودی‌ها از سر غفلت و نادانی- گاهی هم به‌ندرت، بعضی ناجوانمردانه- تحت تأثیر کینه‌های شخصی، کار غریبه‌ها را می‌کنند؛ این افراد باید به‌هوش باشند.

بیانات در دیدار کارگران 1385/02/06

شما ببینید اگر در یک کشوری جامعه‌ی عمومی آن کشور به کار با این چشم که کار عبادت است، نگاه کنند آن وقت وضع پیشرفت اقتصادی و علمی آن کشور به کجا خواهد رسید. این منطق اسلام است. لذا اگر ما نسبت به کارگر در هر سطحی احساس ارادت و محبت می‌کنیم، این گزاف نیست؛ این به خاطر آن است که پشت این احساس محبت و احترام، یک چنین فرهنگ عمیق و غنی اسلامی‌ای وجود دارد.

بیانات در دیدار کارگران 1385/02/06

بهترین راه مبارزه با استکبار و دشمنان، همین است که ما در ساختن و پیشرفت کشورمان، هرچه می‌توانیم سعی کنیم؛ پیشرفت علمی، پیشرفت فناوری، پیشرفت اخلاقی، همبستگی ملی و محکم کردن پایه‌ی ایمان و انگیزه‌های معنوی؛ هرچه که در این چیزها ما پیشرفت کنیم، دشمن بیشتر عقب می‌نشیند و این مهم‌ترین مبارزه‌ی ملت ایران است.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی 1385/01/01

آنچه که امروز آمریکاییها از خود بروز می‌دهند، همان چیزی است که در طول بیست و هفت سال نسبت به ملت ایران، همیشه در ذهنشان بوده است. ابزارشان هم عبارت است از تهدید، ارباب، تبلیغات جنگ روانی، دلسرد کردن مردم، نومید کردن مردم، ایجاد دودستگی و تحریک عصبیتها؛ اگر بتوانند، ابزار دشمنان ملت شما این‌هاست. فشار بیاورند- فشارهای فرسایشی- و با تبلیغات این‌ها را برجسته، بزرگ و درشت کنند؛ برای اینکه در مردم احساس عدم امنیت به وجود آورند، برای اینکه مردم در موفقیتشان، آینده‌شان و کفایت مسئولان‌شان تردید و شک و شبهه پیدا کنند؛ کار دشمن این‌هاست. فشار بیاورند، شاید بتوانند مسئولین را دچار دودستگی کنند؛ شاید بتوانند تصمیم‌گیران کشور را در تصمیم‌گیری‌های بزرگ خودشان دچار تزلزل کنند؛ کار دشمن این‌هاست؛ ابزار دشمن این‌هاست؛ دشمن ابزار دیگری ندارد. تهدید می‌کنند که ما ملت ایران را تحریم خواهیم کرد؛ مگر تا حالا تحریم نکردید؟! مگر تا حالا ملت ایران دچار تحریم شما قدرتهای زورگو نبوده است؟! اگر ما امروز پیشرفتی پیدا کرده‌ایم و در علم، صنعت و برخی از صنایع، در منطقه حرف اول را می‌زنیم، این‌ها در همین شرایط تحریم برای ما پیش آمده است. ما پیشرفت نظامی پیدا کرده‌ایم؛ پیشرفت علمی پیدا کرده‌ایم؛ در زمینه‌های پزشکی پیشرفتهای شگفت‌آور پیدا کرده‌ایم؛ در زمینه‌ی صنعت، در برخی از صنایع بسیار پیچیده که دنیا تصور نمی‌کرد، ما پیشرفت پیدا کرده‌ایم. ما در زمینه‌ی علوم زیستی پیشرفت پیدا کرده‌ایم؛ علوم دانشهایی را که دارندگان آن‌ها، هرگز اجازه نمی‌دهند غیر از یک مجموعه‌ی کوچک خودشان، کسی به آن‌ها دست پیدا کند؛ ما به این دانشها دست پیدا کرده‌ایم. همه‌ی این‌ها در شرایط تحریم به وجود آمده است. اگر تحریم نمی‌کردند، شاید به اینجا نمی‌رسیدیم؛ اگر پول ما را می‌گرفتند، سلاحهای دسته چندم خودشان را به ما می‌دادند، ما به فکر نمی‌افتادیم که از ابتکار و استعداد جوانانمان استفاده کنیم؛ امروز هواپیما هم تولید کنیم، تانک هم تولید کنیم، موشک هم تولید کنیم و از بسیاری از کشورهای منطقه در این تولیدات جلوتر باشیم. اگر بازارها را باز می‌کردند، هرچه می‌خواستیم به ما می‌دادند، پول ما را می‌گرفتند، توی جیبشان می‌ریختند و امروز هم ما به این پیشرفتها نرسیده بودیم. ما را از تحریم می‌ترسانید؟!

بیانات در دیدار اساتید و دانشجویان دانشگاه امام صادق (علیه‌السلام) 1384/10/29

اما راجع به مسئولیت‌های آینده‌ی شما، من فقط می‌خواهم این را عرض بکنم؛ خروجی دانشگاه امام صادق، ایده‌آلش فقط نباید این باشد که حالا بیرون بیاید، فرض کنید اگر در فلان رشته، درس خوانده برود وکیل بشود یا محضر‌دار بشود و یا برود کارمند فلان دستگاه وزارتتی دولتی بشود؛ نه اینکه من مخالف باشم؛ نه، من موافقم که جوان‌های خوب در ارکان تشکیلات اجرایی کشور- چه قضائی و چه قوه‌ی مجریه- حضور داشته باشند؛ اما این برای خروجی دانشگاه امام صادق ایده‌آل نیست؛ ایده‌آل و آن نقطه‌ی آرمانی را باید از همان مطالبی که تا الان در این نیم‌ساعته عرض کردم، جست. شما باید در علم، یک حرکتی به وجود آورید؛ باید در دنیای دانش‌آموزی و پیشرفت علم و بنای علمی کشور، یک تحرکی به وجود آورید؛ این است آن رسالت اصلی شما. کاری کنید که دانشمندان مسلمان و مؤمن ما، در رشته‌های مختلف علوم انسانی، صاحب‌نظرانی شوند که دنیا از نظرات این‌ها استفاده کند؛ کاری کنید که دانشگاه امام صادق، نه فقط در مقایسه‌ی با فلان دانشگاه دیگری که در تهران یا شهرستان هست، یک رتبه‌ی جلوتری به دست آورد؛ بلکه این دانشگاه مرجع تحقیقات مراکز علمی و دانشگاه‌های دنیا بشود. امروز در دنیا و حتی در همین دنیای گمراه غربی، افراد بسیاری هستند که به دنبال حقیقت‌اند؛ انسان‌های دانشمند و دانش‌پژوهی هم در بین این‌ها هستند و فراوان‌اند، و کم هم نیستند که دنبال حرف حساب و حق‌اند؛ یک چنین انسانی در هر نقطه‌ی دنیا- در کشورهای اروپایی، آسیایی، امریکا و جاهای دیگر- وقتی دارد دنبال یک مطلبی می‌گردد، باید بتواند اثر علمی شما را در این پایگاه رایانه‌ای پیدا کند؛ حرف و فکر و راه تازه‌ای را که شما دارید نشان می‌دهید. این را ما از دانشگاه امام صادق می‌خواهیم. خروجی دانشگاه امام صادق باید با این نیت و فکر، بتواند

متخرج این دانشگاه بشود. بنابراین دانشگاه را قوی کنید.

بیانات در دیدار اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی 1384/10/13

تصمیمات یا آرزوهایی که تاکنون در زمینه پیشرفت علم گرفته شده یا مطرح شده، بایستی عملیاتی شود؛ یعنی بایست در مجاری کار بیفتد و خواسته شود. فرض کنید اگر شما در زمینه تولید علم با دانشگاه‌ها کار دارید، باید آقای دکتر زاهدی مسئول شود؛ زمان معین کنید و بعد بگویید که شما طرف دو یا سه ماه در این زمینه چه کار کرده‌اید. ایشان گزارش به شما بدهند و اگر شما نمی‌پسندید، اعتراض کنید؛ اگر می‌پسندید، قدم بعدی را بردارید؛ حالا یا شما باید بردارید، یا ایشان باید بردارند. در زمینه وزارت ارشاد یا آموزش و پرورش و در زمینه‌های مختلف دیگر هم به همین روش عمل شود.

بیانات در دیدار فاتحان قله‌ی اورست 1384/08/30

شما با فرهنگ خودتان به قله اورست رفتید. «یا فاطمة الزهراء»؛ این فرهنگ شماست؛ این مال شماست؛ و نشان‌دهنده‌ی همین کشور سرافراز امروز است که در ورزش این کار را می‌کند؛ در بخش علمی آن‌طور پیشرفت می‌کند؛ در بخش‌های تجربی و عملی و فنی هم آن‌طور پیشرفت می‌کند؛ آن انرژی هسته‌یی‌اش است، آن بخش سلول‌های بنیادی‌اش است و در بخش‌های سیاسی و کارهای فراوان گوناگون دیگر هم همین‌طور است. این ملت مثل جسمی که نیض آن می‌زند و از همه طرف در حال رشد است، دارد کار می‌کند. این، نشان‌دهنده‌ی یک ملت زنده است. این ملت زنده، شعارش همین چیزهایی است که شما در آنجا مطرح کردید؛ نام خدا را آوردید، نام اولیای خدا را آوردید، نام مقدس فاطمه‌ی زهرا (سلام الله) را آوردید.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه‌ی تهران 1384/07/29

در مسأله‌ی هسته‌یی، حرف ملت ایران حرف معلومی است، مسئولان هم بارها آنچه را که باید گفت، گفته‌اند. مطلب این است که ملت ایران یک ملت با استعداد، با فرهنگ، بزرگ، توانا، بانشاط و جوان است و این‌جور ملتی صبر نمی‌کند که اجازه بدهند تا به فلان پیشرفت علمی یا فلان پیشرفت فناوری دست پیدا کند؛ نه، این‌جور ملتی خودش وارد می‌شود، مرزهای دانش را هم می‌شکند و عبور می‌کند و خودش را نشان می‌دهد. اگر هم خارجی‌ها، رقیب، دشمنان می‌بینند که در این صد سال اخیر قبل از انقلاب این حالت پیش نیامده، باید بدانند که در آن وقت‌ها نمی‌گذاشتند ملت ایران حرکت شایسته‌ی خودش را بکند؛ و الا ملت ایران همیشه یک ملت با استعداد بوده است. ما همان ملتی هستیم که در همه‌ی دوران اسلامی، از همه‌ی ملت‌های مسلمان، بدون استثناء، پیشروتر بودیم و در همه‌ی علوم و فنون؛ در فلسفه، در علم، حتی در علوم مربوط به زبان عربی پیشروتر بودیم؛ بزرگترین زبان‌دان‌ها و نحوی‌ها و علمای علم زبان عربی، ایرانی‌اند و حتی بهترین و قوی‌ترین کتابها را هم در همان رشته، ایرانی‌ها نوشته‌اند. این ملت همیشه در فلسفه، در علوم گوناگون و در دانش‌های تجربی، به قدر زمانه و جلوتر از آن، پیشرو بوده است. این، همان ملت است؛ منتظر نمی‌ماند؛ لذا منتظر هم نماند و حالا از جمله، توانسته است به دانش هسته‌یی دست پیدا کند. آنچه که امروز ما داریم، هم دانش هسته‌یی است، هم فناوری هسته‌یی؛ اما آنچه نداریم و جلوی ما گرفته‌اند و مانع ایجاد کرده‌اند، تشکیل تجهیزات این فناوری است؛ یعنی یک علمی را شما کسب می‌کنید، بر اساس او یک فناوری را به دست می‌آورید؛ راز به‌کارگیری این دانش را در تولید فلاین محصول کشف می‌کنید و وسیله‌اش را هم در حد اقل تولید می‌کنید؛ ولی وقتی می‌خواهید آن را تکثیر کنید و از آن استفاده‌ی کامل بکنید، نمی‌گذارند و جلوی ما می‌گیرند؛ این، چیزی است که اتفاق افتاده است. حرف ملت ایران این است که در مناسبات بین‌المللی، گزینشی نباید عمل کرد. اینی که ما رسیدن به دانش هسته‌یی را برای فلان کشور مجاز بشمریم، برای فلان کشور، به دلایل واهی، مجاز نشمریم، برای ملت ایران قابل قبول نیست.

بیانات در دیدار دانشجویان برگزیده و نمایندگان تشکل‌های دانشجویی 1384/07/24

نظام جمهوری اسلامی که امروز برایش مسأله‌ی هسته‌یی حل شده است- و البته این فقط یک مثال است؛ بارها من این را گفته‌ام- همان نظامی است که روز اولی که به وجود آمد، مستکبران عالم نه تصور می‌کردند و نه اگر تصور می‌کردند، یک موی تشنه‌ی راضی بود که این کشور بتواند در زمینه‌های علمی پیشرفت کند. یکی از شما جوانها الان بیان کردند که در اوایل انقلاب ما در دانشگاه‌ها مشکل استاد داشتیم، مشکل پزشک داشتیم، مشکل متخصص داشتیم؛ اما امروز کشور از لحاظ علمی پیشرفته است. البته ما نباید همت خود را کم کنیم. مقداری که پیش آمده، نسبت به آنچه باید پیش می‌آمد، و نسبت به توانایی ما خیلی کم است.

بیانات در دیدار دانشجویان و نخبگان سراسر کشور 1384/07/03

مواردی را که بعضی از شما عزیزان از پیشرفت‌های علمی ما گفتید، بخش کوچکی از پیشرفت‌های علمی و تحقیقاتی و فناوری ما در کشور است؛ چیزهای بیشتری با دامنه‌های گسترده‌تر بتدریج بروز خواهد کرد و الان در جریان است و وجود دارد. این جلسه نماد «ما می‌توانیم» است.

نخبگان کشور فقط شماها نیستید؛ اما شما گلچینی از این دسته‌ی باارزش کشور ما و جوانهای ما هستید. این به همه نشان می‌دهد که در میان جوانان ما افرادی هستند که می‌توانند در مسابقات جهانی و در عرصه‌های وسیع مسابقاتی در داخل کشور رتبه‌های برجسته‌ای را بیاورند و این‌ها استعدادها درخشان هستند و از این استعدادها درخشان ما در کشور زیاد داریم و با تکیه به این‌ها ملت ایران و کشور عزیز ما خودش را خواهد ساخت و پیش خواهد برد و دره‌ی ژرفی را که بین ما و قله‌ی علم در دنیا به وجود آوردند، بتدریج پُر خواهد کرد.

نکته‌ی دوم این است که من با کار نمایشی و- به قول شماها- ویتربنی به‌هیچ‌وجه موافق نیستم. البته نمایش شأنی دارد؛ ویتربنی جایی دارد؛ نمی‌شود اهمیت و ارزش نمایش و ویتربنی و نمایشگاه را انکار کرد؛ اما منحصر شدن در این، خسران دنیا و آخرت را در پی خواهد داشت.

ما دنبال کاریم. حرفهایی که شما امروز بر زبان آوردید- مسأله‌ی اهمیت دادن به علم، اهمیت دادن به تحقیق، اهمیت دادن به فناوری، پرداختن به نخبگان؛ اینکه ما وقتی یک نخه را دلگرم کردیم، هر جای دنیا هم برود، متعلق به کشور خواهد بود، و مطالب فراوانی که شما گفتید و من خلاصه‌ای از آن را یادداشت کردم- حرفهای من است؛ این‌ها حرفهایی است که از ده سال پیش، دوازده سال پیش من دارم می‌گویم. من امروز نگاه می‌کنم، می‌بینم شما بدون اینکه بدانید یا یادتان باشد که این حرفها یک روز از سوی مسئولان نظام گفته شده، خودتان دارید این حرفها را می‌زنید و حرف دل شماست؛ این پیشرفت است؛ این همان چیزی است که ما می‌خواستیم و به کوری چشم دشمنانی که نمی‌خواستند، شده است.

بیانات در دیدار دانشجویان و نخبگان سراسر کشور 1384/07/03

من در یکی از جلسات دانشجویها گفتم شما فکر این را بکنید که پنجاه سال دیگر کشور شما باید جایی باشد که هرکس به یک پیشرفت علمی احتیاج دارد، ناگزیر باشد زبان فارسی یاد بگیرد؛ یعنی کشور شما آن‌قدر اثر علمی و تحقیقاتی تولید کند که همین‌طور که امروز زبان انگلیسی عمدتاً به برکت پیشرفت فناوری آمریکا و بعضی از کشورهای دیگر در دنیا رایج شده، شما بتوانید زبان فارسی را به تبع رشد علمی‌تان در دنیا رایج کنید. شما باید بتوانید در قله فرار بگیرید؛ این شدنی است و اگر همت بگذاریم، قطعی است.

بیانات در دیدار جمعی از پیشکسوتان جهاد و شهادت و خاطره‌گویان دفتر ادبیات و هنر مقاومت 1384/06/31

از زمان شروع جنگ تا الان- این بیست و چهار پنج سال- ما از زمین به آسمان رفته‌ایم. ما را تهدید می‌کنند به تحریم اقتصادی و محاصره‌ی اقتصادی! ما در همین دوره‌ی محاصره‌ی اقتصادی بوده که این‌همه امکانات را به‌دست آوردیم. در سخت‌ترین دوره‌های محاصره‌ی اقتصادی جوانهای ما توانستند سلاح‌هایی را بسازند که در همه‌ی دنیا آن سلاح‌ها را غیر از آمریکایی‌ها و یکی دو دولت عزیزکرده‌ی آمریکا هیچ‌کس نداشت. همین موشک ضد تانک «تاو» را جوانهای ما در چه شرایطی ساختند؟ همه‌ی درها رویشان بسته بود، اما ساختند. همین پیشرفت‌های علمی‌یی که امروز شما ملاحظه می‌کنید دارد بروز می‌کند، بنده از سالهای متمادی می‌گفتم جوانهای ما دارند کارهای بزرگی می‌کنند، که الان یکی پس از دیگری در بخش‌های مختلف دارد بروز می‌کند. البته موضوع انرژی هسته‌یی‌اش به‌خاطر حساسیت دنیا روی آن، برجسته و شاخص شده؛ و الا در ردیف این کار، کارهای دیگری که در بخش‌های گوناگون انجام گرفته، واقعاً اهمیتش کمتر از این کار نیست؛ منتها جنبه‌ی نظامی و دفاعی ندارد. این‌ها همه در شرایط محاصره‌ی اقتصادی بوده، در شرایط فشار سیاسی و اقتصادی بوده، در شرایط بدحسابی و سخت‌گیری دولتهایی که حتی با ما رابطه‌ی اقتصادی هم داشتند، لیکن

بدجنسی و ناخن‌خسکی و بدحسابی می‌کردند، بوده؛ ولی ما توانستیم، این، ظرفیت خیلی بزرگی برای یک ملت است که می‌تواند. این ظرفیت را جوانهای ما باید بشناسند.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1384/06/17

امروز تصویر نظام جمهوری اسلامی در دنیا، تصویر دیگری است؛ احساس می‌کنند که این نظام مردمی است؛ مردم پای این نظام ایستاده‌اند؛ احساس می‌کنند که شعارهای انقلاب برخلاف آنچه آنها تبلیغ می‌کردند، زنده است. تصور می‌کردند که میانی امام و میانی انقلاب به فراموشی سپرده شد و نسلهای جدیدی که روی کار آمده‌اند، از آن میانی روگردان شده‌اند و حتی مسئولان و رجال این نظام هم تجدید نظر کرده‌اند؛ اما این‌ها همه به هم خورد و روشن شد که نه، نظام اسلامی اگر پیشرفت علمی داشته، اگر در میدان فناوری پیشرفت داشته، اگر بروز استعدادها در طول این دو دهه به شکل حیرت‌آوری در همه‌ی صحنه‌ها چشم همه را به خود متوجه و خیره کرده، اگر این‌همه ساخت‌وساز و نوسازی کشور در همه‌ی زمینه‌ها انجام گرفته، همه‌ی این‌ها در بستر تفکر نظام اسلامی صورت گرفته و دست هدایت‌گر انقلاب و نام امام و یاد امام و راه امام پیشوای همه‌ی این حرکات بوده و انگیزه‌های ایمانی این حوادث را به وجود آورده؛ این را همه حس کردند و فهمیدند؛ تصور غلطی که در ذهن‌ها بود، تصحیح شد و اعتبار نظام جمهوری اسلامی بالا رفت. امروز با این وضعیت جدید، احساس بنده این است که وظایف سنگین‌تری بر دوش همه است. من فقط چهار مورد را به اشاره و کوتاه عرض می‌کنم؛ چون وقت زیاد نیست.

بیانات در مراسم صبحگاه رده‌های مختلف نیروی مقاومت بسیج 1384/06/02

با خدا باشید؛ دل به خدا بسپارید؛ توکلتان را به خدای متعال از دست ندهید؛ به نیروی عظیمی که خدای متعال در دل شما، در ذهن شما، در اراده‌ی شما، در وجود شما و در جسم شما به ودیعه قرار داده است، باور و ایمان بیاورید و بدانید با این نیرو می‌توانید کوههای عظیم را جابه‌جا کنید. اقیانوس ملت ایران ممکن است گاهی آرام به نظر برسد؛ اما اگر طوفانی شد، سونامی‌ها به وجود خواهد آورد. اگر این اقیانوس عظیم با تکیه بر اعماق دینی و ایمانی‌اش به طوفان برخیزد، جوانهای ما کارهای بزرگی انجام می‌دهند. این کارهای بزرگ فقط در میدان جنگ نیست- یک نمونه مربوط به میدان جنگ است- در میدان علم هست؛ در میدان مسائل اجتماعی هست؛ در میدان مسائل فرهنگی هست؛ در ایجاد فضائل اخلاقی و گسترش این فضائل در میان مردم هست؛ در میدان فناوری و پیشرفت‌های علمی و فنی هست. این کارها و این معجزه‌ها همه از شما جوانها برمی‌آید؛ از شما ملت عزیز ایران برمی‌آید؛ از بسیج جوان و پیر و زن و مرد برمی‌آید. ملت ایران نمادش بسیج است و همه‌ی ملت ایران در واقع اجزای بسیج‌اند. خدای متعال روح امام بزرگ و راحل ما را شاد کند که این بنیان رفیع را او پی‌ریزی کرد و این نهال را او پرورش داد و آبیاری کرد، که امروز به این درخت تناور تبدیل شده است.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1384/05/28

برای ما مسأله‌ی هسته‌یی، مسأله‌ی علمی و اقتصادی است. در مسأله‌ی هسته‌یی، راهی را که تا الان آمده‌ایم و بحمد الله به طور کامل هم موفق بوده‌ایم، اگر بتوانیم در آن پیش برویم و به آخر برسانیم، این یک پیشرفت علمی برای کشور است. جوانان ایرانی در این میدان، مهارت و استعداد و توانایی علمی خودشان را ثابت کرده‌اند؛ این از لحاظ علمی خیلی برای ما باارزش است. از لحاظ اقتصادی هم مقرون به صرفه است. آن‌ها می‌گویند شما از همین نفت و سوختهای فسیلی- یعنی منابع تجدیدنپذیر و تمام شدنی- استفاده کنید. این مثل این است که شما بخواهید در باغچه‌ی خودتان سبزی بکارید یا میوه تولید کنید و بفروشید و زندگیتان را از آن اداره کنید؛ کسی بگوید نه آقا، شما برو اشیایی که در خانه‌ات هست- آن یادگارهای قدیمی، آن نگین تاریخی، آن فرش زیر پایت- بفروش و بخور.

بیانات در آخرین دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت هشتم 1384/05/10

البته ما همیشه باید در ناکامی‌ها در درجه‌ی اول خود را مخاطب قرار دهیم. قرآن می‌فرماید: «ما اصابک من حسنة فمن الله و ما اصابک من سيئة فمن نفسك». ما در درجه‌ی اول باید خود را در همه‌ی چیزهایی که به نظرمان ناکامی و بی‌توفیقی می‌آید، مخاطب قرار دهیم؛ ولی به‌رحال شکر الهی را با این همراه کنیم و اجر الهی را برای کاری که به‌خاطر او انجام می‌گیرد، مسلم بدانیم. بنابراین من به سهم خودم- آن مقداری که شاهد تلاشهای شما بودم- از شما تشکر می‌کنم. در سالهای گذشته من شاهد تلاش پُر حجم و جدی جناب آقای خاتمی و شما برادران و خواهران در همه‌ی زمینه‌ها بودم؛ این چیزی است که ما باید آن را نعمت بزرگی از نعم الهی بدانیم. شما در این مدت کار سخت و تلاش متراکمی را انجام دادید و بحمد الله به توفیقات زیادی هم رسیدید. امروز، هم در زمینه‌ی صنعت، هم در زمینه‌ی کشاورزی، هم در زمینه‌ی علم و فناوری، هم در زمینه‌های گوناگون خدمات، ما پیشرفت‌های بسیار چشمگیر و زیادی داریم؛ این‌ها برای این کشور و این ملت خواهد ماند و از حافظه‌ی این ملت زوده نخواهد شد. همه‌ی شما برادران و خواهرانی که در این کارها سهیم یا مؤثر یا مؤسس بودید، یقیناً در اجر و پاداش این تلاشها سهیم هستید.

بیانات در سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1384/03/14

این مکتب، نظام اسلامی را بنیان‌گذاری کرد. بیست و پنج سال از آن زمان می‌گذرد. بیشترین حملات هم در طول این بیست و پنج سال به کشور و ملت ما و این مکتب سیاسی شده است؛ اما ملت ما روز به روز پیشرفت کرده است. ملت ما در زمینه‌ی علم، در زمینه‌ی عمران، در زمینه‌ی سیاست بین‌الملل، در زمینه‌ی ارتقای آگاهی‌های گوناگون، در زمینه‌ی ساخت زیربنای عظیم کشور، در زمینه‌ی به‌دست آوردن قدرت فناوری و احیای استعدادهای مردمی، و در بسیاری از زمینه‌های دیگر، پیشرفتی داشته است که در گذشته حتی تصور آن را هم نمی‌کرده؛ این به برکت اسلام است. ما هرگز ادعا نمی‌کنیم که در برنامه‌های انقلاب، بهنگام و به‌روز پیش رفته‌ایم و در آنجایی که باید باشیم، هستیم؛ نه، اما این کم‌کاری ماست. ما مسئولان در رده‌های مختلف اگر بیشتر و بهتر کار کنیم، بدون شک موفقیتها بیشتر خواهد شد. امروز هم موفقیتهای بسیاری داریم. امروز ملت ما قوی است؛ دولت ما قوی است؛ زیربنای کشور آماده است و پیشرفت علمی و استخراج استعدادهای جوانان ما محیرالعقول است. ما می‌توانیم حرکت خود را شتاب دهیم؛ و این کار را هم ملت ما خواهد کرد و به فضل پروردگار و به حول و قوه‌ی الهی پیشرفت می‌کنیم. امروز پرچم اسلام، پرچم دین‌داری، پرچم شجاعت و پرچم نوآوری در زمینه‌ی سیاست در دست ملت ماست. دشمن‌ها در تبلیغات خود سعی می‌کنند این دستاوردها را کوچک نشان دهند و آنچه را که این ملت به‌دست آورده، از قلم ببندازند؛ اما نمی‌توانند.

بیانات در دیدار اعضای ستاد برگزاری مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) 1384/03/10

آنچه را که امروز به عنوان اهداف این انقلاب تعیین کرده‌ایم، باید با همان روش امام دنبال کنیم؛ با صراحت، با تبیین کامل و با جرأت و جسارت لازم؛ باید دلیرانه وارد این میدان شد. ما باید بدانیم آنچه ما را در مقابل دشمنان نگه می‌دارد و استقلال و آزادی و هویت ما را حفظ می‌کند، این است. این ملت اگر بخواهد به آبادی کشور و به پیشرفت علم برسد و اگر بخواهد در قافله‌ی چالش‌های گوناگون مادی دنیا- مسأله‌ی تجارت، مسأله‌ی کشاورزی و دیگر مسائل- پیشرفت کند، راهش این است که خط امام را دنبال کند؛ چون این خط، خط استقلال، بازگشت به هویت خود، استخراج گنجینه‌های پنهان درون سینه‌ی انسانها و بالفعل کردن این استعدادهاست.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان بسیجی 1384/03/05

منطق ما قوی است. ما از لحاظ منطق در مقابل هیچ‌کس کم نمی‌آوریم؛ دیگران در مقابل ما کم می‌آورند. واقعیت‌های جامعه هم صحت آن منطق را نشان داده است. با اینکه در طول سالهای متمادی خراب‌کاری شده، جنگ و موانع بیرونی بوده، نفوذ آدم‌های ناباب در دستگاه‌ها بوده، بی‌همتای و بی‌حالی بعضی‌ها بوده؛ در عین‌حال هر جا ما با همان اصول و تفکرات انقلابی اصیل جلو رفته‌ایم، واقعاً پیش رفته‌ایم؛ نمونه‌های پیش همین پیشرفت‌های صنعتی و علمی و گشایش‌های گوناگونی است که در کارها به وجود آمده. هر جا کار برجسته‌ای شد، انسان وقتی رفت، دید یک عنصر مؤمن در آنجا مسئولیت تعیین‌کننده‌ی دارد؛ این را بنده در جاهای مختلف به تجربه مشاهده کرده‌ام. هر جا کارها لنگ است، به‌خاطر این است که در آن از این بی‌ایمانی‌ها و بی‌ریزه‌ی‌ها که منجر به نفع‌طلبی و فساد و تبعیض و رفیق‌بازی و امثال این‌ها می‌شود، وجود دارد. بنابراین در میدان عمل هم ما این فکر را آزموده‌ایم.

بیانات در دیدار جمعی از ایثارگران و خانواده‌های شهدا 1384/03/03

البته ما وارد این راه شدیم و قدری هم پیش رفتیم و نتایج آن مقدار پیشرفت را هم داریم مشاهده می‌کنیم. چقدر در این مملکت کار شده است؛ چقدر از لحاظ علمی و فناوری این کشور پیشرفت کرده است؛ چقدر اعتماد به نفس جوانان در میدان‌های مختلف علمی، فناوری و فعالیت‌های گوناگون بالا رفته است. ملتی که به او تفهیم کرده بودند هیچ کاری نمی‌تواند بکند و همه چیز را باید دیگران بکنند و او باید بنشیند و تماشا کند و از آن‌ها گدایی کند، در حال حاضر به احساس استغناء و توانایی رسیده و افق‌های جدیدی را در مقابل خود ترسیم کرده است. ما خیلی پیشرفت کرده‌ایم؛ اما هنوز در اوایل راه قرار داریم و خیلی بیش از این باید پیشرفت کنیم.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان استان کرمان 1384/02/19

یک دسته کسانی هستند که توسعه و رشد و پیشرفت علم و میدان رقابت و آزاداندیشی و امثال این‌ها را می‌خواهند، اما راه آن را در تقلید مطلق از الگوهای غرب جستجو می‌کنند؛ فکر می‌کنند «ره چنان رو که رهروان رفتند». رهروان چه کسانی هستند؟ فعلاً اقلیتی در دنیای امروز، که عبارتند از کشورهای غربی؛ شامل اروپا و کشور ایالات متحده آمریکا و بعضی از کشورهای پیشرفته دیگر. من بعد برمی‌گردم و به این بخش بیشتر می‌پردازم.

یک عده هم کسانی هستند که خویش را در خویش می‌جویند. به قول آن شاعر:

گوهر خود را هویدا کن

کمال این است و بس

خویش را در خویش پیدا کن

کمال این است و بس

این‌ها فکر می‌کنند که در مجموعه‌ی اندیشه و معرفت و دستورالعمل موجود در اختیار ملت ایران و یک جوان آگاه و بیدار ایرانی به قدر کفایت برای رسیدن به آن الگو به شکل کامل راه وجود دارد. این‌ها هم کم نیستند. بنده با این مجموعه‌ها هم بسیار برخورد داشته‌ام و آشنا شده‌ام. انواع و اقسام نگاه‌ها به مقوله‌ی آرمان‌خواهی وجود دارد که عرض کردم.

بیانات در دیدار مردم شهرستان رفسنجان 1384/02/18

مسئولان کشور در رده‌های مختلف- در سطح کشور، در سطح استان‌ها و شهرها- موظفند عدالت را رعایت کنند و طبقات محروم را همواره مورد توجه قرار دهند. این خطاست اگر خیال کنیم اسلام با پیشرفت و توسعه و رفاه مادی جامعه مخالف است؛ به‌هیچ‌وجه این‌طور نیست. جامعه‌ای که در آن، پیشرفت علمی و عملی، پیشرفت فناوری و پیشرفت دنیایی مردم وجود داشته باشد؛ اسلام این را برای پیروان خود می‌پسندد. تشویق اسلام به علم و عمل و تلاش و فعالیت، از همین جهت است. سنت الهی بر این قرار گرفته است که هر ملتی تلاش و کار کند، بدون تردید نتیجه‌ی آن را خواهد دید. بنابراین اسلام حیات مادی مردم را هم تأمین می‌کند؛ منتها غرق شدن در حیات مادی، فراموش کردن ارزش‌های معنوی، ایجاد شکاف بین طبقات جامعه، و فاصله انداختن بین قشرهای مختلف مردم را نمی‌پسندد و نمی‌پذیرد؛ و این، نظام اسلامی را ممتاز کرده است.

بیانات در دیدار مردم شهرستان رفسنجان 1384/02/18

همین جاذبه‌ی نظام جمهوری اسلامی است که دشمنان غدار جهانی جمهوری اسلامی را در مقابل آن به صف‌آرایی وادار می‌کند و تا امروز وادار کرده است. بعضی تصور می‌کنند ما دشمنان جهانی خود را تحریک کرده‌ایم که بیابند با ما دشمنی کنند؛ بعضی خیال می‌کنند شعار «مرگ بر آمریکا» آمریکا را تحریک می‌کند که نسبت به نظام اسلامی و ایران اسلامی دشمنی بوزد؛ این خطاست. دشمنی نظام مستکبر آمریکایی و هر مستکبری در دنیا با نظام اسلامی، به خاطر پرچم برافراشته‌ی عدالت است؛ به خاطر این است که می‌بیند با نام اسلام و با تعالیم والای اسلام کشوری دارد به سمت رشد و توسعه و پیشرفت علمی و عملی حرکت می‌کند؛ می‌داند که این، جلوی نفوذ آن‌ها را خواهد گرفت. آن‌ها با هر کشوری که خارج از قلمرو قدرت آن‌ها به توسعه و پیشرفت علمی دست پیدا کند، مخالفند. آن‌ها با هر کشوری که در میدان علم و توسعه، به سمت رقابت با آن‌ها حرکت کند، مخالفند. آن‌ها در مناطق مختلف عالم- که از لحاظ منابع حیاتی و منابع اقتصادی و زیرزمینی، ثروتمند و غنی است- منافعی خودشان را دنبال می‌کنند و در پی این هستند که ظالمانه و مستکبرانه بر این کشورها پنجه بیفکنند و با قدرت زور و زر و تزویر خودشان بتوانند این منابع را در اختیار بگیرند. آن‌ها برای مردم این کشور و کشورهای این منطقه‌ی از عالم حق حیات قائل نیستند؛ چه برسد به اینکه اجازه داده شود این ملتها با اراده‌ی خودشان نظامی را تشکیل دهند، حکومتی را سر کار بیاورند، رئیس‌جمهوری را انتخاب کنند، دولتی را بیاریند، قوانینی را تصویب کنند، راهی را طی کنند و ابتکارهایی به خرج دهند. دشمنی آمریکا و استکبار با ایران اسلامی به‌خاطر این حرکت قدرت‌مندانه‌ی مردمی است؛ چون ایمان مردم، علاقه‌ی مردم به استقلال، و اطمینان به نفس مردم، به ضرر آن‌هاست. آن‌ها می‌خواهند کشور ما را همیشه وابسته نگه دارند. آن‌ها می‌خواهند از لحاظ فرهنگی، اقتصادی و سیاسی کشورهای این منطقه را وابسته به خودشان نگه دارند. وقتی کشوری مستقل است، وقتی اطمینان به نفس دارد و با اعتماد به خود، در راهی که او را به سمت اهداف والا می‌رساند، حرکت می‌کند، طبعاً این‌ها ناراضی می‌شوند. ناراضی دشمنان جهانی ما به این خاطر است. آن‌ها وقتی راضی می‌شوند که ملت ایران اختیار دین و دنیا و فرهنگ و اقتصاد خود را یکسره به آن‌ها بسپارد. ملت ایران امروز بیدار شده است و زیر بار چنین زورگویی‌ها و قلدری‌هایی نمی‌رود.

بیانات در دیدار مردم شهرستان رفسنجان 1384/02/18

همه‌ی ما پیشرفت‌های این کشور را در زمینه‌ی علم، فناوری، تحقیقات و توسعه‌ی اقتصادی می‌دانیم و می‌بینیم. این پیشرفت‌ها برای این ملت طبیعی است. اگر این ملت پیشرفت نکند، غیر طبیعی است. آنچه باید روی آن تکیه و برای آن تلاش کرد، این است که این حرکت‌ها و این پیشرفت‌ها در سایه‌ی عدالت اجتماعی انجام بگیرد تا جوانان و همه‌ی مردم بخش‌های گوناگون ایران بتوانند از امکانات این کشور استفاده کنند.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان استان کرمان 1384/02/14

ما به عنوان مسئولان نظام، وظایف سنگینی داریم؛ این را ما معترفیم. همچنانی که معترفیم که بسیاری از کارهایی که در این زمینه‌ها باید انجام بگیرد، به‌طور کامل انجام نگرفته، یا به خوبی و درستی انجام نگرفته است. نگاه به مقوله‌ی علم و تحقیق و معنویت و پیشرفت در خلاقیت فکری و ذهنی و علمی، از مقولاتی است که در کشور ما- لاقلاً در این دهه‌های اخیر- سابقه‌ی زیادی ندارد. این‌ها محصول نگاه نویی است که انقلاب به ما داد.

بیانات در دیدار مردم شهرستان زرنج 1384/02/14

آنچه ما اصرار داریم در همه‌ی مراحل به ملت ایران عرض کنیم، این است که ملت ایران به برکت نگاه به خود توانست قدرت طاغوتی و حکومت فاسد و تا گلو غرق در فساد و وابستگی را سرنگون کند و یک حکومت مردمی برپا سازد. امروز هم که عریه‌های دشمنان اسلام علیه نظام جمهوری اسلامی و ملت ایران از اکتاف بلندگوهای استکباری بلند است، باز ملت ایران می‌تواند با اعتماد به خود، با ایستادگی، با عزم و اراده‌ی راسخ و با حفظ همبستگی و اتحاد- که امسال به عنوان یک کار نمادین، سال همبستگی ملی و مشارکت عمومی اعلام شد- هم به ثروت و رفاه مادی برسد؛ هم به پیشرفت علمی برسد؛ هم فناوری‌های نوي دنیا را تأمین کند؛ هم از لحاظ ایمان و معنویت، چیزی را که دنیای مادی غرب در خلأ آن قرار دارد، برای خود به وجود بیاورد؛ ایمان را برای خودش تأمین کند و معرفت دینی را در خود عمق ببخشد.

بیانات در دیدار جمعی از ایثارگران و خانواده‌های شهدای استان کرمان 1384/02/12

امروز در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی، علمی، فناوری و فعالیت‌های بین‌المللی، کشور ایران پیشرفت‌های بسیار زیادی کرده. این را به شما عرض کنم؛ پیشرفت ما نسبت به همسانان ما بسیار بیشتر و جلوتر است. ما خیلی پیشرفت کرده‌ایم؛ اما این پیشرفت‌ها مرهون آن دفاع‌ها و مجاهدت‌هاست. ملت ایران با همه‌ی وجود مرهون تلاش و مجاهدت این ایثارگران است؛ چه ایثارگرانی که شهید شدند، چه ایثارگرانی که شهید دادند- مثل شماها- چه ایثارگرانی که جانبار شدند، چه ایثارگرانی که زندگی دشوار جانباری را برای عزیزان خودشان تحمل کردند- پدران این‌ها، مادران این‌ها، همسران این‌ها- چه آن‌هایی که در بند دشمن جبار جزا سیر شدند و پدر و مادرها لحظه‌لحظه‌ی

دوران اسارت را با خون دل تحمل کردند، و چه آنهایی که از اسارت برنگشتند و در همانجا شهید شدند؛ و چه آنهایی که به جبهه‌های جنگ رفتند و خطر را پذیرفتند و جان خودشان را کف دست گرفتند و هم‌همی نیروی خودشان را صرف کردند، اما خدای متعال خواست این‌ها زنده بمانند و برکاتشان برای کشورشان و دنیای اسلام ادامه پیدا کند. سردار سلیمانی هم ایثارگر است- او هم یک شهید است- سردار رئوفی هم همین‌طور؛ سردار احمدیان هم همین‌طور. این سرداران، شهید زنده‌اند؛ به شرطی که این راه را ادامه دهند. البته این شرط و شروط برای همه است.

بیانات در دیدار مردم کرمان 1384/02/11

از این فرصت استفاده می‌کنم و مطالب اساسی مربوط به این استان و مسائل کشور را به شما جمع عزیز مردم کرمان و کسانی که از برخی شهرهای دیگر کرمان در این اجتماع عظیم شرکت کرده‌اید، عرض می‌کنم.

این شهر و این استان برخوردار از افتخارات تاریخی است. در این استان چهره‌های جاودانه‌ی که ریشه‌ی علم و هنر و معماری و پیشرفت‌های علمی و دین‌داری عمیق و ایمان راسخ را نشان می‌دهند، در طول تاریخ کشور ما چهره‌های بسیاری هستند. قدمت ریشه‌ی علم و هنر در این استان را از بیش از هزار سال پیش با نام محمد بن عیسی ماهانی، و بعد از او شخصیت‌های علمی، هنری و ادبی بزرگی- که ریاضیدان، منجم، عالم، فقیه، شاعر و هنرمند بودند- در گذشته‌ی پرافتخار تاریخی این استان و این شهر می‌توان مشاهده کرد.

بیانات در دیدار مردم کرمان 1384/02/11

کشور ما در دوران طاغوت عمداً عقب نکه داشته می‌شد و استعدادها سرکوب و به زنجیر کشیده می‌شد. آن روز سیاست دنیای استکباری نسبت به کشور ما- مثل سیاست همیشگی استکبار نسبت به کشورها- این بود که گاو شیردهی را برای خودشان نگه دارند؛ لذا پیشرفت کشور را نمی‌پسندیدند؛ می‌خواستند از نفت، معادن، منابع و بازار مصرف کشور استفاده کنند. نمی‌توانستند ببینند کشوری از لحاظ علمی پیشرفت کند و رقیب آنها شود؛ آنها مصرف‌کننده و ریزه‌خوارِ خود را می‌طلبیدند؛ حکومت هم وابسته‌ی به آنها بود؛ سیاست‌ها و برنامه‌ها هم همان سیاست‌ها و برنامه‌ها بود.

انقلاب اسلامی و نظام اسلامی کشور را از وابستگی نجات داد؛ این قیدوبندها را برداشت و راه ملت را باز کرد. امروز کشور در صنعت، در تولید، در فناوری، در علم، در تهیه زیرساخت‌های اساسی برای بنای آینده کشور، با قبل از انقلاب قابل مقایسه نیست. وقتی آمارها و شاخص‌ها را نگاه می‌کنیم، بعضی از موارد صدها درصد، بعضی از موارد هزار درصد، و بعضی از موارد هزارها درصد در شاخص‌های اساسی پیشرفت پیدا شده است.

بیانات در دیدار مردم کرمان 1384/02/11

ما نمی‌توانیم از عدالت اجتماعی فقط حرفی بگوییم و بشنویم. ما نمی‌توانیم از صلاح اجتماعی فقط سخنی بگوییم و بشنویم. باور دینی، ایمان انقلابی و باورهای ملی باید عمق پیدا کند. کشور ما با ملت مؤمن خود- که در جهت علم و فناوری هم پیشرفت می‌کند- باید الگویی بشود از توانایی و اقتدار و پیشرفت، تا مسلمان‌های دنیا را تشویق و نام اسلام را بلند کند. شایسته‌ی ملت ایران چنین جایگاه و چنین موقعیتی است. این مقطع تاریخی به این جهت برای ما مهم است.

بیانات در دیدار مردم کرمان 1384/02/11

انقلاب اسلامی و نظام اسلامی مردم را بیدار کرده؛ به حقوق خودشان آشنا کرده؛ استعدادها را آزاد کرده و می‌توانند به رتبه‌های بالایی برسند. امروز بخشی از شهرهای استان شما از لحاظ استعداد، از لحاظ قبولی در دانشگاه‌ها و از لحاظ پیشرفت علمی جزو رتبه‌های بسیار بالای کشور قرار دارند. در محیط خفقان نظام طاغوتی، چه کسی تصور می‌کرد که جوانها و بچه‌های شهرهای دورافتاده‌ی این استان بتوانند این‌طور در میدان‌های علم بدرخشند و این‌گونه پیشرفت کنند؟ امروز این اتفاق افتاده است؛ بعد از این هم به فضل پروردگار روز به روز بیشتر خواهد شد.

بیانات در دیدار جمعی از مخترعان جوان 1384/01/30

البته نوآوری و ورود جوانها به عرصه‌های علمی و پیشرفت آنها ابعاد مختلفی دارد. بعضی از این ابعاد را ما باید با مسئولان و دست‌اندرکاران در میان بگذاریم و صحبت کنیم، که این شاء الله این کار را می‌کنیم، و طرحش در اینجا فایده‌ی ندارد. بنده دائماً در مواقع لازم به مسئولان کشور در بخش‌های مختلف تذکراتی می‌دهم؛ آنها را به حرکت در جبهتی که دوستان در بیان‌اتشان بیان کردند، وادار می‌کنم و سعی می‌کنم آنها در این کار بسیار مهم بیشتر تحرک نشان دهند. آنچه مربوط به جلسه‌ی امروز ماست، یک بُعد از این قضیه است؛ و آن این است که شما جوانها متعلق به یک ملت و یک هویت عظیم و ریشه‌دار تاریخی هستید. سالهای متممادی گذشته و به این ملت و این هویت ملی ظلم شده؛ این را باید همه‌ی ما دائماً در برابر چشم داشته باشیم. در طول زمان، حقیقتاً به ملت ما ظلم شده است. توانایی و استعدادی که امروز در شماها هست، در همه‌ی دوره‌ها در نسل جوان و مردان و زنان کشور ما وجود داشته؛ اما استعداد انسانی احتیاج به تشویق، شناخت و تزریق روح اعتماد و امید دارد تا بتواند شکوفا شود. درست عکس این سیاست در دوره‌های مختلف عمل شده. مقصر اصلی هم در این زمینه، حکومت‌ها و سیاست‌ها بودند؛ در این موضوع اصلاً نباید تردید کرد. بعضی می‌فهمیدند دارند چه کار می‌کنند؛ مثل اغلب مسئولان در دوران پهلوی، که دانسته و شناخته این راه را رفتند؛ یعنی از بروز استعدادها جلوگیری می‌کردند. علت هم معلوم است؛ عقیده‌ی راسخ آنها این بود که ایرانی باید وابسته بماند. دشمنی آنها با نسل بااستعداد ایرانی، یک دشمنی طبیعی نبود. نه اینکه بخواهند واقعاً با اشخاص دشمنی کنند؛ نه، سیاست‌های قاهر و مسلط جهانی از آنها این را خواسته بود.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی 1384/01/01

یک انسان قوی، با کفایت، دارای نشاط و شادابی و شوق به کار و احساس مسئولیت خواهد توانست حرکت بیست‌ساله به سمت چشم‌انداز را- که امسال این شروع انجام می‌گیرد- با قوت و قدرت آغاز کند. مدیری که ملت ایران در انتخابات برخواهد گزید، شروع‌کننده است؛ در واقع واردکننده‌ی کشور در یک دوره‌ی جدید و در یک حرکت تازه به سمت همان چیزهایی است که ملت ایران به آن احتیاج دارد. در طول سالهای گذشته، از بعد از جنگ تا امروز، کارهای فراوانی در این کشور انجام شده؛ هرکس انکار کند، بی‌انصافی کرده است. ساخت زیربنای کشور، کارهای عمرانی فراوان، پیشرفت‌های علمی و فناوری؛ بنابراین در همه‌ی زمینه‌ها کار شده است.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی 1384/01/01

امروز تهدیدها و جنجال‌هایی که دولتمردان آمریکا پی‌درپی می‌کنند، بیشتر ناظر به مسأله‌ی انرژی هسته‌یی و به‌دروغ تهمت ساختن سلاح هسته‌یی است. هم رئیس‌جمهور آمریکا و هم دولتمردان این کشور بارها و بارها از خطر سلاح هسته‌یی که به‌وسیله‌ی ایران تولید شود، حرف زده‌اند. خود آنها بخوبی می‌دانند که ماجرای ساخت سلاح هسته‌یی یک افسانه است و هیچ واقعیتی ندارد. مسأله‌ی آنها این نیست؛ مسأله‌ی آنها این است که از شکل گرفتن یک ایران قدرتمند و پیشرفته نگرانند. آنها با پیشرفت ملت ایران مخالفند؛ و الا می‌دانند که ما دنبال سلاح هسته‌یی نیستیم. آنها نمی‌خواهند در این منطقه‌ی حساس که بیشترین نفت دنیا را دارد و یکی از حساس‌ترین مناطق دنیاست- یعنی خاورمیانه- کشوری که مستقل است و زیر پرچم اسلام زندگی می‌کند، پیشرفته باشد و از دانش و پیشرفت علمی و فناوری مدرن برخوردار باشد. حقیقت قضیه این است که غربی‌ها ترجیح می‌دهند ملت‌های این منطقه- از جمله ملت ایران- همیشه محتاج آنها باشند؛ لذا به ما می‌گویند شما نیروگاه هسته‌یی هم داشته باشید، مانعی ندارد؛ اما بیا بید سوخت این نیروگاه را از ما بخرید!

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی 1384/01/01

آنچه امروز در تبلیغات غربی‌ها- بخصوص امریکایی‌ها- در مورد انرژی هسته‌یی گفته می‌شود، هدفش این است که ملت ایران را از یک پیشرفت علمی و فناوری محروم کند. این حق ماست؛ چرا محروم شویم؟ بله، این حق مسلم ملت ایران است؛ هم علم است، هم فناوری است، هم سلامت محیط‌زیست است، هم دارای مصارف پزشکی است، هم امید و چشم‌انداز پیشرفت برای جوانان کشور است، و بدیهی است که ملت ما این را از دست نمی‌دهد.

سیاستمداران دروغگو و منافق آمریکایی برای اینکه هدف پلید خود را پنهان کنند، ایران را منتهی می‌کنند به اینکه می‌خواهد کلاهی هسته‌ی درست کند؛ سر موشک‌های بالستیک بگذارند و پرتاب کنند! کجا پرتاب کند؟ ما با دشمنان خود این‌طور رفتار نمی‌کنیم. کاربرد بمب اتمی برای نابود کردن ملت‌ها کار خود آمریکایی‌هاست. آنها تنها دولتی هستند که این جنایت بزرگ را تا امروز انجام داده‌اند. غربی‌ها هستند که سلاح شیمیایی ساختند و آن را به کار بردند و در جنگ هشت‌ساله‌ی عراق با ایران آن را در اختیار صدامی‌ها و بعثی‌ها گذاشتند و در مقابل فجایعی که از این راه پیش آمد، سکوت کردند و به صدام از پشت کمک کردند. اسلام به ما این اجازه‌ها را نداده است. ما از علم برای پیشرفت استفاده می‌کنیم؛ این بهانه‌ی آمریکایی‌هاست.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1383/12/27

این کارها، کارهای چند نسلی است. مقاصد و نتایجی که مورد نظر ماست، انتظار نداریم حتماً در زمان کوتاهی تحقق پیدا کند؛ لیکن توقع داریم که تحرکی به وجود بیاید و احساس پیشرفت بشود. انسان یک راه را در ظرف یک ساعت طی می‌کند، یک راه را در ظرف بیست و چهار ساعت طی می‌کند؛ اما آن راهی هم که در بیست و چهار ساعت باید طی شود، انسان باید ساعت اول احساس کند که به قدر یک ساعت پیش رفته است. ما در همه‌ی زمینه‌ها احساس حرکت و پیشرفت را توقع داریم؛ هم در زمینه‌های اقتصادی، هم در زمینه‌های فرهنگی، هم در زمینه‌های ارزشی، هم در زمینه‌های علمی، هم در زمینه‌ی پیشرفت علم و عمق علمی و دریدن حجاب علمی‌پی که مانع می‌شود از اینکه کشورهایی از قبیل کشور ما به نقاط اصلی علمی و شکست‌ناپذیر دانش و پیش رفتن، دسترسی پیدا کنند؛ که خوشبختانه در زمینه‌ی اخیر، کشور ما از جهت خوب بودن، جزو کشورهای استثنایی است. استعدادها، خوب؛ توانایی‌ها، خوب؛ قدرت ابتکار علمی و فنی، خوب؛ ما می‌توانیم در این زمینه‌ها پیشرفت کنیم، که پیشرفت هم کرده‌ایم و یک نمونه‌اش مسأله‌ی انرژی هسته‌ی است.

بیانات در دیدار جمعی از اعضای انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان 1383/12/24

یکی از مهم‌ترین آرزوهای هر جوانی در سنین شماها- چه پسر، چه دختر- این است که در محیط و جامعه‌ای که زندگی می‌کند، این خصوصیات را مشاهده کند: جامعه‌ی او، یک جامعه‌ی پیشرفته از لحاظ علم و مدنیت باشد؛ از عدالت و روابط اجتماعی انسانی و اخلاقی انسانی برخوردار باشد و افق روشنی برای همه‌ی افراد- بخصوص جوانان- وجود داشته باشد. کار بزرگی که ملت ما در بیست و شش سال پیش انجام داد- یعنی پدید آوردن انقلاب اسلامی- اگر پنجاه سال و با حتی سی سال زودتر انجام گرفته بود، امروز این جامعه‌ی آرمانی را در کشور و خانه‌ی خودمان داشتیم. وقتی مشروطیت به وجود آمد، یا سال‌های بعد از مشروطیت، اگر ملت ایران توانسته بود همان کاری را بکند که در انقلاب اسلامی کرد، راه از آن زمان شروع می‌شد و ما امروز می‌توانستیم شاهد جامعه‌ای باشیم که هم از لحاظ علمی و صنعتی پیشرفته است، هم یک جامعه‌ی برخوردار از عدالت است، هم یک جامعه‌ی برخوردار از احساس معنویت و ایمان معنوی است- که این برای جوانان خیلی مهم است- ولی وقتی ملت ایران تشنه‌ی چنان تحولی بود، نگذاشتند این تحول صورت بگیرد. اینکه می‌گویم نگذاشتند، یک محاسبه‌ی کاملاً دقیق و علمی دارد؛ نه اینکه ملت ایران نمی‌خواست یا حاضر به فداکاری نبود؛ چرا، لیکن در دوره‌ی مشروطیت از بی‌تجربگی ملت و رهبران آن استفاده کردند و حرکت عظیمی که در این کشور علیه استبداد درازمدت پادشاهان- که سرچشمه‌ی همه‌ی بدبختی‌ها بود- به وجود آمده بود، به بیراهه کشاندند و از درون آن را پوچ و منهدم کردند. ماجرای مشروطیت یکی از ماجراهای تلخ تاریخ اخیر ماست. ملت ایران وارد میدان شدند؛ رهبران روحانی، علمای بزرگ و مراجع از نجف و از داخل کشور مردم را بسیج کردند؛ ملت هم خوب فداکاری کردند؛ اما چون تجربه‌ی کاری نداشتند، دشمنان، نفوذی‌ها و سلطه‌گران بیگانه توانستند این حرکت را از درون منهدم و خنثی کنند و از بین ببرند.

بیانات در دیدار جمعی از اعضای انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان 1383/12/24

درس خواندن، پاک‌دامنی و برهیز از سرگرمی‌های عاطل و باطل، جزو وظایف جوانهاست. البته من با سرگرمی و تفریح و شادی جوانان خیلی موافقم؛ اما بعضی از سرگرمی‌ها و تفریح‌های منحرف را دشمن به قصد غافل کردن ما و جوانان عمداً وارد جامعه‌ی ما می‌کند. این، مخصوص جامعه‌ی ما نیست؛ در خیلی جاهای دیگر هم این کار را می‌کنند. در یکی دو سال گذشته خبرهای متعددی داشتیم که در کشورهای مختلف آسیایی- مثل مالزی و چین و ... و حتی کشورهای اروپایی، سی‌دی‌هایی که به صورت قاچاق وارد کشورشان شده بود و آنها برای جوانان گمراه‌کننده و مضر تشخیص داده بودند، جمع‌آوری و منهدم کردند. در واقع با این سی‌دی‌ها مثل مواد مخدر- که دوروبر این‌ها گشتن، برای جوانان گناه است- برخورد کردند. کسانی هم که این محصولات را قاچاق می‌کنند، غالباً صهیونیست‌های خبیث هستند؛ این‌ها عامل گمراهی و فساد جوانان در خیلی از کشورها، بخصوص در کشورهای اسلامی، و به‌طور ویژه در ایران هستند. چرا؟ چون از آینده‌ی ایران می‌ترسند. نمی‌خواهند ملت ایران به پیشرفت علمی و پیشرفت مدنی و پیشرفت اجتماعی‌ای برسد که برای بقیه‌ی کشورهای اسلامی الگو شود؛ کما اینکه حرکت‌های اسلامی در کشورهای دیگر نشان می‌دهد که ملت ایران تا الان هم الگو شده؛ منتها روزی که شما بتوانید قله‌های علم و ایمان و همزیستی‌های انسانی و اخلاقی را فتح کنید و جامعه‌ی پیشرفته‌ی عادلانه‌ی معنوی برخوردار از ماده و معنا را به وجود آورید و ارزشهای انقلاب را نهادینه کنید، اسلحه‌ی دشمن بکلی از کار می‌افتد. می‌خواهند نگذارند شما به آنجا برسید.

بیانات در دیدار جمعی از مهندسان 1383/12/05

بنابراین قهر و ناهمدلی و کج‌تابی دنیای غرب با ما، به ضرر ما تمام نشد. بعضی‌ها این را به عنوان یک فاجعه در نظر می‌گیرند و می‌گویند تحریم اقتصادی پدر تکنولوژی ما را درمی‌آورد، بله، ممکن است جاده‌ی آسفالتی را از جلوی انسان بگیرد، اما همیشه جاده‌ی آسفالتی خوب نیست؛ گاهی هم جاده‌هایی که انسان به دست خودش کشیده و مسیرش را روی آن طی می‌کند، برای محکم کردن عضلات انسان خیلی مفیدتر است؛ گاهی هم راه را میان‌بر می‌کند. جاده‌ی آسفالتی‌پی که دیگران کشیده‌اند، ما را به جاهایی می‌برد که کیشنده‌های آن جاده می‌خواستند. اگر بخواهیم خودمان جاده بکشیم، گاهی جاده‌ی میان‌بر می‌کشیم و راه میان‌بر می‌زنیم. ما علت انحطاط خود را در آن افسوس‌شدگی می‌دانیم. امروز ما از آن وضعیت بیرون آمده‌ایم. یکی از بزرگترین خدمات نظام جمهوری اسلامی- همان‌طور که گفتیم- در زمینه‌های علم و فناوری این است که ما را به این باور رساند که می‌توانیم. امروز این باور وجود دارد و واقعاً ما می‌توانیم. ما در زمینه‌های اقتباس، قطعه‌سازی، مشابه‌سازی و در مدل‌های فناوری امروز دنیا پیشرفته‌های خیلی خوبی کرده‌ایم. نکته‌ی سوم این است که این‌ها به هیچ‌وجه کافی نیست. ما هنوز با دانش جهانی خیلی فاصله داریم. البته این فاصله در دوران انحطاط، خیلی زیاد بود؛ اما امروز این فاصله به آن اندازه نیست. ما توانسته‌ایم پیش برویم، اما هنوز فاصله داریم. اینکه من گفتیم تولید علم، معنایش این نیست که علم دیگران را یاد بگیریم- آن را که باید یاد بگیریم و در این شکی نیست- معنایش این است که ما خط‌میر دانش را بشکنیم، باز کنیم و آفاق جدیدی را فتح کنیم؛ البته این کار دشواری است. ما باید به فناوری جهشی دست پیدا کنیم؛ ما باید بتوانیم بر فناوری‌های موجود دنیا بیفزاییم؛ ما باید بتوانیم اختراع صد درصد ایرانی را در بازارهای دنیا مطرح کنیم. البته در راهی که تا امروز آمده‌ایم، خیلی خوب آمدیم؛ در این شکی نیست. من تا حدود زیادی با کارها آشنا هستم. سال‌هاست که ما آمارهای گوناگون را از بخش‌های مختلف می‌گیریم و می‌خوانیم؛ می‌دانم خیلی پیشرفت کرده‌ایم؛ اما این پیشرفت‌ها برای جامعه‌ی ایرانی کافی نیست. جامعه‌ای که پزشکی و ستاره‌شناس و عالم اجتماعی هزار سال قبلش قرن‌ها بعد در دنیا متلائی و درخشیده است، این پیشرفت‌ها برای او کم است. امروز هم باینکه دنیای پزشکی ممکن است از تحقیقات هزار سال پیش این سینا استفاده‌ی زیادی تیرد- اگرچه عقیده‌ام این است که باز هم دانش امروز می‌تواند از آنها در زمینه‌هایی استفاده کند- اما وقتی به این تحقیقات نگاه می‌کنند، تحسین و تجلیل می‌کند. تحقیقات محمد بن زکریای رازی و خواجه نصیر و خیام و خوارزمی و دیگران هم همین‌طور است. شأن ما این است؛ لذا این پیشرفت‌ها برای ملت ما کم است. همین چند روز قبل، یکی از چهره‌های سیاسی ما به یکی از کشورهای مطرح اسلامی رفته بود- که من نمی‌خواهم اسم بیاورم- رئیس‌جمهور آن کشور جلوی حضار غیر ایرانی و غیر بومی آن کشور، که از کشورهای اروپایی بودند- نه در جلسه‌ی خصوصی که حمل بر مصاحبه و تعارف شود- گفته بود که ما مسلمانان به ایران افتخار می‌کنیم؛ هم به امروز ایران و نظام جمهوری اسلامی، هم به ایران در تاریخ اسلام. گفته بود این پیشرفت‌های اسلامی، دانش اسلامی و تمدن اسلامی را ایرانی‌ها رشد داده‌اند و به بالندگی رسانده‌اند و به یک معنا پایه‌گذاری کرده‌اند. ما این توقع را از خودمان داریم؛ ما می‌خواهیم در زمینه‌ی دانش و فناوری به جایی برسیم که شأن ملت ایران است. این فقط یک نگاه غرورآمیز ملی نیست، این نژادپرستی نیست؛ این حتی یک نگاه انسانی عام به همه‌ی بشریت است؛ به‌خاطر اینکه اگر ما بتوانیم در دانش، در خط مقدم قرار بگیریم، انگیزه‌های جهان‌گیری و جهان‌گشایی غرب را نداریم؛ انگیزه‌های سودجویانه‌ی از ملت‌ها را نداریم؛ دانش ما که به سود ماست، به سود ملت‌های دیگر هم هست.

رئیس‌جمهور ما در سفر اخیر به چند کشور آفریقایی، طرح‌ها و برنامه‌هایی را مطرح کرده بودند. ایشان به من گزارش می‌دادند و می‌گفتند ما می‌توانیم بعضی از این طرح‌ها را به آسانی انجام دهیم- حتی به شکل نوتر و مدرن‌تر از آنچه اروپایی‌ها انجام می‌دهند- اما آنها به چند برابر قیمت دارند برای کشورهای آفریقایی انجام می‌دهند. این کشورها چاره‌ی هم ندارند؛ مجبورند با یک تاجر اروپایی قرارداد ببندند و او می‌آید با قیمت چند برابر برایشان تمام می‌کند. ما اگر باشیم، این‌طوری عمل نمی‌کنیم؛ ما با کشورها راه می‌آیم. نه اینکه سود ملی را ندیده بگیریم، بلکه به این معنا که سود ناشی از زیاده‌روی و تعدی و تجاوز را برای خودمان حلال نمی‌دانیم. ما اگر دانشی داشته باشیم، آن را به دیگران می‌دهیم. الاث کشور وجود دارد- بلکه شاید کشورهای- که ما یک روز از این‌ها یک وسیله‌ی مورد نیاز در کار نظامی را درخواست کردیم؛ اما این وسیله با اینکه ساخت کشور دیگری بود، هرچه کردیم، به ما ندادند! اجازه نداشتند بدهند. البته آن کشور با ما بد نبود، اما اجازه نداشت بدهد. این قضیه، مربوط به سالهای اوایل دهه‌ی 60 بود. کشوری که آن روز محصول ساخته شده را حاضر نبود به ما بدهد، امروز فناوری ساخت آن را که خود ما به‌دست آورده‌ایم- و او نمی‌توانست به‌دست بیاورد- به او می‌دهیم؛ البته می‌فروشیم. ما اگر در صنعت و در دانش پیشرفت کنیم، به سود دنیا و ملت‌های عقب‌افتاده و در درجه اول به سود دنیا اسلام است. بنابراین، اینکه ما باید پیشرفت کنیم و مرزهای علم را بشکنیم و باز کنیم، یک نگاه نژادپرستانه‌ی خودخواهانه نیست، که ما چون ایرانی هستیم، باید این کار را بکنیم. بله، ما غرور ملی هم داریم؛ این را انکار نمی‌کنیم. ما به گذشته‌ی خودمان نگاه می‌کنیم و احساس عزت و سرافرازی می‌کنیم. ما کسانی بودیم که اسلام را با آغوش باز پذیرفتیم؛ ما کسانی بودیم که اهل بیت را زودتر از خیلی‌های دیگر شناختیم؛ ما کسانی بودیم که در راه گسترش اسلام این‌همه تلاش کردیم؛ ما کسانی بودیم که مظلومان اهل بیت را که در خانه‌های خود- یعنی مدینه و مکه و کوفه- امان نداشتند، در آغوش خود پذیرفتیم.

بیانات در دیدار مردم پاکدشت 1383/11/10

ما به کسانی که از طرف ایران مشغول مذاکره هستند، اعتماد داریم و از کار آنها حمایت می‌کنیم؛ منتها طرف مقابل باید بداند که با ترفندهای سیاسی و با تزیین وقت نمی‌تواند ملت ایران را از عزم راسخ خود برای پیمودن راه فناوری انرژی هسته‌یی بازدارد. مسئولان ما محاسبه کردند، محاسبه‌شان هم درست است. پیگیری این کار برای پیشرفت کشور- هم پیشرفت مادی، هم پیشرفت سیاسی، هم پیشرفت علمی- مفید و لازم است؛ این جزو مصالح ملی است؛ این را مسئولان درست فهمیده‌اند و پایش هم ایستاده‌اند. اروپایی‌ها اگر می‌خواهند در این زمینه با ایران اسلامی به یک تفاهم واقعی برسند، باید تأثیر فشار امریکا و صهیونیست‌ها را روی خودشان کم کنند؛ نباید تحت تأثیر قرار بگیرند. با ملت ایران، مثل ملت ایران مواجه شوند. ملت ایران، یک ملت بزرگ و با فرهنگ است- این را ثابت کرده- نمی‌توانند با ملت ایران مثل یک ملت عقب‌افتاده و یک کشور مستعمره معامله کنند؛ چنین توهینی را ملت ایران بر آنها نخواهد بخشود.

بیانات در دیدار مردم قم 1383/10/19

اینکه بنده راجع به پیشرفت علم این‌همه تأکید می‌کنم، به‌خاطر این است که عالم شدن و دست یافتن به علم و فناوری، نقش بسیار زیادی را در این آینده ایفا می‌کند. این آینده، متعلق به شما جوانهاست و بدانید که روزهای عزت و شوکت حقیقی ملت‌ها را این شاء الله خواهد دید و ثمره‌ی این ایستادگی‌ها را خواهید چشید. امروز در کشور ما بحمد الله هم اتحاد هست، هم ایمان هست، هم آگاهی و شور هست؛ البته تلاش می‌کنند که نگذارند. در همین قضایای انتخابات که مردم حقیقتاً با شور و شعور و انگیزه شرکت می‌کنند، حضور مردمی کاملاً پیداست.

بیانات در دانشگاه افسری امام علی(ع) 1383/10/02

جوانان عزیز ما در دانشگاه افسری و در همه‌ی دانشگاه‌های نظامی کشور با دو هدف به کار و تحصیل اشتغال دارند: هدف اول، دانش و هدف دوم، آمادگی و تربیت نظامی. نظامیان در جمهوری اسلامی ایران باید مردمان دانشمند و فرزانه و دارای نگاه با معرفت و شناخت نسبت به همه‌ی مسائل جامعه، بلکه همه‌ی مسائل آفرینش باشند. تحصیل، یک موقعیت و زمینه‌ساز موفقیت‌های بزرگ است. اولین کار شما جوانان، فراگیری آموزش‌ها و بالا بردن سطح دانایی‌هاست. با دانایی است که یک انسان، یک جامعه و یک کشور توانایی به‌دست می‌آورد. آنچه بر سر ملت‌های عقب‌افتاده‌ی دنیا آمد، بر اثر غفلت و نادانی بود. هدف دوم، روحیه‌ی نظامیگری و پرورش روح شجاعت و دلاوری است. فراگیری فنون نظامی باید با این روحیه همراه باشد. نظامیان- چه ارتشی و چه سپاهی و چه سایر نیروهای مسلح- کسانی هستند که در راه آرمان‌های والای کشور و جامعه‌شان و در راه پیشرفت کشور و اقتدار ملتشان، آماده‌ی نشان دادن دلاوری و فداکاری‌اند. یک ملت، بخصوص وقتی که در پی آرمان‌های بلند باشد، دشمنانی خواهد داشت و بدون شک این دشمنان از اعمال قدرت اجتناب نخواهند کرد. یک ملت اگر بخواهد سرافراز بماند، باید قدرتمند باشد. این قدرت در شکل نظامی آن به‌وسیله‌ی نیروهای مسلح انجام می‌گیرد. نیروهای مسلح حصار مستحکم یک ملتند. آرمان‌های جمهوری اسلامی- که در خطابه‌ی دانشجویان عزیز به آن اشاره شد- آرمان‌های والای انسانی و الهی است. آرمان‌های جمهوری اسلامی، تعالی انسان، پیشرفت انسان، رفاه انسان، اقتدار جامعه، پیشرفت در همه‌ی میدان‌های معرفت انسانی، حمایت از عدل در سراسر جهان و مقابله با زورگویان و تجاوزگران و زیاده‌طلبان است. این‌ها آرمان‌هایی است که وقتی یک ملت خود را به آنها معتقد و ملتزم بداند، هم در پیشگاه خداوند و در ملکوت اعلی، و هم در پیشگاه همه‌ی آحاد انسانیت در سراسر جهان ارج و قدر خواهد یافت. به همین دلیل است که نظام جمهوری اسلامی با طرح آرمان‌های والای خود در محیط جهانی- که مثل نسیم بهاری در همه‌ی جای جهان جاری شد و به گوش همه رسید- در چشم ملت‌ها موقعیت بسیار والایی پیدا کرد. امروز در سرتاسر جهان هر جا که اثر مخرب تبلیغات پُرچشم دشمنان راه را مسدود نکرده باشد، ملت‌های جهان، ملت ایران را به چشم عظمت و بزرگی نگاه می‌کنند و برای شما قدر می‌شناسند. در دوران جنگ تحمیلی هشت‌ساله، که نیروهای مسلح و ملت ایران آن دفاع جانانه و فراموش‌نشدنی را از خود نشان دادند، بسیاری از ملت‌های مسلمان، آیین شما، مذهب شما، افکار شما و عقاید شما را به برکت همان دفاع جانانه و ایستادگی در مقابل زورگویی و تجاوزگری، بدون هیچ تبلیغی پذیرفتند؛ این‌ها واقعیت است. آرمان‌های جمهوری اسلامی آرمان‌هایی است که در عمق جان همه‌ی ملت‌ها وجود دارد. همه‌ی ملت‌ها استقلال و آزادی و رهایی از چمبره‌ی زورگویان قدرت‌طلب جهانی را طالبند. همه‌ی ملت‌ها طالب رفاه و علم و زندگی سعادت‌مندان و برخوردار از امنیت و آرامش‌اند، که جز با کمک فضای معنوی و روح لطیف دینی به‌هیچ‌وجه برای انسان قابل دسترسی نیست؛ این‌ها همه در شمار آرمان‌های والای جمهوری اسلامی است. ما برای ملت خود اقتدار را نه برای تجاوزطلبی، رفاه را نه همراه با شکاف اجتماعی، پیشرفت علمی را نه با غفلت از آرمان‌های معنوی؛ بلکه رفاه را با عدالت، پیشرفت علمی را همراه با امنیت روانی و روحی، و اقتدار را همراه با نگاه برادرانه به همه‌ی ملت‌های جهان طالبیم؛ این‌ها آرمان‌های جمهوری اسلامی است. شما در این دانشگاه- که به نام مبارک امام علی (علیه‌السلام) مزین است- و در هر دانشگاه نظامی دیگر، در راه این آرمان‌ها حرکت می‌کنید و با کوشش جوانانه‌ی امروز خویش، خود را برای دفاع مردانه و دلاورانه آماده می‌کنید. این موقعیت بسیار بزرگی است؛ این فرصت بسیار عزیز و مغتنمی است؛ این را قدر بدانید.

بیانات در دیدار مسئولان سازمان صدا و سیما 1383/09/11

اشاره کردم که علم مقوله‌ی بسیار مهمی است. امروز انسان وقتی به راه‌های مختلف برای پیشرفت کشور نگاه می‌کند، می‌بیند همه منتهمی می‌شود به علم. لعنت خدا بر کسانی که در طول ده‌ها سال کشور را از پیشرفت علمی بازداشتند. وقتی پیشرفت علمی وجود داشته باشد، پیشرفت فناوری را هم با خودش می‌آورد، و پیشرفت فناوری هم کشور را رونق می‌دهد و در جامعه نشاط به وجود می‌آورد. اگر علم نباشد، هیچ‌چیز نیست؛ و اگر فناوری هم باشد، فناوری عاریه‌یی و دروغی و وام‌گرفته‌ی از دیگران است؛ مثل صنعت‌های مونتاژی که وجود دارد. علم را باید رویانید. به نظر من رسانه می‌تواند در نهضت تولید علم و فکر و نظریه و اندیشه در زمینه‌های مختلف- چه در زمینه‌ی فنی و چه در زمینه‌ی انسانی و غیره- نقش ایفا کند. شما می‌توانید خط تولید علم و فکر و نظریه را برنامه‌ریزی‌شده دنبال کنید؛ به بحث‌های منطقی و مفید دامن بزنید؛ کرسی‌های نوآوری را تلویزیونی کنید و چهره‌های علمی نوآور خوب را مطرح نمایید.

خدا رحمت کند آقای احمد بیرشک را- نمی‌دانم شماها با ایشان آشنا بودید یا نه- پیرمرد جالبی بود. ما پیری ایشان را دیدیم و درک کردیم؛ اگرچه از نوجوانی با اسم و کتاب‌های ایشان در مدرسه آشنا بودیم. پیرمرد در نود و چندسالگی، پُر تحرک و پُر تلاش بود. من از او خیلی خوشم می‌آمد. ایشان با من هم ملاقات کرده بود. از جمله

چیزهایی که من از این پیرمرد دیدم و خیلی لذت بردم، این بود که چند سال قبل تلویزیون به مناسبتی با او مصاحبه کرد و گزارشگر به او گفت توصیه‌ای به جوانها بکنید. این پیرمرد مثل یک جوان، جوانها را توصیه کرد به درس خواندن و علم آموختن. من خیلی خوشحال شدم. گفتم از طرف من به‌خاطر همین دو کلمه توصیه، از آقای احمد بیرشک تشکر کنید. ببینید یک پیرمرد معتقد به علم و پیشرفت علمی و تحرک جوانها، یک جمله حرفش می‌تواند یک‌عالم تأثیر بگذارد. به نظر من شما در مقوله‌ی علم، مطلقاً بی‌طرف نیستید؛ جزو مسئولیتهای مهم شماست که باید مسأله‌ی علم را دنبال کنید.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1383/08/15

ملاحظه کنید! نظام جمهوری اسلامی به وجود آمد؛ قدرتهای مسلط دنیا در آن روز می‌فهمیدند که نظام جمهوری اسلامی برای مقاصد قدرت‌طلبانه‌ی آنها یک تهدید است؛ این را درک می‌کردند، لذا از اول با او مخالفت کردند؛ اما این تهدید به‌خاطر خود کشور ایران نبود، بلکه به‌خاطر این بود که جمهوری اسلامی حرف نو و حرف تازه‌ای است؛ در دنیای اسلام و در عرصه‌ی سیاست بین‌الملل، حرف و ایده‌های نو جمهوری اسلامی، جزو ایده‌های جذاب است و خیلی از مبانی آنها را متزلزل می‌کند. آنها این مسائل را می‌دانستند؛ لیکن به خودشان تسلای دادند که جمهوری اسلامی قادر بر ماندن نیست؛ چون در دنیایی که علم و فناوری حرف اول را می‌زند و ثروت هم از راه علم و فناوری به‌دست می‌آید، وقتی کشوری از لحاظ علمی و فناوری توانایی نداشت و محاصره هم شد؛ نگذاشتند به آن برسند، به خودی خود خواهد خشکید؛ مثل درختی و نهالی که به آن آب و هوا ندهی؛ بتدریج می‌خشکد و احتیاجی نیست که آن را قطع کنید؛ خودش از بین می‌رود. آنها درباره‌ی جمهوری اسلامی این‌طور خیال می‌کردند؛ لذا در اوایل انقلاب می‌گفتند تا دو ماه دیگر، گاهی می‌گفتند تا یک سال دیگر و گاهی می‌گفتند تا پنج سال دیگر، جمهوری اسلامی رفتنی و نابودشدنی است؛ مرتب به خودشان وعده می‌دادند. آنها هم محاصره‌ی اقتصادی کردند، هم محاصره‌ی علمی کردند، هم محاصره‌ی فناوری و تکنولوژیک کردند، هم جنگ را تحمیل کردند، هم از طرف مقابل ما در جنگ، هرچه توانستند حمایت کردند و کمکش کردند که بلکه بتوانند این مشکلات را آوار کنند روی سر جمهوری اسلامی و آن را از بین ببرند؛ اما حالا می‌بینند که بعد از بیست و پنج سال، جمهوری اسلامی از زیر آوارها قد کشیده و بیرون آمده؛ روی پای خودش ایستاده و به خود متکی و امیدوار است و به آینده خوش‌بین و در زمینه‌ی علمی و فناوری هم پیشرفت کرده است؛ این‌ها واقعیاتی است؛ این واقعیات را آنها می‌فهمند و می‌دانند که در بعضی از زمینه‌های بسیار مهم و حساس، رتبه‌های اول را در دنیا به‌دست آورده است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1383/08/06

ما در این سالها پیشرفت خوبی داشته‌ایم. در طول بیست و دو سال، از وقتی که جمهوری اسلامی خودش را یافت و وارد میدانهای گوناگون سازندگی شد- از سالهای دوم، سوم انقلاب تا امروز- پیشرفت ما خوب بوده است. ما همان کشوری هستیم که سیم‌خاردار را هم باید وارد می‌کردیم؛ اما الان می‌توانیم موشکمان را هم صادر کنیم. آن روز ما در زمینه‌های گوناگون علمی، همه جا توی کوچه‌های بن‌بست بودیم؛ اما امروز در اغلب زمینه‌های علمی، راه را باز، میدان را وسیع و روندگان را پُرنشاط مشاهده می‌کنیم. حرکت علمی در کشور راه افتاده است. پیشرفتهای زیادی هم وجود داشته که بعضی را در آمارها امروز آقای رئیس‌جمهور بیان کردند و بسیاری دیگر هم پیشرفتهای نظام اسلامی است. این تجربه‌ی ملت ایران است؛ تجربه‌ی پیشرفت، تجربه‌ی موفقیت، توکل به خدا، تصمیم بر تحقق بخشیدن به ارزشهای الهی و اسلامی و کوتاه نیامدن در این میدان- که جای کوتاه آمدن نیست- و برنامه‌ریزی برای پیاده کردن این ارزشها و این اهداف در بخشهای گوناگون نظام اسلامی؛ این جزو وظایف حتمی و قطعی ماست و امیدواریم ان شاء الله خدای متعال مقدر فرموده باشد که مسئولان کشور و قوای سه‌گانه بتوانند در این زمینه گامهای موفق بردارند و کار اساسی‌ای بکنند. هم فوهی مجریه، هم فوهی مقننه، هم فوهی قضائیه توجه داشته باشند که امروز کشور تشنه‌ی کار کردن آنهاست. باید کار و تلاش کرد و ظرفیت توانایی‌ها و کارکرد کشور را بالا برد.

بیانات در دانشگاه علوم انتظامی 1383/07/15

امروز بحمد الله نیروی انتظامی پیشرفتهای بسیاری را در جنبه‌های مختلف؛ نظم و سازماندهی، آگاهی و هوشمندی و آشنایی با شیوه‌های علمی، ارتباط با مردم و پیدا کردن اولویتها، از خود نشان می‌دهد که مایه‌ی خرسندی است و یقیناً وقتی نگاه درست به مقوله‌ی عزم و نظم و امنیت وجود داشته باشد و این با مدیریت قوی، برنامه‌ریزی علمی و کار بی‌وقفه همراه شود، نتیجه‌اش برای این نیرو، افتخارآمیز و برای ملت شیرین خواهد بود. ما امروز خوشبختانه نشانه‌های این شاخصهای اصلی را به صورت بارزی در نیروی انتظامی مشاهده می‌کنیم. البته به این اندازه قانع نیستیم، ولی پیشرفتهای ما را امیدوار می‌کند که همچنان می‌توانیم به کامل کردن و پیش رفتن خود ادامه بدهیم.

خدا را شکر می‌کنیم که ملت ایران در بخشهای مختلف نشان داده که یک ملت سترون نیست؛ ملتی پُربار، پُراستعداد، آماده‌ی پیشرفت در همه‌ی جنبه‌های علمی و عملی است.

بیانات در دانشگاه علوم انتظامی 1383/07/15

آنچه مناسب می‌دانم در این جلسه به شما عرض کنم- درحالی‌که برخی از مطالبی که می‌خواستم به شما بگویم، خود شما آنها را بیان کردید- این است: کار شما پیشرفت علمی و پیگیری عقلانیت علمی است؛ این کاری است مطلوب اسلام و مورد نظر و مورد تحریض و تحریض اسلام. ما به عنوان مسلمان و مؤمن به این آئین، وظیفه داریم کار علمی و رسیدن به اوج علمی را هم در حرکت فردی خودمان و هم در برنامه‌ریزی جمعی کشور دنبال کنیم؛ این وظیفه است؛ نگاه به این قضیه، باید به این شکل باشد.

بیانات در دانشگاه علوم انتظامی 1383/07/15

شماها نخه‌اید؛ عزیزید و نور چشم ما هستید؛ اما یادتان باشد که هرچه عالم‌تر و نخه‌تر می‌شوید، متواضع‌تر شوید؛ این را فراموش نکنید. مبدا نخه بودن خدا نکرده در شما نخوت ایجاد کند؛ نخه بودن ملازمه‌ی با نخوت‌گرایی ندارد؛ البته من در شما نمی‌بینم؛ چهره‌های نورانی شماها این‌جور نشان نمی‌دهد؛ اما به‌رحال مراقب باشید. فضای نخگی در کشور با فضای تکبر بکلی باید جدا شود. هرچه شما موفقیت‌های علمی‌تان بیشتر شد، هرجا به تحقیق جدیدی دست یافتید و توفیق بیشتری پیدا کردید، متواضع‌تر، مردمی‌تر و خلاصه، خاکی‌تر شوید؛ این است که می‌تواند تداوم پیشرفتهای و فایده‌ی وجود شما را بیشتر کند.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری 1383/06/31

ما از لحاظ علمی و سازندگی پیشرفت کردیم و آنچه در این کشور در بخشهای مختلف انجام شده، حقیقتاً می‌تواند الگو باشد. کار زیادی در همه‌ی بخشها در زمینه‌ی ترویج دین، در زمینه‌ی رشد، گسترش و ترویج علم، در زمینه‌ی شکوفایی استعدادها، در زمینه‌ی زیرساخت‌های عظیمی که برای اداره‌ی کشور و برای رفاه عمومی لازم بوده، و در زمینه‌های گوناگون، انجام شده است. در همین زمینه‌های فرهنگی و اخلاقی و در قبال ریزش‌های آن، که آقایان دغدغه‌اش را دارند و بحق هم است، شما رویش‌های عجیبی را هم مشاهده می‌کنید. امروز نسل جوان محقق و عالم و فاضل و اهل تلاش علمی که به‌طور گسترش‌یافته‌ی در کشور وجود دارد؛ هم در دانشگاه‌ها، هم در حوزه‌ها، به وجود آمده‌اند؛ این‌ها حقایق و واقعیات است. این نشان‌دهنده‌ی این است که این موجود، قابل دوام، باثبات، قابل گسترش و قابل ریشه یافتن بود؛ دنیا این را می‌بیند.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در اجلاس بانک توسعه اسلامی 1383/06/25

گرچه اسلام نهضت و حرکت معنوی و اخلاقی بود و هدف اعلا‌ی اسلام عبارت است از ساخت انسان متکامل و منطبق با طراز اسلامی، لکن بدون شک پیشرفت علم و پیشرفت و اعتلای اقتصادی جزو هدفهای اسلامی است؛ لذا شما ملاحظه می‌کنید که در تمدن اسلامی، اسلام در یکی از فقیرترین و عقب‌مانده‌ترین نقاط دنیا ظهور کرد؛ اما هنوز پنجاه سال از عمر آن نگذشته بود که بیش از پنجاه درصد از دنیای متمدن آن روز در زیر پرچم اسلام قرار گرفت و هنوز بیش از دو قرن از عمر این تمدن نگذشته بود که دنیای بزرگ اسلامی در آن روز، قله‌ی تمدن بشری از لحاظ علم و انواع دانش و پیشرفتهای مدنی و اقتصادی شد؛ این نبود مگر به برکت تعالیم اسلام. اسلام به ما نمی‌گوید که ما معنویت را ملاحظه کنیم، اما از متن زندگی جامعه‌ی انسانی غافل بمانیم. ما باید برای استقلال امت اسلامی و برای عزت آن، همه‌ی تدابیر لازم را به کار ببریم، که یکی از مهم‌ترین آنها، مسأله‌ی اقتصاد است. بنابراین، تلاش برای رشد و توسعه و اعتلای جنبه‌ی اقتصادی دنیای اسلام، از کارهایی است که بلاشک جزو هدفهای

اساس این بانک توسعه‌ی اسلامی بر پایه‌ی مبانی شریعت و احکام اسلامی است؛ یعنی شما خواسته‌اید الگوی تازه‌ای به دنیا ارائه دهید؛ این کار خوبی است که انجام شده. اگر شما در این کار موفق شوید، این موفقیت الگوی اسلامی خواهد بود. وقتی شما می‌توانید بر پایه‌ی الگوی مالی اسلام، کار عظیمی را که چنین گستره‌ی بزرگی دارد به پیش ببرید، این خود نوعی ترویج اسلام و عزت بخشیدن به آن است؛ لذا ما از پیشرفت این مرکز مالی و صندوق بین‌المللی اسلامی حمایت می‌کنیم و آن را برای دنیای اسلام و برای اسلام مفید می‌دانیم. آنچه مهم است این است که اگر دنیای اسلام با ظرفیتهای فراوانی که دارد، سر و سامانی به اقتصاد خود ندهد، در این حرکت اقتصادی جهانی، بلاشک طعمه‌ی دیگران خواهد شد.

دنیای اسلام دنیای بزرگی است و دارای امکانات و ظرفیتهای فراوانی است؛ ما بیش از یک میلیارد جمعیت هستیم؛ نزدیک به نیمی از ذخایر نفت دنیا متعلق به دنیای اسلام است؛ در حدود بیست و پنج درصد ذخایر گاز دنیا متعلق به دنیای اسلام است؛ نیروی انسانی مستعد در دنیای اسلام فراوان است؛ منابع غنی زیرزمینی- غیر از منابع انرژی- در دنیای اسلام متنوع و فراوان است و نسبت بعضی از آنها به کل منابع دنیا تعیین‌کننده و بالاست؛ بخش مهمی از آبراه‌های اساسی و تعیین‌کننده‌ی کره‌ی زمین هم متعلق به دنیای اسلام است؛ بازار دنیای اسلام یکی از بزرگترین بازارهای دنیاست؛ این‌ها همه ظرفیتهای ماست. دنیای اسلام این ظرفیت را دارد که در صنعت، کشاورزی، تولید علم و در رشد و توسعه‌ی عمومی جهان نقش ایفا کند.

اگر دنیای اسلام که دارای عظمت و امکانات است، به فکر هماهنگ کردن امکانات خود نیفتد و از این ظرفیتهای خود استفاده نکند، طعمه‌ی قدرتهایی خواهد شد که امروز بر سر تقسیم منافع دنیا با یکدیگر رقابت می‌کنند. ما نمی‌خواهیم سهم و طعمه‌ی این قدرت یا آن قدرت شویم؛ ما می‌خواهیم از ظرفیتهای خودمان استفاده کنیم، که این به همت، عزم و اراده‌ی قاطع و به تحرک و استفاده از پیشرفتهای علمی و فناوری احتیاج دارد؛ و ما می‌توانیم این کارها را بکنیم.

بیانات در دیدار جمعی از مسئولان وزارت امور خارجه 1383/05/25

توفیقات ما در داخل کشور حجم انبوهی دارد. نمی‌خواهم ادعا کنم بهتر از این نمی‌شد؛ نه. اگر کسی بهتر از بنده بود، بهتر از این می‌شد؛ اگر دولتی قوی‌تر از دولت کنونی یا دولتهای قبلی بود، شکی نیست که وضع بهتر از این می‌شد؛ اما حالا آنچه که اتفاق افتاده، این پیشرفت است. ما در زمینه‌های گوناگون؛ در زمینه‌ی علم، در زمینه‌ی مسائل اجتماعی و در زمینه‌ی تعمیق فرهنگ اسلامی و دینی پیشرفت داشته‌ایم. در زمینه‌ی تعمیق فرهنگ اسلامی باید بگویم امروز کسانی که از بن دندان این تفکر را به صورت استدلالی شناخته‌اند و فهمیده‌اند و پذیرفته‌اند و حاضر به مبارزه‌ی در راه آن هستند، بیش از اول انقلاب هستند. البته آن روز احساسات انبوه‌تر و متراکم‌تر بود؛ در این شکی نیست. بعضی اظهار ایمان می‌کردند، که بعد معلوم شد ایمان‌هایشان عمیق نیست و مبتنی بر احساسات است. حوادث بعدی نشان داد که بعضی از ایمان‌های ظاهری و رگ‌گردنهای برآمده‌ی در دفاع از بعضی ارزشها در آن روز، ناشی از فکر و اعتقاد عمیق و مبنایی نبوده است؛ بنایی که با یک نسیمی خراب شود، بنا نیست. امروز ما جوانها و مردان و زنان زیادی داریم که از بن دندان این فکر را پذیرفته‌اند، شناخته‌اند و فهمیده‌اند. اگر ملاک را نخبگان بگیریم، امروز در عرصه‌ی نخبگان، تعداد مؤمنان و معتقدان با مینا از روز اول بیشتر است. در زمینه‌ی مسائل نظامی پیشرفتهای آشکار داشته‌ایم و در زمینه‌ی حضور سیاسی دیپلماسی در دنیا هم پیشرفتهای خوبی داشته‌ایم و قدرت چانه‌زنی و حرف زدن ما خوب شده است. البته نواقصی داریم که باید این‌ها را برطرف کنیم؛ باید کار کنیم. بنده نه مایلیم در وضع خودمان اغراق کنم و نه مایلیم که واقعیات و حقایقی را که جلوی چشم هست و به صورت علمی ثابت می‌شود، انکار کنم. ما در زمینه‌ی بیرون از مرزهای خودمان هم موفق بوده‌ایم. به برکت حرکت انقلاب اسلامی پدیده‌ای به نام بیداری اسلامی به وجود آمد، که این دیگر قابل انکار نیست.

بیانات پس از بازدید از سازمان صدا و سیما 1383/02/28

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی- که انقلابی براساس یک هدف تعریف‌شده‌ی فرهنگی بود- که به مقوله‌ی فرهنگ اهمیت داده شد و به مقوله‌ی هویت ملی- که خود هویت ملی یک کشور، فرهنگ است و خود این جزو مصادیق و سطوح برجسته‌ی فرهنگ یک ملت است- اهتمام ورزیده شد، برکاتی بر این کار مترتب شد که این برکات به هیچ‌وجه ممکن نبود در این کشور به وجود بیاید. این نوآوریها، این پیشرفتهای علمی، این جسارت و وارد شدن در عرصه‌های نو علمی و تحقیقی- که امروز در کشور ما خوشبختانه مشاهده می‌شود- به خاطر همین اعتماد به نفسی است که از احیاء هویت ملی پیدا شده است؛ این را انقلاب به وجود آورد. قبل از انقلاب از هویت ملی و ملیت اسم زیاد می‌آوردند؛ اما به هیچ‌وجه به معنای حقیقی کلمه، هویت ملی را تقویت نمی‌کردند. البته علت هم واضح بود؛ چون آن کسانی که ایران را برای منافع خودشان می‌خواستند و در کشور عزیز ما منافع خود را تعریف کرده بودند، می‌دانستند که اگر هویت ملی در این کشور زنده شود، با منافع آنها ناسازگار خواهد بود و آنها نمی‌توانند به منفعی که هدف گرفته‌اند، برسند. به همین دلیل، هویت ملی در آن زمان در اینجا تضعیف شد. ما در کشور خودمان در وابستگی و اضمحلال هویت در مقابل بیگانگان تا آنجا پیش رفتیم که افراد برجسته‌ی خجالت نکشیدند و پیشنهاد تغییر زبان و خط فارسی را دادند! البته روی تغییر زبان کمتر کار کردند؛ اما برای تغییر خط فارسی- خط یک کشور یکی از نقاط برجسته و از شاخصهای مهم فرهنگی هر کشور است- در همین روزنامه‌ها و مطبوعات دوره‌ی طاغوت در کشور ما علناً و صریحاً مطلب نوشتند، دفاع کردند و حرف زدند که ما خط فارسی را تغییر بدهیم؛ آن هم با استدلالهای کاملاً مجادله‌آمیز و مغالطه‌آمیز و خلاف واقع. آنها تا این حد پیش رفتند.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1382/11/24

این انقلاب شروع یک دوران نو در تاریخ ما بود. در یک دوران طولانی در گذشته، ما ملت ایران دچار استبداد بودیم؛ پادشاهان دیکتاتور و مستبد و خودکامه همه‌ی اختیار این مملکت را در دست داشتند؛ مملکت را مال خود و مردم را رعیت خود می‌دانستند. در دوران اخیر- یعنی از اواخر دوران قاجار تا همه‌ی دوران پهلوی- بر این پدیده یک درد و مرض دیگر اضافه شد و آن وابستگی بود. پادشاهان قدیم اگر دیکتاتور بودند، وابسته و گوش به فرمان قدرتهای بیگانه نبودند؛ اما از اواخر دوران قاجار و همه‌ی دوران پهلوی، پادشاهان، هم دیکتاتور بودند و هم وابسته! این شد بیماری مضاعف نظام سیاسی حاکم بر ایران در دوران گذشته. این دیکتاتوری و وابستگی آثار و تبعات زیادی در کشور ما و روی ملت ما داشته است. همین دیکتاتوری و وابستگی بود که کشور ما را عقب‌مانده نگهداشت؛ منابع و ثروتهای طبیعی ما را به کام دشمنان داد و مانع رشد و پیشرفت فکری و علمی ملت ما شد و ما که یک روز در دنیا پرچمدار علم بودیم، در بزه‌گر دانش- آن هم نقاط ضعیف و کم اهمیت و پس‌مانده‌های دانش دیگران- شدیم و دست نیاز به سمت دیگران دراز کردیم! آنها هم هر وقت خواستند، چیز کمی کف دست ما گذاشتند؛ هر وقت هم نخواستند- که غالباً هم نخواستند- منع کردند. بنابراین ملت ما به شئامت آن دیکتاتوری و آن وابستگی، ملتی عقب‌افتاده و ضعیف شد. نفت و دیگر منابع ما هم رفت. برای آینده هم نقشه‌هایی به‌مراتب خطرناک‌تر از گذشته کشیده بودند. انسان وقتی به اسناد دوران اخیر حکومت شوم پهلوی نگاه می‌کند، به‌وضوح می‌بیند که این‌ها برای آینده‌ی این کشور و این ملت برنامه‌های بسیار خطرناکی داشتند که در صورت اجرا باز صد سال دیگر ما را عقب می‌انداخت. انقلاب آمد این روند را قطع کرد و دوران نویی در تاریخ ملت ما شروع شد. چهار خصوصیت اصلی انقلاب که عبارت است از استقلال، آزادی، خودباوری و پیشرفت، پایه‌های مستحکمی است که علی‌رغم همه‌ی مخالفتها و دشمنیها، انقلاب در این مملکت پایه‌گذاری کرد.

استقلال یعنی اینکه ملت و دولت ایران دیگر مجبور نیستند تحمیل قدرتهای بیگانه را قبول کنند. بیگانگان هرچه خواستند، برطبق میل آنها انجام شود؛ اگر آنها مصالح کشور را قربانی کردند، دولت دم نزنند؛ اگر به منابع ملی کشور تعرض و تجاوز کردند، کسی حرف نزنند؛ اگر ملت هم مخالفت کرد، دولت توی سرش بزند! این وضعی بود که در دوران پهلوی، خود ما با پوست و گوشت و جسم و جان خود آن را لمس کردیم. انقلاب آمد ملت و کشور و دولت را مستقل کرد. امروز هیچ قدرتی در دنیا نمی‌تواند در مسائل کشور ما اعمال نفوذ و ما را مجبور به کاری کند. مسئولان کشور نگاه می‌کنند و هر کاری را که مصلحت تشخیص دادند، انجام می‌دهند. ملت، تماشاگر و قضاوت‌کننده‌ی کارهای مسئولان است؛ اگر آنها را پسندید، پشت سر مسئولان می‌ایستد؛ اگر نپسندید، آنها را عوض می‌کند؛ اختیار دست ملت است.

آزادی یعنی ملت ما در چارچوب قانون خود- و نه قانون تحمیلی دیگران- مسئولان کشور را انتخاب می‌کند. اگر از عملکرد آنها راضی بود، این انتخاب را ادامه می‌دهد؛ اگر راضی نبود، آنها را کنار می‌گذارد و دیگران را انتخاب می‌کند. این مهم‌ترین شاخه‌ی آزادی در کشور ماست. امروز در کشور ما آزادی فکر و آزادی بیان به‌طور کامل وجود دارد؛

حالا رادیوهای بیگانه برخلاف این بگویند؛ خود ملت می‌بیند. کسانی هستند که نه نظام را قبول دارند، نه دولت را قبول دارند، نه رهبری را قبول دارند؛ اما صحبت می‌کنند و نظرات خود را می‌گویند؛ کسی هم به کار آنها کاری ندارد. امروز هیچ‌کس به‌خاطر اینکه طبق عقیده‌ی خود حرف زده است، مورد مؤاخذه‌ی دستگاه نیست. البته آنها باهم ناراضی‌اند و ناراضی‌شان به‌خاطر این است که مردم به حرف آنها گوش نمی‌دهند. این تقصیر کسی نیست؛ مردم آنها را دوست ندارند و از آنها خاطره‌ی خوشی در ذهنشان نیست. مردم شباه و نظایر آنها را در گذشته‌ی نزدیک از اول انقلاب تا الآن دیده‌اند؛ لذا به آنها اطمینان ندارند؛ این تقصیر کسی نیست. بنابراین آزادی وجود دارد. سوم، خودباوری. این ملت بر اثر انقلاب اسلامی و نظام اسلامی به خودباوری دست یافت- یعنی باور کرد که می‌تواند- این را امام به ما درس داد و فضای عمومی نظام اسلامی این را برای ما به ارمان آورد. امروز جوان ما، دانشجو ما، استاد ما، پژوهشگر ما، صنعتگر و سازنده‌ی ما باور دارد که می‌تواند. این خودباوری در علم به ما کمک کرد. ما امروز در میدان علم پیشرفته‌های زیادی کرده‌ایم؛ اما هنوز عقیم. هیچ‌کس خیال نکند که چون در میدان علم پیشرفت کرده‌ایم، به مقصد رسیده‌ایم و دیگر بس است؛ نه، ما را خیلی عقب نگه داشته‌اند؛ ولی ما پیشرفت کرده‌ایم و در این بیست و پنج سال خیلی جلو آمده‌ایم. طبق آمار، در دوران انقلاب، نسبت پیشرفت علمی ما از همه‌ی دنیا بالاتر و بیشتر بوده است؛ چند روز قبل که جوانان نخه پیش من آمده بودند، این نکته را به آنها هم گفتم. خودباوری در علم، سیاست و در دفاع از کشور به ما کمک کرد. در دوران جنگ هشت‌ساله اگر خودباوری نداشتیم، پدر این ملت درآمده بود و این کشور پامال شده بود. همین بود که جوان بیست‌وپنج‌ساله به خودش باور و اعتقاد و اتکاء داشت. یک لشکر را به یک جوان بیست‌وپنج‌ساله می‌سپردند؛ می‌رفت می‌ساخت، می‌پرداخت، آماده می‌کرد، حرکت می‌کرد، اقدام می‌کرد و کارهای بزرگ انجام می‌داد. امروز این خودباوری وجود دارد. دانشگاه‌های ما امروز کار علمی می‌کنند؛ جوانان ما پیشرفته‌های علمی می‌کنند؛ در بخش‌های پیشرفته‌های علمی ما دنیا را نگران کرده است؛ این به برکت انقلاب است. نمی‌خواهند ملت و کشور ایران از لحاظ علمی پیشرفت کند؛ این را صریحاً گفته‌اند. یک کشور تا پیشرفت علمی و پیشرفت اقتصادی نداشته باشد، همیشه قدرتمندان به او زور می‌گویند. کشور ژاپن که تحت سلطه و تحت اشغال بود، خود را جمع‌وجور کرد و از لحاظ علمی پیشرفت نمود. غربی‌ها که هیچ مایل نیستند به منطقه‌ی شرق نگاه بیفکنند و به غیر نژاد اروپایی توجهی نکنند، به‌خاطر پیشرفت علمی مجبورند آن را جدی بگیرند. در بعضی از مراکز سیاسی یا سیاسی- علمی آمریکا گفته‌اند ما نمی‌خواهیم یک ژاپن اسلامی به وجود آید! ژاپن اسلامی یعنی شما. گفته‌اند نمی‌خواهیم بگذاریم ملت ایران از خود پیشرفت علمی نشان دهد. این‌ها حرکت ملت ایران را می‌بینند؛ این خودباوری را می‌بینند؛ این هم از برکات انقلاب و نظام اسلامی بود.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان علمی 1382/11/21

شما کسانی هستید که در این صحنه- که مورد اهتمام ماست- بایستی مثل یک سرباز در میدان جنگ انگیزه داشته باشید و کار کنید. این، لبّ قضیه است. ما نمی‌خواهیم چیزی را به کسی تحمیل کنیم و این کار مثل سربازگیری اجباری دوران جنگ نیست. در اینجا نخه‌ی علمی در میدان پرورش، پیشرفت و تولید علم بایستی مثل یک سرباز کار کند؛ اگر هم نکرد، کسی بقیه او را نخواهد گرفت؛ لیکن یک روز بقیه همه‌ی ملت و کشور را مشکلات اساسی و بزرگی خواهد گرفت که ما در کشورمان تجربه کردیم. حرف من به‌طور کلی همین است که اگر علم به یک دلیل تاریخی- که آن دلیل تاریخی را هم فکر می‌کنیم کاملاً می‌شناسیم- در انحصار مجموعه‌ای از ملتها و بخشی از مردم دنیا قرار گیرد و این‌ها علم را انحصاری نگهدارند و تبعیض قائل شوند و علم را به ملتهای دیگر بفروشند و آن را وسیله‌ای برای تحمیل سیاست‌های خودشان قرار دهند- که استعمار اصلاً از همین نقطه به وجود آمد- این، ظلم بزرگ به بشریت است. علم باید مثل ثروت، عادلانه توزیع شود. نظر اسلام هم همین است که علم باید بین همه‌ی کشورها و ملتها توزیع شود. اینکه ما این فناوری را نایستی به مردم آسیا یا جاهای دیگر بدهیم، همان طلبیدن انحصار فناوری است که وقتی در اقتصاد پیش می‌آید، کارتل‌های عظیم اقتصادی به وجود می‌آید و آنها به انسانها ظلم می‌کنند؛ وقتی در سیاست پیش می‌آید، انحصارگری‌های جهانی پیش می‌آید و این جنگ‌ها را پیش می‌آورد. ما می‌خواهیم با این انحصارگرایی مبارزه کنیم و مبارزه و همت ما هم به این است که خودمان سعی کنیم از این چاه و منبع عظیم و غنی‌ای که در میان کشور و در نیروی انسانی خودمان داریم، بهره‌برداری و استفاده نماییم. این کار را همه‌ی ملتها می‌توانند بکنند و ملتی که استعداد بیشتری دارد، بیشتر می‌تواند در این زمینه کار کند. البته مانع و مشکل ایجاد می‌کنند؛ باید با این مانع و موانعی که به‌طور قهری وجود دارد، مبارزه کرد.

من شنیده‌ام که در برخی از محافل سیاسی حساس دنیا گفته شده که ما نخواهیم گذاشت یک ژاپن اسلامی در این منطقه به وجود آید! آن ژاپن اسلامی، شما هستید. این حرف بیخود هم گفته نشده است؛ به‌خاطر اینکه کشور ما برحسب آمار از لحاظ- به قول رایج معروف- نرخ سرعت رشد علمی و تحقیقی، در برهه‌های از زمان و در همین چندساله، بالاترین نرخ رشد را در دنیا داشته است. البته آنچه که در قدر مطلق و موجودی ماست، نشان‌دهنده‌ی این است که با پیشرفته‌های دنیا هنوز خیلی فاصله داریم؛ اما فاصله بسیار زیادتر بوده و ما توانسته‌ایم این فاصله را با سرعت بالا کم کنیم. این موضوع در کشور ما در همین ده، پانزده سال اخیر اتفاق افتاده است. البته امروز قدرمطلق‌های ما نسبت به گذشته خیلی تفاوت دارد.

بنده از آمار مقاله‌های علمی منتشر شده در مجلات معتبر دنیا اطلاع داشتم؛ اما این کار- تولید مقاله و نشر آن در دنیا- کار مهم و درجه‌ی یک نیست و با انجام آن، همه‌ی کار صورت نگرفته، بلکه باید این فکر در اینجا پخته، تولید و اجرایی شود و به مرحله‌ی عمل درآید، تا بشود گفت پیشرفت حاصل شده است. البته در همین زمینه‌ها هم خیلی کار در کشور صورت گرفته است و ما حرکت کرده و به راه افتاده‌ایم.

بیانات در دیدار جمعی از کشاورزان 1382/10/14

ما پیشرفته‌های علمی و پژوهشی بسیار زیادی در بخش‌های مختلف داشته‌ایم که ستون اصلی این بخش‌ها را همین جوانان انقلابی و بچه‌های مؤمن تشکیل داده‌اند. آنها بودند که وارد میدان شدند و بر اساس همان روحیه، بسیاری از گردنه‌ها و عقبه‌های تحقیقات و کار مهم علمی را پیش بردند. بله؛ معنویت، دنیای انسان را هم آبادتر می‌کند؛ منتها دنیای سالم. آنجایی که فرهنگ جهادی نیست و فرهنگ مادی حاکم است، هر انسانی به تنهایی خودش محور همه‌ی حوادث عالم است؛ سود را برای خود می‌خواهد و ضرر را از خود دفع می‌کند. اصل برای او این است؛ لذا تعارضها و بی‌اخلاقی‌ها و بی‌صدافتی‌ها و دشمنی‌ها پیش می‌آید. آنجایی که حرکت و روح جهادی وجود دارد، انسان در ایمان و آرمان و خدمت به دیگران حل می‌شود و خود را فراموش می‌کند. این روحیه را باید در جامعه تقویت کرد. کشاورزی و دامداری ما هم با این روحیه رونق واقعی خود را پیدا خواهد کرد.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1382/08/23

این نکته را هم عرض کنیم که در خیلی از زمینه‌ها نقش جوانان مؤمن و دین‌دار و حزب‌اللهی در پیشرفته‌های علمی، برجسته است؛ این را هم دانسته باشند. دشمنان در تبلیغات خود می‌خواهند وانمود کنند که عناصر دین‌دار در این میدانها عقبند؛ درحالی‌که این‌طور نیست. عناصر دین‌دار و جوانان مؤمن ما در بسیاری از این میدانها پیشتازند و کار آنها برجسته است. خیلی از کارهای بزرگی که صورت می‌گیرد، جوانان ما آنها را در محیطی از توجه و ذکر و سجده‌ی شکر انجام داده‌اند. این‌ها بسیار باارزش است.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1382/08/23

جوانان عزیز ما متوجه جریان فرهنگی‌ای که می‌خواهند راه بیندازند، باشند؛ یعنی تزریق لائالیگری و اباحیگری و کشاندن به هرزگی و بی‌اعتنائی به اخلاق منضبط دینی و اسلامی. هم جوانان، هم مسئولان علمی، هم آموزش و پرورش و هم کسانی که به مسائل جوانان می‌پردازند باید مراقب این موارد باشند. امروز مبارزه با آمریکا این جاهاست. مبارزه با آمریکا در میدان علم هم صدق می‌کند. آنجا هم از اینکه پیشرفت علمی داشته باشیم، ناراحتند. از پیشرفت علمی مردم ما ناراحتند؛ از پیشرفت اقتصادی مردم ما ناراحتند؛ از اینکه دولت بتواند خدمتی به مردم بکند و گره‌ای از مشکلات مردم باز شود، ناراحتند. هرکس به عقب‌ماندگی علمی کمک کند، به نفع آمریکا کار کرده است. هرکس کمک کند به اینکه دولت نتواند خدمات لازم را انجام دهد- چه قوه‌ی مجریه، چه قوه‌ی قضائیه و چه قوه‌ی مقننه- برای آمریکا و در خدمت آمریکا کار کرده است. هرکس فکرها و نظرات آمریکاییها را در روزنامه‌ها و تریبون‌ها بیان کند، به نفع آمریکا کار کرده است. یکی از کارهای آنها شایعه‌پراکنی و تهمت‌زنی است. عیناً همان کاری که در زمان امیر المؤمنین می‌کردند؛ هر روز یک شایعه، یک تهمت و یک جنگ روانی. هرکس فضای تهمت‌زنی در داخل کشور و جنگ روانی علیه نظام را تقویت و تشدید کند، مزدور امریکاست و برای آمریکا کار کرده است؛ چه از آمریکا پول بگیرد، چه نوکر بی‌مزد و مواجب آمریکا باشد. امروز مبارزه با آمریکا عبارت است از مقاومت در

مقابل این جریان‌سازی سیاسی و فرهنگی. همه، حواسشان جمع باشد. آدم‌هایی که غرض و سوءنیتی ندارند، مواظب باشند به‌خاطر یک انگیزه و احساسِ زودگذر حرفی نزنند که در جهت خواسته‌های آمریکا و علیه این ملت و این کشور تمام شود. بدانند دشمن چگونه تقویت می‌شود و از چه راه‌هایی دست و پای خود را باز و علیه این ملت اقدام می‌کند. بحمد الله ملت ما هوشیار است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1382/08/11

ما به هیچ قیمتی حق نداریم این فناوری را از دست بدهیم. اینکه بعضی کسان تبلیغ می‌کنند که چیز زیادی به‌دست نیامده، این هم درست نیست. این را بدانید که آنچه به‌دست آمده، بسیار برجسته و زیاد است. اگر زیاد نبود، دشمنان ما را این‌قدر حساس نمی‌کرد. کارشناسان و انسان‌های وارد و مطلع، داوری درستی در این مورد دارند. ما به فناوری‌ای رسیدیم که در کشور ما بومی است؛ مهم این است. اگر امروز همه‌ی دستگاه‌هایی را که در اختیار جمهوری اسلامی است، دشمنان ما بتوانند - که البته نخواهند توانست - از بین ببرند، این فناوری از بین نمی‌رود؛ چون آن را از کسی عاریه و وام نگرفته‌ایم و متخصصان هوشمند خود ما توانسته‌اند به آن دست پیدا کنند. البته اگر به میل غربی‌ها و مراکز قدرت جهانی بود، تا صد سال دیگر هم نمی‌گذاشتند که جمهوری اسلامی به چنین فناوری‌ای دست پیدا کند و این کار، علی‌رغم آن‌ها و تحریم ما انجام گرفته است. بنابراین آنچه به‌دست آمده، ارزشمند است و این دانش ارزشمند را نه دولت، نه مسئولان، نه سازمان انرژی اتمی و نه هیچ فردی از افراد این کشور حق ندارد که از دست بدهد و روی آن معامله کند؛ قطعاً معامله‌ای هم صورت نگرفته و نخواهد گرفت. البته اگر آن‌هایی که وارد این گفتگو با مسئولان جمهوری اسلامی شدند، بخواهند با جمهوری اسلامی سر این قضیه به چالش بیفتند و زیاده‌طلبی کنند، همه چیز به هم خواهد ریخت و قطعاً از جمهوری اسلامی توهنی خواهند خورد و بلاشک ما در این زمینه مطلقاً حاضر به دادن هیچ امتیازی نخواهیم بود. ما این فناوری و آنچه را که بحمد الله در بخش‌های مختلف کشور عزیزمان از پیشرفت‌های چشمگیر علمی و تحقیقی به دست آورده‌ایم، باید حفظ کنیم. البته هنوز تا رسیدن به خطوط مقدم فناوری و علم خیلی فاصله داریم. عتس این است که از زیر صفر - نمی‌شود گفت صفر - شروع کرده‌ایم. با این کشور کاری کرده بودند که نه فقط دستاورد علمی و فناوری، بلکه حتی امید آن را هم نداشته باشد. بنابراین، ما از نقطه‌ی «هیچ» شروع نکردیم، بلکه از «هیچ همراه با نومی» شروع کردیم! انقلاب اسلامی از اینجا وارد میدان شد و بحمد الله امروز پیشرفت کرده است.

الآن در بسیاری از دانشگاه‌های ما، جوانان فغانند و آنطور که افراد خیره و وارد به من گزارش داده‌اند، سطح کار علمی و تحقیقی در بیست، سی دانشگاه بزرگ کشور از لحاظ استعداد، کار، کوشش و پیگیری استادان و داشتنی استادهای خوب، برابر با دانشگاه‌های خوب و پیشرفته‌ی دنیاست. بحمد الله پیشرفت‌ها خوب است. این‌ها امکاناتی نیست که کسی برای این کشور به ارمغان آورده باشد؛ متعلق به این کشور است. منتها مستبدان داخلی از یک طرف و استثمارگران خارجی از طرف دیگر نمی‌گذاشتند. حال که بحمد الله کشور هم مستقل است و هم آزاد، این دانش‌ها بتدریج بیشتر بروز خواهد کرد. کاری که مسئولان کردند، کار درستی بود. با تدبیر و بدون پذیرش تسلیم و قبول حرف زور انجام شد تا وطن‌های که از طرف آمریکاییها و صهیونیستها علیه جمهوری اسلامی طرأحی شده بود، شکسته شود. البته این آغاز قضیه است و کار تمام نشده است. اگر ادامه‌ی این کار به همین روالی که تاکنون طرأحی شده، ادامه پیدا کند، هیچ ایرادی ندارد؛ اما اگر قرار باشد دشمنان یا مراکز قدرت، فزون‌خواهی کنند و سنگر به سنگر جلو بیایند و ما هم عقب‌نشینی کنیم، این می‌شود تسلیم، که به‌هیچ‌وجه درست نیست و اجازه‌ی چنین کاری هم داده نخواهد شد.

بیانات در دیدار جمعی از اساتید دانشگاه‌ها 1382/08/08

اول اینکه باید نگاه ما به مسائل آموزش عالی و تحقیقات کشور در همه‌ی رشته‌ها، نگاه خوش‌بینانه باشد، نه نگاه بدبینانه و همراه با تأسّف و تأثر. البته نه به‌خاطر اینکه ما نباید آرزوی پیشرفت و سرعت عمل در این زمینه داشته باشیم - بدیهی است که ما هر مقدار که در زمینه‌ی آموزش عالی و تحقیق و گرم کردن فضای علم و پژوهش در کشور پیش برویم، کم است و هنوز راه طولانی‌ای در پیش داریم - بلکه به‌خاطر اینکه ما باید به آنچه که در طول سال‌های بعد از انقلاب و بخصوص آنچه که در سال‌های اخیر پیش آمده، نگاه کنیم و بدانیم که شتاب خوبی پیدا کرده‌ایم و دانشگاه‌هایمان در این زمینه پیشرفت خوبی کرده‌اند. آنطور که بنده استفسار کردم و مسئولان مورد وثوق - آقای رئیس‌جمهور و بعضی دیگر از مسئولان - به من گزارش دادند، بودجه‌ی تحقیقاتی در همین چند سال اخیر خیلی بالا رفته و آنطور که دانشگاهیان مورد اعتماد از گوشه و کنار دانشگاه‌های کشور اطلاع می‌دهند، بحمد الله عملاً میدان و کار تحقیقاتی و میل به پژوهش در دانشگاه‌ها زیاد شده و جایگاه خوبی پیدا کرده است. این، نشان‌دهنده‌ی سیّر ماست. شاید اگر در مقام توقّف و انتظار باشد، من انتظارم از شما کمتر نیست؛ من خیلی توقّفم برای پیشرفت این‌گونه امور زیاد است و اگر این توقّف نباشد، پیش نمی‌رویم. نمی‌خواهم نصیحت کنم که بیش از این توقّف و انتظار نداشته باشید - چرا؛ داشته باشید و دنبالش حتماً حرکت کنید - بلکه می‌خواهم بگویم نگاه نباید نگاه بدبینانه و همراه با تأسّف باشد. نگاه باید خوش‌بینانه باشد و با همین نگاه ما وارد میدان شدیم و به فضل پروردگار جلو هم رفتیم و باز هم جلوتر از این خواهیم رفت و این شاء الله تحقیقات در زمینه‌های مختلف، رشد شایسته‌ی خودش را پیدا خواهد کرد؛ واقعیت این را به ما می‌گوید.

نکته‌ی دوم این است که بنده - همان‌طور که بعضی از دوستان اشاره کردند - چند سالی است که مسأله‌ی نهضت نرم‌افزاری را در محیط علمی کشور مطرح کرده‌ام. این، یعنی چه؟ یعنی ما نباید به فراگیری قانع باشیم؛ باید هدفی تحقیق و آموزش ما تولید علم باشد؛ یعنی رسیدن به آنجایی که نوآوری‌های علمی در فضای موجود بشری، از آنجا شروع می‌شود. ما از لحاظ استعداد، نسبت به کسانی که دانش را در دنیا تولید کردند، گسترش دادند، پیش بردند و بر اساس دانش، فناوری‌های پیچیده را به وجود آوردند، کمبود نداریم. البته تولید علم به معنای این نیست که ما ترجمه و فراگیری را نفی کنیم؛ نه، آن هم لازم است، بلکه من می‌گویم در ترجمه و فراگیری نباید توقّف کرد.

بر اثر شرایط سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و مسأله‌ی استعمار - که نقش استعمار در مطلبی که مورد نظر من است، بسیار زیاد است - بخشی از دنیا زودتر از یک بخش دیگر و به کمک وسیله‌ی شتابنده‌ی به سمت قلّه‌های علمی حرکت کرد. این بخش از این وسیله‌ی شتابنده استفاده کرد و به جلو رفت و این وسیله را روز به روز شتابنده‌تر و تواناتر کرد و با بالا بردن کاربری آن، به دستاوردهای علم رسید؛ درحالی‌که ما با همه‌ی پیشرفت علمی، محاط به جهالت‌های فراوانیم. ساکنان آن بخش از دنیا، پیشرفت‌های علمی شگفت‌آوری کردند و بعد هم سیاست کلی‌شان این شد که علم را در اختیار خودشان بگیرند و اجازه ندهند که کشورهایی که عقب مانده‌اند، به آن‌ها برسند و یا از آن‌ها جلو بزنند! حتماً شما از محدودیت‌هایی که برای برخی از فناوری‌های پیشرفته وجود دارد که مطلقاً نایستی به هیچ نقطه‌ای از نقاط دنیا درز پیدا کند، مطالب زیادی شنیده‌اید.

استعمار، هم در پیشرفت علمی یک بخش از دنیا نقش داشت و هم توانایی‌اش بر استعمار، ناشی از میزان پیشرفت علمی‌اش بود که از آن پیشرفت، استفاده‌ی سیاسی کرد. مانند انگلیس که از کشتی بخار برای استعمار هند استفاده نمود و استعمار هند کمک کرد که کشتی بخار به کشتی‌های پیشرفته‌تری تبدیل شود و تسلط بر هند و نقاط دیگر را نیز بیشتر کند. به این ترتیب، علمی که محدود و محصور به خودشان بود، در خدمت استعمار قرار گرفت و استعمار در خدمت علم!

ما باید از محاصره‌ی موجود که کشورهای جهان سوم در آن قرار گرفته‌اند، خودمان را خارج کنیم. این فقط وظیفه‌ی ما نیست، بلکه وظیفه‌ی همه‌ی ملت‌های دنیاست که در دوره‌ای از کاروان علم عقب ماندند. من اعتقاد راسخم - که این اعتقاد با نظر خیرگان و کارشناسان فن تأیید شده است - این است که ما می‌توانیم این کار را بکنیم. این مظهر «نمی‌توانیم» و «نمی‌توانید» را که یکی از بخش‌های عمده‌ی سیاست فرهنگی دشمنان بوده، بایستی از ذهن خودمان پاک کنیم. البته من احساس می‌کنم که در همین زمینه هم می‌توانیم پیشرفت کنیم؛ چرا که الآن می‌بینم شما استادان و دانشجویان در محافل دانشجویی، از نهضت نرم‌افزاری و تولید علم به‌عنوان شعارهای عملی و فعال یاد می‌کنید. این، خیلی موفقیت است که ما به این فکر افتاده‌ایم و این موضوع به صورت شعار، درخواست و خواسته درآمده است.

بیانات در دیدار جمعی از دانش‌آموزان 1382/06/26

کشور ما از لحاظ جغرافیایی، تاریخی، انسانی و منابع طبیعی بدون شک یکی از کشورهای برجسته‌ی دنیاست. تاریخ ما پرشکوه و پربار و پرافتخار است. جغرافیای ما یک جغرافیای بسیار حساس است. ما در منطقه‌ای از لحاظ جغرافیایی قرار گرفته‌ایم که در عصر ارتباطات و در عصر اتصال کشورها، خبرها، سرمایه‌ها و فناوری‌ها به یکدیگر، یکی از حساس‌ترین جایگاه‌ها در سراسر روی زمین محسوب می‌شود. من در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام، آمار ریز دادم که کشور ما از لحاظ منابع طبیعی یکی از پُرذخیره‌ترین

کشورهاست. از لحاظ نفت و گاز و فلزات حسّاس و مواد معدنی و دیگر منابع طبیعی که معلوم است. از لحاظ انسانی هم کشور ما یکی از بااستعداد ترینهاست. این را گذشته نشان داده، زمان حال ما هم نشان می‌دهد. هر وقت میدانی باز شده، این حقیقت- یعنی استعدادهای درخشان- خود را آشکار کرده است. متوسط استعداد کشور ما از متوسط جهانی بالاتر است. به عنوان نمونه، شما به صحنه‌ی هشت سال دفاع مقدّس- یعنی سالهای 59 تا 67- که میدان برای بروز استعدادها باز شد، نگاه کنید. نیاز فراوان بود، اما درهای دنیا به روی ما بسته بود. هر چیزی که به جنگ ما کمک می‌کرد، دنیا حاضر نبود آن را در اختیار ما بگذارد- نه سلاح، نه مهمات، نه پشتیبانی و نه اطلاعات- از طرفی هم کشور درگیر دفاع از هویت خود، از خاک خود، از مرزها و از خانه‌ی خود بود؛ بنابراین به آن امکانات نیاز داشت. این نیاز موجب شد استعدادها در همه‌ی زمینه‌ها- هم در زمینه‌ی علمی و هم در زمینه‌ی جنگی و نظامی- به جریان افتد. پایه‌ی پیشرفتهای علمی کشور- که امروز شما برخی از نمونه‌های آن را می‌شنوید- در دوران دفاع مقدّس گذاشته شد. امروز بسیاری از جوانانی که در بخشهای بسیار حسّاس علمی کشور مشغول کار هستند، همان عناصر دفاع مقدّسند که با همان روحیه و انگیزه مشغول کار شده‌اند و امروز یک نمونه از کارهای شگفت‌آمیز آنها همین غنی‌سازی مواد هسته‌ای است که جزو محرمانه‌ترین فناوریهای جهانی است که قدرتها آن را در دست در اختیار خود نگاه داشته‌اند؛ اما جوانان ما توانستند با تکیه به استعداد و هوش و دستان ماهر خود این کار بزرگ را انجام دهند، که شما عکس‌العملهای مستکبران عالم را می‌بینید. جنجالهایی که امروز در دنیا وجود دارد، عکس‌العمل در مقابل استعداد و توانایی و افتخارات شماست.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1382/05/15

از بیست و چهار نوع ماده‌ی معدنی فلزی، دوازده نوع آن در ایران وجود دارد که تا الآن شناخته شده؛ ممکن است بیشتر هم باشد که بعدها شناخته شود. از پنجاه نوع ماده‌ی معدنی غیر فلزی که در دنیا شناخته شده، سی و شش نوع آن در ایران وجود دارد؛ یعنی تنوع معادن فلزی و غیر فلزی. اینها امکانات طبیعی بارزندی است که ما در کشور داریم. تنوع اقلیمی و آب و هواهای مختلف در کشور ما خودش یک فرصت بزرگ است. دریاها در جنوب و شمال، از فرصتهای بسیار بارزندی است. موقعیت مهم جغرافیایی و ارتباطی در اتصال شرق و غرب عالم، از لحاظ بازرگانی و بسیاری فعالیتها دیگر، از موقعیتهای بارزندی است. جمعیت جوان و بااستعداد ما، یک فرصت دیگر است. مایه تأسف است که بعضیها از کثرت افراد جوان در کشور ما به‌عنوان یک نعمت یاد نمی‌کنند؛ درحالی‌که این بزرگترین سرمایه است. اینهمه جوان تشنه‌ی کار و فعالیت، چیز بسیار بارزندی است. البته همه‌ی امکاناتی که من به گوشه‌ی کوچکی از آنها اشاره کردم، قرنهای متمادی در اختیار سلاطین مستبد و حکام دیکتاتور در این کشور بود. شما به شرح حال این پادشاهان نگاه کنید- البته متونی که بیشتر در اختیار ماست، خاطرات و گزارشهای دوران قاجار و پهلوی است- اینها کشور را مال خودشان می‌دانستند؛ مثل یک ملک شخصی که یک عده در آنجا کار می‌کنند و بالاخره باید چیزی بخورند و زندگی‌ای کنند. بنابراین مردم نقشی نداشتند. طبعاً آن پادشاهان و حکام به سرنوشت کشور و به پیشرفت علمی کشور اهمیتی نمی‌دادند. سالهای متمادی این‌طور گذشت و کشور ما از این امکانات استفاده نکرد. اما در دوره‌ی انقلاب، پیشرفتهای فوق‌العاده و چشمگیر است. آنچه آقای رئیس‌جمهور گفتند، بسیار درست بیان کردند. البته مطالبی که گفته می‌شود، گوشه‌ای از موفقیتهاست.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان اهواز 1382/05/08

هرچه می‌توانید، خودتان را با علم و عمل بسازید. دوران جوانی شما مثل دوران جوانی نسل قبل از شما، دوران تعیین‌کننده‌ی سرنوشت تاریخی این ملت است. نسل قبل از شما اگر تبلی می‌کرد، اگر در خانه می‌نشست و اگر لابلالی‌گری را پیشه‌ی خود می‌ساخت، ملت ما غرق در فساد و وابستگی و ذلت فروردستی نسبت به امریکا باقی می‌ماند. آن نسل ایستاد، انقلاب را پیروز کرد، جنگ را پیروز کرد و از هویت ملی و شخصیت ملی دفاع جانانه‌ای نمود. امروز هم نوبت نسل جدید است. دشمن از جوانان ما می‌ترسد و می‌داند که اگر نسل جوان گسترده‌ی ایمانی ما با همین ایمان در صحنه بایستد، هیچ سلاحی، هیچ بمبی و هیچ موشکی نمی‌تواند این ملت را به زانو درآورد. هر گامی که شما برای ارتقای علمی و عملی و اخلاقی خودتان بردارید، مثل گلوله‌ای است که به سمت دشمن شلیک می‌کنید. این جنگ و این رزم، جهاد بزرگی است. آن روز هم مردان ما، زنان ما، قومیتها مختلف ما- عرب ما، فارس ما، ترک ما، کُرد ما، لُر ما، بلوچ ما- در سرتاسر کشور روی دفاع از شرف و هویت و استقلال کشور و مقابله با استکبار و ایدای او در داخل متمرکز شدند و در این راه توفیق به‌دست آوردند. امروز هم همین است. عرب، فارس، ترک، بلوچ، کُرد، لُر و همه‌ی قومیتها ایرانی، متمسک به حیل اسلام و با وحدت کلمه، همین راه مبارک را ادامه دهند. نسل جوان ما از لحاظ علمی باید پیشرفت کند؛ همچنان که تا امروز پیشرفت کرده است. جنجالهایی هم که به خیال خودشان در دنیا علیه جمهوری اسلامی برای سلاح کشتار جمعی و غیره بلند می‌کنند، از همان بهانه‌هاست؛ این هم از همان پوششهای فریب‌انگیز است. مسئله این نیست؛ مسئله این است که دستیابی نسل جوان کارآمد این کشور به فناوریهای سطح بالا، آنها را می‌آزارد و رنج می‌دهد. آنها می‌خواهند ملتها وابسته بمانند، ملتها پایین بمانند، ملتها دستشان به سمت آنها دراز باشد، ملتها همیشه ضعیف و ذلیل باشند تا آنها بتوانند هر کاری می‌خواهند، سر ملتها درآورند. کار مقابل آنها این است که ملتها خود را از لحاظ علمی و ایمانی قوی کنند. آنها نسل جوانی را که با اراده و عزم راسخ و با طهارت و عصمت- چه پسرش، چه دخترش- در خط مستقیم معنویت و دین و دنیای اسلامی تلاش می‌کند، نمی‌پسندند. آنها یک نسل جوان هرزه‌گرد می‌خواهند؛ این را می‌پسندند. در مقابل خواست دشمن، جوانان ما باید مقاومت کنند. مسئولان ما اولاً با اتکاء به این نسل جوان و با اتکاء به این ملت، باید دل خود را قرض کنند. عزم ملت مؤمن ما، مظهر عزم و اراده‌ی الهی است. مسئولان از کسی و از چیزی ترسند و مرعوب هیاهوی دشمن نشوند. این سنگر عظیم ملی در اختیار آنهاست؛ از این خوب استفاده کنند. احاد ملت- بخصوص جوانان- هم قدر خودشان را بدانند و به خودسازی روی آورند. الآن در فصل تابستان، بسیاری از جوانان خوب ما اوقات فراغتشان را یا در بسیج سازندگی و یا در بسیج نیروی مقاومت می‌گذرانند و یا به بالا بردن علم و سواد دیگران کمک می‌کنند. عده‌ای به تن خودشان زحمت می‌دهند و برای دیگران کار می‌کنند. عده‌ای با برنامه‌های خوب و منظم، به کتابخوانی و ارتقای سطح فکر خودشان می‌پردازند. فراغت جوانان مؤمن، این‌گونه می‌گذرد. من گزارشهای متعددی داشته‌ام از جوانانی که در تابستان، تعطیلات دانشگاهی یا دبیرستانی خود را در نقاط دوردست گذرانده‌اند و برای روستاییان مسجد، درمانگاه، راه، حسینیه، جاده و پل ساخته‌اند. عکسهای این فعالیتها را برای من آورده‌اند و من آنها را دیده‌ام. پیغمبر طبق روایتی فرمود: «آما سیاحه امتی الجهاد فی سبیل الله». جوانان ما سیاحتشان را هم از این راه تأمین می‌کنند؛ سیاحتشان در ضمن کار برای مردم است. این ارزش دارد. جوانی خود را قدر بدانید. تربیت معنوی و دینی و تحصیلات اسلامی و معرفتی و دانستن تاریخ و پیشرفت علمی را- که بحمد الله جوانان ما امروز در خط آن هستند- قدر بدانید و در این راهها بکوشید و بدانید دشمن می‌خواهد شما ترقی نکنید و کشور خود را آباد نسازید؛ اما شما علی‌رغم دشمن باید از لحاظ علمی، جسمی، معرفتی، ایمانی و اخلاقی ترقی کنید.

بیانات در دیدار مسئولان دستگاه قضایی 1382/04/07

نکته دیگری که آن هم به نظر من مهم است و بحمد الله کارهای خوبی شده است؛ من اطلاع داشتم و حالا هم فرمودند، طرح کلی یک قوه قضائیه صدرصد اسلامی و عادلانه و منطبق بر پیشرفتهای فنی و علمی موجود دنیا است- طرح کلی قوه قضائیه که تهیه شده است- روی این کار باید خیلی سرمایه‌گذاری کرد. کار قضائی یک کار تخصصی محض است. کسانی که وارد میدان طراچی برای قوه قضائیه می‌شوند، باید از علم و تجربه و هوشمندی برخوردار باشند؛ هم حقوق بدانند، هم فقه اسلامی بدانند، هم با قوه قضائیه آشنا باشند، هم ارزیابی درستی از وضع موجود داشته باشند و نقاط قوت و ضعف آن را بدانند، هم نیازهای جامعه را به درستی بشناسند و هم از نظر صاحب‌نظران گوناگونی که در حوزه و دانشگاه هستند، در باره مسائل قوه قضائیه، بخصوص مسائل کلان آن مطلع باشند. بر اساس اینها، این طرح به عنوان یک مجموعه کلی ریخته شود. این مهم‌ترین کار در قوه قضائیه است. اگر به فضل پروردگار این کار به خوبی و با استحکام کامل انجام گیرد، تا سالهای متمادی قوه قضائیه می‌داند باید چه کار کند؛ چه بخشی را احداث کند، چه بخشی را ترمیم کند، چه بخشی را اصلاح کند و چه بخشی را بردارد. بهترین متخصصان در این زمینه‌ها باید در رأس این کار باشند و در باره‌ی این مسئله نظر بدهند.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1382/02/29

امت بزرگ اسلامی در طول قرنهای متمادی، چالشها و انحرافهایی داشته است. ما خود را از اسلام دور کرده و سرگرم چیزهایی کردیم که اسلام ما را از آن برحذر داشته بود. در طول این تاریخ طولانی، سرگرم جنگهای داخلی شدیم؛ به وسیله قدرتهای طاغوتی سرگرم شدیم. نتیجه این شد که امت بزرگ اسلامی در طول قرنهای متمادی

بعد از قرون اولی‌ه‌ی اسلام، نتوانست خود را به هدف و غایتی که پیغمبر اسلام و اسلام عزیز برای او پیش‌بینی کرده و در نظر گرفته بود، برساند. بالینکه خدای متعال ثروت‌های مادّی زیادی را در کشورهای اسلامی ذخیره کرده و می‌توانست وسیله‌ی پیشرفت ما باشد، اما در علم و صنعت و بسیاری از شاخه‌های پیشرفت، جزو بخش‌های عقب‌افتاده‌ی عالم شدیم. این چیزی نبود که اسلام برای ما مقدّر کرده بود؛ این چیزی بود که عمل بد و رفتار و غفلت ما مسلمانان برای ما پیش آورده بود: «ما اصابک من سیّئه فمن نفسک»؛ ما بودیم که بر اثر غفلت‌هایمان در طول زمان، خود را به این وضعیت دچار کردیم.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی 1382/02/22

شعاری که ما در این دو سه سال داده‌ایم، همه در جهت مبارزه با فساد بوده است؛ چون فساد در جامعه رخنه ایجاد می‌کند. شعارهای دیگر، جنبش عدالتخواهی- در بلند مدّت- جنبش نرمافراری و جنبش تولید علم بوده است. البته جنبش تولید علم، بدون پیشرفت علم ممکن نیست. بدون پیشرفت علم، در این دنیا متوّع نمی‌شود رقابت کرد و پیش رفت؛ حتماً پیشرفت علم لازم است. این، وظیفه‌ی دانشگاه‌ها و دانشجویان و اساتید را بسیار سنگین می‌کند. جنبش آزاده‌اندیشی که چند ماه قبل مطرح شد، اصرار بر مسأله‌ی اشتغال- که در دو سه سال اخیر در این زمینه خیلی تلاش شده است- و اصرار بر تقویت پول ملی، از شعارهایی است که ما در این چند سال روی آن‌ها تکیه کردیم و برای هرکدام حساب خاصی باز شد و به فضل الهی حرکت خاصی در دستگاه‌های مربوط به آن‌ها آغاز گردید. وقتی انسان می‌بیند دشمن چه می‌خواهد بکند، می‌فهمد که باید در داخل چه کار کند. البته در دو سه سال قبل از این، در قالب نفی فقر و فساد و تبعیض، بسیاری از این حرف‌ها مطرح بود. در سیاست‌های کلان نظام هم که رهبری باید به دولت اعلام کند و مجلس بر اساس آن سیاست‌ها مقرّرات و قوانین را بگذراند- هم در سیاست‌های برنامه‌ی سوم و هم در سیاست‌های برنامه‌ی دوم که مربوط به هفت هشت سال قبل از این بود- همه‌ی این مطالب کتّی لحاظ شد؛ لیکن بسیج کردن و متوّجّه کردن افکار عمومی، بخصوص جوانان به اهمیت بعضی از این سرفصل‌ها، ایجاد می‌کند که هرکدام از این‌ها به تنهایی مورد توّجّه قرار گیرد و دنبال شود. البته خیلی از این شعارها وقتی مطرح شد، از سوی بعضی از بخش‌های جامعه مورد بی‌توجّهی قرار گرفت؛ لیکن وجدانهای پاک، بخصوص جوانان در محیط‌های جوانی، احساس کردند که این شعارها مورد علاقه‌ی آن‌هاست. در محیط دانشجویی، شوق به علم، عدالت و آزادی وجود دارد؛ این‌ها شوق‌های اصلی در محیط‌های علمی است.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی 1382/02/22

عاملی که می‌تواند کشور شما را در مقابل هر افزون‌طلبی، هر انحصارطلبی، هر تجاوزه، هر ماجراجویی و هر بحران‌سازی حفظ کند، استحکام ساخت داخلی نظام است. همین‌طور است ارتباط بین آحاد و قشرهای مردم با مسئولان نظام، امید جوانان به آینده و گرفته شدن رخنه‌هایی که بتدریج موجب تضعیف نظام می‌شود. همان‌طور که عرض کردم، این کارها با تلاشی زیاد انجام می‌گیرد و شما باید در محیط دانشگاه، مسأله‌ی علم و تحقیق را جدّی بگیرید. اینکه دانشجوی عزیز در صحبت خود به بودجه‌ی تحقیقات اشاره کردند و گفتند کم است و آن را به عنوان مطالبه و درخواست دانشجویان مطرح نمودند، مرا خوشحال می‌کند. در جلسه‌ی اساتید هم که بودیم، اتفاقاً همین را مطرح می‌کردند. این خیلی خوب است که جوان، دنبال تحقیق، کار علمی و پیشرفت علم باشد. بدون پیشرفت علم نمی‌شود کشور را پیش برد. امروز حتّی دشمنان بشریت از علم استفاده می‌کنند. ما برای آرمان‌های والا، ارزش‌های حقیقی، فضایل انسانی و گسترش آن‌ها ناگزیریم از علم و شرافت ذاتی علم استفاده کنیم. وحدت و ارتباط باید حفظ شود. کارهای اساسی‌ای که شروع کرده‌ایم، باید پیش برود.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه شهید بهشتی 1382/02/22

علم باارزش است و از جمله عواملی که ارزش علم را بیشتر می‌کند، این است که علم با غایت و هدف‌های مشخصی که طبق نیازها تنظیم شده است، به طرف پیشرفت و توسعه سیر کند. همان دستگاه فکری- که آقای «رفیع‌پور» به آن اشاره کردند و کاملاً هم درست است- می‌تواند مجموعه‌های مولّد علم، استفاده‌ی بهینه از شخص عالم، کلاس عالم‌ساز و مرکزی را که عالم در آنجا می‌تواند به فعالیت بپردازد، تنظیم کند و از همه‌ی این‌ها استفاده‌ی بهینه نماید. این‌ها کارهای لازمی است و باید حتماً دنبال شود؛ من هم به فضل الهی کوشش ممکن را در این زمینه حتماً خواهم کرد.

متقابلاً توقعات و انتظاراتی هم از مجموعه‌ی علمی در کشور وجود دارد. این مطلب، خطاب به یک شخص خاص یا یک دانشگاه خاص یا یک مرکز خاص نیست؛ خطاب به مجموعه‌ی علمی کشور- اصحاب علم و تحقیق- است. ما به دلایل مشخص تاریخی از کاروان علم دنیا عقب افتاده‌ایم- این را نمی‌توانیم انکار کنیم؛ واقعیتها پیش روی ماست- و این در حالی است که توانایی عالم شدن، تولید علم کردن و مرزهای دانش را از آنچه هست، فراتر بردن، در میان ملت ما کاملاً وجود داشته است. این ظلم تاریخی به ما شده است. آنچه شما امروز از پیشرفت و گسترش علم، علاقه‌ی به علم و بالاخره مطرح شدن علم به عنوان یک مسأله‌ی اساسی در جامعه مشاهده می‌کنید، مربوط به بعد از انقلاب است. قبل از انقلاب، علم مهجور بود. دانشگاه بود، علما بودند؛ اما علم به معنای حقیقی کلمه، یکی از مسائل کشور محسوب نمی‌شد. در طول سال‌های متمادی همین‌طور بود و ملت ما از کاروان علم عقب افتاد.

ما اکنون می‌خواهیم این عقب‌ماندگی و این تأخیر تاریخی را به نحوی جبران کنیم. باید چه کار کنیم؟ اگر با نگاه و محاسبات عادی بنگریم، می‌بینیم فاصله زیاد است. اتفاقاً وسیله‌ی تحرّک آن‌ها هم سریع‌السرّیرتر از وسیله‌ی تحرّک شماست؛ پس باید روز به روز فاصله زیادتر شود؛ ما محکوم به این هستیم. آیا این درست است؟ همان راهی که آن‌ها رفته‌اند، ما هم ادامه می‌دهیم و فکر می‌کنیم باید ادامه داد. می‌گوییم بالاخره آن‌ها از این راه رفته‌اند، ما هم باید برویم. راه پیموده‌شده‌ای است؛ اما فاصله‌ی آن‌ها با ما زیاد است. من یک‌وقت در یکی از همین مجموعه‌ها به دوستان دانشگاهی گفتم: ما می‌رفتیم؛ او به دوچرخه دست یافت و فاصله‌اش را با ما زیاد کرد. بعد چون فاصله‌ی زیادی باید می‌پیمود، به اتومبیل دسترسی پیدا کرد و از آن بهره برد؛ اما بنده تازه به دوچرخه رسیده‌ام! به این ترتیب باز فاصله بیشتر شده است. او اکنون به وسیله‌ی سریع‌السرّیرتری رسیده است؛ آیا بنده باید بنشینم غبار حرکتش را تماشا کنم و یا در حسرت این پیشرفت، غمگین شوم و بسوزم و بسازم؟ ما باید چه کار کنیم؟

جنبش تولید علم- که بنده دو سه سال است آن را در دانشگاه‌ها تکرار می‌کنم- ناظر به این قضیه است. تولید علم یعنی رفتن از راه‌هایی که به نظر، راه‌های نارفته‌ای است. البته این به آن معنا نیست که ما راه‌هایی را که دیگران رفته‌اند، نرویم و به تجربه‌های دیگران بی‌اعتنایی کنیم؛ بلکه به این معناست که به فکر باشیم. در این دنیا عظیم و در این طبیعت بزرگ، ناشناخته‌های فراوانی وجود دارد که دانش پیشرفته‌ی امروز هنوز به آن‌ها دست نیافته است. ناشناخته‌ها بسیار فراوان است و به گمان زیاد به مراتب بیشتر از چیزهایی است که بشر تاکنون به آن‌ها دست یافته است. باید دقّت کنیم، فکر کنیم و به دنبال کشف ناشناخته‌ها باشیم. باید همان استعدادی را که گفته شد و بنده هم می‌دانم مغز و فکر ایرانی آن را دارد، به کار بیندازیم. راه‌های میان‌بُر را پیدا کنیم و از بدعت و نوآوری در وادی علم، بیمناک نباشیم. این حرکت باید در دانشگاه‌ها و مراکز علمی و تحقیقاتی ما به صورت انگیزه‌ی عام، امری مقدّس و یک عبادت تلقّی شود. همه‌ی رشته‌های علوم باید به این صورت درآید. ما باید این جرأت را داشته باشیم که فکر کنیم می‌توانیم نوآوری کنیم.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان 1381/09/07

حرکت علمی و شکوفایی استعدادها در دانشگاه‌ها ما رو به پیشرفت است. شما ملاحظه کنید که داوطلبان شرکت در المپیادهای داخلی و خارجی در رشته‌های مختلف علمی رو به افزایش هستند. به بنده گزارشی داده شد که اگر اشتباه نکنم، صد هزار نفر در سال گذشته داوطلب بودند تا در المپیاد ریاضی شرکت کنند؛ این رقم بالایی است. کسانی که آشنا و خبره هستند، گفتند که از این صد هزار نفر، اولاً چهل هزار نفر در وضعیت درسی و تحصیلی ایده‌آل قرار دارند. یا در علوم پایه، ما در المپیادهای جهانی همیشه جزو ده کشور اول دنیا محسوب می‌شویم. حتّی در رشته‌ی رایانه- که یک رشته‌ی صدرصد وارداتی است؛ یعنی ما هیچ سابقه‌ای از این رشته نداشته‌ایم- نیز توانسته‌ایم رتبه‌های بالا را در المپیادهای جهانی کسب کنیم. استعداد ایرانی در این محصول‌گیری نقش دارد که همین استعداد را هم انکار می‌کردند. بنده چند سال است که مرتّب فریاد می‌کنم: «استعداد ایرانی»؛ اکنون پس از این همه‌سال تازه تبدیل به فرهنگ شده است! حالا همه معتقدند که ایرانی مستعد است؛ و الا در سابق همین را هم انکار می‌کردند و می‌گفتند: «از ایرانی کاری بر نمی‌آید؛ از ایرانی قطع امید باید کرد.» این‌گونه به ذهن‌ها لقا می‌کردند. استعداد دخیل است، اما کافی نیست؛

تلاش هم شده، هم از سوی کهنه‌کار- دانشجوی، هم از سوی مدیریت، استاد و این روند، روند خوبی است؛ چرا این را ندیده بگیریم و همه‌اش برای خودمان آبی یأس بخوانیم؟ این، جنبه علمی قضیه.

بیانات در دیدار جمعی از اساتید دانشگاه‌ها 1381/08/22

آنچه بنده به دانشگاهیان عزیز می‌خواهم عرض کنم، همان چیزی است که بارها در جمع اساتید و دانشگاهیان گفته‌ام و بازهم می‌خواهم تکرار کنم: ما از لحاظ علمی از دنیا عقیم؛ آیا راهی برای اینکه این فاصله را بپیماییم، وجود ندارد؟ اعتقاد راسخ بنده این است که چرا، ما می‌توانیم از راه‌های میان‌بر استفاده کنیم؛ می‌توانیم این فاصله‌ای را که با یک نگاه سطحی به نظر می‌رسد که هرگز قابل پُر شدن نیست- چون آن کسی که با فاصله زیاد در جلو حرکت می‌کند و با ابزارهایی که روز به روز پیشرفته‌تر می‌شود، حرکتش سرعت هم پیدا می‌کند، مرتب فاصله‌اش بیشتر می‌شود- ترمیم کنیم. بنده اعتقاد راسخ دارم که می‌توان تصور کرد این فاصله پیموده شود و کمبود علمی- در کشور ما و کشورهای مشابه ما- و شکاف و زخمی که به وجود آمده، ترمیم شود.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان علمی 1381/07/03

در برنامه‌ریزی برای نخبگان، هدف ما باید چه باشد؟ البته هدف نباید به‌هیچ‌وجه تحقیر غیر نخبگان باشد؛ چون غیر نخبگان ممکن است کارهایی انجام دهند که بسیار برجسته و ممتاز و والا باشد؛ این بدیهی است. اما یک جامعه بدون دارا بودن استخوان‌بندیهای ذهنی قوی، در حرکت جهانی نخواهد توانست از سربالاییهای دشوار و پیچهای سخت عبور کند. بنابراین، جامعه همچنان که به بدنه‌ی فکری نیاز دارد، به نقطه‌ی ممتاز فکری هم نیاز دارد. بنابراین اگر هوشمندانی در جامعه هستند که از لحاظ ذهنی نخبه‌اند، این‌ها می‌توانند به پیشرفت علم و فرهنگ و هنر و کار و پیشرفت هر چیزی که جامعه به آن نیاز دارد، کمک کنند. بنابراین، منهای اینکه ما بخواهیم غیر نخبه را مورد تغافل قرار دهیم، باید برای نخبگان، حسابی باز کرد. ممکن است به نظر بیاید این یک تبعیض است؛ اما تبعیض همه جا غیر عادلانه نیست؛ گاهی اوقات تبعیض، عین عدالت است. این حساب باز کردن برای نخبگان، عین عدل است؛ به خاطر اینکه ما باید نخبه و هوشمند را در حدّی که می‌تواند رشد کند، رشد بدهیم.

بیانات در سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1381/03/14

در کشور ما استبداد همیشه به پشتیبانی قدرتهای سلطه‌گر خارجی متکی بوده است. استبداد و دیکتاتوری و خودکامگی حکومت پهلوی و قبل از آن به شکل دیگری حکومت قاجار، به خاطر اتکای آن‌ها به قدرتهای بیگانه بود. رضا خان، متکی به انگلیس؛ محمد رضا، اول متکی به انگلیس و بعد متکی به آمریکا بود. او منافع و نفوذ آمریکا را برطبق میل آن‌ها تأمین می‌کرد؛ آن‌ها هم از او حمایت می‌کردند و هر کاری می‌خواستند، با این کشور و این ملت می‌کردند. پنجاه سال این ملت را زیر فشار اختناق نگه داشتند و پیشرفت علمی و صنعتی و فرهنگی و اخلاقی او را در دورانی که از لحاظ جهانی بهترین و آماده‌ترین دورانها برای این پیشرفت بود، متوقف کردند و این ملت و این کشور را عقب نگه داشتند. همّت آن‌ها عیش و نوش، جمع کردن ثروت و خدمت دادن به اربابان خارجی بود. آن‌ها به اتکای همان قدرت خارجی، به طور کامل خود را در ایران مستقر کرده بودند و کندن این‌ها و نابود کردن این بنای کج و مضر و سرشار از لعنت و نفرت و شوم، کار هرکسی نبود. امام بزرگوار با پرچم هدایت اسلامی آمد؛ لذا اصول امام، اصول اسلامی است؛ عدالت امام، عدالت اسلامی است؛ مردم‌سالاری امام، مردم‌سالاری اسلامی است.

بیانات در دیدار زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی 1380/12/12

امروز در جمهوری اسلامی اگر بخواهیم سعادت این کشور تأمین شود و مردم عزیز ایران با تواناییهایی که خدای متعال در جوهر این کشور و این ملت قرار داده، به تمّیّات و آرزوهای مشروع خود برسند، باید همان خط را دنبال کنیم و دین و دنیای خود را از روی آن حکومت، الگو بگیریم؛ سیاست نالوده‌ی به اغراض و امیال و شهوات؛ سیاست الهام‌گرفته از دین و اخلاق؛ سیاستی که در شکل‌دهی آن، منافع عمومی ملت بر منافع شخصی و گروهی و قومی و منافع بیگانگانی که همه‌ی دنیا را برای خود می‌خواهند، ترجیح پیدا کند؛ سیاستی که در آن، دنیا و زندگی و معیشت مردم، در کنار عزّت، اقتدار ملی، آبروی جهانی، فرهنگ متعالی، پیشرفت علمی، معنویت، فضیلت، دین و اخلاق تأمین شود. ما امروز این را لازم داریم و این به وسیله حاکمان و زمامدارانی تأمین می‌شود که با میل و انتخاب و خواست و عاطفه‌ی جوشان و برطبق عقیده‌ی مردم بر مسند مسئولیت نشسته‌اند و کارها را دنبال می‌کنند. این می‌شود نمونه‌ی کامل. اگر ما در جمهوری اسلامی این خط و این راه را دنبال کنیم- که به توفیق الهی، این کار، هم عملی است؛ هم نمونه‌ها و تجربه‌ی آن را در طول این بیست و سه سال، مسئولان کشور به دست آورده‌اند و هم مورد علاقه‌ی مردم است- آن‌گاه خدا راضی می‌شود؛ مردم اعتماد بیشتری پیدا می‌کنند و اقتدار نظام دنبال می‌شود.

بیانات در دیدار جمعی از حافظان و قاریان قرآن نونهال و نوجوان کشور 1380/06/28

شما جوانان و نوجوانانی که قرآن را فرامی‌گیرید، این را بدانید که یک ذخیره‌ی مادام‌العمر برای اندیشیدن و فکر کردن را برای خودتان فراهم می‌کنید. این چیز بسیار باارزشی است. ممکن است در سنین جوانی، معانی و معارف عمیقی را از آیات قرآن استنباط نکنید و نتوانید درست بفهمید- فقط چیزهای سطحی و اندکی از معارف را بفهمید- اما به موازات بالا رفتن سطح معلومات و پیشرفت علمی، از آیات قرآن که در حافظه و ذهن شما قرار دارد، بیشتر استفاده می‌کنید. حضور قرآن در ذهن انسان، نعمت بسیار بزرگی است. فرق است بین کسی که برای مطلبی، بارها آیات قرآن و فهرستهای قرآنی را جستجو می‌کند تا ببیند در این باره آیه‌ای وجود دارد یا نه، با آن کسی که آیات قرآن در ذهن و دل و جلو چشم اوست و نگاه می‌کند، آنچه را که در هر بخشی از معارف اسلامی به آن نیاز دارد، از قرآن استنباط و استخراج می‌کند و روی آن فکر و تأمل می‌کند و از آن استفاده می‌برد. انس با قرآن در دوران کودکی و نوجوانی، تا دوران جوانی، یک نعمت بسیار بزرگ است.

بیانات در مراسم سالگرد رحلت امام خمینی(ره) 1380/03/14

عرضه‌ی سوم- که باز بر محور مردم حرکت می‌کند- عبارت است از بهره‌برداری از فکر و عمل مردم در راه اعتلای کشور؛ یعنی استعدادها را شکوفا کردن و معطل نگذاشتن. از اوایل انقلاب، همیشه امام خطاب به جوانان، دانشجویان، متفکران کشور و کسانی که داری استعداد بودند، می‌گفت که به خودتان ایمان بیاورید؛ نیروی خودتان را باور کنید و بدانید که می‌توانید. این درست در مقابل تعالیمی بود که در دوران طولانی استبداد در این کشور، تلقین می‌شد که مردم ایران نمی‌توانند. ما در دوران انقلاب هم دیدیم همان کسانی که اسلام را به معنای حقیقی خود باور نداشتند، به این معنا هم باور نداشتند. همیشه چشم آن‌ها به بیرون مرزهای کشور بود و به مردم و تواناییهای آن‌ها اعتقاد نداشتند. این فکر و این توجّه را هم، امام در این نظام نهادینه کرد، که استعدادهای جوان این کشور، احساس توانایی کنند؛ و شما بعد از انقلاب هرچه از نشانه‌های علم و پیشرفت علمی و صنعتی در کشور مشاهده می‌کنید، ناشی از این است. هرچا که نشانه‌های وابستگی مشاهده می‌شود- که به معنای تحقیر ملت ایران و استعدادها اوست- ناشی از نقطه‌ی مقابل این تفکر است.

بیانات در دیدار جوانان و فرهنگیان در مصلاّی رشت 1380/02/12

کمّیت جوانان و نسبت جمعیتی آن‌ها با کلّ کشور، یک پدیده‌ی شگفت‌آور است. امروز بیش از نیمی از جمعیت کشور ما کسانی هستند که کمتر از سی سال دارند. اتّفاق کم‌نظیری که افتاده، این است، کشوری که از جوان‌ترین کشورهاست، یکی از بزرگترین انقلاب‌های تاریخ و جوان‌ترین انقلاب موجود جهان و مستقل‌ترین نظام سیاسی در همه‌ی دنیا را تجربه می‌کند. این تقارن، تقارن شگفت‌آوری است. این جمعیت عظیم جوان در کشوری زندگی نمی‌کند که نظام سیاسی آن تابع آمریکا و کمپانیهای مالی بزرگ جهان و شرکت‌های چند ملیتی یا تابع فلان کشور و فلان سیاست است؛ بلکه در کشوری زندگی می‌کند که نظام سیاسی‌اش جوان‌پسند است. جوان مایل به استقلال است. جوان طبیعتاً سرش را بالا می‌گیرد و مایل نیست که اسیر و دنباله‌رو باشد. نظام سیاسی امروز کشور شما، نظامی است که سرش را بالا گرفته، در مقابل هیچ‌کس آن را خم نکرده و از توپ و تشر آمریکاییها و تهدیدهای گوناگون هم در طول این بیست و دو سال لحظه‌ای بیم به دل راه نداده است. کشور ما با یک انقلاب نو و جوان مواجه است؛ لذا به یک سرعت عملی همراه با برنامه‌ریزی صحیح در جهت خودسازی و پیشرفت احتیاج دارد تا بتواند زبان دشمنان را کوتاه کند و حضور خود را- چه از جنبه‌ی علمی و چه از جنبه‌ی عملی- بر همه‌ی آن‌ها تحمیل نماید. با یک‌مشت انسان از اراک‌نهادی بالای پنجاه، شصت سال، چنین چیزی در ردیف محالات است؛ اما جمعیتی که نیمی از آن جوانند و قافله‌ی جوانان همین‌طور با سرعت وارد میدان می‌شوند، این ممکن خواهد بود و وفق و چشم‌انداز در این زمینه کاملاً روشن است.

به نظر من خود شما جوانان بزرگترین مسئولیت را دارید؛ مسئولیتی که می‌توانید آن را انجام دهید. عزیزان من! هر جوانی دوست می‌دارد کشوری که در آن زندگی می‌کند و خاکی که از آن روییده، عزیز، سربلند، مقتدر و برخوردار از همه‌ی زیباییها و نیکی‌ها باشد؛ دلش می‌خواهد جامعه‌ی متمدّنی داشته باشد؛ دلش می‌خواهد از پیشرفتهای علمی و عملی برخوردار باشد. این آرزوی هر جوانی است. برای این، دو راه در پیش است: یک راه واقعی، یک راه کاذب و بدلی. راه واقعی را باید پیدا کرد، زحمات آن را پذیرفت و هزینه‌اش را هم باید پرداخت.

بیانات در جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر 1379/12/22

اگر از من بپرسید که چقدر پیش رفته‌ایم، خواهام گفت ما زیاد پیش رفته‌ایم. همان‌طور که گفتم، اگر کسی با گذشته‌ی این کشور آشنا باشد، خواهد دید که ما بسیار پیشرفت کرده‌ایم. در این کشور مردم به حساب نمی‌آمدند، اما امروز مردم محور تصمیم‌گیری‌ها هستند. معنویت در این کشور به شدت مورد تهاجم بود؛ سعی می‌شد معنویت از آنجا حذف شود؛ اما امروز چراغ معنویت در بین مردم روشن و پُر فروغ است. آن روزها جوانها عمداً به فساد کشانده می‌شدند. شاید شما شنیده‌اید که رؤسای کشور و خانواده‌هایشان، مهم‌ترین شرکای باندهای مواد مخدّر در این کشور بودند! اوّل بار آن‌ها هروئین را به این کشور آوردند و پخش کردند. فساد و اعتیاد و بدبختی را به دست خودشان ترویج می‌کردند. امروز شما می‌بینید که نظام، با همه‌ی وجود و با تلاش فراوان، در مقابل این مشکلات ایستاده که همه‌ی دنیا هم کار او را تصدیق می‌کنند اما آن روز برای مسئولان کشور کارهای نمایشی در درجه‌ی اوّل بود. به روستاها، به جاده‌های روستایی، به برق‌رسانی روستایی، به بقیه‌ی چیزهایی که در شهرهای دور بود، مطلقاً اعتنایی نمی‌شد. اسم می‌آوردند که ما می‌خواهیم زبده پرورش بدهیم؛ اما در طول پنجاه سال، آن‌ها توانسته بودند حدود صد و پنجاه هزار دانشجو در این کشور داشته باشند. من در استان سیستان و بلوچستان تبعید بودم آن روز دقیقاً آمارش را می‌دانستم، اما الآن درست یادم نیست گمانم در همه‌ی استان که آن روزها حدود ششصد، هفتصد هزار نفر جمعیت داشت، سه نفر لیسانسیه بودند! تعداد دیپلمه‌های آن استان بسیار کم بود؛ مثلاً بیست نفر بودند! امروز شما می‌بینید که تمام شهرهای کشور دانشگاه دارند. حتّی در بسیاری از شهرها دانشگاه‌های متعدّد و دانشجویان فراوان و رشته‌های متنوّع و پیشرفتهای علمی فراوانی دارند.

بیانات در جمع دانشجویان و اساتید دانشگاه صنعتی امیرکبیر 1379/12/09

ما امروز در کشورمان به پیشرفت علم نیاز داریم. امروز اگر برای علم سرمایه‌گذاری و مجاهدت و تلاش نکنیم، فردای ما، فردای تاریکی خواهد بود. کسانی تلاش می‌کنند که روند کار علمی را کند یا متوقّف کنند و یا مورد بی‌اعتنایی قرار دهند. این کار، پسندیده نیست. امروز در کشور، یکی از فزاینده‌ی حتمی برای این نسل که در درجه‌ی اوّل هم این فریضه بر دوش شما دانشگاهی‌هاست عبارت از تقویت بنیه علمی کشور است. ما اگر علم نداشته باشیم، اقتصادمان، صنعتمان، حتی مدیریت و مسائل اجتماعیمان عقب خواهد ماند. امروز کسانی که بر دنیا خدایی می‌کنند؛ آن دستهای مرمری که اختیار منابع عظیم انسانی و مادّی دنیا را در دست گرفته‌اند و همه‌ی اقیانوسها و همه‌ی تنگه‌های حسّاس دریایی زیر چشمشان است و هر جا می‌خواهند دخالت می‌کنند، با ابراز علم بود که توانستند بشریت را به این خاکستر بنشانند! لذا برای مقابله با کار آن‌ها، علم لازم است. اگر بخواهید از لحاظ علمی پیش بروید، باید جرأت نوآوری داشته باشید. استاد و دانشجو باید از قید و زنجیره‌ی جزمی‌گری تعریفهای علمی القاء شده و دائمی دانستن آن‌ها خلاص شوند.

بیانات در جمع دانشجویان و اساتید دانشگاه صنعتی امیرکبیر 1379/12/09

نکته‌ی آخر مربوط به دانشجویان المپیادی و دانشجویان برجسته‌ی علمی است که در این دانشگاه و بعضی دانشگاههای دیگر هستند. من دو نکته را راجع به این‌ها بگویم: نکته‌ی اوّل این است که دولت و مسئولان باید قدر این‌ها را بدانند و برایشان امکانات فراهم کنند. برجسته‌های ذهنی و فکری، فقط هم آن‌ها نیستند؛ در میان دانشجویان و اساتید جوان و غیر جوان، افراد زیادی داریم که این گونه‌اند که در امتحانها و تجربه‌ها و مسابقه‌های گوناگون، این برجستگی کاملاً آشکار شده است دولت باید قدر این‌ها را بداند و وسایل را برای پیشرفت علمی‌شان فراهم کند تا نیازی احساس نکنند که از محیط خودشان دور شوند.

بیانات در مراسم اعطای سردوشی در دانشگاه افسری امام علی علیه‌السلام 1379/09/06

از شما جوانهای عزیزی که تازه وارد ارتش شده‌اید، این انتظار بحق هست که با ابتکار خودتان، با طراوت و شادابی خودتان، با حضور جوانانه و پُرشور خودتان، سازمان عظیم ارتش جمهوری اسلامی ایران را هرچه بیشتر کامل کنید. هم ایستادگی شما، هم ایمان شما، هم روح تعبّد و ارادت و عشق به مبادی معنوی در شما، هم تواناییها و پیشرفتهای علمی و تحصیلی شما، هم آمادگیهای نظامی و رزمی شما، هم انضباط و نظم شما در این مراسم، در گزارشها و عملکردها نشان داده شده است. این‌ها علامتهای بسیار خوبی است. جوانان مؤمن، مضمّم، باسواد، تحصیل‌کرده، متدبّن و عمیقاً مؤمن به آرمانهای اسلام و ارزشهای الهی وارد میدان می‌شوند و سازمان ارتش را غنی‌تر، سرشارتر و پُربارتر خواهند کرد. چشم امید و انتظار به شما جوانهاست که بتوانید این امانت را که نسل قبل از شما با مجاهدت و تلاش فداکارانه‌ی خود به این نقطه رساند جلوتر و پیشتر ببرید.

بیانات در اجتماع بزرگ مردم اراک 1379/08/24

اگر کشور بخواهد به سمتی که برای آن مطلوب است چه از لحاظ اقتصادی، چه از لحاظ سیاسی، چه از لحاظ معنوی یا سطح علم و سواد پیشرفت کند، به محیط آرام و بی‌تشنّج احتیاج دارد. کسانی که به پیروی از تبلیغات رادیوهای بیگانه سعی می‌کنند فضای سیاسی جامعه را متشنّج کنند، به کشور خدمت نمی‌کنند. کسانی که سعی می‌کنند با انتقادهای پوچ و عاری از حقیقت، نظام کاملاً مردم‌سالار اسلامی این کشور را به تهمتهایی متّهم کنند که فرسنگها با این نظام فاصله دارد، آن‌ها به مردم، به آینده‌ی کشور و به نسل جوان هیچ خدمتی نمی‌کنند. زمانی این کشور خواهد توانست به آرزوهای بزرگ خود برسد که در مسائل گوناگون، همه هم جوانان، هم آحاد مردم و هم مسئولان به این دو خصوصیت عمل کنند. آن دو خصوصیت عبارت است از اینکه خردمندانه و مؤمنانه عمل کنند.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان استان اردبیل 1379/05/05

هرچه علم پیشرفت کند، پایه‌های ایمان دینی مستحکم‌تر خواهد شد. آن روزی که شما به یک ذره‌ی خاک یا ذره‌ی سنگ به صورت یک جسم بسیط نگاه می‌کنید و می‌گویید خدا این را خلق کرده، یک نوع ایمان دارید؛ اما آن وقتی که تمام مولکولها و تمام ذرات و عناصر اتمی موجود در این جسم را مشاهده کردید نظم آن را، حرکت آن را، مهندسی پیچیده‌ی آن را، تأثیرات آن را، خواص آن را و گفتید خدا خالق این است، معرفت و ایمان شما نوع دیگری خواهد بود.

هرچه علم بیشتر پیشرفت کند، هرچه کهکشانها بیشتر شناخته شود، هرچه دریاها و صحراها و ذرات، بیشتر در زیر دقّت علم قرار گیرد، هرچه نیروهای فشرده در وجود انسان بیشتر شناخته شود، ایمان به خدایی که آفریننده و فراهم‌کننده‌ی این دستگاه عظیم و پیچیده است، پایگاه مستحکم‌تری پیدا خواهد کرد. ممکن است بعضی به یک کاغذ فشرده و مچاله شده به صورت یک زائده‌ی کوچک نگاه کنند؛ اما یکی ممکن است این کاغذ را باز کند، چین‌های این کاغذ را برطرف کند، به صورت صفحه‌ی بزرگی در بیاید؛ بعد خطوطی را که در آن هست، دانه دانه بخواند و کلمات آن را بفهمد. امروز قوای عظیمی را که در وجود محدود انسان هست، علم کشف می‌کند؛ در سلسله‌ی اعصاب، در ذرات وجود، در تمام مولکولهای سرتاپای اعضا و در مغز؛ که اعتراف می‌کنند هنوز مغز انسان را به درستی نشناخته‌اند؛ قوای انسان را نشناخته‌اند و قدرت تمرکز انسان را به درستی نشناخته‌اند و ندانسته‌اند. وقتی انسان این‌ها را نگاه می‌کند، ایمانش قوی‌تر می‌شود.

بیانات در جمع مردم استان اردبیل 1379/05/03

خدا را شکر می‌کنیم که سلسله‌ی دیانت و شجاعت مردم و قوّت معنوی این مردم، در کنار سلسله‌ی پیشرفت علم و تقوا در طول زمان در این سرزمین امتداد پیدا کرده است. مردم اردبیل از قبل از دوران صفویّه هم جزو معدود مردمی در کشور ایران هستند که توانستند لشکریان مغول را دو مرتبه شکست دهند. لشکریان مغول، هر جا می‌رفتند، مردم را با ارباب و اودار به عقب‌نشینی می‌کردند. در اردبیل، لشکریان مغول، دو مرتبه از مردم شکست خوردند و عقب‌نشینی کردند. بعد هم این طوایف و ایلات

شجاع و مردم مؤمن توانستند اینجا را نقطه‌ی شروعی قرار دهند که ایران بزرگ شیعی و مقتدر در دوران صفویه به وجود آید.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران 1379/04/19

البته همین‌جا به شما بگویم که روسیه بعد از انحلال شوروی، آن‌طور که آن‌ها می‌خواستند، تبدیل به برزیل دوم نشد. آن‌ها می‌خواستند روسیه به یک برزیل یعنی یک کشور دست سوم دنیا تبدیل شود؛ تولید بالا، اما گرفتاری و فقر عمیق و بدون هیچ‌گونه نقشی در سیاست دنیا. شما ببینید امروز در کجای دنیا حرف و رأی و نظر و حضور برزیل کسی را به خود متوجه می‌کند؟ می‌خواستند روسیه را این‌طوری کنند، اما نشد؛ چرا؟ چون روسیه ملت خوب و قوی‌ای دارد؛ از لحاظ نژادی مردم مستحکمی هستند؛ بعد هم پیشرفت صنعتشان، اتمشان، دانشمندانشان، تحقیقاتشان و سایر امکاناتشان قابل توجه است. طراحان این قضایا که نشستند خودشان بریدند و خودشان دوختند، برای جمهوری اسلامی نیز چنین خوابی دیده‌اند. آن‌ها فکر نمی‌کنند که جمهوری اسلامی ایران اگر به سرنوشت شوروی دچار شود، کشوری مثل روسیه‌ی امروز خواهد شد؛ نه، آن‌ها فکر می‌کنند که ایران کشوری در سطح کشور دوره‌ی پهلوی خواهد شد؛ یعنی در ردیف دهم بعد از ترکیه! چون تصور می‌کنند که در اینجا اتم که نیست؛ پیشرفت علمی آنچنانی که نیست؛ جمعیت سیصد میلیونی که نیست؛ کشوری به عظمت روسیه که امروز بازم تقریباً بزرگترین کشور دنیاست که نیست.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران 1379/02/23

و اما این پیشرفت‌ها در کجاست؟ این تحوّل‌ی که می‌گوییم باید به وجود بیاید و این حرکت به جلو در کجاست؟ در همه‌ی مناطق مربوط به زندگی جامعه. قوانین، تحوّل پیدا می‌کند و باید روز به روز بهتر و کامل‌تر شود. در فرهنگ و در اخلاق عمومی مردم، روز به روز بایستی تحوّل صورت گیرد و پیشرفت حاصل گردد. در نظام علمی و آموزشی کشور، در فعالیت‌های اقتصادی، در هنر، در امور حکومت و اداره‌ی کشور، حتی در حوزه‌های علمی، بایستی انسان‌های با فکر و شجاع و روشن‌بین، روز به روز روش‌های جدید، کارهای جدید، فکرهای جدید و آرمان‌های جدید را دنبال کنند. اساس، همان ارزش‌هاست. در چارچوب همان ارزش‌ها پیش بروند و تحولات را به وجود آورند. آن وقت انقلاب، یک انقلاب کامل و روز به روز می‌شود و تمام شدنی هم نیست. این تکامل، تمام شدنی هم نیست؛ یعنی هر ده سال، بیست سال یک‌بار، اگر انسان به کشور نگاه کند، خواهد دید که در بخش‌های مختلف، پیشرفت و ترقی ایجاد شده است.

بیانات در دیدار کارگران و معلمان 1379/02/14

تجلیل از کارگران هم از دو جهت است: یکی به خاطر این است که هر کشوری هرچه رشد مادی و ثروت دارد، از سرانگشت کارگر دارد. کارگر است که ثروت را تولید می‌کند و رشد اقتصادی را به وجود می‌آورد. اگر کارگر نباشد، همه‌ی طراحان و برنامه‌ریزان و متفکران اقتصادی، کارشان بیهوده خواهد ماند. آن عنصر و عاملی که همه‌ی فکر و هدف‌ها و برنامه‌ها و پیشرفت‌های علم اقتصاد را در مقام عمل تحقق می‌بخشد، سرپنجه‌ی کارگر است. پس کارگر حق بزرگی به گردن همه‌ی آحاد ملت دارد؛ به خاطر اینکه محصول کار اوست که زندگی مردم را به طور روز به روز و عملی و فعلی سامان می‌دهد.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه 1378/09/26

یک ملت زنده و ملتی که اهل پیشرفت است، از جمله کارهایی که در کنار سازندگی، در کنار پیشرفت علمی و در کنار کارهای بزرگ، حتماً باید از آن غفلت نکند، شناخت هدف‌های دشمن در هر مرحله است. این خاصیت زنده بودن است. نمی‌شود ملتی را فرض کرد که آرمان‌های بزرگی داشته باشد و بخواهد کارهای بزرگی بکند؛ اما دشمن نداشته باشد. بله؛ ملت‌هایی هستند که به گوشه‌های خزیده‌اند، کاری به کار سرنوشتشان ندارند، بیگانگان هم بر آن‌ها مسلطند، آن‌ها هم مثل گوسفند می‌چرند و بیگانگان مثل چوپان‌های خائن هرچه می‌خواهند، از آن‌ها استفاده می‌کنند؛ البته آن‌ها اگر بخواهند همان‌طور زندگی کنند، هیچ لزومی ندارد که به این فکرها باشند؛ چون آینده‌ای برایشان وجود ندارد. البته امروز در دنیا چنین ملت‌هایی را خیلی کم می‌شود سراغ داد. اگر وجود داشته باشند، خیلی کم هستند. بالاخره ملت‌ها بیدار شده‌اند. به‌هرحال، ملتی مثل ملت ایران که علیه دخالت بیگانگان قیام کرد و دست بیگانگان را کوتاه نمود و به مداخله‌ی بیگانگان در کشور خود پایان داد این‌ها کارهای کوچکی نیست دشمن دارد. ملت ایران به غارت بیگانگان از منابع نفتی و منابع گوناگون مادی خود خاتمه داد و دستگاه حکومتی را که به نفع بیگانگان کار می‌کرد، ریشه کن کرد و از بیخ و بن برانداخت. این ملت با این خصوصیات، بالاخره دشمن دارد و بدون دشمن نخواهد بود.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف 1378/09/01

حالا بعضی‌ها بنشینند سخنرانی کنند و داد بکشند که علم و دین باهم نمی‌سازند! صد ساعت سخنرانی، به قدر یک ساعت حضور شما بُرد علمی ندارد؛ چون شما هستید و حضور دارید. آن سابقه‌ی روایت‌ها پتان است؛ آن سابقه‌ی ریاضی است که در دنیا اوّل شدید؛ آن جذب سرمایه‌ها پتان است؛ آن عناصر بسیار برجسته‌ی علمیتان است؛ این هم مایه‌های دینیتان است. الآن در این دانشگاه، کانون‌های قرآن و دین و کارهای هنری دینی، از بسیاری از دانشگاه‌های کشور، برجسته‌تر، زنده‌تر و فعال‌تر مشغولند؛ من هم از بعضی از آن‌ها مطلعم. پس، به قول بعضی‌ها: «ادلّ الدلیل علی امکان شیء و وقوعه»؛ بهترین و رساترین دلیل بر امکان چیزی، این است که خود آن چیز اتفاق بیفتد. وقتی ما بحث می‌کنیم که آیا این فلان چیز ممکن است یا ممکن نیست، بعد می‌بینیم همین شینی که در باره‌ی امکان وقوعش بحث می‌کنیم، الآن در خارج وجود دارد، دیگر بحثنا تمام می‌شود. البته بازم عده‌ای به بحث ادامه خواهند داد؛ آدم‌های بی‌کار و دنبال بحث‌های صرفاً ذهنی، در دنیا کم نیستند. اینجا و آنجا بنشینند و حرف بزنند: «بحث کنیم ببینیم آیا گرایش انقلابی، گرایش دینی و عمل دینی، با پیشرفت علمی سازگار است یا نیست!» خیلی خوب؛ بنشینند تا شب بحث کنند؛ وجود این دانشگاه و وجود این مجموعه‌ی علمی در اینجا و وجود شما دانشجویان بسیار خوب و عزیز من و آن اساتید بسیار خوبتان، این بحث‌ها را بی‌فایده و مهمل و بیجا محسوب می‌کند.

پیام به مناسبت بازگشایی دانشگاه‌ها 1378/07/06

همه می‌توانند ببینند که دشمن امروز هم در تلاش است که دانشگاه را از صراط مستقیم علم و دین و روحیه‌ی انقلابی منصرف کند. بزرگترین مسئولیت در مقابله با توطئه دشمنان، بر دوش خود دانشگاهیان عزیز چه اساتید و چه دانشجویان است، و یقیناً مانند برخی مقاطع حساس گذشته به این مسئولیت عمل خواهند کرد. انتظار این‌جانب از فرزندان دانشجویان آن است که هوشیارانه حوادث سیاسی جهان و کشور را زیر نظر داشته باشند. دشمن را در هر جا و با هر چهره‌ای بشناسند و هدف‌ها و روش‌های خصمانه را با تیزبینی تشخیص دهند. در هیچ شرائطی اجازه‌ی اخلاق در روند علم و دین را در دانشگاه به کسی ندهند و محیط مصفا و پرنشاط دانشجویی را برای پیشرفت سریع علمی همراه با تعهد و تدبیر و تلاش انقلابی حفظ کنند.

ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه‌ی پنجساله‌ی سوم 1378/02/30

اهتمام به موضوع «جوانان»، ایجاد زمینه‌های مساعد برای پیشرفت معنوی و علمی و مسئولیت‌پذیری، و تلاش برای رفع دغدغه‌هایی از قبیل ازدواج و آینده‌ی شغلی و علمی آنان.

بیانات در جلسه پرسش و پاسخ با جوانان در دومین روز از دهه فجر (روز انقلاب اسلامی و جوانان) 1377/11/13

شما وضع کنونی کشور را مشاهده می‌کنید. شگگی نیست که هرکسی در این کشور می‌داند بخصوص شما جوانان که ما در میدان‌های علمی دنیا و در میدان صنعت و فناوری و پیشرفت‌های علمی و تحقیقات، جزو کشورهایی هستیم که سالها باید تلاش کنیم تا خودمان را به آن نقطه‌ای که شایسته‌ی ماست، برسانیم. این عقب‌افتادگی، بر اثر پنجاه سال حکومت رژیم بی‌کفایتی است که نتوانست از ظرفیت عظیم این کشور و از استعداد خروشان این ملت استفاده کند. شما این استعداد را امروز را نگاه می‌کنید و می‌بینید. ببینید جوانان ما در میدان‌های مسابقات علمی دنیا، چه بُر و ظهور و تیزری پیدا می‌کنند! در گذشته، از این استعدادها استفاده نمی‌شد و به آن‌ها بی‌اعتنایی می‌شد. صرفاً در جهت اهداف و خواسته‌های نامشروع خودشان از آن استفاده می‌کردند. البته بعضی‌ها می‌گذاشتند می‌رفتند، خیلی‌ها هم می‌ماندند؛ لیکن بدون آنکه در استعدادها آن‌ها هیچ درخششی به وجود آید و کاری انجام گیرد.

بیانات در جلسه پرسش و پاسخ با جوانان در دومین روز از دهه فجر (روز انقلاب اسلامی و جوانان) 1377/11/13

آنچه که ما امروز از جوان انتظار داریم، عیناً همان چیزی است که در روز اوّل انقلاب و قبل از انقلاب از جوان انتظار داشتیم. ما از جوان می‌خواهیم که در عین پاک‌ی و پارسایی و

دین‌داری، بانشاط باشد، پُرشور باشد، اهل ابتکار باشد، خلاق باشد، کار کند، از تبیلی و بیکارگی بپرهیزد، تقوا را برای خودش شعار قرار دهد، واقعاً دنبال تقوا باشد همان معنای «پرهیزکاری» که در فارسی معنا می‌کنند و معنای خوبی هم هست. به نظرم من یک‌وقت شرحی هم راجع به آن در خطبه‌های نماز جمعه گفتم خویشتن‌دار باشد، از این نیروی عظیمی که اسمش جوانی است، در راه تکامل خودش، رشد خودش و خدمت به کشورش، به خانواده‌اش و به محیطش استفاده کند. ما از جوان این انتظار را داریم؛ هر وقت هم یک اقتضایی دارد. وقتی‌که در کشور جنگ هست، از جوان یک انتظار هست؛ وقتی‌که در کشور دوره‌ی ساختن و سازندگی و تلاشی این‌گونه هست، یک انتظار هست؛ آن وقتی هم که میدان علم و پیشرفت علمی و تحقیق است و نیاز کشور به این طرف است، از جوان این انتظار هست. درست هم این است که بگوییم از هر جوانی به اقتضای استعدادش، به اقتضای شغلیش، به اقتضای خواستها و پسندهایش، انتظاراتی وجود دارد که مجموع این انتظارات، در واقع حرکت عظیم ملی ما را شکل می‌دهد و موتور برای حرکت کشور است. جوانان، حقیقتاً به یک معنا موتور محرکه‌ی کشورند؛ هم در امروزشان که جوانند، هم در فردایشان که مردان و زنان و مدیران و کارگزاران کشور خواهند بود. هرکدام در هر جا که هستند، با پاکی و پارسایی و دین‌داری و تقوا، این نیروی عظیم جوانی را به کار گیرند.

بیانات در دیدار جمعی از روحانیون 1377/09/23

شما ببینید این شرایط، شرایطی است که باید دشمن برسد. شرایط ما از یک‌سو عبارت است از اینکه ملت ما، ملتی است بزرگ، باهوش، بااستعداد و جوان که اکثریت این ملت را جوانان تشکیل می‌دهند از یک‌سو وجود منابع غنی زیرزمینی که در کشورهای گوناگونی که صاحب منابع هستند، کم‌نظیر است و از سوی دیگر، وجود نظامی است که به مردم امکان حضور، بروز استعدادها، فعالیت، تلاش، رشد و تکامل علمی و فکری می‌دهد. یک روز بود که بر این کشور بر همین زمین و بر همین منابع حکومتی حاکم بودند که استعدادها را می‌کشتند. دلیل بر اینکه استعدادها را می‌کشتند، این بود که در طول صد سال از ورود اروپاییها به این کشور تا سال شروع انقلاب مثلاً از حدود سالهای 1257 تا 1357 هجری شمسی یعنی اوّل در نیمه‌ی دوم دوران قاجار، بعد هم در دوران پهلوی‌ها، در این کشور، علم، پیشرفت علمی، مغز متفکر علمی و پدیده‌های گوناگون علمی دیده نشد؛ یعنی نگذاشتند. اگر آدم برجسته‌ای هم پیدا شد، جذب کردند، دزدیدند، جای دیگر بردند و از او استفاده کردند. در آن دورانی که همه‌ی دنیا چهار اسبه به سمت پیروزی و به سمت پیشرفت و تمدّن و نوسازی مادّی می‌رفت، کشور ما را در حال بدبختی نگهداشتند و به چیزهایی که برای یک ملت سمّ است، سرگرم کردند. البته در دوره‌ای، به اصطلاح دانشگاه و مطبوعات و مجلس شورا هم داشتیم؛ اما در اختیار دستگاه جّاری بود که برای آن در درجه‌ی اوّل، منافع بیگانگان و منافع مستولان آن روز کشور مطرح بود و منافع مردم و آینده اصلاً مطرح نبود. امروز بحمد الله یکی از خصوصیات بسیار بزرگ این کشور و این ملت این است که نظامی بر سر کار است که امکان رشد به ملت می‌دهد. جوان می‌تواند رشد کند، می‌تواند درس بخواند، می‌تواند پیشرفت کند، می‌تواند اختراع کند، می‌تواند بسازد، می‌تواند به خود اعتماد کند. وجود همین نظام موجب شده است که مستولان کشور از خود مردم باشند؛ دردهای مردم را بفهمند و مشکلات مردم را درک کنند. دولت، مردمی است. رئیس‌جمهور، مردمی است. مجلس شورای اسلامی، مردمی است. آحاد مستولان کشور، قوه‌ی قضائیه، دیگران و دیگران، هیچ‌کدام از اشراف‌زاده‌ها و اعیان‌زاده‌ها نیستند؛ کسانی نیستند که درد مردم را نفهمند، گرانی را نفهمند، گرسنگی را نفهمند و نشناسند. از همه‌ی این‌ها بالاتر، در این کشور خطّ روشنی وجود دارد و آن، خطّ پیروی از اسلام است که پیروی از اسلام، برای یک ملت و یک کشور، مایه‌ی عزّت دنیا و آخرت است خطّ عدم قبول نوکری بیگانه و عدم قبول تسلیم در مقابل بیگانه است. کشور ما، کشوری است با ملت بیدار و زنده، حسّاس نسبت به مسائل گوناگون، دارای مستولان خوب و دولت مردمی. کسانی که در رأس کار هستند، افراد متدبّی و متعبدی هستند. رئیس‌جمهور، روحانی است. بسیاری از مستولان، حتّی آن‌هایی که در لباس روحانی نیستند، عمیقاً پایبند به دین هستند. این برای یک کشور مایه‌ی رشد و پیشرفت و برای دشمنان دین نگران‌کننده است.

آنچه که در این دوران بیست‌ساله اتفاق افتاده است حتّی در دوران جنگ و در دوران دفاع مقدّس با آن همه گرفتاری از لحاظ سازندگی و آبادی و عمران و پیشرفت مادّی و پیشرفت علمی و توسعه‌ی دانشگاهها و توسعه‌ی مراکز تحقیقاتی و غیره یعنی همه‌ی این شاخصهایی که برای یک ملت و برای آینده‌ی آن مهم است از تمام دوران صدساله به مراتب بیشتر و پرجمتر و پُرکیفیت‌تر است. آیا این برای آن دستگاه استکباری که با نهضت جهانی اسلام و با بیداری مسلمین مبارزه می‌کند، خطرناک نیست؟ البته که خطرناک است؛ البته که باید در مقابلش موضع بگیرند؛ البته که باید برای مبارزه با آن، در مجلس خودشان بودجه معین کنند؛ امریکا برای مبارزه با جمهوری اسلامی، بودجه معین کرد؛ این، آن چیزی است که ظاهر و آشکار است؛ اما آنچه که در دل‌های آن‌هاست، آنچه که در پشت پرده‌ی کارهای امنیتی و سازمان سیای آن‌هاست، به مراتب بیشتر است؛ این برای چیست؟ برای این است که از این نظام و از این مردم و از این کشور می‌ترسند و می‌دانند که این کشور اگر با همین آهنگ پیشرفت کند که این شاء الله به فضل پروردگار آهنگ پیشرفت تندتر هم خواهد شد ملت‌های مسلمان یک الگوی زنده به‌دست خواهند آورد.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام 1377/08/26

در هر دوره و هر زمانی، هر فردی از افراد و هر جمعی از جمع‌های بشری، به قدر استعداد و ظرفیتشان، از آن استفاده می‌کنند؛ همچنان که مسلمانان صدر اسلام توانستند از مفهوم بعثت و حقیقت بعثت استفاده کنند و این نور درخشنده را به سراسر دنیای آن روز بپراکنند و انسان‌های زیادی را به راه راست هدایت نمایند و به حقیقت عبودیت بکشانند. بعد از آن، در برهه‌ای از تاریخ توانستند آن‌چنان مدیّت و عظمت و دانشی در عالم پدید آورند که هنوز هم از ویرای دیوارهای بلند تاریخ و فواصل طولانی تاریخ، تلالؤ آن دیده می‌شود و دنیا منتعم به نعم آن پیشرفت علمی و صنعتی و فکری و معرفتی و مدنی است. در همه‌ی اعصار هم هر وقت مسلمانان توانستند از اسلام بهره‌ی مناسب خودشان را بگیرند، خوشبخت شدند. هر انسانی که توانست به قدر ظرفیت خود بهره ببرد، خود را سعادت‌مند کرده است. آنچه در ایران اسلامی اتفاق افتاد یعنی آن انقلاب عظیم و تشکیل این نظام اسلامی طرح و پرتوی از آن چیزی بود که اسلام برای انسانها آورد. ملت ایران زندگی بدی داشت. ملت ایران روزگار تاریکی داشت. از شأن انسانی خود، خیلی فاصله گرفته بود. به خاطر دوری از اسلام، به او از جهت علمی و انسانی و سیاسی و اقتصادی ستم شده بود. به برکت آشنایی با اسلام و معرفت اسلام، این ملت توانست با حرکتی عظیم، خود را به سرچشمه‌ی اسلام برساند؛ احکام اسلام را برای خودش در معرض عمل قرار دهد؛ امکان عمل به این احکام را برای خودش فراهم کند؛ به اسلام ببندد و از آن بهره ببرد؛ در اعماق معارف اسلام غور کند و با قرآن آشنا شود.

امروز بحمد الله در کشور ما جوانان با همان سرمایه‌ی معنویت و نورانیت و صفایی که در آن‌ها هست، گام‌های بلندی را برداشته‌اند. امروز قرآن یک امر مهجور در جامعه‌ی ما نیست. جوانان و نوجوانان با قرآن آشنا می‌شوند؛ طبقات مردم با قرآن انس می‌گیرند، ارتباط پیدا می‌کنند و معارف قرآن را مورد استفاده قرار می‌دهند؛ بسیاری از احکام اسلام هم در کشور اجرا می‌شود. البته ما به قدر ظرفیت و توان و به قدر آنچه که همّت خود ما بود، پیش رفته‌ایم؛ اما این پایان راه نیست؛ این، همه‌ی ظرفیت اسلام نیست. اگر ملتی همّت کند و دلسوزان این ملت وجود خود را وقف حرکت عمومی این ملت به سمت معارف اسلامی و حقایق اسلامی کنند، آنچه که به دست آن‌ها خواهد آمد، به قدری درخشان است که از افق حدس و گمان انسان هم خارج است. در زیر سایه‌ی اسلام، برای پیشرفت، میدان باز است؛ هم پیشرفت علمی، هم پیشرفت عملی، هم پیشرفت اخلاقی، هم پیشرفت سیاسی، هم عزّت و اعتلای مدنی و هم آزادی و عدالت و آرمان‌های بزرگ انسانی. در محیط اسلامی و زیر سایه‌ی اسلام، هیچ حجاب و حدّی برای انسان وجود ندارد. بی‌همّتی و کم‌همّتی ماست، کوتاهی انسان‌هاست که نمی‌گذارد آن‌ها از اسلام استفاده کنند. در محیط اسلامی، بازگشت به اسلام و بهره بردن از معارف اسلام، کاری عظیم است که اگر روشن‌فکران و اندیشمندان و دانشمندان و اهل علم و معرفت در هر کشوری از کشورهای اسلام به آن بپردازند، خواهند توانست بهره‌های زیادی ببرند.

پیام به مناسبت برگزاری دومین کنفرانس جامعه اسلامی دانشجویان 1377/07/08

اکنون، دانشگاه به تلاش برای پیشرفت علمی و رشد فکری و نورانیت معنوی روزافزون بیش از همیشه نیازمند است. نه از آن‌رو که دانشجویان ما در این سه زمینه از گذشته عقب‌ترند، زیرا همه می‌دانند که دانشگاه امروز ما به برکت انقلاب اسلامی، در هر سه زمینه، از گذشته بسی جلوتر و برتر و شتابنده‌تر است. بلکه از آن‌رو که اولاً حفظ عزت و استقلال کشور، در گرو پرورش نسل کنونی در همه‌ی عرصه‌های علمی و دینی و سیاسی است و ثانیاً امروز بار دیگر دشمنان این ملت، نسل جوان و به ویژه دانشجویان را

این دانشگاه، با امیدهای زیادی بنیان‌گذاری شد. البته دانشگاه‌های کشور، همه حقّ عظیمی بر انقلاب و نظام و پیشرفت جریان علم و فرهنگ در کشور دارند؛ ولی این دانشگاه، دانشگاهی بود که انقلاب آن را تأسیس کرده بود؛ با این هدف که بتواند برای دانشگاه‌های سراسر کشور، نیروهای علمی و اساتید پرداخته‌ی دست انقلاب فراهم کند. شاید امروز که بحمد الله در دانشگاه‌های کشور، جوانان مؤمن و متحرّجان انقلابی فراوانند، این حرف برای بعضیها چندان مفهوم نباشد؛ لیکن در سالهای اوّل دهه‌ی شصت، این حرف خیلی معنا داشت. آن زمان که برخی از اساتید ترجیح می‌دادند به دانشگاه‌ها نیایند و با انقلاب همکاری نکنند، بعضی به خارج از کشور می‌رفتند، بعضی مورد شکایت دانشجویان بودند که مکرّر به ما مراجعه می‌کردند و می‌گفتند از آن‌ها دلسوزی دیده نمی‌شود البته بعضی هم مؤمنانه و مخلصانه در خدمت دانشگاه‌ها بودند توسعه‌ی دانشگاه‌های کشور، احتیاج به یک فکر اساسی داشت. آن فکر اساسی، تشکیل این دانشگاه بود. امروز بنده نگاه می‌کنم، می‌بینم که چند هزار نفر فارغ‌التحصیلان و متحرّجان این دانشگاه از بانوان و آقایان بحمد الله حضور دارند. این برای ما خیلی شیرین و خاطره و تجربه‌ی ماندگاری است.

بیانات در دیدار جمعی از آزادگان 1377/05/27

آن چیزی که من از شما جوانان توقّع دارم می‌خواهم و همه‌تان بجدّ آن را فراموش نکنید، این است که در صحنه باشید و امیدتان را هم از دست ندهید. بدانید که امروز دشمن، تمام این تبلیغات پُرخرجی را که علیه جمهوری اسلامی انجام می‌دهد رادیو آمریکا، روزنامه‌ها، مجلّات، صهیونیستها و ... برای این است که شما را از آینده‌ی خودتان ناامید کند. برای این است که به جوانان این‌گونه تفهیم کند که آینده‌ی اسلامی در این کشور ماندنی نیست و نمی‌شود کاری کرد. این‌ها این‌قدر نمی‌فهمند که بدتر از این وضع را نوزده سال پیش تصویر می‌کردند و این ملت با استقامت خود، با قدرت خود، با حرکت مستقیم خود و با رهبری امام بزرگوار، توانست همه‌ی این موانع را درنوردد. امروز ما یک ملت عزیز، یک ملت مقتدر، یک ملت با باهت در دنیا هستیم؛ کارهایمان را انجام می‌دهیم، سازندگی می‌کنیم، نوآوری می‌کنیم، تکیه‌مان را به خارج از این مرزها روز به روز کمتر می‌کنیم؛ از منابع داخلی خودمان، از منابع انسانی خودمان، از نیروی علم خودمان، حد اکثر استفاده را می‌کنیم. در گذشته، دانشگاه‌ها و مراکز ما، در خیلی جاها از لحاظ علمی به نیروهای غیر معتقد به اسلام متّکی بود؛ اما امروز هزاران نیروی مؤمن، علاقه‌مند، عالِم و دانشمند، در کشور ما پرورش یافته‌اند. ما پیشرفت کرده‌ایم؛ به حول و قوّه‌ی الهی، روز به روز هم بیشتر پیشرفت خواهیم کرد.

بیانات در جلسه پرسش و پاسخ دانشگاه تهران 1377/02/22

سرعت پیشرفت علمی ده‌ساله‌ی ما به قدر سرعت علمی دوپست‌ساله‌ی آمریکا نیست؛ اما من می‌خواهم به شما این را بگویم که دانشجوی ایرانی، با هوشمندی‌اش، با ایمانش، با احساس استقلالش، با احساس عزّتی که امروز در ملت ایران و بخصوص در جوانان و دانشجویان ما هست، اگر سی سال کار کند، امید هست که به قدر صد سال دیگران پیشرفت کند.

بیانات در دیدار جمعی از جوانان 1377/02/07

تحصیل، اعم از تحقیق و کارهای علمی هم هست. چون این نیرو در جوانان هست، بایستی در کار تحصیل علم خیلی تلاش کنند. امروزه آن‌طور که شنیده‌ام، در دانشگاه‌ها جوانان خیلی گرده زیر بار کار علمی سخت نمی‌دهند؛ این چیز خیلی خوبی نیست. چطور ما به جوانی که تحصیل علم نمی‌کند، دوره‌ی دبیرستان را متوقّف گذاشته و به دانشگاه نمی‌رود، توصیه می‌کنیم که برو درس بخوان؛ اما به آن دانشجویی که در دانشگاه کار علمی سخت نمی‌کند، توصیه می‌کنیم که کار علمی بکن؛ واقعاً بیاید دانشگاه چه کند؟ باید به دانشگاه بیاید که علم پیشرفت کند. به نظرم می‌رسد که جوانان بایستی در کار تحصیل علم، حقیقتاً از نیروی جوانیشان مایه بگذارند. آن سؤالی که شما مطرح کردید: «آیا فاصله‌ی ما و کشورهای پیشرفته، پُرشدنی است یا نه؟» من اعتقاد این است که بله؛ کاملاً پُرشدنی است. البته ممکن است آن همان راهی که آن‌ها رفته‌اند، ما نتوانیم برویم پُر کنیم؛ اما راه‌های میان‌بُر در دنیا اِلّی ما شاء الله وجود دارد. این طبیعت آفرینش را که خدا به وجود آورده، ما درست نشناخته‌ایم. هزاران راه وجود دارد. یک راه، همان راهی است که این تمدّن صنعتی کنونی دنبالش رفته و پس از هر قدمی، قدم بعدی را به دنبال آورده است. ما چرا ناامید باشیم از اینکه درجه‌ی جدیدی باز گردد و یک کشف تازه در دنیا بشود؟ یک روز الکتروسیته کشف نشده بود؛ یعنی در دنیا وجود داشت، اما آن را نمی‌شناختند؛ ناگهان شناختند و به دست آمد. بله، نیروی بخار را شناختند. قبل از آن، آتش را نمی‌شناختند؛ اما بعد شناختند. چرا ما ناامید باشیم از اینکه می‌توان در این دنیا چیز شناخته‌ای را مجدّداً شناخت؛ کم‌اینکه هر روز چیزهای ناشناخته‌ای شناخته می‌شود. ما باید در این قسمت کار کنیم و به راهی برسیم که آن راه ما را به پیشرفتهای علمی سریع، کاملاً مجهّز کند. علاجش هم فقط به این است که جوانان، بخصوص جوانانی که اهل علم و تحصیل و تحقیق هستند، به کار سخت بپردازند.

بیانات در دیدار جمعی از دانش‌آموزان و دانشجویان 1376/08/14

روز سیزدهم آبان، روز مبارزه با استکبار معین شده است؛ اما عزیزان! شما بدانید که برای ملت ایران، هر روز، روز مبارزه با استکبار، و همه جا سنگر مبارزه با استکبار است. کلاس درس هم سنگر است، کارگاه هم سنگر است، مزرعه هم سنگر است. کار دولتی و علمی و تحقیقی هم سنگر است. هرکس هر کاری برای پیشرفت این کشور می‌کند، یک حرکت اساسی برای استقلال این کشور می‌کند، که مشتی بر دهان آمریکا و همه‌ی زورگویان عالم است. خداوند به کسانی که در راه او حرکت می‌کنند، وعده‌ی کمک فرموده است و تا به حال بحمد الله به این وعده هم عمل کرده است، که همه‌ی ما آن را مشاهده کرده‌ایم و دیده‌ایم؛ بعد از این هم خواهد بود.

بیانات در مراسم تنفیذ حکم ریاست جمهوری 1376/05/12

نظام اسلامی می‌فرماید: «بالعدل قامت السماوات و الأرض». اصل، عدالت است. البته، تولید ثروت هست. نظام اسلامی، یک جامعه‌ی فقیر نمی‌خواهد. یک ملت فقیر و یک درآمد عمومی ناچیز نمی‌خواهد. از ثروتها استفاده می‌کند؛ علم را پیشرفت می‌دهد، منابع زیرزمینی را استخراج می‌کند، انسانها را به رشد عقلانی می‌رساند، تجارت می‌کند و صنعت راه می‌اندازد. تاریخ اسلام نشان داد که اسلام به برکت همین احکام نورانی، در یک دوره‌ی طولانی، صاحب علم و صنعت در کلّ جهان بوده است. اما جهت همه‌ی این‌ها، عدالت است. ثروت هست؛ اما باید عدالت در جامعه تضمین شود. برای عدالت، منتظر امام زمانیم. پیغمبران آمدند؛ همه هم برای اقامه‌ی قسط آمدند؛ «لیقوم الناس بالقسط». این‌ها حرفهای خیلی پرمعنایی است که قرآن به ما گفته است؛ نهج البلاغه به ما گفته است و در روایات ائمّه هم هست.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان 1376/02/10

معلّم، مظهر علم است؛ کارگر، مظهر عمل است. بنابراین، روز معلّم و روز کارگر، یعنی روز علم و عمل. قوام جامعه هم، به علم و عمل است. اگر ما بتوانیم در میان خودمان، این دو رکن یعنی علم و عمل، تعلیم و تربیت و کار و ابتکار را توسعه دهیم و در این دو زمینه، پیشرفتی محسوس در کشور به وجود آوریم که بحمد الله امروز تا حدود زیادی هم شده است حرکت کشور به سمت هدفها سریع خواهد شد، مشکلات برطرف خواهد گردید و آن چیزی که انقلاب عظیم ما برای ایران اسلامی ترسیم کرده است، نزدیک خواهد شد. لذا این دو رکن، مهم است. کسانی که نماینده‌ی این دو رکن هستند یعنی جامعه‌ی معلّم کشور و مجموعه‌ی تعلیم و تربیت از یک طرف، و جامعه‌ی کارگری کشور و مجموعه‌ی مربوط به کار و ابتکار و تولید و حرکت صنعتی و کشاورزی و غیره از جانب دیگر برای کشور بسیار حائز اهمیتند.

بیانات در دیدار نیروهای حاضر در مانور طریق‌القدس 1376/02/03

این ملت، از لحاظ علم و فرهنگ و پیشرفتهای فکری و علمی و اجتماعی، عقب مانده و عقب افتاده نبود. این را همین قدرتهای تجاوزگر در طول زمانهای گوناگون، به کمک حکام فاسد بر او تحمیل کردند و ملت ایران را به زور و ظلم، از قافله‌ی تمدّن و دانش بشری و پیشرفتهای علمی، عقب نگذاشتند. اسلام آمد، این ملت را زنده کرد و او را با تواناییهای خودش آشنا نمود. خدای متعال، معلّمی برای این ملت فرستاد که با زبان پیامبران با او حرف زد، او را بیدار کرد و به حقّ خود و قدرتش آشنا نمود. به او فهماند که اگر یک ملت بخواهد اراده کند، چه معجزه‌های بزرگی از او و به دست او سر می‌زند. این ملت بیدار شد. هجده سال است که این ملت با بهره‌گیری از این درسهای آسمانی و الهی توانسته است یکی پس از دیگری، این بندهای جادویی را که دشمنان در دست و پا و بر گردن او بسته بودند، باز کند. از لحاظ علمی و سازندگی کشور، به حرکت

بیانات در دیدار نیروهای حاضر در مانور طریق القدس 1376/02/03

دنیایی که با تعلیمات ارزشمند پیامبران الهی و با آیات نورانی خدای متعال، برای بشر آراسته و منور شده است، دنیای شایسته‌ی انسان است. دنیایی که در آن، هم آبادی و رفاه و پیشرفت علمی و پیشرفت صنعتی هست و هم اقتدار سیاسی و تعالی معنوی وجود دارد. دنیایی که در آن، انسانها کنار یکدیگر احساس آرامش و امنیت و اطمینان می‌کنند و انسانیت در آن شکوفاست؛ چیزی که در دنیای ساخته‌ی تمدن مادّی وجود ندارد؛ چون در دنیای مادّیگری، انسانها مثل گرگها باید از هم بترسند. ملت ایران مصمّم است که چنین دنیایی را هم از جنبه‌ی مادّی و هم از جنبه‌ی معنوی، برای خود به وجود آورد و بسازد. این، یک مبارزه‌ی طولانی و بلند مدّت است.

آنهایی که می‌کوشند این طور وانمود کنند که ملت یا دولت جمهوری اسلامی ایران، در پی آن است که به آن کشور، به آن دولت، به آن مرز جغرافیایی تجاوز کند، اشتباه نکنند. ملت و دولت جمهوری اسلامی ایران، برای بنای این کشور و پیشرفت این جامعه، هزاران کار بزرگ و درخشان پیش پای خود دارند که آنها را از پرداختن به چنین کارهایی بازمی‌دارد. امروز بحمد الله کاروان علم و تمدّن اسلامی تمدّتی که می‌تواند به دنیا خدمت کند در این کشور به راه افتاده است.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان و دانش‌آموزان 1375/08/09

دشمن را بشناسید، ادامه‌ی صفوف دشمن را در داخل کشور بشناسید، روشهای دشمنی را بشناسید، تبدیل شده و ترجمه‌شده‌ی آن روشها در داخل کشور را هم بشناسید. در داخل دانشگاه، در داخل دبیرستان، در متن جامعه، در فعالیتهای کشور، در مطبوعات و در تبلیغات، ادامه‌ی حضور استکبار را بشناسید. استکبار می‌خواهد در این کشور و در میان این ملت، ایمان عمیق نباشد، سرگرمی به شهوات باشد، «معروف» اسلامی نباشد و آنچه از نظر اسلام «منکر» است، رایج باشد. استکبار می‌خواهد در داخل کشور، تبلی و بیکارگی باشد، سازندگی و ابتکار و اصلاح امور اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی مردم نباشد. استکبار می‌خواهد پیشرفت علم و دانش در کشور نباشد، تحقیقات نباشد، کلاس درس نباشد.

پیام به مناسبت آغاز به کار پنجمین دوره‌ی مجلس شورای اسلامی 1375/03/11

جمهوری اسلامی مدعی سازندگی کشور و نجات ایران از عقب‌ماندگی‌های دوران ستم‌شاهی است، و امروز هر گامی در راه پیشرفت علمی و صنعتی و اقتصادی و هر اقدامی در وادی نوسازی کشور، دلیلی بر حقانیت نظام مقدس جمهوری اسلامی و شاهدهی بر درستی آن مدعا است. ولی هر اقدامی در راه توسعه‌ی اقتصادی و آبادسازی کشور در صورتی با توفیق همراه خواهد بود که از تفکر و اصول اسلامی مایه بگیرد و در جهت تحکیم آرمانها و ارزشها و شعارهای انقلاب اسلامی باشد. در این صورت است که حرکت سازندگی، حرکتی حقیقی و تضمین شده خواهد بود و کشور به توهم سازندگی، در ورطه‌ی وابستگی و فساد مالی و سیاسی و اخلاقی نخواهد غلتید.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان کشور 1375/02/12

خدا را شکر می‌کنیم که امروز، دولت جمهوری اسلامی و مسئولان دولت خدمتگزار و رئیس‌جمهور فعیال عزیز ما، با همه‌ی وجود تلاش می‌کنند. مردم هم، حقیقتاً کمک می‌کنند. این پشتیبانی مردم، خیلی بالارزش است. همه چیز، در این پیوند میان مسئولان و مردم است. این تلاشها به نتیجه می‌رسد. کار و علم و فرهنگ و کلاس درس و آزمایشگاه و دانشگاه و محیط کارگری و کارخانه‌ی شما، می‌تواند روز به روز در پیشرفت این کشور تأثیر بگذارد و ملتها را امیدوار و دشمن را خوار کند و مستبدان عالم و دیکتاتورهای بین‌المللی را- که مظهرش هم دولت امریکاست- روز به روز از اهداف پلیدشان دورتر سازد. این، آن جهت‌گیری کار است. امروز، در جمهوری اسلامی جهت کار باید این باشد.

بیانات در دیدار پرسنل و فرماندهان ارتش 1375/01/28

در جنگ هم آن فرماندهی حزب‌اللهی، آن طور حرکت کرد. در مقام فرماندهی هم، فرماندهان حزب‌اللهی- دیروز و امروز- همیشه سعی و تلاش کردند. در سازندگی هم همین‌طور. به‌رحال ارتش، بخشی از قطع وابستگی اقتصادی را در درون خود دارد و آن، وابستگی فتنی و علمی است. اینجا فقط وابستگی اقتصادی نیست؛ وابستگی فتنی هم هست؛ وابستگی علمی و فتنی و به اصطلاح تکنولوژیک. باید این وابستگیها قطع شود. البته در حال قطع شدن هست، اما بیشتر از این قطع کنید. باید بسازید! باید خودتان در درون ارتش بجوشید و بجوشانید! اینکه من بر روی نوسازی و بهسازی و نگهداری و تعمیر و ابتکار در ارتش تکیه می‌کنم، به‌خاطر این است. شما ظرفیت هم دارید. نیروی هوایی ظرفیت زیادی دارد. نیروی دریایی ظرفیت زیادی دارد. نیروی زمینی ظرفیت زیادی دارد. شما در بخشهای مختلف، ظرفیت برای کار علمی، فتنی و نوآوری و ابتکار، زیاد دارید. هیچ‌وقت هم نگویید چون فلان چیز را نخریده‌ایم، نداریم. فلان ابزار را نخریدیم، بهتر! فلان وسایل جدید را وارد نکردیم، بهتر! اگر وارد می‌کردیم که شما برای کار کردن به صورت نوسازی، عرقتان در نمی‌آمد. اگر دروازه‌ها در جاهایی به رویمان بسته است، قدر بدانید. اگر دروازه‌ها باز باشد، روح سهل‌انگاری و تبلی انسان نمی‌گذارد او به جایی برسد. انگیزه‌ی بزرگی لازم است که انسان را به تلاش در کارها وادار کند. آنها که دائماً نوآوری می‌کنند، به این سبب است که روند علمی‌شان به این حرکت وادارشان کرده و بعد کار برایشان روان شده است. وانگهی، پول و استعمار دنیا را پشت سر خود دارند. امروز غربی‌ها به وسیله‌ی علم، خودشان را بر دنیا مسلط کرده‌اند. برای آنها انگیزه وجود دارد. کشورهای از لحاظ علمی عقب ننگه داشته شده هم برای پیشرفت و حرکت، باید در خود انگیزه ایجاد کنند. یکی از عوامل ایجاد انگیزه این است که راه‌ها بسته باشد. خدا را شکر می‌کنیم که راه‌ها کاملاً باز نیست و در جاهایی بسته است.

پیام به مناسبت آغاز سال 1375 1375/01/01

پیشرفت علم و تحوّل امور دانشجویی و افزایش تعداد دانشجویان در کشور، برای دشمنان ما هیچ خوشایند نیست و نمی‌توانند ببینند که در کشور، این‌همه طلب علم می‌شود و به این وسیله، آینده‌ی میهن تضمین و تأمین می‌گردد. حتّی در صحنه‌ی مسابقات علمی دیدیم که جوانان ما، پیشرفتهای خوبی کردند که همه‌ی اینها، مبارزه با استکبار محسوب می‌شود و کمک به آینده‌ی کشور است.

بیانات در دانشگاه افسری نیروی زمینی ارتش 1374/12/16

این مراسم و این دیدار، مثل همیشه، برای من بسیار شیرین و خاطره انگیزه است. «دانشگاه افسری»، یکی از جاهایی است که حقیقتاً باید برای بسیاری از مراکز مشابه خود، الگو باشد. پیشرفت معنوی و علمی و نظامی، الحمد لله، روز به روز، بیشتر و بهتر می‌شود. شما جوانان عزیزی که فارغ‌التحصیل شده‌اید یا در شرف فارغ‌التحصیل شدن هستید، قدر این تحصیلات و این مسئولیت را بدانید. مردم هم باید قدر شما را بدانند؛ شما هم قدر بدانید؛ زیرا در این مرکز علمی و نظامی، خودتان را آماده می‌کنید تا به یک ملت بزرگ، به یک کشور پرافتخار و به یک تاریخ درخشان خدمت کنید و این، چیز کمی نیست. مردم باید قدر شما را بدانند؛ زیرا روزی همین مرکز و مراکز مشابه آن- در تهران و در سراسر کشور- با همه‌ی مخارج گزافی که داشتند، متعلّق به ملت و کشور نبودند و مخارجشان در راه کشور و مصالح آن، صرف نمی‌شد. امروز، به فضل پروردگار، ارتش جمهوری اسلامی ایران و مراکز گوناگونش- از جمله این دانشگاه- مرکز علم، مرکز خدمت، مرکز رشد معنوی و اخلاقی، مرکز دین، مرکز فراگیری قرآن، مرکز نماز، مرکز تهجّد و مرکز رشد معنویات، با جمعی جوان مؤمن است. شایسته است که همه قدردانی و قدرشناسی کنند.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه هوایی 1374/09/26

خدا را شکر می‌کنیم که زحمات افسران رشید نیروی هوایی، ثمرات شیرین خود را بتدریج نشان می‌دهد. این جمع دانشجویان و فارغ‌التحصیلان و این نظام معنوی و پیشرفتهای علمی، نظامی، اخلاقی و دینی، هرکدام، مژده‌ای برای ملت ایران است. رحمت خدا بر کسانی که در راه پدید آوردن چنین وضعی، سالهایی را با تلاش و کوشش مجاهدت‌آمیز گذرانیدند و به شهادت رسیدند. رحمت خدا بر شهید «ستّاری»، شهید «بابایی»، شهید «اردستانی» و دیگر شهدای عزیزی که هرکدام در پدید آوردن این وضعیت مطلوب- که مایه‌ی روشنی چشم هر بیننده است- سهم وافری داشتند.

بیانات در دانشگاه امام حسین(ع) 1374/08/17

شما جوان، مؤمن و انقلابی هستید. بحمد الله، تربیت‌شده‌ی قرآنیید. محیط پیشرفت آماده است. چشم و دل شما روشن است. پس، باید پیش بروید. لذا، همان‌طور که برادر عزیزمان، سردار فرمانده دانشگاه، یادآوری کردند، من بر همان اصول و موازین گفته‌شده‌ی قبلی، یعنی علمی بودن، نظامی بودن، معنوی و عرفانی بودن، و دائم در حال پیشرفت بودن، تأکید می‌ورزم.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان سپاه 1374/06/29

امروز همین ملت، همین جوانان، همین استعدادها، همین پاسداران و همین ارتش، قدم در میدانهای گذاشته‌اند که اگر دشمن بشنود، باور هم نخواهد کرد. دشمن تبلیغات می‌کند که این‌ها بمب اتم درست می‌کنند! خودش می‌داند دروغ می‌گوید و همه هم می‌دانند این ادعا دروغ است. دشمن نمی‌خواهد پیشرفتهای ما را باور کند. یکی از برکات دفاع هشت‌ساله‌ی ما، همین پیشرفتهای علمی و تکنولوژیکی و ساخت دقیق‌ترین ابزارهاست که با دست خالی و بدون هیچ سابقه‌ای آنها را به دست آوردیم و جزو موجودی ملت ایران شده است. این مجموعه باارزش است و باید برای اسلام و مسلمین حفظ شود؛ یعنی جوان رزمنده‌اش که صف مقدم است و خاکریز اول را نگه می‌دارد و نیز عواطف و ایمان پدر و مادر و عشق و جوش و شور آن کودک و دختر و پسر جوان و نوجوان که عمق انقلاب و میدان جنگ محسوب می‌شدند، باید حفظ شود. زمان جنگ، وقتی بسیجی به خانه برمی‌گشت، آنجا را هم صحنه دیگری می‌دید که او را دوباره امیدوارانه برمی‌گرداند. مردم، بازار مسلمانان، ادارات، بسیج‌های گوناگون دانشگاه و همه و همه مجموعاً سرمایه‌ی ملی هستند. این‌ها باید حفظ شوند.

بیانات در دیدار جمعی از جانبازان ورزشکار 1374/06/23

هفتاد و نه مدال طلا در تاریخ ورزش ایران، ظاهراً سابقه ندارد و گویا در طول این سالیان دراز، هرگز هیچ مجموعه‌ای نتوانسته است این همه طلا بیاورد! خوب؛ خدا خواست این کار را هم، مثل خیلی کارهای بزرگ دیگر، آقایان حزب‌اللهی انجام دهند تا یاه‌گویان نگویند که «از حزب‌اللهی‌ها کاری بر نمی‌آید.» بفرمایید! همین جنگ را هم حزب‌اللهی‌ها به پیروزی رساندند و همین مرزهای کشور را هم حزب‌اللهی‌ها حفظ کردند. این را همه باور کنند. اینکه ما در صنعت و فناوری و پیشرفتهای علمی و فنی، با قبل از انقلاب، زمین تا آسمان فرق داریم، مرهون همین حزب‌اللهی‌ها هستیم. عمدتاً آنها کردند و عمدتاً آنها بودند که این بن‌بست‌ها را گشودند و پیش رفتند. از این رو، در همه‌ی زمینه‌ها- هم زمینه‌های اقتصادی و هم ورزشی و هم علمی و فرهنگی- به فضل پروردگار، کار به دست همین حزب‌اللهی‌ها پیش رفته است. اکنون هم که بیشترین مدال را همین کاروان حزب‌اللهی‌ها و آن هم در چند رشته‌ی ورزشی محدود به ارمغان آورده است. این مملکت، مملکت حزب‌اللهی‌هاست و آینده‌ی این مملکت هم به دست همین حزب‌اللهی‌ها و نیروهای انقلابی و مؤمن رقم می‌خورد و هرچا هم مشکلی عمده پدید آید، آنها باید بیایند و آن را حل کنند. فضل پروردگار، این‌گونه هم خواهد شد.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت 1374/06/08

توصیه‌ی دیگری که دارم این است که تا آنجا که می‌توانید به نیروهای داخلی تکیه کنید. البته می‌دانم این توصیه مورد توجه شماست، چون تا حدود زیادی عمل هم شده است؛ لیکن می‌خواهم روی آن تأکید بیشتری کنم. استعداد در داخل کشور ما برجسته و بیش از حد معمول و متوسط است. مکرراً گفته‌ام که متوسط استعداد در ایران بالاتر از متوسط استعداد در کل جهان است. پیشرفتهایی که در المپیادهای ریاضی و فیزیک و شیمی و ... به دست آوردیم، نشان داد ما جوانانی داریم که از استعدادهای بالایی برخوردارند. کسانی که در این مسابقات، مقامات بالا به دست آوردند، افراد استثنایی نبودند؛ بلکه فرزندان این مملکتند. یقیناً از قبیل این افراد هزارها و صدها هزار در این مملکت وجود دارند. این‌ها را به آموزش، پرورش، توسعه‌ی علم و تحقیق تربیت کنید. به کار فرهنگی به معنای واقعی کلمه اهتمام ورزید. وقتی که این‌ها رشد پیدا کردند، می‌توانند کشور و بلکه دنیا را با دستهای خودشان اداره کنند. تکیه بر توان و امکانات داخلی نیز از همین مقوله است. تا آنجا که بتوانیم باید کشور را از مسأله‌ی نفت جدا کنیم که البته این هم محسوس است. آن طور که من در آمارها دیدم، به نظرم رشد صادرات غیر نفتی ما در سال هفتاد و سه از رشدی حدود بیست درصد برخوردار بوده است که رشد خیلی بالایی است. در همین جهت پیش بروید و کاری کنید که ما بتوانیم از تنوع در تولید اقتصادی و صادرات و استفاده‌ی داخلی کشور برخوردار باشیم و این شاء الله از همه‌ی ظرفیتهای کشور استفاده کنیم.

بیانات در سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1374/03/14

ملت ایران بدانند: امروز بزرگترین تلاشها و جهادها در سطح جهان که از نظر خدای متعال در جهت تحکیم اسلام و پیام اسلام است، این است که ایران اسلامی آباد و برکاتش آشکار شود. باید زندگی در این کشور مایه‌ی رشک ملت‌های دیگر شود، تا بخواهند از آن درس بگیرند. این، عاملی است که دشمن را محکوم می‌کند. دشمن می‌خواهد وانمود کند که اگر کشور و ملتی به آغوش اسلام پناه برد، باید در فقر زندگی کند، از پیشرفتهای علمی محروم بماند و نتواند خود را اداره کند. ملت ایران! شما در طول این شانزده سال- از اول انقلاب تا امروز- با این خواست دشمن جنگیده و مبارزه کرده‌اید. شما ملت بزرگ، عزیز، هوشیار و توانا، کاری کردید که کشور شما که در آغوش و زیر پرچم اسلام زندگی می‌کند، بتواند برای کشورهای دیگر الگو باشد. شما ملت ایران برای بازسازی این کشور خیلی زحمت کشیدید. هشت سال جنگ تحمیلی را از سر گذرانید؛ با دخالت دشمن مبارزه کردید؛ مرزها را حفظ کردید؛ استقلال را تأمین کردید و تا امروز، در آبادی این کشور سعی کرده‌اید. از امروز به بعد، وظیفه‌ی عمومی این ملت این است که این کشور را هرچه می‌تواند آبادتر و آبادتر کند.

در سازندگی کشور، همه شرکت کنند. ملت، وحدت و یکپارچگی خودش را حفظ کند تا تبلیغات دشمن نتواند در اذهان و افکار این ملت روشن‌بین، کمترین اثری بگذارد؛ همچنان که تا امروز این‌گونه بوده است. به فضل پروردگار، با گذشت چند سال دیگر، در سایه‌ی اسلام، ایرانی بسازید که هرکس از هر جای دنیا به این کشور نگاه کرد، معجزه‌ی اسلام را در سازندگی یک کشور و ملت به چشم خود ببیند.

اگر شما، خدای ناخواسته، در جنگ تحمیلی شکست خورده بودید یا سرزمینتان را از دست داده بودید، این موج بیداری اسلامی، متوقف می‌شد. ملت‌ها در وجود شما، اسلام و انقلاب اسلامی را تجربه می‌کنند. اگر شما نتوانسته بودید این‌گونه کشورتان را آباد کنید و عزتتان را در دنیا حفظ نمایید، موج اسلامی متوقف می‌شد. اگر شما نتوانسته بودید وحدت ملی‌تان را حفظ کنید، العیاذ بالله، ایران دچار اختلافات و جنگ‌های داخلی می‌شد. الآن دشمنان می‌خواهند همین کار را بکنند و تلاش می‌کنند که این کار بشود. خدا می‌داند این وحدتی که امروز ملت ایران دارد، چطور مثل تیری در چشم دشمن می‌خلد و او را ناراحت می‌کند. دشمن می‌خواست ملت ایران، بعد از انقلاب یا بعد از جنگ یا بعد از رحلت امام، دچار دودستگی شود؛ جنگ داخلی راه بیفتد و همدیگر را بزنند و بکشند. بعد، استکبار به مسلمانان دیگر می‌گفت: «ببینید! این ملت ایران! این انقلاب اسلامی! بفرمایید!»

ملت ایران، وحدت و عزت خود را حفظ کرد؛ آبادسازی و بازسازی کشور را ادامه داد؛ رشد خود را نشان داد؛ فرهنگ خود را پیش برد؛ دانشگاه‌های خود را، روز به روز آبادتر و شلوغتر کرد؛ علم و معرفت را روز به روز در کشور گسترش داد. پیشرفتهای کشور، روز به روز بیشتر شد. ملت‌ها کور که نیستند! نگاه می‌کنند، این وضع را می‌بینند؛ لذا به اسلام رو می‌آورند. بیداری اسلامی و بازگشت به اسلام، روز به روز بیشتر می‌شود. اگر می‌خواهید اسلام بازمه پیش برود و بیداری اسلامی دنیا را فراگیرد؛ اگر می‌خواهید حتی ملت‌های غیر مسلمان به معنویت رو کنند و راه صحیح زندگی را بیابند، شما ملت ایران، باید همین اصولی را که تا امروز محترم شمرده‌اید، همیشه محترم بشمارید. وحدت و برادری‌تان را حفظ کنید. در ساختن و بازسازی کشور، همکاری‌تان را با دولتمردان دلسوز و علاقه‌مند، ادامه دهید.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان 1374/02/13

خوب؛ وقتی که ما از علم تعریف می‌کنیم، این در واقع تعریف از معلّم است. چرا؟ چون اوست که علم را به دیگران می‌بخشد. اگر معلّم نباشد، علم به دست نمی‌آید: «هرکه چیزی یاد گیرد، باید از استاد گیرد.» علم بدون معلّم، معنی ندارد. کار نیز همین‌طور است. هرکس از کار تعریف کند، از کارگر تعریف کرده است؛ چون کار بدون کارگر، معنی ندارد. درست توجه کنید، ببینید این مفاهیم چقدر به هم مرتبط است! علم و کار برای یک ملت، دو بال است. ملت بی‌علم و بی‌کار، پیش نخواهد رفت. بنده، بدین خاطر، بارها عرض کرده‌ام که ملت ایران باید از اعماق دل به دو سلسله‌ی پادشاهی پهلوی و قاجار، لعنت بفرستد که این دو سلسله‌ی خبیث، دو بال مملکت و پیکره‌ی عظیم این ملت کهن، باهوش و بااستعداد را بریدند. نه علم و نه کار، هیچ‌کدام را برای این ملت فراهم نکردند. کاری که بود، کارهای بی‌ارزش یا کارآموز بود. علمی که بود، علم

تقلیدی و دست دوم بود. آن کاری را که از دل می‌جوشد و حقیقتاً پوشش و حلیه‌ی حیات می‌بخشد و کارهای اساسی در مملکت صورت می‌دهد، ترویج نکردند. هرچه توانستند، قلع‌و‌قمع هم کردند و بساط علمی را که از دل می‌جوشد و در آن ابتکار هست، برچیدند. آن خاندانها این جرائم را دارند. نتیجه این شد که ملت ایران که در مسابقه‌ی علم و پیشرفت تمدن و دانش و تجربه، یا از دیگران جلوتر بود یا افلاً کسری نداشت، سالها عقب ماند. حال ما باید تلاش و کوشش کنیم که بالاخره گلیم خودمان را از آب بیرون بیاوریم. ان شاء الله به همت شما مردم، این کار را خواهیم کرد؛ که نشانه‌هایش الآن هم پیداست.

بیانات در آغاز درس خارج فقه 1373/06/20

نکته‌ی بعدی، که آن هم اصل دوم در حوزه‌هاست، مسأله‌ی پیشرفت و تطوّر علمی و به روز بودن علمی است. آقایان! من می‌خواهم عرض کنم که فقهای بزرگی از قبیل صاحب «جواهر»- که ما به تعبیر امام رضوان الله تعالی علیه، فقهمان را «فقه جواهری» گفتیم- خصوصیت عمده‌اش این بود که اهل تحوّل در اندیشه‌های رایج فقهی زمان خود بود. اعتنا به شهرت و اجماع و این‌ها، از خصوصیات افراد خیلی معتنی است. بعضی از فقها، چندان به شهرت و اجماعات منقول، اهتمامی ندارند. مرحوم صاحب «جواهر»، در مسائل مختلف، به شهرت و اجماع تکیه می‌کند. در عین حال، این مرد، دارای افکار نو و جدید است. ایشان فتاوی‌ای دارد- یا آنجاها هم که به فتوا نرسیده، حرفهای نزدیک به فتوا دارد- که شاید قبل از ایشان، احدی از فقها نگفته است، یا لافل معروف نیست. یکی همین مسأله‌ی «جهاد ابتدایی در زمان غیبت» است، که مشهور و معروف بین فقهای متأخر این است که «مشروع نیست». اما ایشان طوری بحث می‌کند که نتیجه این می‌شود که «مشروع است». خوب؛ این نوآوری است. در مسائل گوناگون، مرحوم صاحب «جواهر» همین‌طور است. فقهی می‌تواند الگو، برجسته و بزرگ باشد، که دارای چنین روحی باشد. مرحوم آیت‌الله بروجردی رضوان الله علیه که در زمان خودش قلّه‌ی فقهت شیعه شد، از این قبیل بود. امام رضوان الله علیه از این قبیل بود.

در حوزه‌ها باید روح تطوّر علمی و فقهی وجود داشته باشد. حالا یک وقت به قدر فتوا آماده نمی‌شود. خوب؛ نشود. بحث علمی را بکنند. من می‌بینم گاهی چند نفر در یک بحث فقهی، حرف جدیدی را مطرح می‌کنند. بعد، از اطراف به این‌ها حمله می‌شود که «شما چرا این حرف را زدید؟!» در این اواخر، بعضی از فقهای فاضل خوب دارای فکر نو، بعضی از حرفها را مطرح کردند که مطرح کردنش ایرادی ندارد. در حوزه‌ی علمیه، باید طاقّت شنیدن حرفهای جدید، زیاد باشد؛ و لو به حدی نرسد که این فقیه فتوا بدهد. ممکن است دیگری، چیزی بر آن بیفزاید؛ فتوا بدهد. لذا، بنده به فضایی محترم و بزرگان قم، توصیه کردم که یک مجله‌ی فقهی منتشر کنید. یک مجله‌ی فقهی که فقط در آن افکار و آرای جدید فقهی مطرح شود.

بیانات در دیدار دانشجویان دانشگاه هوایی 1373/03/01

برای نیروهای شرافرین، همه چیز براساس شر مطلوب و پسندیده است. اگر بخواهیم این حرفها را در محیط کار و درس شما و در این دانشگاه- که از افتخارات نیروی هوایی است- تصدیق کنیم، باید بگوییم: هرچه زمان پیش می‌رود و هر دوره که از دوره‌های تحصیلی شما می‌گذرد، اگر شما دانشجویان این دانشگاه و سایر مراکز علمی نیروهای مسلّح، در راه صلاح و نیکی پیشرفت کنید، در این چالش با نیروهای باطل، یک سنگر به جلو رفته و یک خاکریز دشمن را در هم نوردیده‌اید. این را به یقین بدانید که یکی از ابزارهای قدرت استکباری قدرت‌مندان زورگویی امروز دنیا، فسادهای شخصی است و هریک نفر انسان که فاسد شود، قدرت استکباری در سطح جهان، یک قدم به جلو رفته است. فلسفه‌ی این امر نیز واضح است. زیرا قدرتهای شیطانی، با فساد انسانها، قدرت ادامه زندگی پیدا می‌کنند و بدون فساد آنها، قادر به ادامه‌ی حیات خود نخواهند بود.

یادداشت در دفتر یادبود نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران 1373/03/01

بحمد الله کار تحقیق در نیروی هوایی پایه‌ی استواری یافته است، و تحقیق خود پایه‌ی پیشرفت علم است. وقتی نیروهای مسلح از درون خود دانش و معرفت جوشیدند، باید یقین کرد که استقلال نه فقط یک اسم و ادعا که یک واقعیت و تبلور است. من این پدیده را در نهجا به وضوح می‌بینم و از همه‌ی دست‌اندرکاران، از فرماندهی نهجا که اهل علم و تحقیق است؛ از جهاد خودکفایی که نخستین پرچم خودباوری را بلند کرده است و از یکپارگی کسانی که در این پیشرفت مؤثر بوده‌اند، تشکر می‌کنم. مهم این است که اولاً باور داشته باشید که حالا کار را آغاز کرده‌اید و نپندارید که کار را تمام کرده‌اید؛ ثانیاً باور داشته باشید که تا همه جا می‌شود پیش رفت.

بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان و پرسنل ارتش 1373/01/24

یکی از نقاط قوّت ملت ایران هوش بالایی اوست. نه اینکه صرفاً ما مدّعی برخورداری مردم ایران از این نقطه‌ی قوّت باشیم؛ بلکه همه‌ی تحصیل‌کردگان یا مدرّسین دانشگاههای دنیا که با چنین مباحثی آشنایی دارند، می‌دانند متوسط هوش ایرانی از متوسط هوش جهانی بالاتر است. در همه‌ی دنیا، متخصصینی که ضریب هوشی ملتها را برآورد می‌کنند و محقّینی که کارشان سنجش هوش و استعداد است بر این نقطه‌ی قوّت ایرانیان اذعان دارند. بنابراین، ملت ایران، ملتی باهوش است و نتیجه‌ی بهره‌مندی از این نقطه‌ی قوت آن است که پیشرفت علمی، پیشرفت صنعتی و پیشرفت سیاسی برای او میسر است.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان و طلاب 1372/09/24

امروز، در نظامهای ساخته و پرداخته‌ی فرهنگ غرب چه در خود منطقه‌ی جغرافیایی غرب، چه در جاهای دیگر دنیا در بخش ابزار و وسایل زندگی تا آنجا پیشرفت کرده‌اند که به کرات آسمانی رسیده‌اند. این از لحاظ علمی، انصافاً فوق‌العاده است. این را که دیگر نمی‌شود منکر شد. فرض بفرمایید به آسمانها بروند و دوربینهای تلسکوپ را در آنجا تعمیر کنند. این، پیشرفت عظیمی برای بشر است. اما اگر از نظر جهت‌گیری زندگی، بینشی که انسان به آن احتیاج دارد، نباشد، اصلاً این ابزار برای بشر هم لازم نیست؛ بلکه مضرّ است. انسان امروز، از این نظر عقب مانده است. دستش خالی است. معنویت در دنیا نیست. جهت‌گیری درست، نیست. برای همین است که دنیا پر از ظلم و جور است. افسوس که بعضی، مطلبی به این وضوح را نمی‌فهمند! مگر این دنیا مال بشر نیست؟! مگر این علم و پیشرفت برای این نیست که انسان از آنها استفاده کند؟! وقتی ما می‌بینیم در دنیا وضعی است که اکثر انسانها، روز به روز بدبخت‌تر می‌شوند و عدّه‌ای با همان ابزار پیشرفته‌های علمی که مال انسان است، بر انسانیت این‌گونه فشار می‌آورند، این کافی نیست که کسی بفهمد یک بال انسانیت شکسته و افتاده است؟!

این، بال معنویت است. اگر ما هم در جامعه‌ی خودمان، جنبه‌ی معنوی را ندیده بگیریم؛ آن را حذف نماییم، یا کوشش کنیم از صحنه خارجش کنیم، همین خواهد شد. از وقتی که تشریحات و نشانه‌ها و طلایع‌های فرهنگ غرب، به صورت قصّه و نقشه نه به صورت طبیعی و آنچه که لازمه‌ی زندگی عمومی بشر باشد به کشور ما سرازیر شد از اواخر سلطنت ناصر الدّین شاه مبارزه با دین و تلاش برای منزوی کردن دین هم شروع شد. البته عدّه‌ای، این‌ها را از زمان رضا خان می‌دانند و مربوط به سلاطین قاجار نمی‌دانند. اما این، یک واقعیت است. منزوی کردن علمای دین؛ منزوی کردن دین؛ سعی در استخدام نیروهایی برای مقاصد خبیث که شروع شود، جامعه، جامعه‌ای خواهد شد که از لحاظ وسایل و ابزار زندگی که ما به آن می‌گوییم؛ دنیا؛ یعنی همان‌که در علوم امروز، علوم دانشگاهی نامیده می‌شود پیشرفت می‌کند. اما آن جامعه، یک جهش ناقص است و آن، جنبه‌ی معنوی است.

حالا یک وقت است که جامعه‌ای در جنبه‌ی علوم مربوط به ابزار زندگی پیشرفتی دارد. مثل جوامع غربی. اما یک وقت در همان هم پیشرفت ندارد. مثل بسیاری از جوامع تابع غرب که معنویت را حذف کردند، مادیت را هم نتوانستند جلب کنند! مثل وضع زندگی خود ما در دوران حکومت پهلوی‌ها؛ معنویت را طرد کردیم، مادیت را هم نتوانستیم به شکل مدرن و جدید و علمی و واقعی‌اش به داخل کشور بیاوریم. یعنی «خسر الدّینا و الآخرة» شدیم!

آن طرف قضیه هم، همین‌طور است. یعنی اگر جامعه‌ای، فقط به جنبه‌های معنوی بپردازد و از علوم غافل بماند؛ از پیشرفت علمی، از کشفیات علمی، از نوآوریهای علمی، از تحصیل علم میان فرزندان میهن، از ساختن انسانهایی که بتوانند زندگی را به شکل متناسب با نیازهای بشر درآورند با سهولت و سرعتی که امروز دنیا طلب می‌کند و نیازمند آن است غافل بماند، باز یک بال دیگرش شکسته است. خیال نکنید که اسلام طرفدار این است که همه چیز منحصر بشود در مسائل روحی و معنوی و نظر به مادیات نباشد؛ نه! این انحراف، همان اندازه بزرگ است که آن انحراف اول. اسلام، انزوا از دنیا و زندگی را، به صورتی بسیار روشن رد کرده است.

امیدواریم خداوند متعال شما را مشمول لطف و رحمت خود قرار دهد، و روز به روز توفیقات شما را بیشتر کند و ان شاء الله در آینده هم شاهد پیشرفت‌های علمی و فرهنگی و عملی و ابتکارات شما در میدان‌های مختلف باشیم.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام و میهمانان کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی 1372/06/14

البته علم پیش رفته است. یک عده می‌نشینند به پیشرفت‌های علمی آمریکا و بقیه‌ی جاها نگاه می‌کنند و حسرت می‌خورند. پیشرفت علمی، مسلماً ستایش دارد. عقب‌ماندگی علمی کشورهای عقب افتاده، مسلماً یک نکت است و خدا کسانی را که این نکتها را بر سر ملت‌های مسلمان آوردند، مورد عذاب متزاید خودش قرار دهد و لعنت خدا بر دودمان مشنوم و ننگین پهلوی و قاجار که این بدبختی را این‌ها بر سر ملت ما در طول دو بیست سال گذشته آوردند. و الا ما از لحاظ علمی، از آمریکا بسیار جلوتر بودیم؛ ما از لحاظ علمی، در روزگاری از اروپا بسیار جلوتر بودیم. همین سلاطین، همین حکومت‌های جائز، همین فرعون‌ها و طاغوت‌ها؛ همین‌هایی که حالا پس‌مانده‌ها و تفاله‌هایشان در اینجا و آنجا مجله و روزنامه منتشر می‌کنند و دم از همه چیز می‌زنند، نگذاشتند این ملت پا به پای ملل عالم، بلکه جلوتر از آنها، پیش برود. بله؛ عقب‌ماندگی علمی تأسف دارد. راهش هم این است که جوانان، بزرگها، پیرها، دانشمندان و مسئولین، همه و همه بکوشند و این خلأ را پر کنند. اما اینکه فلان کشور پیشرفت علمی دارد، دلیل رستگاری آن کشور و آن ملت نیست. این را بدانید. ای بسا ملت‌هایی که از لحاظ علمی، امروز در اوجند، اما تا خرخره در لجن و فساد غوطه می‌خورند. همین الان در دنیا، با نامهای بزرگ و زیر چتر ابرقدرتی، چنین ملت‌هایی زندگی می‌کنند. این را بدانید. در آن کشورها، زن، سیه‌روز است؛ مرد، بیچاره است؛ جوان، نابود شده است. دست‌های فساد و فحشا و اعتیاد و جنایت و همه‌ی فنون بدبختی بشر، در آنجا قتل عام و بیداد می‌کند. منتها پوشش تبلیغاتی نمی‌گذارد این فجایع و مفاسد بر ملا. شود. وقتی یک بلندگوی قوی دست یک جاهل و یک ظالم باشد، در بین هزاران نفری که بلندگو ندارند و لو میان آن هزاران نفر، از علما و فضلا و آدم‌های حسابی باشند صدای این، بر صدای همه‌ی آنها غالب خواهد شد. امروز، دنیا این‌گونه است.

بیانات در دیدار جمعی از روحانیون 1371/11/25

اولاً آن‌ها عالم بودند؛ ما هم باید سعی کنیم علم آن‌ها را پیش ببریم. علم آن‌ها میراث بزرگ و مهمی است. چهار نفر آدم که درکی از مسائل حقوقی و فقهی اسلام، یا از فلسفه‌ی اسلامی، یا از کلام اسلامی ندارند و لو صورتاً در رشته‌ای تبحری داشته باشند اگر اهانت و تحقیر می‌کنند، به این‌ها نگاه نکنید. فقه اسلام و در میان فقه اسلام، فقه شیعه، از لحاظ پیشرفت‌ها و دقت‌های عالمانه برای کسانی که اهل فن و فهمند، موضوع شگفت‌آوری است. شوخی نیست که انسانی مثل صاحب جواهر بنشیند، یک دوره فقه را از اول تا به آخر، با آن همه دقت و تحقیق، به تنهایی بنویسد و یک دائرةالمعارف را به تنهایی در حقوق اسلامی پدید آورد! این، به معجزه اشبه است. همین‌طور است شیخ انصاری. همین‌طور است صاحب ریاض. همین‌طورند بقیه‌ی علمای بزرگ، از متقدمین و متأخرین. شیخ مفید دو بیست تألیف دارد. علامه‌ی حلی نزدیک به سیصد تألیف دارد. خواجه نصیر طوسی یک طور دیگر. شیخ طوسی یک طور دیگر. این‌ها، برای کسانی که اهل فنند، خیلی حرف و معنی دارد. البته اگر یک آدم جاهل و بی‌معلومات و نادان، در جایی مشغول گردن کلفتی باشد و یک حقوق‌دان بزرگ از آنجا عبور کند، برای او با یک نفر آدم بی‌سواد فرقی ندارد. اگر یک پزشک بزرگ از آنجا عبور کند، برای او با یک آدم نادان یکسان است. تشخیص او که ملاک نیست؛ تشخیص اهل فن ملاک است. علم شیعه، علم والایی است که از حیث کمی و کیفی خیلی زیاد و خیلی بزرگ است. نگاه نکنید به کسانی که می‌ایستند و تحقیر می‌کنند و می‌گویند که «علمای شیعه کاری نکردند». شما نمی‌فهمید که چه کار کردند. «سخن‌شناس نئی جان من، خطا اینجاست.» این‌طور نیست که هرکس بتواند جایی بایستد و به میزان، نقدی بگذارد که خودش اهلش نیست. اینکه روش علما نیست؛ روش سفهاست.

علم آن‌ها زیاد بوده است. جامعه‌ی علمی امروز اگر بخواهد آن میراث را گرامی بدارد و آن آبرو را حفظ کند، باید در علم جلو برود و پیشرفت پیدا کند. حوزه‌های علمیه در یک میدان و علمای در غیر حوزه‌های علمیه، در میدان دیگر. فرض بفرمایید که شما در رشته وعظ و تبلیغ تلاش می‌کنید. بسیار خوب؛ گفته‌ها و گفتارها باید عالمانه باشد. از سخن سست باید پرهیز شود. از منبر بی‌مطالعه باید اجتناب شود. بهترین گفته‌ها و آخرین گفته‌های جدید در باره‌ی مسائل اسلامی، باید دانسته شود. البته ممکن است چهار منبر کمتر برویم؛ اشکال ندارد. انسانی که خوب بخواهد بگوید، ناچار است کمتر بگوید: «لاف از سخن چو در توان زد آن خشت بود که پرتوان زد.» اگر درش را بخواهیم پیدا کنیم، البته باید زحمت بکشیم؛ چاره‌ای نیست. آن‌کس که فرضاً در دانشگاه‌ها مشغول تبلیغ و کار مخصوص روحانی است یا در ارتش و یا در سپاه مشغول تلاش روحانی است، باید نیاز فکری آن مجموعه و مخاطبین خودش را هوشمندانه و زیرکانه بشناسد. باید ببیند مخاطب او چه عقده و ابهام و سؤالی در ذهن دارد؛ و لو به زبان نیابد. باید عالمانه آن مشکل را حل کند. اگر می‌تواند، خودش حل کند و اگر نمی‌تواند پیش عالم‌تر از خودش برود و مشکل را حل کند. این‌گونه است که سطح علم بالا می‌رود. هرکس در هرچایی که مشغول است و لو مشاغلی که مستقیماً به کار علم و درس و تحصیل ارتباطی ندارد؛ مثل مشاغل قضائی باید به این مسائل توجه کند. البته مشاغل قضائی، عالمانه است؛ اما به کار تحصیل و پیشرفت علمی، به طور مستقیم ارتباطی ندارد. یکی قاضی است؛ حقوق‌دان اسلامی است؛ باید به دقت کار و تلاش کند تا حکم واقعی الهی را در مورد آن واقعه و حادثه بیاید.

این، در باب علم. در باب قدس و تقوا هم معلوم است دیگر؛ عالمی که حرص به دنیا داشته باشد مردود است. عالمی که از محرمات اجتناب نداشته باشد، مردود است. نه اینکه عالم نباید از تمتعات زندگی بهره ببرد؛ اما مراتبی هست که انسان در آن مراتب، باید حفاً و انصافاً از تمتعاتی چشم‌پوشد. علما هم مثل بقیه‌ی مردم، باید از تمتعات معمولی زندگی بهره ببرند؛ همان‌گونه که خداوند در باره‌ی پیغمبر فرمود: «قل انما انا بشر مثلكم.» اما این دو چیز حرص به دنیا و عدم تورع از حرام ممنوع است. اینکه حرص به دنیا در عالم احساس شود و لو به حسب ظاهر فعل حرامی هم نکند؛ اما همین‌طور از چپ و راست دنبال این باشد که بتواند مال دنیا را جمع کند صدّ قدس است. یا اینکه خدای نکرده تورع از حرام نداشته باشد و دیده شود که برایش غیبت کردن آسان است، دروغ گفتن آسان است، و خدای نکرده ارتکاب بعضی از محرمات گوناگون آسان است. پس، این نسل موظف است چه از راه علم و تداوم رشته‌ی علمی و پیشرفت علمی و چه از لحاظ حفظ اعتبار تقوایی و قدسی، آبروی اسلاف را حفظ کند.

بیانات در دیدار جمعی از روحانیون 1370/12/01

یکی دیگر از ارزش‌ها، پیشرفت دادن به دانش در این حوزه است. آن کسانی که در سطوحی هستند که می‌توانند به علم پیشرفت بدهند، باید این کار را بکنند. علم را باید پیش برد؛ فقه را باید پیش برد. فقه ما اسلوب بسیار متقن و محکمی دارد؛ آن اسلوب همان چیزی است که به آن فقاقت می‌گوییم. فقاقت، یک شیوه برای استنباط و درک احکام الهی و اسلامی است. شیوه‌ی فهم معارف احکام از کتاب و سنت، که چگونه و با چه ابزاری مطلب را بفهمیم، شیوه‌ی فقاقت نام دارد. این شیوه، شیوه‌ی بسیار رسایی است و این منبع عظیمی که در اختیار ماست یعنی کتاب و سنت و دستاوردهای فکری گذشتگان مواد اولیه‌ی آن است. با این شیوه و در این قالبها، می‌شود تمام نیازهای بشر را استخراج کرد و در اختیار بشریت گمراه گذاشت. امروز ما خیلی احتیاج داریم که از این شیوه استفاده‌ی بهینه کنیم.

بیانات در دیدار اعضای گروه دانش صدای جمهوری اسلامی ایران 1370/11/15

امروز علم در دست آنهاست در اینکه شکی نیست اما می‌خواهند گذشته‌ی علمی ملت‌ها را هم نفی کنند؛ البته در جاهایی کل تمدن‌ها را نفی می‌کنند! این غریب‌ها و اروپایی‌ها که به نقاطی از دنیا مثل مناطقی از آمریکا لاتین رفتند، کل تمدن را نفی کردند!

یک وقت رئیس‌جمهور پرو همین که دوره‌اش پارسال تمام شد به من می‌گفت که ما یک کاوش‌های باستان‌شناسی داشتیم و طی آن یک تمدن بسیار پُرهیمنه‌ای را در این کاوش‌ها کشف کردیم. یعنی تا پانصد سال قبل، کشور پرو تمدن و حکومت بسیار مقتدری داشته و از علم و ثروت هم برخوردار بوده است؛ اما امروز شما ببینید پرو در کجای دنیاست؛ اصلاً در دنیا چه حضوری دارد که بشود اسمش را آورد؟ هیچ‌چیز ندارد. کاری کردند که مردم پرو اصلاً از گذشته‌ی خودشان اطلاع ندارند. اگر هم حفاری و کاوشی لازم بوده، خودشان کردند و بردند؛ ته‌وتوهایش مانده که حالا این‌ها یک چیزهایی دارند کشف می‌کنند؛ در بعضی جاها این کار را کردند.

البته در مورد ایران نمی‌شده این کارها را بکنند؛ چون این همه کتاب و این همه اثر علمی و این تاریخ مشعشع وجود دارد و نمی‌توانستند کاری بکنند؛ اما اثرش را از ذهن‌ها زدوده‌اند؛ شما باید کاری کنید و این را برگردانید. البته این برنامه‌ی «مشاهیر جهان علم» مقداری تأمین می‌کند، اما حفاً و انصافاً کافی نیست. من عقیده‌ام این است که در

همین برنامه‌هایی که الآن دارید همین برنامه‌های علمی شب و صبح، و یا مثلاً در همان برنامه‌ی «روزنه» می‌توانید تا حدودی این خلأ را جبران کنید. البته راجع به این قضیه، مطلب مستقیمی نمی‌شود در آنجا گفت؛ اما واقعاً شما آقایان و خانمها بنشینید فکر کنید، ببینید چه تدبیری می‌توان اندیشید که کیفیت بیان و الفاء شما در هریک از این برنامه‌ها طوری باشد که بتوانید این گذشته‌ی علمی را به یاد نسل جدید بیاورید. در پیشرفت علمی ما، واقعاً این یادآوری اثر دارد. این نسل اگر بداند که استعداد و گذشته‌ی آنچنانی دارد، یک طور به آینده خواهد نگریست؛ اما اگر تصور بکند که هرچه هست و نیست، دست اروپاییهاست و همیشه ما باید دنبال آنها باشیم، این در پیشرفت علمی ما طور دیگری اثر خواهد گذاشت.

بیانات در دیدار افشار مختلف مردم 1370/08/01

شما دانشجویانی که در این محفل هستید و هم‌ی دانشجویان در سرتاسر کشور، متوجه باشید که یکی از بزرگترین وظایف شما، خودسازی اخلاقی است. اخلاق خود را تکمیل کنید؛ شما جوانان این فرصت را دارید. دوران، دوران شماسات؛ شما در دوران خوبی زندگی می‌کنید؛ در سایه‌ی حکومت قرآنی و فرهنگ اسلامی زندگی می‌کنید. بنابراین، از لحاظ روحی و معنوی، فرصت برای والا و شایسته شدن دارید؛ این فرصت را مغتنم بشمارید. علم باید در کنار اخلاق، و پیشرفت صنعتی و علمی و مادّی در کنار رشد اخلاقی باشد. توجه به خدا هم مایه‌ی اصلی رشد اخلاقی به حساب می‌آید.

بیانات در دیدار مجمع نمایندگان طلاب و فضلاء حوزه‌ی علمیه‌ی قم 1369/11/04

البته امروز کارهایی انجام گرفته است، امتحانهای نوبه‌ی هست، امتحانهای خوب هست، مدارس تخصصی هست، کلاسهای رشته‌های تخصصی اخیراً به وجود آمده و مقررات و ضوابطی گذاشته شده است؛ لیکن بایستی این‌ها به حد یک نظام درسی کامل، یا یک نظام کاری کامل، شامل درس و تحقیق و پژوهش و همان پنج مأموریت و مسئولیتی که پارسال عرض کردم حوزه‌ها دارند، برسد.

رنوس مطالب آن پنج مأموریت و مسئولیت، عبارت است از: احراز مسند افتا و تربیت انسانهای صالح برای افتا، تربیت مدرّس، انجام تحقیقات برای پیشرفتهای علمی، مسأله‌ی قضا در جامعه و مسأله‌ی تبلیغ. این پنج مأموریت، کاری است که دم دست است. البته حوزه کارهای دیگر هم دارد و خیلی از کارهای مهم را می‌تواند و باید انجام بدهد؛ ولی این پنج مأموریت، دم دستی و حتمی است. بنابراین، نظام درسی فراگیر، چیز لازمی است و یکی از کارهایی است که بایستی در حوزه انجام بشود.

بیانات در دیدار رؤسای دانشگاههای علوم پزشکی 1369/08/01

فرصتها، انصافاً فرصتهای ارزشمندی است. امروز در نظام جمهوری اسلامی، شما که رئیس یک دانشگاه هستید، می‌توانید از بن دندان و با اعتقاد راسخ احساس کنید و باور نمایید که برای مردمان، به پیشرفت علمی کشورتان کمک می‌کنید. این خصوصیت، متأسفانه جز در دوره‌های بسیار معدودی، در محیط علمی کشور ما وجود نداشته است. آن وقتی که بر کلّ حیات سیاسی و اجتماعی یک کشور، حاکمیت بیگانه مسلط باشد، فکر می‌کنید دانش در آن کشور چه نقشی ایفا خواهد کرد؟ آن هم دانش پزشکی که قهراً کاری به مسائل سیاسی نخواهد داشت. فردی که پزشک خواهد شد و خدمات ارایه خواهد کرد، غیر از آن است که یک نفر برود فرضاً روزنامه‌نگار بشود، که ممکن است بگوید می‌روم تا مبارزه کنم. اما پزشک، طبیب و دردشناس و درمان‌شناس و عطوف و حنین نسبت به انسان‌هاست. او درد انسانها را می‌جوید، تا درمان کند. او خدمات ارایه خواهد داد. آنوقت در جامعه‌ای که کلّ جریان سیاست کشور در اختیار کانونهای است که به نفع ملت فکر و کار نمی‌کنند، هر دانشجویی که درس می‌خواند، نمی‌تواند مطمئن باشد به نفع مردم کار خواهد کرد. نه اینکه هیچ‌کس به نفع مردم کار نمی‌کند اشتباه نشود خیر، کسانی با مجاهدت در می‌آیند و به نفع مردم هم کار می‌کنند؛ اما روال کلی این نیست. روال کلی، نفی سلامت زندگی در یک جامعه است.

بیانات در دیدار اعضای دبیرخانه‌ی مجمع جهانی اهل بیت (ع) 1369/07/29

هدف، تجمع شیعه، ایجاد رابطه بین خانواده‌ی شیعی، راقی کردن فکر این‌ها، رونق دادن به حوزه‌های علمیه‌ی این‌ها، حل کردن مشکلات این‌ها با بقیه‌ی گروههای مسلمان در افق جهان اسلام که همان وحدت و تقرب هم به اینجا ربط پیدا می‌کند و استفاده از امکانات این‌هاست. بعضی تاجر بزرگ، بعضی سیاستمدار بزرگ، بعضی آدم مؤلف خوب و عالم بزرگ و از این قبیل هستند. از این‌ها و امکاناتشان استفاده بشود. ما این اهداف را مشخص کنیم و بنویسیم. بعد با کار عمیق و علمی و نوشتن کتاب، خودمان را به معنای واقعی کلمه به این اهداف نزدیک کنیم. اگر فرض کنیم حادثه‌ی پیش آمد که پنج سال دیگر، این کنفرانس از بین رفت ممکن است دیگر مثلاً فرض کنیم پنج سال دیگر، مسئولان کشور به این نتیجه برسند که دیگر نمی‌خواهیم این کنفرانس باشد و تعطیلش کردیم، در ظرف این پنج سال، ذخیره‌ی قابل توجهی را به یادگار بگذارند. بعضی از تشکیلاتها هست که به مجرد خاموش شدن چراغش، اصلاً بکلی دیگر خاموش می‌شود؛ این‌طور نباشد.

بعد از آنکه کار ما تمام شد، فرض کنیم که پنج سال دیگر خواستیم اصلاً در این دکان را ببندیم؛ کلی محصول، کار علمی، پیشرفت علمی و آثار باارزش ارایه کرده باشیم، جا پاهای ما معلوم باشد، کتاب نوشته باشیم، در واقعیت زندگی و دنیا اثر گذاشته باشیم و ... این کار، در این صورت بافایده خواهد بود. و البته این هم، استفاده از نیروهای خوب و عالم و به‌دردبخوری را می‌طلبد. در هر جا چنین نیروهایی بود، باید از این‌ها استفاده بکنیم. باید تلاش بشود که کارها نگردد و هرکسی سراغ کار خودش نرود و این کار هم وسط بیفتد و هرگاهی یک‌بار هم، چند نفری دور هم جمع بشوند. نه، واقعاً برنامه‌ریزی گردد و طبق برنامه‌ریزی، کار بشود.

پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) 1369/03/10

پس از پیروزی اسلام و تشکیل نظام مردمی و انقلابی جمهوری اسلامی، دشمنان خارجی بخوبی تشخیص دادند که این نظام انقلابی، با پشتوانه‌ی مردمی نیرومند خود و با اعتقاد راسخی که به نیروی ملی و مردمی خود دارد، خواهد توانست کشور را در جاده‌ی رشد و پیشرفت مادّی بیندازد و عقب‌ماندگیها را با برنامه‌ریزی جبران نماید و دست بیگانگان سودجو و بددین را برای همیشه کوتاه کند. لذا از هر وسیله‌ای برای جلوگیری از سازندگی کشور استفاده کردند که یکی از آنها، جنگ ویرانگری بود که بر مردم ما تحمیل نموده و موجب شدند که همت مردم و مسئولان، به جای سازندگی و پیشرفت علمی و عملی، صرف دفاع از تمامیت و استقلال کشور شود.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام 1368/11/09

همین‌قدر به شما برادران که کتاب و تاریخ خوانده‌اید، بگویم که سالهای متمادی است روال حرکت عالم به سمت دوری از معنویت و دین است. چند قرن است که دنیا این‌گونه حرکت می‌کند و البته این دلایلی دارد و چیز ناشناخته و مجهول‌العلیهی هم نیست. در دویست سال اخیر- یعنی قرن نوزدهم و بیستم که اصطلاحاً قرن روشن‌فکری و انسان‌گرایی و اوج پیشرفتهای صنعتی و علمی است- حرکت با سرعت به سمت بی‌دینی و جدا شدن از معنویت بوده است. مقداری از این سیر طبیعی است؛ زیرا لازمی آن چیزهایی که پیش آمد، همین بود. یک مقدار هم حرکت ارادی و از روی برنامه‌ریزی بوده است.

بیانات در دیدار جمعی از بانوان پزشک سراسر کشور 1368/10/26

ما معتقدیم زنان در هر جامعه‌ی سالم بشری قادرند و می‌باید فرصت پیدا کنند که در حد سهم خود، تلاش و مسابقه‌ی خویش را در پیشرفتهای علمی و اجتماعی و سازندگی و اداره‌ی این جهان به عهده بگیرند. از این جهت، میان زن و مرد هیچ تفاوتی نیست.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان و طلاب 1368/09/29

ملتی با این سابقه‌ی درخشان تاریخی، در دوران ستم فراگیر حکومت پادشاهی در این کشور- و بدتر از همه در این دویست یا صد و پنجاه سال اخیر، یعنی اواخر قاجاریه و همه‌ی دوران پهلوی- از لحاظ پیشرفت علمی، در این حد از تنزل قرار گرفت. این، کاری است که انجام دادند و علت عمده‌ی این مسئله، جدایی دین از علم در کشور ما بود. علما و دانشمندان و محققان علوم طبیعی در کشور ما، از دین جدا ماندند و در نتیجه به درد مردم و کشور و ملتشان نخوردند. خوب‌ترها و بهترین‌هایشان رفتند و برای بیگانگان مفید واقع شدند. عده‌ی هم در همین‌جا بودند و برای بیگانها کار کردند. روشن‌فکرانی که در همین دانشگاهها درس خواندند، همانها بودند که در طول حکومت پهلوی، اداره‌ی این کشور را به خائنانه‌ترین وجهی بر عهده داشتند و به این ملت خیانت کردند. این‌ها، متخرجان همین دانشگاهها بودند و خدا رحم کرد که انقلاب اسلامی

پدید آمد. آن نسلی که بتدریج از روشن‌فکران متأخر این جامعه فارغ‌التحصیل شده بودند و به سمت کارهای سیاسی می‌رفتند، به قدری نسل بی‌ریشه و بی‌اعتقاد و بی‌پیوندی بودند که خدا می‌داند اگر آنها بر سر کار می‌آمدند، با این ملت و این کشور چه می‌کردند. هست و نیست و بود و نبود این ملت را می‌سوزاندند و از بین می‌بردند! خدا را شکر که آنها مهلت پیدا نکردند و انقلاب اسلامی آمد و آن سلسله و طومار را درهم درید.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان و طلاب 1368/09/29

امروز، یکی از حساسیتهای استعمار و استکبار و امریکا و صهیونیستهای طراح فساد در عالم عبارت است از اینکه نگذارند کشورهای برخوردار از نظام انقلابی، از لحاظ علمی پیشرفت کنند. این حساسیت، نسبت به کشور ما مضاعف است؛ چون حساسیتی که آنها نسبت به اسلام و انقلاب اسلامی دارند، نسبت به هیچ انقلاب دیگری نداشته و ندارند و نخواهند داشت. البته اگر در آینده، انقلاب غیر اسلامی‌ای تحقق پیدا کند، این حساسیت را نخواهند داشت. امروز، کسانی که می‌توانند دانش را در این کشور رشد بدهند، باید احساس وظیفه‌ی مضاعف کنند؛ چون دشمن نمی‌خواهد بگذارد ما روی پای خودمان بایستیم. روی پای خود ایستادن، آن وقتی تحقق پیدا خواهد کرد که علم از درون خود ما بجوشد و ما دست‌گذاری به سمت دشمنانمان دراز نکنیم. استعدادهای خوب و برجسته، دانش‌آموزان تیزهوش و کسانی که می‌توانند برای آینده‌ی کشور مفید باشند، بایستی خیلی احساس وظیفه و مسئولیت کنند. البته خیلی هم باید خوشحال باشند که علی‌رغم میل دشمنان، می‌توانند برای کشور و ملتشان مفید و مؤثر باشند.

بیانات در دیدار انجمنی جمعه و مسئولان و اقشار مختلف مردم سراسر کشور 1368/09/01

ما باید از لحاظ اقتصادی هم خودمان را به‌طور کامل از زیر نفوذ قدرت‌ها خارج کنیم. یعنی ملت ما باید بتواند بنا بر تشخیص و مصلحت خود، آن صنعت و کالا و متاعی را که احتیاج دارد، در داخل کشور و با استفاده از منابع و امکانات موجود تولید کند. البته، امروز ما هنوز برای این کار مشکلاتی داریم و ملت به آن حد نرسیده است که بتواند تمام نیازهای خود را در داخل برآورده کند؛ زیرا در گذشته همه چیز این ملت به گونه‌ی بنا شده بود که به همان قدرت‌ها وابسته باشد. صنعت دقیق ما که جای خود دارد، حتی کشاورزی ما را وابسته کردند و بیگانگان و قدرت‌های حاکم و رژیم منحط پهلوی و قبله‌ها، کاری کردند که کشاورزی ما با پیشرفتهای علمی دنیا ناآشنا باشد.

